

مه‌رگی مرۆف و نیویک

ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی رۆشنیبری

*

خاوه‌نی نیمتیان: شه‌وکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران شه‌همه‌د هه‌بیب

ناوونیشان: ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، گه‌رێکی خانزاد، هه‌ولێر

س.پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

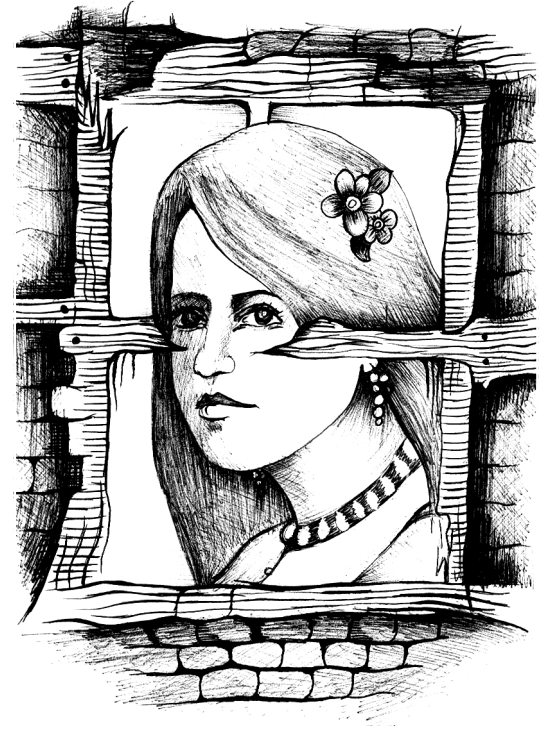
مەرگی مرۆف و نیویک

پۆمانی کۆچ و ۱۵ کورتە چیرۆک

مەھاباد قەرەداغی

پیشکەشە بەھاوڕێی زۆر هیژام: مام پۆلا

ناوی کتێب: مەرگی مرۆف و نیویک- پۆمانی کۆچ و ۱۵ کورتە چیرۆک
نووسینی: مەھاباد قەرەداغی
بلاوکراوەی ئاراس- ژمارە: ۳۱۳
دەرھێنانی ھونەری: بەدران ئەحمەد حەبیب
دەرھێنانی بەرگ: ئاراس ئەکرەم
ھەڵبەری: ھەندرین شێرزاد
ھەڵبەری سەر کۆمپییۆتەر: عەزیز عەبدولخالیق
سەرپەرشتیی چاپ: ئاوەرەحمانی حاجی مەحموود
چاپی یەکەم ، ھەولیتەر- ۲۰۰۴
لە کتێبخانەی بەرپۆدەبەرایەتی گشتیی رۆشنبیری و ھونەر لە ھەولیتەر ژمارە
(۳۴۳) ی سالی ۲۰۰۴ ی دراوەتی

من

با ئەم فرسەتەش لە دەستی خۆم نەدەم، هەتا ئەوان بە ئاگا نین بێر بکەمەو و بریاری خۆم بدەم، مەلانیی نێوانیان منی لەم ناوەندەدا بێزار کردووە، نازانم بۆچی بەم رۆژگارە سرەوتیان نییە و ئەم خۆدەماندووەی منیان کردووە مەیدانی جەنگی خۆیان، زۆر جار ناچارم دەکەن جەستەیی خۆم چۆڵ کەم و بۆ ئەوانی بەجێ بێلم، من دەپۆم و ئەوان دەمێننەو، بەدوای جیگایە کدا دەگەرێم کە تاوێ تیایدا بەسێمەو، بەلام سەردەکەم بە هەر شوپێنیکدا کیشەکانیان دەگوتێنەو ئەوێ و ئەویشم لێ دەکەن بەدۆزەخ، ناچار دەبم بگەرێمەو ناو تاراوگەیی جەستەم و لەگەڵ ئەواندا ئاشت بێمەو، بەهەر سێکمانەو نیشتهجێتی ناو ئەم جەستەییە، من تا ئێستا هیچم نەتوووە و نەکردوووە کە بەدلی خۆم بێ، هەموو کردووەکانم فرمانی ئەوانە و من جگە لە قوتابییەکی گوی راپەلێ ئەوان هیچی تر نییە. بۆیە وتم قوتابییەکی گوی راپەل، چونکە شەرمم کرد بۆ ئەو کۆیلەییەکی گوی راپەل. ئەم شەرمە دەمکوژی، من کەسێکی شەرم نییە و ئەو پێم دەلێ شەرم بە. ئا، بالابەر زەکیان، پێم دەلێ بەئەدەب بە. هەرچەند لە ناخی خۆمەو زۆر رێم لە یاساکانیتیی، بەلام ناچارم گوتیی بدەم و پەیرهوی بکەم، چونکە زۆر کەس هەر لەبەر ئەوەی شەرمم رێم لێ دەگرن. پێم دەلێ: لەگەڵ ژناندا مەدوێ و، ماچ مەکە و، زایەند مەکە، هەرچەندە هیتزێکی ئەفسوونای بەرەو لای ئافرەت پام دەکیشێ و حەز دەکەم هەمیشە لەگەڵیاندا بم، بەلام هەر کە لە ئافرەتێک نزیک دەبمەو قسەکەیی ئەوم بێر دەکەوێتەو و شەرم دام دەگرێ و پاشگەز دەبمەو.

ئەوی تریان هەر بۆ ئینکاری و لە رقی بالابەر زەکیە هانم دەدا هەرچی

نارەزووم لێی بێ بیکەم و هیچ گوی نەدەمە قسەیی خەلک. ئەو بستە بالاییەیان پێم دەلێ: تا کەیی ئەو نارەزووانەت زیندەبەچال دەکەیی، نازاد بە، تو بە نازادی لە دایک بوویت و دەبێ بە نازادییەو ژیان بەسەر بەری.

من لەم ناوەندەدا هیچ نالیم و بێ دەنگ دادەنیشم، بۆ ئەوەی خەلک خۆشی بویم و رێزم لێ بگرێ سەر بۆ بالابەر زەکیەیان دادەنەوینم و بێ دەنگ دەبم، بەلام رێم لەو بێ دەنگییەیی خۆمە، دەزانم ئەو مەرۆقە بێ دەنگە من نییە و کەسێکی ترە و بەزۆر جەستەیی داگیر کردووە. مال لە خاوەن مال حەرمانە، جەستەیی منە و ئەوی تیا دادەنیشم، بەلام چۆن بیسەلمینم کە ئەمە جەستەیی منە و هی ئەو کەسە نییە کە تیا یەتی، با توژی بێر بکەمەو، بەلگەم چی بێ بۆ ئەوەی ئەم جەستەییە هی منە؟! دەلێن چی ئەوان بە ئاگا بەیئەمەو بۆ ئەوەی گەواهییم بۆ بدەن؟! نا، ئێستا ئەگەر بیداریان کەمەو لەگەڵ یەکترا دەیکەن بە بگرە و بەردەبەک ئەوپەرەکەیی دیار نەبیت و بابەتە کەشم لەبیر دەبەنەو، چاکترە خۆم بیریکی لێ بکەمەو و بەلگەییکی تر بدۆزمەو تا بۆ هەمووانی بسەلمینم ئەمە جەستەیی منە و هی ئەو کەسە بێ چارووە نییە کە داگیری کردووە.

نە، تا پۆی رەشم نییە، بەلام من خاوەنیم، چونکە نایەتەو بەریم کەسێ جەستەیی لێ کرێبیتم، هی خۆمە و زیاتریش. پێش ئەوەی بێم بە نوتفەبەک، جوتی کرۆمۆسۆم بووم، ئاگام لەو کەین و بەینە بوو کە لە نێوان دایکم و باوکم رووی دا. باوکم، یان راستتر بۆیم ئەو کەسەیی کە لە جەستەیی باوکمدا بوو فرمانی ئەو نووستنەیی دا. نووستنی چی، باوکم هەر بەزۆر دایکمی پالڤخت و دەبووست زۆر بەخێرایی فرمانی کەسەکەیی ناو جەستەیی جیبەجێ بکات. دایکم، یان راستتر بۆیم ئەو ژنەیی کە لە ناو جەستەیی ئەودا بوو فرمانی پێدا کە دەبێ گوی راپەل بێ و هیچ بەرەلستییەک نەکات بەرامبەر بەو یستی باوکم.

جەستەیی هەردووکیان بوو بەبەک، هەرودەکو چۆن ئەوان یەکیان گرت و ئاوێزانی یەکتەر بوون، ئاواش کرۆمۆسۆمی (X) دەستی لە ملی (Y) کرد

و ئاویزانی یه کتر بوون و نوتفه یه ک دروست بوو، ئەو نوتفه یه من بووم، ئەو رۆژە ی لەدایک بووم گویم له هه‌له‌له‌ی مامانه‌که بوو، ده‌نگیکی ناسازی هه‌بوو، مژده‌ی نیریتی منی دا به‌دایک و باوکم. گریام، زۆر گریام، گریانه‌که‌م هی ئەوه نه‌بوو که له دایکم جیا کراومه‌ته‌وه، ده‌مزانێ که هه‌ر ده‌بێ جیهانیکی فراوانتر له مندال‌دانی دایکم بناسم و تیا په‌روه‌رده‌م، گریانه‌که‌م هی ئەوه‌ش نه‌بوو که به‌گوێزانیکی کول ناوکیان پریم و به‌شه‌ بره‌وه‌که‌یان خسته‌ ناو ده‌سته‌سپیک و به‌دایکیان وت فریاده‌ ژووی دکتۆریک تا کوره‌که‌ت بپیتته دکتۆر. گریانه‌که‌م هی ئەوه‌ بوو که هه‌ر ئەو رۆژه منیان له جه‌سته‌م ده‌رکرد و نیرینه‌یه‌کیان خسته جیگام. نه‌نکم که ده‌یوت: های پیاو چۆن ده‌بێ بگریه، له کاتیکیدا ئەو پیاوه‌ی ئەو مه‌به‌ستی بوو ته‌نها ته‌مه‌نی چهند ده‌قیقه‌یه‌ک بوو. برواتان به‌م به‌لگه‌یه‌ کرد یان هی تریستان ده‌وی؟ باشه، با به‌سه‌رهاتی دوا‌ی ئەوه‌شتان بۆ بگریه‌مه‌وه، له‌ناو ئەو جه‌سته‌یه‌دا رۆژ به‌رۆژ فه‌رمانم به‌سه‌ر ده‌دا که ئەرکی سه‌رشانی ئەو نیرینه‌یه‌ نه‌نجام بده‌م. ئەرکه‌کانی ئەو سه‌خت بوو، ده‌بوا‌یه‌ بچیت به‌گژا‌و و ئاگر‌دا. ده‌بوا‌یه‌ له هه‌یج نه‌ترسی، ته‌نانه‌ت له تاریکیش، من له تاریکی زۆر ده‌ترسام، نه‌نکم هه‌ینده‌ باسی جنۆکه و دیوه‌زمه و شه‌وه و دایکی ئالی بۆ کردبووم له تاریکی زنده‌قم ده‌چوو، به‌لام ئەو ترسه‌م ده‌شارده‌وه و وام ده‌نواند پیاوم و ناترسم. یه‌ک‌یک له ئەرکه‌کانی ئەو نیرینه‌یه‌ی که له جه‌سته‌مدا دانرابوو، ئەوه‌ بوو له خوشکه‌که‌م بده‌م، ده‌بوا‌یه‌ ئەو خوشکه‌م لیم بترسی و پیتی خوار داده‌نه‌یت، که سایه‌ی منی لپه‌ دیار بوا‌یه‌ نه‌ده‌بوو سه‌ر به‌رز بکاته‌وه، یان پیتکه‌نی، پیتکه‌ن بۆ مپینه‌ کارتیکی ناحه‌زه. ئەو نیره‌ی که تیا‌مدا نه‌شته‌جی بوو، هانی ده‌دام هه‌ر که نه‌متوانی کارێ نه‌نجام بده‌م و هه‌رکه له بواریکدا سه‌رنه‌که‌وتم خوشکه‌که‌م بگرم و تیری بکوتم. زۆر جار که خوشکه‌که‌م ده‌گریا و له‌بن پیتدا ده‌پارایه‌وه: «کاکه‌ گیان چیم کردوه، بۆ لیم ده‌دی؟ تۆه، تۆه». سه‌یرم پتی ده‌هات، هه‌یج‌یشی نه‌کردبوو، به‌لام خۆ‌ناه‌قیشی نه‌بوو، من وازم لیتی نه‌ده‌هیتا تا سی جار

نه‌یگو‌تبا‌یه‌ تۆه! ئەوه‌نده‌ی تۆه بۆ کردبووم بۆ خواشی نه‌کردبوو. ببورن، بۆ منی نه‌کردبوو، بۆ نیرینه‌که‌ی که له مندا دانرابوو. نا، پاکانه‌ بۆخۆم ناکه‌م، منیش به‌قه‌د ئەو نیرینه‌یه‌ تاوانبارم، چونکه‌ ده‌بوا‌یه‌ به‌هه‌رچی چه‌شنی بیت، له جه‌سته‌می ده‌رکه‌م و نه‌هیتلم ئەو تاوانانه‌ به‌ناوی منه‌وه‌ بکات، یان ئەو تاوانانه‌ به‌من نه‌نجام بدات. منیش هه‌له‌م، به‌لام ئیستا ده‌مه‌وی هه‌له‌که‌م راست که‌مه‌وه و بریار بده‌م. یا من، یا ئەو، ئەمشه‌وه‌ هه‌تا ئەوان به‌ئاگا نین، بیه‌ر ده‌که‌مه‌وه و بریار ده‌ده‌م. بریار ده‌ده‌م خۆم بچمه‌ ناو جه‌سته‌ی خۆم و ئەو منه‌ی تر ده‌رکه‌م. به‌سه، ئیتر له‌ وزه‌مدا نه‌ماوه، سی سه‌له‌ ئەو رۆله‌ به‌دغه‌رهم پتی به‌خه‌شراوه‌ و گوێزانی به‌سه‌ردا نه‌هاتوه‌وه. جه‌سته‌م کراوه‌ته‌ ده‌مامک و کراوه‌ته‌ به‌ر نیریتیم. سی سه‌له، سی، وایان ئاوتیه‌ کردوه‌وه‌ خۆشم نازانم جه‌سته‌م ده‌مامکه‌که‌یه‌ یان نیریتیم ده‌مامکه‌که‌یه‌.

به‌و روخساری دزیوی ده‌مامکه‌ هه‌یند ژنه‌که‌مم تۆقاندبوو له‌به‌ر ده‌مدا وه‌ک شوێنه‌یه‌کی به‌ر تۆفان ده‌له‌رزی. زۆر جار له‌ ته‌نیا‌یدا بیرم ده‌کرده‌وه‌ په‌شیمان ده‌بوومه‌وه‌ له‌ کرده‌وی ئەو نیره‌ نه‌عه‌له‌تییه‌ی ناخه‌م. ده‌موت ئەمه‌ چ هه‌یترتیکی بێ به‌زه‌یه‌یه‌ له‌ ناخه‌مدا وه‌کو بورکان به‌رووی ئەو ئافه‌ره‌ته‌ جوانکیه‌یه‌دا ده‌ته‌قیته‌وه‌.

نازانم بۆ هه‌یج رۆژیک نه‌بووه‌ له‌ ژیا‌مدا بپگومان کردن ژیا‌بیتم، گومانم ده‌کرد که ژنه‌که‌م ناپاکیم لێ ده‌کات، نه‌م ده‌زانی سه‌رچاوه‌ی ئەو گومانه‌ له‌ کوپه‌ هه‌له‌ده‌قوتی.

هه‌یچم لیتی نه‌دیوو، بێ پرسی من له‌ مالّ نه‌ده‌چوو ده‌ره‌وه‌. ده‌ترسام له‌وه‌ی چاوی بکرتیه‌وه‌ و، شت فیر بێ. وام ده‌زانی ئەگه‌ر چاوی بکرتیه‌وه‌ و شت فیر بێ توانای دۆزینه‌وه‌ی نه‌یتیه‌که‌می ده‌بێ. ئەو نه‌یتیه‌ی که له‌ پیاوه‌تیم دایه‌. به‌وه‌ی که نیریتی ده‌مامکه‌ و، هه‌یچی تر. ده‌ترسام بۆی ده‌رکه‌وی هه‌یتر من هه‌یتر به‌لکو رۆلیکه‌ و ده‌ینوتیم. ته‌نها به‌سه‌ر ئەودا ده‌توانم بپنوتیم. هه‌ر له‌و رۆژه‌ ده‌ترسام و ئاخیری رووی دا، ئاخیری بۆی

دەرکهوت که پیاوهتی جگه له ده‌مامک هیچ مانایه‌کی تر نابه‌خشی.

چۆن بۆی دەرکهوت؟ ئیستا ئه‌وه‌شتان بۆ باس ده‌که‌م، با ئه‌م جگه‌ره‌یه داگیرسیتم، په‌له‌تان نه‌بی، با مژگیکی لیدم، ئیوه نازانن ئه‌م تالییه بۆم چهند ماناداره، ده‌لیی تامی ئه‌و په‌قینه‌یه که ئه‌و رۆژه به‌سه‌ر گوماندا سه‌رکه‌وت. ئه‌و شه‌وه‌ش ته‌نیا بووم و گومان سه‌رتاپامی گرتوه، ژنه‌که‌م له مائی باوکی بوو، گومانی ئه‌و شه‌وه‌یانم له ژنه‌که‌م نه‌بوو، چونکه دلنیا بووم که باوکی و هک من جل‌ه‌وی ده‌گرئ و ناهیلی به‌ره‌لا بێ. گومانه‌که‌م له خۆم بوو، له نیریتی خۆم، گومان زۆری بۆ هینام و هانی دام تاقی بکه‌مه‌وه، ئه‌وه تاقی بکه‌مه‌وه نیرم یان نیر نیم.

ته‌له‌فۆنه‌که‌م هه‌لگرت و ژماره‌که‌یم لێ دا، داوام کرد بیته لام، تا تاقیکردنه‌وه‌که‌م بکه‌م و ئه‌نجامه‌که‌یم ده‌ست که‌وی، ئه‌و هات و قاباقابه‌کی داگه‌ند، هیتستا دانه‌نیشتبوو په‌لاماری جل‌ه‌کانیم دا و دامکه‌ندن، ده‌توت جه‌رده‌م و کارم هه‌ر رووتکردنه‌وه‌ بووه، په‌له‌ی تاقیکردنه‌وه‌که‌م بوو، شه‌رمم له‌و نه‌ده‌کرد، ده‌مزانێ ئه‌و وه‌ک ژنه‌که‌م نییه، نه‌ که‌س شه‌رمی لێ ده‌کرد و نه‌ ئه‌و شه‌رمی له‌ که‌س ده‌کرد، ئه‌وه‌نده‌ی ده‌مامک دیبوو، به‌قده‌ ژماره‌ی ئه‌و پیاوانه‌ی که ده‌چوون بۆ لای. یان ده‌چووه لایان. خه‌ریکی تاقیکردنه‌وه‌ی نیرایه‌تی بووم، ژنه‌که‌م به‌سه‌ردا هات، رێک ئه‌و کاته‌ی ده‌مامکه‌که‌م داگه‌ندبوو، به‌لێ به‌چاوی خۆی بینی و بۆی دەرکه‌وت نیرایه‌تی چیه‌! هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش ته‌لاقم دا. چونکه دوا‌ی ئه‌و رووداوه نه‌مده‌توانی ده‌مامکه‌که‌ به‌کار به‌هینمه‌وه. ته‌لاقم دا!

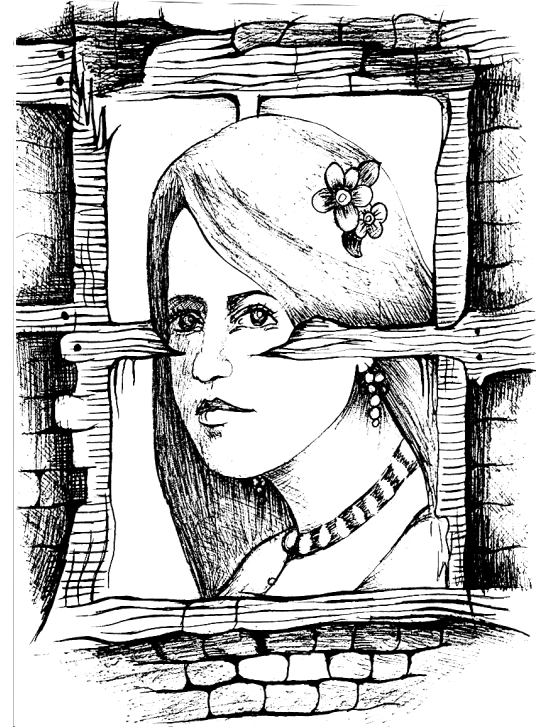
له‌و رۆژه‌وه به‌رده‌وام له‌گه‌ل دوو که‌سه‌که‌ی ناخمددا ده‌جه‌نگم، بالا به‌رزه‌که‌یان و کورته‌بنه‌که‌شیان، ده‌مه‌وی گشت ئه‌و که‌سه‌ غه‌ریبانه ده‌رکه‌م و بچمه ناو قاوغی جه‌سته‌ی خۆم، ئیستا ئه‌وانم ماندوو کردوو و نوستوون، ناگایان له‌وه‌ش نییه که من ئه‌م په‌قینه بۆ ئیوه ده‌گیرمه‌وه، ئه‌وان ماندوون و، ئه‌وه‌تا لێی که‌وتوون و ره‌نگی ئیتر هه‌لنه‌ستنه‌وه. جارانی بوايه هه‌لده‌ستان و له‌ جیاتی من ئه‌وان قسه‌یان ده‌کرد، چی درۆ نه‌بوايه

نه‌یان ده‌گوت.

کات دره‌نگ بووه، منیش ماندووم، به‌لام هه‌ر ده‌بی بریار بده‌م، گه‌ر بریار نه‌ده‌م خه‌وم لێ ناکه‌وی. با جارێ له‌ ئیوه بپرسم ئایا باوه‌رتان کرد ئه‌وه جه‌سته‌ی من و ئه‌و کرێنیشینه به‌دفعه‌ساله‌ی تیا نیشته‌جیه. کرێی چی، خۆ به‌کرێ تیا دانه‌نیشتوو به‌لکو داگیری کردوو، به‌زه‌بری هیتز داگیری کردوو، به‌لام ئیستا من لێی ناترسم چونکه منیش باوه‌رم به‌و هیتزه نه‌ماوه. ده‌مه‌وی ئاسایی بژیم، وه‌ک مرۆقیکی خاوه‌ن هه‌ست. ده‌مه‌وی چیتز له‌ ژیان وه‌رگرم.

شاد بێ، خه‌مبار بێ، بترسم، خه‌ون بینی، له‌ کاتی خۆشه‌ویستیدا هه‌ست به‌ترپه‌کانی له‌ززه‌ت و عه‌شق بکه‌م. ده‌مه‌وی بیرم بچیته‌وه که پیاوم و ته‌نها ئه‌وه‌م له‌بیر بێ که مرۆقیکم و هه‌سته‌کانم له‌گه‌ل رووداوه تال و شیرینه‌کاندا ده‌روورژین. به‌لام تا ئه‌و پیاوه له‌ ناخما بێ، له‌ جه‌سته‌مدا بێ ناتوانم هه‌ست به‌و شته‌ سروشتییانه بکه‌م که له‌ ده‌رووبه‌رمدا رووده‌دن. ناهیلی! نه‌خیر ناهیلی! هانم ده‌دا بۆ خۆن‌واندن و زه‌بر و زه‌نگ، ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و وشه‌یه‌ی پێ بوتری که ختوکه‌یه‌کی هه‌ستریایانه‌ی ده‌دا. کام وشه؟ پیاویتی! بۆیه ده‌مه‌وی ئه‌م نوستنه‌یان دوا نوستن بێ و به‌تاگیان نه‌هینمه‌وه. هه‌ر به‌نوستویی په‌لیان ده‌گرم و ده‌ریان ده‌که‌مه ده‌ره‌وه. ئیوه شایه‌ت بێ، له‌ سه‌ه‌ینیه‌وه من ده‌چمه‌وه ناو جه‌سته‌ی خۆم.

١٠/٤/١٩٩٤ شینسکاتابیری

بەك = سفر

بكات. كه مندال بووى سەيرى دەستە ناسك و نەرمەكانى داىكت دەكرد و پىت دەگوت: داىه خو دەستى تو زور پاكە بوچى كەس ناھىلى له مالىاندا كار بكەيت؟ ھەستت دەكرد ئەو پرسىارانەت خويىھ و دەپرۆتتە سەر سەرتاپاى برىنى و نازارىكى كوشندەى دەدا و ھەلامىكى نىيە بو توى نازىزى. ئەو توى خووش دەويست و جگە له تو كەسى ترى شك نەدەبرد، دەويست ھەرچۆنى بى قوتابخانەت پى تەواو بكات و چارەنووسى تووش پىرەوى رووبارى چارەنووسى ئەو نەگرى.

بەكەم پۆژ كه چويته قوتابخانە دوو كچى دراوسىتان كه ھاوپۆلت بوون لىيان پرسىت: كچەكە تو باوكت كىيە؟ ھايتتە ھە لە داىكت پرسى. كوا باوكم. ھەك ھەموو جار ئ پىتى وتى مردووھ. بەلام سەرنجى قوتابىيەكان و مامۆستاكان و بەرپۆبەر و ژنانى كۆلان گومانىان لە دلە بچكۆلەكە تدا دەرواند. كەس توخت نە دەكەوت. لە گۆرەپانى قوتابخانەدا ھەموويان پىكە ھە يارىيان دەكرد و تووش لە دوورە ھە رادە ھەستاي و تەماشات دەكردن، كه نزيك دەكەوتى ھە دوور دەكەوتنە ھە، دەتگوت دوو جەمسەرى لىكچووى موگناتىسن، بەلام تو لە ھەوان نەدەچووى، لەوان زىرەكتەر و جوانتر بووى، داىكت بو ئە ھە ھەستى تەنيايىت لا برەوينىتتە ھە كىتىبى چىرۆكى مندالانەى بو ت دەكرى و تووش بە ھەزە ھە تەخویندە ھە، ھەموو سالى بە ھەكەم دەردەچووى، لەگەل ئە ھەشدا سەرنجى بەسۆزى ھىچ مامۆستاىەكت نەدەدى و خو ت بەسەرنەكەوتوو دەھاتە بەرچا، بەلام داىكت كۆلى شادمان دەبوو، جارجار لە خو شىاندا دەگرىا.

كه بەكەم جار ھەستت كرد ئەو پىاوانەى بەشەو دىنە مالىكەتان خال و مام و خزمى ئىوھ نىن و تەنھا كرىارىكن و دىن چىترى جەستەى داىكت بكرن. ھىند گرىاي، ھىند گرىاي تا دوا فرمىسكت داچۆرا، و، واتزانى ئىتر جۆگەلەى فرمىسكت بو ھەمىشە وشكى كرد. داىكت لە تو توندتر دەگرىا و دەپىرسى: ئەى چى بكەم، ھەموو دەرگاكانىان بە روومدا داخست، تەنھا ئەم رىگەيەيان لەبەر دەمدا ئاوەلا ھىشتە ھە! تەنھا ئەم كارەم دەدەن!

ئىستا دەروونت ھەكو خاكەسارى كوونوى مالى قەرەجىكە، سارد و سپ. دەرگاكانت خر كردووھ و ناتەوى ئەمشەو كەسى تر بىنى. ئەو جگە رەيەى كه لە نيوانى پەنجەكانت داىه، دەمىكە ھاودەمىكى ھەفادارتە و لەگەل دو كەلەكەيدا ھەسەرتىكى نەيتى ھەلدەكىشى. دو كەلەكە لە بو شاييدا دىمەنى گشت نازارەكانى رابردووت پىشان دەدات. ئەو رابردووى كه بەردەوام لەگەلتايە و رانا بوورى. ئەو رابردووى كه ئىستا و دوا رۆژتە. سەرنج تىكەل بە دو كەلەكە دەپىت و ئەويش بەرز دەپىتە ھە تا دەگاتە رادەى بالاي و نبوون و ئىتر نايىنى. ئەو دو كەلە چى لىھات؟ بو ون بوو؟ خو تو ھەستت دەكرد ئەو دو كەلە توى! كەواتە تووش بوونىكى دو كەل ئاسايت و ون دەبى، يان ھەر ئىستاش نىت و بوونىكى ھەست پى نەكراوى. خو بە ھە نىيە بىر دەكەيتە ھە و جەستە يەكت ھەيە و بو شايىيەكت پى كردۆتە ھە، ئەوان ناتخەنە ناو ئەژمارى مرۆقە ھە، باو ھەرت بە ھىچ يەكن لەو وتانە نەماوھ كه سەردەمانى بەدەم خەويشە ھە دەتوتە ھە: (من بىر دەكەمە ھە كەواتە من ھەم)، جار تىكان توند يەخەى داىكت گرت و راتوھشانە و ھاوارت كرد: من ھەم يان نىم؟ جگە لە دىمەنى رىزى فرمىسكى روون ھىچت نەبىنى، تو تواناي خویندە ھەى ئەو فرمىسكانەت ھەبوو، بەلگە نامەى راستىيەكى شاراوھ بوون، ھەك ھەر يەكن لەو راستىيانەى بەم رۆژگارە لەناو تەمى درۆ و گوماندا دەخنىكن، رۆژگار رۆژگارى ئاوەژوو بوونە ھەى راستىيەكانە.

ھەموو دەرگاكانىان بە رووتاندا داخست، تەنانەت كەس نەيدەويست ئەو داىكەت بەكارەكەرىش راگرى، دەترسان دەستى ئەو مالىكەيان گلاو

به گلاوم ده زانن؛ ته نانه ت ناهیلن ناو ده ستخانه کانیشیان پاک بکه مه وه، له ناو ده ستخانه به پیسترم ده زانن.

قیژاندت به سه ریا: بۆ؟ بۆ وا به گلاوت ده زانن؟ چیت کردوو؟ به دهم قولپی گریانه وه داستانی خو شه ویستی نیوان خوئی و باوکتی بۆ گپراپته وه. ئەوینیکی دره وشاوه ی بی گهرد، ئەوینیکی تیکه ل به خاک و ئەمه کداری بۆ چاره نووسی مرۆف، له و ژوانی دو عاخوازه دا، که ده بوو باوکت بچی بۆ دئ و نامه یه ک بگه یه نیتته جی، هه ردووکیان ده میان له ناو ده می یه کتر نا و ئەو ماچانه په یامی چپژی جهسته یان گه یاند و به ئاویتته بوونی جهسته یان کو تایی هات، باوکت هه ر ده بویه بچی بۆ ئەو سه فه ره و به لینی دا دوا ی هه فته یه ک بگه پرتته وه و زه ماوه ند بکه ن، به لام ئەو نه گه راپه وه، هه ر ئەو گیرانه بوو که چاره نووسی ئەوی به ره و سیداره برد. به لام ته نه ها ئەو له دار نه درا، چاره نووسی ئیوه ش له دار درا. چاره نووس وای کرد که تۆ به بی ناسنامه له دایک بی، له کات و شو تینیکدا که کس به ناسنامه ی خوئی ناسرئ به لکو به ناسنامه ی باوکی.

تا ئەو رۆژه ش که یه که م رۆژی مامۆستایه تیت بوو له قوتابخانه ی سه ره تاییدا، وات ده زانی تۆ که سیکی بوونت هه یه و ده توانی پارێزگاری له و بوونه ی خو ت بکه ی. ده تووست بیسه لمینی که تۆ خو ت، که سایه تی خو ت ناسنامه ته و ده بی کۆمه ل تۆ بناسی که توخمیکی به ئەرکی و نه وه یه ک په روه رده ده که ی. یه که م وانه ی ژماره ت به پۆلی یه کی سه ره تایی و ته وه و فیتری ژماره یه کت کردن. جهزت ده کرد هه موویان فیتری هاو کبشه ی یه کسانی بکه ی، به لام فریای وانه ی دووه م نه که وتی و له پشووی وانه ی یه که مدا به رپوه به ر سکالای چه ندان دایک و باوکی قوتایی پیشان دای که قایل نبین و نایانه وی تۆ دهرس به منداله کانیا ن بلتیته وه.

وشه ی زۆل له گویتا ده زربنگایه وه، هیچ وشه یه کت به قه د ئەو وشه یه زۆر نه بیستبوو، ته نانه ت له وشه ی تاوانیش زیاتر، له وشه ی ناپاکی و تالان و ساخته و قولپربنیش زیاتر. ئەوسا زانیت بۆچی دایکت ناچار بوو جهسته ی

بفرۆشی تا بژی و تۆ بژینی، هه ر هۆی ئەوه ش بوو به رگه ی سوکایه تی ئەم دنیا بی میهره ی نه گرت و به گه نجی مرد.

ئەمشه و گیانت بووه ته په له وه ریکی ئاگرین و جهسته به تاله که ت هه راسان ده کات، باوکی یه کج له و مندالانه میوانت بوو که مامۆستایان بوویت و نه بوویت. یه کج له و که سانه ی که ناچاربان کردی له شت بفرۆشی.

تۆ به کراسه شه فافه که ته وه له سه ر کورسیه که دانیشتبوویت و ئەویش که ته تبوو به ر پیت و وه کو سه گیکی برسی ده یلیستیته وه. په نجه ی پیکانیشیی ماچ ده کرد. ئەو باوکه به رتزه ی که نه یده وه یست منداله که ی فیتری نووسین و ژماره بکه ی چونکه زۆلی، ئیستا هه یشه ریا نه ده تلپستیته وه.

که جهسته رووته که ی ئەوت بینی ئیلنجت ده هاتی و چاوه کانت ده نوکاند. ئەو به نوکانی چاوی تۆ زیاتر کلپه ی ده سه ند. جهزی ده کرد چاوی بنوقیتی و دیه نی لاوازی ئەو نه بینی که کړنوش ده با و په نجه ناسکه کانی پیت ده لیستیته وه. که ده رکت به و جهزه شاراو هیه ی ئەو کرد چاوه کانت کرده وه تا باش ئەو دانه وین و رووخانه ی بیینی و، پیشانی ده ی هیشتاش تۆ له و به نرخ تری. هه ستت کرد هه موو جهسته ی له به رده م سه رنجتا ده له رزی و ئاره قیکی سارد هه موو جهسته ی داگرتوو. چاوه کانت به بی تروکاندن به نیو چاویدا چه قاند و ده تووست به سه رنج بیکوژی. چاوی داگرت، وات زانی شه رمه زار بوو، به لام به و چاوداگرتنه ی ته نه ها ده یووست له تیبری سه رنجت رزگاری بی. چاوه کانت له به شی خواره وه ی جهسته ت بری و به رزی نه کرده وه، کاتیکت زانی کاری خوئی له گه ل جهسته سپر بووه که تدا ئەنجام داوه و رۆیشتنوو. له جیگا که ی ئەو ته نه ها هه ندی پاره ت بینی، به شی نان و ئاو و ئەم جگه ره تالانه!

ئەو مژه تالانه ی جگه ره یه ک له دوا ی یه که کانی نیوان په نجه کانت رۆزگاری قوتابخانه ت بییر ده خه نه وه، فیتریان کردبووی که یه ک یه کسانه

به يهك، ماموستا دهيان جار له سهر ته خته ي رهش نووسيبووي ۱=۱، وهكو گوماني هه بې له و هاوكيشه يه كه زياد له پيويست دووباره ي ده كرده وه. به لام تو هه ستت ده كرد نه و هاوكيشه يه لاسه ننگه، چونكه هه ستت نه ده كرد تو به كيكي و يه كساني به يه كيكي تر، له سه رنجه كانياندا شتيكي توت ده خوينده وه، وا درده كه وت كه تو به هيچ نازان، به تايبه تي نه و روزه ي كه ماموستاي ماتماتيكي شه ونم و تو ي له لاي ته خته ره شه كه راوه ستاند و راقهي نه و هاوكيشه يه ي بو ده كردن و وتي: پروان، شه ونم يه ك كه سه، په ياميش يه ك كه سه، كه واته شه ونم يه كسانه به په يام. شه ونم دهستي به گريان كرد و هاواري كرد... نا... من يه كسان نيم به په يام، من چه لالزادهم و نه و زوله، ماموستاش داوای ليبوردي لي كرد و پتي وت مه بهستي نه بووه. مه بهستي نه بووه، ئيدي بو راقهي نه و هاوكيشه يه هه رگيز تو يان به نمونه نه هيتايه وه! كه وايي تو يه كسان نه بووي به هيچ كه سيكي تر. كه وايي يه ك يه كسان نيبه به يه ك! له و روزه وه ئيتر هه ر ماموستا باسي نه و هاوكيشه يه ي ده كرد وات ده زاني درزيه كي زل ده كات.

زور جاريش بيرت ده كرده وه ناخو يه ك يه كسانه به چه ند؟ هه ر له م روزه انه شدا نه و وه لامه ت ده ست كه وت، نه و شه وه ي ميترده كه ي شه ونم له ده رگاكي دايت و به ديمه ني فرميسكه كاني پر بووي له به زه بي و به سوزه وه سه ريت له سه ر پانت دانا و به دهسته كانت فرميسكه كانيت سري و، نه و يش ياري به پرچه ره شه كه ت ده كرد. وه كو بيه وي قه ره بووي نه و بئ سوزيبه ي شه ونم به سوزي تو بداته وه. يه كه م جار بوو به دلله وه په نجه كانت به ر جهسته ي پياوي بكه وي و هه ست بكه ي خو ت ده ته وي و به سه رتدا نه سه پاوه، نه و چاوي له چاوت بري و وتي: به راستي تو مرؤقيكي دلسوزيت! سه ريت پئ هات كه سيكي تريش بيجه كه له خو ت هه بئ بزاني تو مرؤقي، يان كه سي هه بئ له و كومه لگه يه دا به سوزاني بليت مرؤف!

نه و شه وه گشت زوخاوه كاني بو هه لپشتي، شه ونم ژياني لي تال كرديو، واي لي كرديو ناوي خو ي له بير بچيته وه، پيش نه وه ي پروات دهستي

به گيرفانه به تاله كانيدا گيرا و وتي: به داخه وه هيچم پئ نيبه، شه ونم گشت ئيواره يه ك چولي ده كا و كراس و جانتا و پيلاوي پئ ده كړي، داوه تي پئ ده كا و ده چيته داوه تي، ئاهه نكي پئ ساز ده كات، ئاخ بر يا شه ونم بووني نه بوايه له ژياندا، ده زاني چي؟ شه ونم سفره، به لي، سفرتيكي گه وه. هيچ سوودتيكي نيبه نه بو خو ي، نه بو من، نه بو كومه لگه.

به لي، ده ميكي تيپه ريبوو به سه ر نه و پرسياره ي كه له ميشكتدا ده خولا يه وه، داخو يه ك يه كسانه به چه ند؟ ئاي، كه واته يه ك يه كسانه به سفر.

۱۹۹۴/۴/۱ شينسكا تاييري

گیان دان

وا دیم بۆلات فاتم، نهموت لهو دنياش بی به یهک دهگهین، ههر تۆزقالی ئۆقره بگره هاگا گهیشتمه لات، من تهنها له بهر بیکه سیی دایکم بوو دو اکه وتم دنا ئاره زووم ده کرد ههر دوا ی ئه و کوچت منیش دوات که وتبام. فاتم گیان بیرته که له سهر ته نووره که ی بهر مالتان یه که م نانت دامی، نانه که م له سهر دلّم دانا و بۆنم ده کرد، بۆنی تو و وه فاداری و ئه وینی لی ده هات، ههشت سالّ دلّمان بۆ یهک لیی دا فاتم، زۆر جار ده مویست خه یالّ بکه م تو له باوه شمی و توند ده تنووسینم به خۆمه وه و ماچت ده که م و ئاویزانی یه کتر ده بین، به لّام ههر زوو ئاره قی شه رمه زاری به نیوچه واندا ده هاته خواره وه و ههستم به گونا ه و په شیمانی ده کرد و ده موت ئیمه به پاکی یه کترمان خۆش ده وئ و نابی خه یالی پیس بکه مه وه... ئه وه نده ههست به گونا هم تیا دروست بوو بوو ته نانهت که تۆش داوام لی بکه ی توخت نه که وم، ببوره فاتم گیان ئه و رۆژهی که له کادینه که تاندا یه کمان بیی و ههستم کرد جهسته ی تۆش بووه ته یهک پارچه ئاره زووی ئاویته بوون له گه لّ جهسته ی مندا، ده ستت هینا یه پیشه وه تا دهستم بگری به لّام من لیّت دوور که و تمه وه و وتم سویندم خواردووه به پاکی خۆشتم بوئ، ئیستا ده زانم چه ند سته مم له تو و له خۆشم کرد، به لّام ئه وه تاوانی من نه بوو، وایان فیترکردبووم که خۆشه ویستی پاک په یوه ندی نیوان رۆح و رۆحه نهک جهسته و جهسته، هه مو و فیترکرا بوین که په یوه ندی نیوان جهسته ی کچ و کور زینایه، نه خوازه لا تو فاتم که کچه شیخی بوویت و له ته کییه په روه رده بوو بووی و له ناو ده رویشه پرچ درپژه کانداندا چاوت کردبووه وه. که چی هیشتا تو له من چا وکرا وه تر بووی، تو ده تویست دهستم

بگری و چیژی ماچ و پیکه وه نووسانی جهسته و جهسته م فیترکه ی. لیم ببوره فاتم، تهنها خۆشه ویستی بوو، تهنها دلّسۆزیم بوو بۆ تو وای لی کردم خۆم و تۆش له و چیژه بی بهش بکه م، دنا منیکی کوره شاری تا ئه و کاتهش نه مده زانی قیبله چییه و رووی له کوئییه و نه مده زانی چه ند رکات نوپژ فره زه. که توّم خۆشویست بهر مالّم هه لگرت و دهستم به نوپژ کرد، له خوا ده پارامه وه که له م دنیا دا من و تو به یه کتر شاد بکات، زۆر نازاری ئه وه م ده چیژا که ده مبیست ده لّین شیخه کان تهنها کچ ده دن به شیخ و نایدن به مسکین، به لّام نا ئومید نه ده بووم و له هه ولدا بووم بۆ خۆ نزیک کردنه وه له باوکت، زۆر جار نوپژه که م به ئه نقه ست له ته کییه ده کرد، به لکو باوکت بمبینی و بزانی چ موسولمانیتکم. به لّام فاتم من ئه لحه مدوم نه ده خوینده وه، به لکو تا ده متوانی ناوی توّم ده هینا، تا بی کوتایی بیرو و خه یالّم له خۆشه ویستی تو ده کرده وه. شیوه فریشته بییه که ی تو وه کو خوا له بهرام به رمدا بوو، بۆیه کړنۆشم ده برد و ده گریام. من بۆ ئه وه ده گریام، ده ترسام له وه ی من و تو به یه کتر نه گه ی و شیخیتی بیینه درکی مه م و زینی نیوانمان، که چی ده رویشه کان وایان ده زانی من له خۆشه ویستی خوادا نوقوم بووم. ته نانهت باوکیشت نه یده زانی من له خه لوه تی عه شقی تو دا بوومه ته دپوانه. باوکیشت که ده رویشه کان پیمان و ابو له غه یبه وه په یامی بۆ دئ و ئاگاداری چاره نووس و نه زانرا وه کانه، نه یده زانی من گبرۆده ی توّم. له دلّی خۆمه وه ده موت خۆزه که راست بوایه و ئاگاداری نه یی و غه یب بوایه بۆ ئه وه ی ئه م عه شقه خواییه ی منیشی ده رک پی بکر دایه، ده موت بریا راست بوایه و خۆفی خوی له دلّدا بوایه و له بهر خۆفی خوا و تو ی بدایه به من.

فاتم گیان نیگه ران مه به، ئه وه نده چاوه رپت کردووه چه ند خوله کیکی تریش چاوه ری به، دیم و قه ره بووی هه موو ئه و چاوه روانی و ته نیاییهت ده ده مه وه، ئیدی دلّت ناشکینم و ئه گه ر ویستت دهستم بگری نهک ههر ده ستتم له ناو ده ست ده نیم به لکو تا بی کوتا لیوه کانت ده مرّم و تا بی

کوټا له باوهشت دهگرم. نه زمونږيکي تالمان بينی و نابې دووباره ی بکهینهوه، ئیستا باوهږم وایه جهسته و رڼ پیکهوه زیندویتی ددهنه نهوین، خوښه ویستی رڼ بهې جهسته خوښه ویستیبه کی ناتهواوه. فاتم گیان نه مجاره دیم و بۆت دسه لمینم به ته و اوای خوښم دهویتی.

کی دهیوت فاتم گیان نه و رۆژه دی؟ له خه یالی کیدا بو؟ هه مووی له چرکه یه کدا روویدا! جا نه ساتانه سات بوون یان بورکان؟ جا نه و رۆژه زه من بوو یان نه فسانه؟ کی دهیوت و امان لی دی کی؟ بیرته رۆژی که لای کانیاوه که ژوانمان هه بوو، هیلانه چوله که یه که له سهر درهخته که وه که وتبووه خواره وه چۆن باسماں کرد؟ فرمیسکم له چاوه پر به زه ییبه کانتدا بینی کاتی بیچوه چوله که کان زیکه زیکه به دهووی دایکه بی دره تانه که یاندا باله فریپان ده کرد و منیش هه ستام و هیلانه که م خسته وه سهر لقی درهخته که و چاوه کانی تو پر بوونه وه له بریسکه ی شادی؟! بیرته؟! کی دهیوت نه مه روو ددها که سال بیت و پروات و من تو نه بینم؟ نای چند ده گریام، به ده نگیکی به رزی له شپوهی گورانی ده گریام، له گه ل نه و گورانیانه دا ده توامه وه، پیرسه له شاخ! ههر نه وان هه سرته که کانمان له توپی هه سرته که کانی خو باندا هه شار ددها. پیرسه له تفه نکه که م که نه و چرکه یه کیش لیم جیا نه بوته وه و گوپی له یه که یه که ییسه ده نگداره کانم بووه. پیرسه له و چند هاورې به نه مه که م که پیکه وه برسیتی و تینویتی و ترس و سه رمامان چیشته و له م چوله و انیبه دا هاورده دی یه ک بووین.

فاتم گیان گهر هاتم باسی هه موو شتیکت بو ده که م، له و رۆژه وهی که ئیتر تو م نه بینیه وه. من سه ختیم زور کیشا به لام ده زانم هه موو نه و سه ختیانه ی که من کیشاومه ناگاته چرکه یه کی سه ختیبه کانی تو، چونکه هه رچونی بوو من خو م نه و سه ختیبه م هه لبرارد و نازاد بووم، به لام تو، تو ی روون وه کانی، تو ی جوان وه ک فریشته نه و ریگه ناهه مواره یان به سه ردا سه پاندی، من ده زانم به تو بوایه به دووی من بکه وی و برۆین. به لام به دهستی خو ت نه بوو، نه و جار ه یان به دهستی باوکیشته نه بوو، به دهستی

براکانیشت نه بوو، فاتم گیان نه و جار ه یان به دهستی که سانې بوو که هیچ مافیکیان به سه رته وه نه بوو. تو و هه مووانیان برد، هه موو، من له پال شاخه که وه ده مبینی که چۆن سواریان کردن، ده گریام، گریانی که ناگر له جهسته مه وه هه لده ستا، هاوریکانیشم ده گریان، تفه نکه کانیشمان ده گریان و له بیده سه لاتی خه ریک بوو دلمان شق به ری، به چاوه کانی خو م بینیم گر له شوینه واری یادگاریه کانمان به رز ده بیته وه، فاتم گیان هه موویان سوتاند، ته کیه، کادین، ماله کان، درهخته کان، هه موویان روخاند و سوتاند، نه و ته نوره ش که تو نانت تیا ده کرد و من سه یری قه د و بالام ده کردی و هه موو جاریکیش یه که م نانت ددها به من.

فاتم گیان که هاتم تو ش سه رگوزه شته ی خو تم بو بگیته وه، دل م پر له گریبه و به تو نه بی ناکریته وه. من هیندم قسه بیستوه نازانم چه ندیان راست و چه ندیان درو، تو بو م باس که و دلنیام که، هیوادارم فاتم گیان نه وانه ی بیستووم راست نه بن. هیوادارم که نه و جهسته پاک و روونه ت که من نه مده و پرا په نجه ی بو به رم، نه و جهسته پیرۆزه ت به جهسته ی نه وان لیخن نه بووین! نای چۆن گریانیکی نه یینی ده گریام کاتی ده مبیست ئیوه ی فریشته له به رچاوی باوک و براکاناندا رووت ده که نه وه و به زور کچیتینان لی ده ستیننه وه. فاتم گیان تو له سه رنجی مندا وه کو جارن پیرۆزیت، جهسته ت وه ک جارن پیرۆزه، کچیتینت هه بی یان نه بی، جهسته ی تو دره یایه کی فراوانه و به ده می نه وان گلاو نابې. ههر تو زیکي تر دان به خو تندا بگره ئیدی له و چاوه وروانیبه درپنخایه نه رزگارت ده که م و ده بین به هاسه ر.

نا، دل له دل مه ده نازیم، هو ی نه م دو اکه و تنه م بی نه مه کی و بی به لینی نه بوو، به لکو من پی م وابوو به مانه وه م له شاخ و به م تفه نکه ده توانم رزگارت که م، به لام ناخ، هیچم پی نه کرا و تو ش تا ده هات دوورتر ده خرایته وه، بیابان به بیابان ده یان بردی. سه دان جار خه ونم پیته وه دده ی که چۆن قرچه ی نیوه رو نه و له ی بیابان داغ ده کا و چه له جهسته ناسکه که ت

هه‌لدهستینی، که له خه‌و راده‌په‌ریم، تفیکم له‌و تفه‌نگه‌ بێ ده‌سه‌لاته‌ی خۆم ده‌کرد که هیچی له‌ ده‌ست نایه‌ت و زیاتر نازارم ده‌دا.

که له‌و کابوسانه‌ راده‌په‌ریم له‌ گابۆرهم ده‌دا و پر به‌و شاخانه‌ بانگم ده‌کردی. چیم کردبا تازیم له‌و چۆله‌وانییه‌ سامناکه‌دا ته‌نها من و ئەو چهند هاورپییه‌م وه‌کو پیایوی ناو ئەفسانه‌ له‌ شوینه‌واری دێ و مال و هیلانه‌ی رووخاودا ده‌گه‌راین، فاتم گیان هه‌ر (بنکه) نه‌بوو که کاول کرا، گشت دیکانی تریش، ئاخ، ئاخۆ ئەوان چهند جێ ژوانیان تیا بوو به‌ خۆله‌میش و چهند دل‌داری ئییه‌ ئاسایان تیا یاندا له‌ یه‌ک ترازاند. زۆر جار ده‌چومه‌ سه‌ر شوینه‌واری ته‌کیه‌که‌تان، ته‌نووره‌که، سه‌ر بییری ئاو‌ه‌که‌ی ناو هه‌وشه‌تان، کادینه‌که، کێ ده‌یزانی له‌و شوینه‌ پیرۆزانه‌دا ژوانتیک له‌ نیوان دوو ئالوده‌ روویداوه‌ بێ ئه‌وه‌ی ماچتیک یه‌کتر بکه‌ن.

خانمه‌که‌م... هۆشم نه‌یده‌ویست پر‌وا بکات که‌ جه‌سته‌ی تۆش و ئه‌وانی تریش له‌ چاله‌ ره‌شه‌کانی بیاباندا به‌زیندویتی داپۆشراوه‌. نه‌مه‌ده‌توانی باوه‌ر بکه‌م تۆ کوژراوی، ئاو‌ه‌زم توانای قبو‌لکردنی ئه‌وه‌ی نه‌بوو که‌ ده‌ستانێ هه‌بن بتوانن تۆیه‌کی فریشته‌ بخه‌نه‌ چال‌تیکه‌وه‌ و به‌زیندویتی داتپۆشن. نه‌مه‌ده‌توانی، هه‌رچه‌ندم ده‌کرد نه‌مه‌ده‌توانی باوه‌ر بکه‌م تۆ نه‌ماوی، ره‌نگه‌ هۆی ئه‌وه‌بێ که‌ رۆحت هه‌میشه‌ له‌گه‌لمدا بوو، ده‌یدواندم، دل‌ی ده‌دامه‌وه‌، هیتزی ده‌خستمه‌ به‌ر و هانی ده‌دام و سو‌ری ده‌کردم له‌سه‌ر مانه‌وه‌ له‌ شاخ و یاخیبوون.

هه‌ر هۆی ئه‌وه‌ بوو مامه‌وه‌ و سه‌ختییه‌کانم لا ئاسایی ده‌بوونه‌وه‌، تا ئه‌و کاته‌ی توانیمان به‌تفه‌نگ ریتگایه‌ک به‌ره‌و شار بکه‌ینه‌وه‌ و پر‌گاری که‌ین. منیش به‌ دیداری دایکه‌ دووره‌که‌م بگه‌م، ئەو دایکه‌ی که‌ له‌وه‌تی بی‌رم بیته‌وه‌ له‌ پرسه‌ و جلی ره‌ش دایه‌. ئەو به‌دیتنی من و نازادی له‌ پرسه‌ و جلی ره‌شی کاکم ده‌رچوو، هه‌له‌ه‌له‌ی لێ ده‌دا، پیم وابوو ئەو ده‌نگه‌ ته‌نها ده‌نگی خۆی نییه‌، به‌لکو ده‌نگی هه‌موو دایکان ئاو‌یتیه‌ی ده‌نگی بووه‌ و گوزارشت له‌و سه‌رکه‌وتنه‌ ده‌کات. فاتم گیان گه‌ر ئەو پرۆژه‌ دایکه‌کانت

ده‌دی چۆن باوه‌ش به‌ئیمه‌دا ده‌که‌ن، هه‌رچی برینت هه‌یه‌ سا‌رپتێ ده‌بوو، ته‌مه‌نیتکی درتێ بوو نه‌یان‌توانی‌بوو به‌تازادیه‌وه‌ چاو هه‌لبه‌رن و سه‌یری که‌ژ و کیتو بکه‌ن، سه‌یری بالای کوره‌کانیان بکه‌ن. له‌و پرۆژه‌دا که‌ تارمایی عی‌زراییله‌کانیان لێ دوور خرابوووه‌ ده‌یان‌توانی نه‌ک هه‌ر سه‌یر به‌لکو کوره‌کانیان بخه‌نه‌ نیتو بیلبیله‌ی چاو‌ه‌کانیا‌نه‌وه‌.

ئای خانمه‌که‌م، چهند شادمانم که‌ له‌تۆ نزیک ده‌مه‌وه‌، هیتنده‌ش په‌ژموورده‌ و دل‌گیرم که‌ دووباره‌ دایکم ده‌تالینمه‌ به‌رگی پرسه‌ و ماته‌مین، ته‌مجاریان بۆ یه‌کجاری ئەو به‌جێ ده‌هیتلم و بۆ یه‌کجاری بۆ لای تۆ دیم.

ئای فاتم گیان... ده‌نگی ئەم بۆمبایانه‌ کاسیان کردم، (باوه‌شاسوار) یش وه‌کو من کاس بووه‌ و سنگه‌ پانه‌که‌ی سه‌دان تۆپی به‌رکه‌وتوو، به‌لام ئەو هیتشاش هه‌ر راوه‌ستاوه‌ و من له‌ پال ئەم تاویره‌دام و چاو‌ه‌پریم دوا دل‌په‌کانی ئەم دل‌ه‌ نه‌زیفه‌م نه‌خشه‌ی به‌ئه‌مه‌که‌یم له‌ناو ئەم چه‌مه‌ ته‌نکه‌ی (بوغاز) به‌خشینێ و منیش ده‌ست به‌کوچه‌که‌م بکه‌م، ئای فاتم گیان، ئای تازیزه‌که‌م... ده‌ستت بینه‌... وه‌ره‌ باوه‌شمه‌وه‌... نه‌موت له‌ودنیاش بێ به‌یه‌ک ده‌گه‌ین... نه‌...مو...ت... فا...ت...م...گ...ی...ا...ن.

هاوینی ۱۹۹۴ فالتزیننگ

باوه‌شاسوار: ناوی شاخیکه‌ له‌ شاری کفری.

بنه‌که: ناوی دتییه‌کی سه‌ر به‌شاری کفری بوو، له‌ سالی ۱۹۸۸- که‌ به‌سالی ئەنفال ده‌ناسرێ- له‌ لایه‌ن رژیمی به‌عسی عه‌فله‌قییه‌وه‌ وێران کرا و دانیش‌توانه‌که‌شی وه‌کو دانیش‌توانی هه‌موو دتییه‌کانی تری کوردستان له‌ بیابانه‌کانی خوارووی عی‌راق له‌ نوگره‌ سه‌لمان زینده‌ به‌چال کران.

بوغاز: ناوی چه‌میکه‌ له‌ بناری باوه‌شاسوار له‌ شاری کفری.

نیگارہ ناتہواوہکان

۱

دیوارہکانی زبندان ماچ دکات و نایهوی بیتہ دہرہوہ، ہاوار دکات:
زبندان گیان تو دوو مانگہ رۆحی منت پاراستووه، جہستہی منت
پاراستووه، خویتی منت له مردن پاراستووه، نامہوی بہجیت بیتلم نا!
تکایہ نامہوی بہجیت بیتلم، دمہوی لیرہ بیتلمہوہ.

ہہنگاوی لهولای دہرگای زبندانہکےوہ گوللہیہکی بچووک، فیشہکی
دہمانچہیہکی دیکتاریوف، دیواری سنگی شہق کرد و له زبندانی
قہفہسہی سنگیدا دلہ شکاوهکےی دۆزییہوہ و پیکای.

گویم لی بوو له دادگادا زۆر کەس بەشانازییہوہ باسیان دہکرد، تہنانت
دایکیشی و باوکیشی دہموچاویان وشہی تافہرینی دہردہپری، لہسہر
دۆسیہکەشیدا کہ بہدہستی پاریزہرہوہ بوو نووسرابوو (مہسہلہی شہرف).

۲

لہو گۆرستانہدا گلکۆکےی ئەو تہنہا گۆرپکی بی نازی ہلنہگیراو و
بۆیہ نہکراو بوو، سہرنجم دا بہردی کتیلہکےی ناویشی لی نہنووسراوہ، بہلام
چہند تالہ نیرگزیکی خوړسک له ژوورسہریدا پرواوہ، نہ پینوسم پی بوو
نہ بۆیہ، دانوشتامہوہ و بہپہنجہم بہ مہرہکەبی با نووسیم «خۆشہویستی».

۳

کہ بہو کۆلانہدا تی پەریم گویم له دہنگی گۆرانی و چہپلہ بوو، کہ

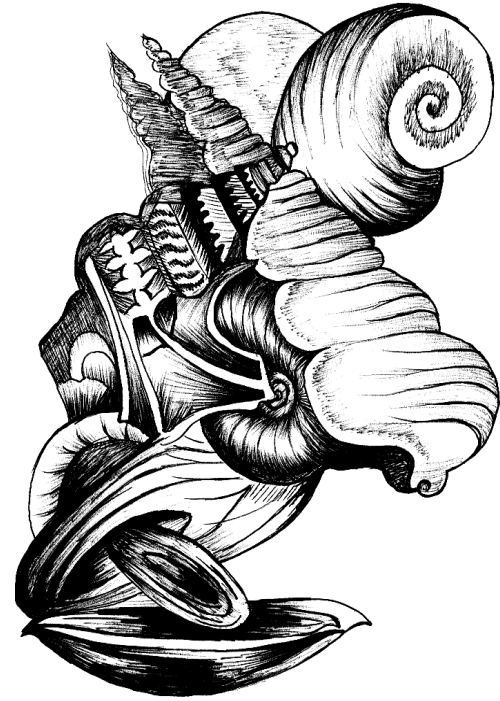
گہیشتمہ ئاستی دہرگاکہ ئاورم دایہ نیو حہوشہیان، بریک پیاو
حہیشہریانہ ہلنہپہرین، ئەویش بەشانازییہوہ دہمانچہ دیکتاریوفہکےی
ہلپری و سہلہکی بہہوادا کرد. وتیان لہم مالہدا گۆتیزہبانہی مندالبوون
ہہیہ، لہ پاش سی کہنیشک کورپکیان بووہ.

۴

زۆر جار سکالای دہکرد له بی بہختیی خۆی، چونکہ لہو مالہدا لہدایک
بووہ و ئەو باوکیتی، ہیشتا ئەوہشی نہدہزانی کہ باوکی دہستی بہخویتی
خۆشہویستی سوورہ، دہلی رۆژ نییہ له داخی حہوا من دارکاری نہکات،
دہلی: گہر ژن نہبواہہ ئیمہ له بہہشت دہرنہدہچوین، دہلی ئەو ئەم
دنیاہی لی کردوین بہدۆزہخ، براکەشمی ہہروا فیر کردوہ، دلہم بۆ
خۆشہویستی دہبزووی، مہترسییہکی گہورہ دہکەم. دہزانم برا تاقانہکەم
پیم بزانی ہہر دہمکوژی!!

۵

دۆسییہکی زہردی تر له سہری نووسرابوو «مہسہلہی شہرف».
لہ گۆرستانہکەشدا گلکۆیہکی بی نازی تر بوو بہہاوہلی ئەو گلکۆیہی
کہ من بہپہنجہم، بہمہرہکەبی با، وشہیہکی مہزنی نادیارم لہسہر نووسی،
«خۆشہویستی».

چرپه‌کان

پاز

دهستی راستی پیتچابووه و به‌ملیدا هه‌لواسرابوو، له تابلۆکه‌ی پایینی چرپاکه‌دا نووسرابوو له په‌یژه به‌ربووه‌ته‌وه و دهستی شکاوه، له مه‌له‌فی پۆلیسیشدا ههر هه‌مان شت نووسرابوو، به‌لام نه‌یده‌ویست نه‌و راستییه له من بشاریتنه‌وه، ده‌می بوو هاوړی بووین و پاز و نیازمان لای یه‌کتر ده‌درکانه‌د، به‌چرپه پیتی وتم: میترده‌که‌م دهستی شکاندم.

شوو

- ده‌میکه نووسینه‌کانت نابینم، نه‌وه تو چیت لی هات؟
- شووم کرد.
- ناهیتلی بنووسیت؟
- ناهیتلی خۆم بم.

له‌دایک نه‌بوون

له دایک بووم و نه‌بووم، دایکم ده‌رپیتیه‌کی له پی کردم و وتی: عه‌بییه، تو کچی، له‌وساوه شه‌رمم. له‌وساوه خۆم نیم و میینه‌یه‌کی لاواز له جه‌سته‌مدا نیشته‌جی کراوه. ئیدی نازانم، له دایک بووم یان نه‌بووم.

مه‌رگ

- ئەم ئیواره‌یه ده‌بییه‌ن.
- بو‌گۆرستان؟
- نه‌خیر! به‌بوکی.

بریار

به‌لێ ئەمه مافی خۆمه، خۆشم ده‌وی، ده‌شیانویست لیکمان بترازین، هیچ په‌شیمان نیم و مافی خۆمانه به‌بی ره‌زامه‌ندی نه‌وانیش پیکه‌وه بژین، «به‌دووکه‌وتن» ی چی؟ ئەم وشه نه‌شازه چیبه؟ نه‌وه به‌دووی من که‌وتووه و نه‌من به‌دووی نه‌وه‌وتووم، به‌لکه بریارمان دا پیکه‌وه بژین و ژیاين.

له نیوانی شایی و شیندا

من له و تیژه و تهیره نه ده گه یستم، ئەو ئاپۆره نااساییه ی که له ناو ئەو دالانه چوار گۆشه یییه دا کۆ بیونه وه ده توت مروقی ئەفسانه ییین، به ئاسانی نه مده توانی له و گوزارشته بگه م که له ده موچاویاندا نه خشه ی ئالۆزییه کی سهیری کیشابوو. ئەو باخچه باریکه ی که له ناوه راستی هه وشه که دا بوو له بهرچاوی من ریک له گلکۆیه ک ده چوو سهری هه لدرابیتته وه، دارتیکی وشکه وه بووی بێ گه لا که له تینوانا بۆنی خنکانی ددها له سوچیکیه وه گوزاره ی له ژیانیکی بێ هوه ی ئەو که سانه دکرد که له ناو ئەو مال و هه وشه یه دا بۆ هیچ ژیاون. به سه ر لقه قاوه یییه کانییه وه چه ند پارچه جلیکی ژنانه م ده بیینی، جله کان رهنگیکی سه یریا ن هه بوو، نه سوور بوون و نه سوور نه بوون، نه ته ر بوون و نه ته ر نه بوون، باشتر سه رنجم ددهانی تا بزنام ئەو جلانه رهنگیا ن ریک وه ک رهنگی چی وایه، ته رن یا ن ته ر نین؟ هیشتا سه رنجه کانه م ئەوه یا ن روون نه کردبووه وه که رهنگه راسته قینه کانی جله کان چۆن، خه یال م بۆ ئەوه ی راکیشام، ئایا ئەو جلانه گه لان یا ن به ری دره خته که، دیمه نی دره خته که و بۆنی تینوتیبیه که ی له وه ی دلنیا ده کردم که دره خته که زره، به لام خه یال ه ساواکه م گومانی لا دروست ده کردم و پیتی ده وتم ئەوانه به ری ئەو دره خته ن. ئەی باخچه خه که ی هه وشه ی ئیمه بۆ جل ناگرئ؟ ئیستا ده چمه وه و ته ماشای دار هه ناره که ی مالی خۆمان ده که م به لکو جلیکی هه ناربی وه ک رهنگی ئەم جله جوانانه ی بۆ من گرتبی.

دیسان ها ته وه ناو ئاپۆره که، سه رنجم له جه سته گرمۆله بووه کانی بن دیواره کانی چواردهوری هه وشه که ده چه قی. هه ر هه موویان له قوماشیکی ره ش پیچرا بوون و چاوه کانیان بریبوو ده رگای ئەو ژووره ی که هیشتا من

نه مده زانی ژووره یا ن کونه ئەشکه وتیکی تاریک. ئیواره یه کی سه یر بوو، ماله که ش له ماله ئەفسانه یییه کانی حیکایه ته ترسناکه کانی باپیره م ده چوو، ده رگای ئەو ژووره ی که هه موو چاویان تی بریبوو وه کو ده رگای ئەو ئەشکه وته ده هاته بهرچاوم که باپیره م له چیرۆکی ئەو ورچه ی که کچیکی فراند و برديه ئەشکه وته که و خواستی و چه ند مندالیکی لیتی بوو، له ئەشکه وته که دا کچه که ی دانا بوو به ردیکی گه وره ی کردبووه ده رگای ئەشکه وته که که جگه له خۆی که س نه یده توانی بیکاته وه، ریک وه کو ئەو ئەشکه وت و ده رگایه ده هاته بهرچاوم، سه یری چاوه کراوه کانه م ده کرد و له گوزاره سه یره که یا ن نه ده گه یستم. ئەو خه لکه بۆ له ناو ئەم ماله ئەفسانه یییه کۆ بوونه ته وه و چاویان بریوه ته ئەو ده رگایه ی که جگه له تاریکیه کی سامناک هیچی لیوه نابینرئ؟ یا ن دیاره شتیکی هه یه و من ناتوانم ببینم، یا ن چاوه کانی من له چاوه کانی خه لکی تر جیاوازه! بشی هه موو خه لک وه ک یه ک شته کان ببین، چا و ئەندامیکی سه یره له مروقدا.

بۆ چووبوو مه ئەو شوینه و خۆم تووشی ئەو سه رسامییه کرد، نا، که من و ئاوات یاریمان ده کرد و هه ر یه که مان بوو که شووشه که ی خۆی هیتابوو، له به رد هه ر یه که و مالیکمان بۆ خۆمان دروست کردبوو، به و یاربه مان ده وت ماله باجیتته، ئاوات پیتی وتم با یاری ژن به ژنتی بکه یین، گوتم ئەو یاربه چۆنه؟ بۆی باس کردم و ده ستمان کرد به یارییه که. یارییه کی سه یر بوو، ئاوات هات بۆ خوازیینی بوو که که ی من، واته کچه که ی من، منیش پیم وت من هه روا کچه که م ناده م به کوری خه لک، منیش کچیکم ده وئ بۆ کوره که م، ئاوات رازی بوو به ژن به ژنه و زه ماوه ندمان ساز کرد. من بوو که که ی خۆم تا نیوه ی ری برد و ئەویش ئەوه ی خۆی تا نیوه ی ری هیتا، ده ستمان کرد به گۆرانی وتن و هه لپه رکئ، ئاوات هه له ه له ی لی ددها، بوو که که ی ئەو له مالی مندایه وه و ئەوه ی منیش له مالی ئەو. ئاوات وتی ئەم یارییه ئەزانی که ی خۆش ده بی، کاتی که یه کیکی له بوو که کان بتۆزین و بگه رینه وه مالی باوکیان. وتم که واته با یه کیکیان

بتورینین، بووکه‌که‌ی من به‌توراوی هاته‌وه و وتی که می‌رده‌که‌ی به‌شعق هه‌لاه‌ه‌لای کردووه. می‌ردی بووکه‌که‌ی ته‌ویش لای من به‌ده‌ستی می‌رده‌که‌یه‌وه هه‌لاه‌ه‌لا کرا. ئیدی خوشمان ده‌ستمان کرد به‌جنیودان به‌یه‌کتری و خه‌ریک بوو هه‌ر به‌راستی له‌سه‌ر و قژی یه‌ک به‌ربین و یه‌کتر هه‌لاه‌ه‌لا که‌ین. ده‌نگی ته‌و ته‌قه‌یه‌ نه‌بوایه که له‌کولانه‌باریکه‌که‌ی لای چه‌مانه‌وه بیسترا هه‌ر ته‌واو نیوانی من و ئوات تیک ده‌چوو. من به‌ره‌و کولانه‌که‌ی که ته‌قه‌کانی لیوه بیسترا غارم دا و خوّم له‌ناو ته‌و ئاپوره‌یه‌دا بینیه‌وه.

ماوه‌یه‌ک راوه‌ستا‌بووم و نه‌مده‌توانی تی بگه‌م، له‌چی تی گه‌یشتام؟، ئالۆزی ته‌و دیمه‌نانه‌ی که ده‌مبینی هی ته‌وه نه‌بوو کچۆله‌یه‌کی وه‌کو من که هیشتا ته‌نها چه‌ند پۆلیکی قوتابخانه‌ی برپوهه تی بگا. ده‌بوایه قه‌ره‌بالغیه‌کی وایان شین و بی‌یان شایی! به‌لام گومانم هه‌بوو له‌وه‌ی ته‌و قه‌ره‌بالغیه‌ شایی بی‌یان شین بیت! له‌شین ده‌چوو و نه‌ده‌چوو، له‌شاییش ده‌چوو و نه‌ده‌چوو، شتییک بوو له‌نیوان شایی و شیندا، له‌نیوان دلشادی و دلگیریدا. له‌شایییدا ده‌بج بووکیک و زاویه‌ک له‌ئارادا بن و زه‌ماوه‌ند گپه‌کان شادمانیه‌ک له‌رنگ و روویان بدره‌وشیته‌وه، به‌لام له‌و شوپنه‌دا بووک و زاویه‌کم به‌دی نه‌ده‌کرد و، سیمای خه‌لکه‌که‌ش گوزاره‌ی له‌زه‌ماوه‌ندگی‌ران نه‌ده‌کرد. له‌شینیشدا ده‌بج مردنییک له‌ئارادا بیت و ده‌موچاوی خه‌لکه‌که‌ش گوزاره‌ی له‌وه‌بکه‌ن که‌سه‌ی له‌ژیان جیا بوه‌ته‌وه و ئیتر ئازیزانی نایبیننه‌وه، به‌لام له‌و شوپنه‌دا له‌وه‌نه‌ده‌چوو مردنییک روویدا‌بی و ره‌نگ و رووی خه‌لکه‌که‌ش هیچ جوړه خه‌مباریه‌کی پیوه‌دیار نه‌بوو.

لیلابی ته‌و ئیواره‌یه دیمه‌نه‌که‌ی ئالۆزتر پیشان ده‌دام، ناو هه‌وشه‌که تاریک داها، به‌لام رووناک‌گی گلوپیک له‌سوچیکی هه‌وشه‌که‌وه به‌رچاوی رووناک ده‌کرده‌وه و سیبه‌ری ته‌و جه‌ستانه‌ی که ده‌جولانه‌وه و ده‌هاتن و ده‌چوون گه‌وره ده‌کرده‌وه، ته‌و ژن و پیاه به‌سالآچوه‌ی که له‌بن

دیواری به‌رامبه‌رم دانیشتبوون و جگه‌ره‌یان ده‌کیشا و جوړه بیباکیه‌کی تو‌ره‌یی ئامیزیان پیوه‌دیار بوو، له‌سه‌ر دیواره‌که‌دا سیبه‌ری ده‌ستیان که بو جگه‌ره‌کیشان ده‌یانجولاند قه‌باره‌یه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو، که له‌ده‌ستی ته‌و دیو و درنجانه‌وه ده‌چوو باپی‌رم هه‌موومان‌ی پی‌زاله‌تره‌ک کردبوو، له‌خه‌ونیشدا ده‌مبین دین و په‌لامارم ده‌دن و ده‌یان‌ه‌وی بمخۆن. سیبه‌ره‌کانی سه‌ر دیواره‌که‌ش ته‌و ئیواره‌یه له‌چی‌رۆکه‌کان ترسناکتر موچورکیان ده‌هینایه جه‌سته‌م.

دیمه‌نه‌کان خه‌ریک بوو روون بینه‌وه و خه‌ریک بوو له‌شتییک تی بگه‌م که تیگه‌یشتنی ئاسان نه‌بوو. له‌ده‌رگای ته‌و ژووره‌وه‌ی که له‌ئه‌شکه‌وت ده‌چوو، که ده‌مییک بوو چاوی هه‌موو که‌سه کو بووه‌کانی به‌ره‌و لای خو‌ی وه‌رچه‌رخاندبوو، شتیکی له‌شپوه‌ی مرۆف به‌لام پیچراو به‌جاویتی سوور به‌به‌رده‌م من و که‌سه‌کانی تردا که وه‌ک ریزیک به‌ردی ره‌ش به‌بن دیواره‌که‌وه هه‌لکورما‌بوون ره‌ت کرد و بردیانه سوچیکی هه‌وشه‌که و په‌رده‌یه‌کیان له‌سوچه‌که‌دا دروست کرد. وژه وژیکی له‌ژنه‌کانی نیو هه‌وشه‌دا ده‌ستی پیکرد و جموچۆلیکیش به‌سه‌ر دیواره‌که‌وه که سیبه‌ری نائاسایی ته‌و چه‌ند ئافره‌ته‌بوون که ئاویان گه‌رم ده‌کرد و به‌ده‌موچاویکی بیباکانه‌وه ده‌چوونه ته‌و دیوی په‌رده‌که و ده‌هاتنه‌دری و له‌هه‌ر هاتنه‌ده‌ره‌وه‌یه‌کیشدا ده‌نگی وژه وژه‌که به‌رزتر ده‌بووه‌وه و دیسان کز ده‌بووه‌وه، من ده‌مویست له‌و شه‌پۆلی به‌خوری ده‌نگانه شتییک بیستم که دیمه‌نه ئالۆزکه‌م بو‌شی کاته‌وه و له‌وه‌زیاتر به‌سه‌رسامیه‌وه له‌جوله‌ی نائاسایی سیبه‌ری سه‌ر ته‌و دیواره‌رانه‌مینم. له‌شه‌پۆلی ده‌نگه‌کانه‌وه شتییکم بو روون بووه‌وه، به‌ل‌ی، که‌واته ته‌و قه‌ره‌بالغیه‌ شینه‌نه‌ک شایی.

مردنییک له‌ئارادا بوو، که‌سیک له‌ژیان جیا بیوه‌وه. نا، نا، له‌ژیان جیا کرابوه‌وه. جیا‌بوونه‌وه‌یه‌کی ناوه‌خت جیا کرابوه‌وه، ته‌و مرۆقه له‌جاو پیچراوه‌ی که به‌به‌رده‌م مندا ره‌ت کرا لاشه‌ی مرۆقییک بوو. مرۆقه‌که بالاشی به‌رز بوو. دیاربوو، به‌جاوه‌که‌شدا ده‌بینرا، ده‌مویست بزانه‌ی سیمای

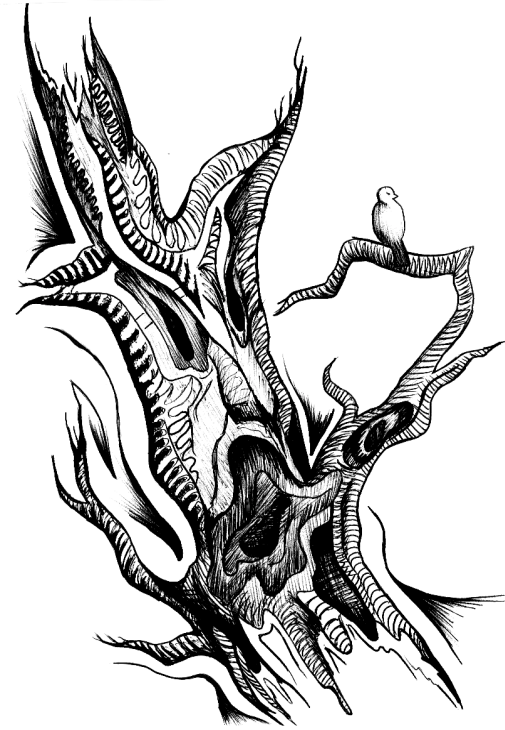
ئەو مەرۆقە چۆنە، بەلام ئەو سوچەي پەردەكەي لى بوو لە منەو دەور بوو، بەهێواشی بەبەردەم ژنەكانەو پەت بووم و چووم لە نزیك پەردەي شانۆكە... نا ببورن... پەردەي سوچەكە كە مردوووەكەي تیا دەشۆررا پراوەستام. چاوم لەو درزە باریكە بری كە بەدەم دەستی ئافەرەتەكانەو دەكرایەو و دادەخرا. شتیكی سەیرم دی، ئافەرەتەكەي كە دوینی بەبەردەم مالماندا پەت بوو، دەچوو بۆ نەخۆشخانەكەي تەنیشتمان، بەلئ ئەو بوو، ئافەرەتیكی خان و مان بوو، قرتیكی خورمایی و دەموچاویكی ئەسمەر، سەرنجیكی قول لە چاوەكانیەو وەك خۆر دەردەوشایەو، چاوەكانی زۆر نەدەتروكاند، كە قسەشی دەكرد هەستت دەكرد چاوەكانی جوړیك سەر دانەواندنیان نەناسیو، بەلام ژنەكانی گەرەكەمان پەسندیان نەدەكرد. دەیانوت ئەگەر باش بوایە بەدیار مێردەكەپەو دادەنیشت. هەرچۆنێك بێت پیاو هەر پیاو و ژن دەبێ رازی بێ بەزەبڕۆنگی، ژنەكانی گەرەكەمان دەیانوت گەر كەسوكاری شەرەفیان هەبێ ناهیلن وا هەموو رۆژی بچێ بۆ نەخۆشخانە، بۆ نەخۆشی دەچێ یان...

هیشتا مردوووەكە هەر لە پشت پەردەكەو بوو، ریزە ژنەكەي كە لە بەرامبەرم دانیشتبوون پرتیكان ژنەكانی گەرەكی خۆمان بوون، بەبیینی ئەوان دیمەنەكەم بۆ روونتر بوو، زانیم ئەوێ كە لەو حەوشەپەدا رووی داو شینە و شینیش نییە. یان شینە بەلام لە شێوازی شاییدا. یان شایە بەلام ژن بردنیك لە جیاتى ژن هینانیتك لە ئارادایە، ژنەكە نابریتە ماله زاوا، بەلكە بۆ گۆرستان. رەنگە زۆریش جیاواز نەبێ، لە هەردوو حالەتەكەدا هۆشی مەرۆقەكە لە كار دەكەوێ. شایە، بەلام زاوايەك لە ئارادا نییە، ئەو پیاوێشی رۆلی سەرەكی لەو شانۆی شینەدا دەگێرێ زاوا نییە بەلكە باریە، باریەكی كە دەبووست بەكوژاندنەوێ ئەو مۆمە جوانە، لەسەر زەمینێكدا كە سەرزەمینی كوێرەكانە و مۆمی تیا بێ بايەخە بەسەر بەرزى بژی.

ئێستا لەو تیزووەتیرە گەیشتووم، دەزانم پەردەكان چەند نومایشتی

سەیریان لە پشتەو دەكری. ئێستا دەزانم رەنگە شایەكان شین بن. شینەكانیش شایە. لە تەمەنیكی زۆر مندالییەو دەنگی هاوار و قیژە و تەقەكان، سامی میان لە مردنەكان شكان.

لە مێژە بۆم دەركەوتوو كە نومایشتە ترسناكەكانی ژبان تەنها لە پشت ئەو پەردە رەشەو نانوینرین كە لە شانۆ هونەرپێهەكاندا چەند ئەكتەرێكی هونەرماندانە دەینوین، بەلكو لە سوچی حەوشەي هەموو مالتێكدا شانۆپێك هەپە و پەردەي خۆیناوی بەروویدا دراو، ئەكتەرەكانیشی نا هونەرماندانە پەيامە ترسناكەكانی خۆیان دەگەپەن. دەمێكە دەزانم كە بۆ ئەوێ رۆلی مردووی پشت پەردەي سوچی حەوشەي مالهكەي خۆمان نەبیینم دەبێ بەئەدەب و عاقل بێ، دەزانم عاقل یانی چی؟ یانی ئاوەز و هۆشم بەكار نەهێنم! چونكە گەر بەكاریان بەهێنم دەبێ ئاسایی بێ، واتە ئەگەر مێردەكەم لیبی دام لیبی قبول نەكەم، واتە كوێلەپەتی خۆم قبول نەكەم!، بەلئ عاقل بێ و بەهیچ شێوێهەك عەقلم بەكار نەبێ، دەنا دەبێ ئەكتەرێكی مردوو بێ و لە پشت یەكێك لەو پەردانەو بێ بەزەبیانە شایە یا شینم بۆ بگێرن. بەلام من دەمەوێ بەئاوەزی خۆم گلۆبێكی هەزاران قوالت لەسەر ئەو شانۆیانە داگیرسینم، كە تا ئێستاش جەماوەری هێژا، لەبەر تاریكایی كوشندەي سەر شانی نەهینییەكانیان ئاشكرا نەكردوو و تیزووەتیرەكانیان نەدۆزیووە، دەمەوێ ئەكتەرێكی بەئاوەز و زبندوو بێ.

گهوره بوون

ترس، ترس، ترس، چ گیاندانیکی به کاوه خو بوو، چ مردنیک بوو له بهرگی ژياندا؟! له مېشکندا وهکو فرېرېرکه ده خولایه وه و نازاریکی سهیری ددهام. بهلئې، من که سیکی زور سهره پو و ترسنوک بووم، سهیرتان پې نه یهت، سهره پو پې و ترسنوکې له گه ل یه کدا ناگونجیت؟ من بو تان دسه لمینم که سهره پو و ترسنوک بووم. دایکم دهیوت که له دایک بووم مندالیتیکی جوان بووم و زور به ساو ایش دهستم به گروگال کرد، هر له ته مهنیکی بچووکیشدا که له زوریهی مندالان زووتر دهستم به گفتوگو کرد، دهیوت پیمان سهیر بوو وا زوو فیری قسه کردن بوویت و پرسپارت ده کرد، که واته من مندالیتیکی ژیکه له بووم و ترسه که کم زکماگی نه بوو، ترسه که کم له کاتیکدا دهستی پې کرد که گه وره کانم ددی دترسن، نیگه ران، خوژگه به تافی مندالی دهخوازن.

له وساو له گه وره بوون ده ترسام! گه وره بوون خپوکی دزیو بوو خه ونه کانی ده تاساندم. خه ونه کانم چی بوون؟ یاری کردن، بهلئې یاری کردن، نه وه پو من کم نه بوو! جیهانی یاری پو من جیهانیکې پر له نازادی بوو، به لام نه وسا نه مده توانی وه کو ئیستا گوزارشتی لئې بکه کم، هیندهم ده زانی پتویستم به وهیه ته مهنیک یاری بکه کم، ده ترسام گه وره بوون نه وه ته مهنه لئې بستینیتته وه، ده ترسام گه وره بوون به ندم کات و بمتاسینیت و بکوژی.

خوایه چی بکه کم؟، وا پوژ وه کو چه رخی شه مهنده فهریکې خیرا به سه هر هیلئې ناسیننی زه مهندا ده روات و خه ریکه له مندالیتیم دوورم ده خاته وه، نهی خوایه من چی بکه کم وا خه ریکه له ویستگه ی گه وره پې نریک ده بجه وه

و لهو شوینه ترسناکه دام ده به زینتی، چی بکه کم خوایه؟ چوون له گه وره بوون رزگارم بیت؟ چوون زه مهن بوه ستینم؟ چوون؟

پوژ به پوژ ده روونم زیاتر ده بووه کانگای نیگه رانی، کابوسی گه وره پې خه ونه کانی قورس کرد بووم. ته مهنی مندالیتیم یه ک پارچه ترس بوو له گه وره پې، نه وه گه وره پیه بې مانایه ی که لئې ده ریا زوونی مه حاله. نه وه ترسه ش به جوړی شهرمنی کرد بووم که تالیی له ده روونمه وه هه لده قولاند، نه زانن له چی شهرم ده کرد؟ ده هاته به رچاوم گه وره بووم و مه کمم ده ره پناوه و له سوچی مالتی ناخراوم و ناهیلن بجمه ده وه یاری بکه کم. مه کم پو من مایه ی شهرم بوو، چونکه یه کم نیشانه ی گه وره پې و یه کم هوی زیندانی کردنم بوو له کونجی ماله وه، چوون لهو به لایه رزگار بیم و ریگه لهو ده رده سه ریه بگرم که دوو چارم ده پې؟ چی بکه کم خوایه؟

هرچیم کرد نه متوانی ریگه له گه وره بوون بگرم، هیندهم زانی دوو شتی له شپوهی دوو دوگمه له سه ر سنگمدا پروان، که دهستم لئې ددها ترسیکی له شپوهی مهرگ دایده پو شیم، نای خوایه من چی بکه کم؟ بشی نه مه مه کم بې؟! نه وه شه وه تا به یانی نه م دیو و نه دیوم ده کرد و بیرم له له ناو بردنی نه وه دوو دوگمه یه ده کرده وه، نه وه ک گه وره بیت و ببیتته مه کم و ژیانم لئې بکاته دوزه خ.

مندالیتیکی سهیر بووم، رهنگ بې زور مندالی له من سهیر تریش هه بوو بې، رهنگ بې هه مووتان، یان زور به تان وه ک من ترسی گه وره بوون له چیژی مندالیتی بې به شی کردبن، یان رهنگ بې نه وه هه سته هه سستیکی کچانه بې و نیربینه ی مرؤف هه ر لئی تی نه گات، یان هه ر هه سستیکی کچانه ی پوژ هه لاتی بې و کچانی پوژ ناوا هه ر لییشی تی نه گهن. هه ر چوونیک بې هه سستیکی تال بوو، تال پر به مانای تالیی، لیواو لئو له ژه هر.

مه کم پوژ به پوژ گه وره ده بوو، ترسیشم له گه لیدا گه وره تر ده بوو، ههستم ده کرد دوو نارنجوکی کوکراو له سه ر سنگه بچووه که مده دانراوه و ها کا

دهته قیسته وه و پارچه پارچه دهه. که به قهده هیلکه یه کی لی هات ده ترسام ئیتر خه لکی ههستی بی بکات و دایک و باو کیشم پیتم بزنان و ئیدی له یاری کردن بی بهریم کهن. هه رچه نده ئه و نیگه رانییه ش خویشی بی بهری کردبووم له چیتزی یاری کردن. ده بیین پشتم کۆم بووته وه؟! ئه وه هوی ئه و خو کۆم کردنه وه یه یه که له پیناوی شاردنه وه یه مه مکه تازه دهرهاتووه کانم ده مکرد، به و کۆمییه راهاتم و پشتم که وانه بووه وه و تا ئیستاش بۆم چاره ناکری. بیرو که یه کی سه ره پۆیانهم به خه یالدا هات، بیرو که یه کی زۆر ترسناک، نالیتم ترسنو کیککی سه ره رۆ بووم؟ مه بهستم ئه م بیرو که مه ترسیداره یه که کاتی خو ی به خه یالدا هات.

نیوه رۆیه کی ئیجگار گهرمی هاوین بوو، له بهر گهرمای بی ته ندازه، خه لک راهاتبوون نیوه روان بنوون، که سه کانی ماله وه مان له پر خه ی خه ودا بوون، منیش له دوا پله ی نیگه رانییدا بووم، له ناکاو ئه و بیرو که یه م به خه یالدا هات «چه قۆیه کی تیژ ده هیتم و مه مکه کانی خو م ده بریم»، ئه و بیرو که یه بروسکه خو شیییه کی به دهر ووندا هیئا و خیترا رام کرده ئاشپه زخانه که و چه قۆیه کی تیژی گهرم برد و رام کرده سه ربان، خو م رووت کرده وه، به دیتنی ئه و دوو گو بچوو کانه له رزیککی خیترا به جهسته مدا هات، به په له چه قۆکه م هیئا و له بنی بنه وه ی مه مکی چه پم گیرم کرد، له و چرکه یه دا که ده مو یست چه قۆکه داگر مه خواری و له و به شه ترسناکه رزگارم بیتم.

بانگ کرام، دایکم له و کاته سامناکه بۆچی ههستا؟، له و پر خه پرخی خه وه چۆن راپه ری؟ ئه ی چۆن فریای ئه وه که وت من بانگ کات؟ منی بۆچی بوو؟ ئیستاش نازانم؟ به لام ئه و بانگ کرده له و نوشداریییه گرنکه ی که ده مو یست به دهستی مندالانه ی خو م ئه نجامی ده م رزگاری کردم، خیترا چه قۆکه م شارده وه و جله کانم له بهر کرد و رام کرده خواره وه.

له چاره سه ری تر زۆر گهرام و هه موو میشکی ئه و ته مه نه م به و ترس و دله راوکی و بیبر کرده وه بی هوده یه ته واو کرد. دیسان له قرچه ی نیوه رۆدا

بوو، دهرزی و داوم هیئا و ژیرکراسه کانم برده سه ربان و دهستم به ته سه ک کرده وه ی هه موویان کرد. به جو ری ته سم کرده وه که مه مکه کانم له ژیریاندا پان بیته وه و به خنکی. من زۆر نازاری ئه م جهسته یه ی خو م داوه، به تاییه تی ئه و ئه ندامانه ی که مایه ی شه رمه زاری بوون، من بلیم چی؟ هیئنده و ترابوو عه یب و شوره یی و شه رمه زاری نه نگیم له و ئه ندامانه دا ده بینی. من ترسینرابووم، من قوربانی ترسیک بووم که وه همی گهره نه زانه کانی دهر و به رم له دهر ووندا دروستیان کردبوو. ناخ بیورن که نه متوانی فرمیسیکی خو م راگرم. که دهستم به گهرانه وه ی ئه م باسه کرد برپارم دابوو نه گریه م، ته نها ئه و ئه زمونه تاله ی خو متان بۆ باس که م ره نگه ئیوه ش ئه م راستگۆیییه ی من هانتان بدات نه یینییه کانی مندالیی خۆتان بگهرنه وه.

ماوه یه کیش به و خنکانه مه مکه کانم له دهر که وتن دوور خسته وه، به لام ئه و چاره ش که لکی نه بوو، جله کانی ژیره وه م ئیتر به به ربان نه ده کردم و ناچار بووم ئه و دوو به ندیه بی تاوانه له و کۆتانه نازاد بکه م.

به نازاد کردنی ئه وان خو م ره ها نه بووم چونکه گهره بوون وه ک له که میندا بی بۆم هیرشیککی گهره تری به سه ر هیئام. ئه وه ی لیی ده ترسام روویدا، ئاخری گهره یی دۆزمیییه وه و له ژیانیککی ئاسایی بی به شی کردم.

به یانییه کی پایز بوو، کاتیک که له ئاوده ست بووم چه ند دلۆیه خوینیکم بینی له گه ل میزکردندا، نازاریکی له شیوه یه کی زۆر جیاواز له هه موو ژانه کانی تر له پشتم و زگمه وه رۆحی هیئامه ئیش، سه ره تا نه مزانی ئه و خوینه نیشانه ی گهره بوون و دیل بوونه، چومه لای دایکم و پیتم گوت:

- مبه بۆ لای دکتور.
- بۆچی کچم؟
- توشی نه خو شی بلهارزیا بووم.
- بلهارزیا چییه؟

- له کتیبی زانیاریدا باس کراوه، کرمیکه دهچیتته میزلدانهوه و توشی میزکردنی خویناویت دهکات، منیش میزهکهم خویناویه، پشت و زگیشم دیشی.

دایکم بزیهک گرتی و بهچریهیهکی ترسناکهوه پیتی گوتم:

- ئهوه بالقی بووی، ئهوه خوینی مانگانیه، ئیتر ههموو مانگی ئهوه خوینت چهند رۆژتیک دهبیت، کچم ئهوه گهوره بوویت و ئیتر نابجیتته دهروه، نابجی لهگهڵ کوراندای قسه بکهیت، نابجی له پتی قوتابخانه پتی بکهنیت، نابجی...، نابجی... ناب... نا.

گهوره بوون، گهوره بوون، گهوره بوون، کهسمان لیتی رزگار نابین، ئهویش وهک له دایک بوون و مردن ههر دهبی روه پرووی بینهوه، ههر دهبی بیچیزین، بهلی، گهوره بووم و مندالیتیهکی پر له نیگه رانیم بهجی هیشته. بهگه ورهیی بووم به هونه رمه ند، تابلۆم دهکیشا، تابلۆکان پر بوون له وه رنگانهی که مندال دهخاته سهمای ئاسوودهیی، قهت وینه یهکم نه دهکیشا گوزارشت له گه ورهیی بکات.

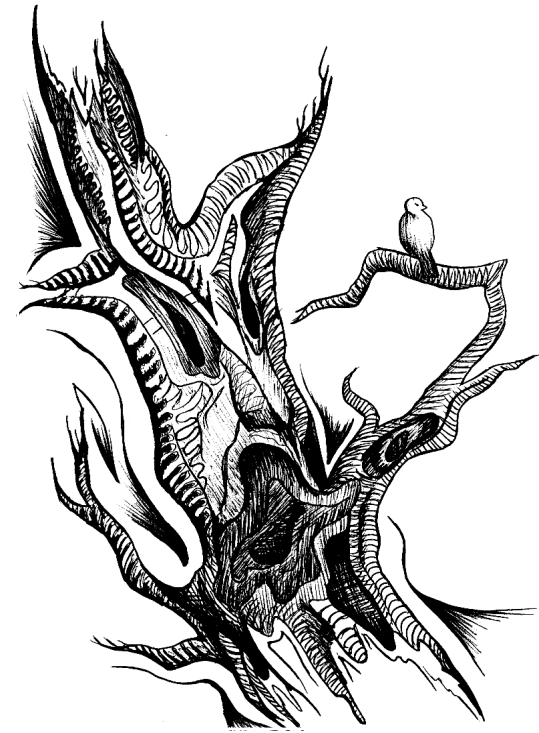
بهگه ورهیی، که نازارهکانی مرۆقم دهخویندهوه، قه باره ی ئه و نیگه رانییه م بچوک ده بووه وه و ورده ورده له ترس و دلهر اوکتی رزگارم ده بوو. ورده ورده له ههموو دیارده نیگه رانی هینه کان یاخی ده بووم، بهگه ورهیی ئه و کارانه م کرد که به مندالی نه مده توانی بیکه م.

خۆشه ویستیم کرد، که لیبیان قه دهغه کردم، یاخی بووم و له گه ل خۆشه ویسته که مده زه ماوه ندمان کرد، بهلی خۆمان بریارمان دا و زه ماوه ندمان کرد. باوکم گوئی شیت نه یوايه ده مکوشته، پیبیان ده وتم شیت، ههر که دهستم به یاخی بوون کرد، وایان زانی تازه جنۆکه دهستی لی وه شان دووم و چارم نییه، ههموو پیبیان وابوو شیت، خۆم ئه و شیتیه م لا په سه نده.

وا پیریش بووم، گه ورهیی ههر سه خته، تا گه وره تر ده بیته وه له کۆتایی

نزیکتتر ده بیته وه، به لام ئه مجاره له گه وره بوون ناترسم، چونکه کۆتای بوونم کۆتاییه کی هه میشه یی نییه، زۆر تابلۆم کیشاوه و وینه ی زۆر یاخی بوونم کیشاوه، یاخی بوونه کان نه مریبه کانن، من ئیتر له پیری و گه وره بوون ناترسم.

۱۹۹۴/۱۱/۲۷

مه‌رگی مروّف و نیویک

- پیویسته نه‌هیلین گه‌شه بکه‌ن، به‌گه‌شه سه‌ندنی ئەوان زبان له ئیمه ده‌که‌وی، ده‌بی له‌ناویان بیه‌ین.

چی دی ئەم قسه به‌تالانه نه‌ده‌چوو به‌گویتا، به‌لام سوودی چیه، تازه کاری تو له کار ترازا و چاک بوونه‌وهی خوژت به‌خه‌یال و در‌دو‌نگی ده‌زانی. باوه‌ر به‌و به‌لێتانه‌ش ناکه‌ی که پێیان داوی. به‌لێنی چی؟ ئەوان چۆن کاری وا له‌گه‌ل تو ده‌که‌ن و ده‌تێرن. نه‌ بابه ئەم خه‌یالانه ته‌نها کاتت به‌فیرو ده‌ده‌ن... کات به‌ فیرو دانی چی؟ کات بو که‌سانی زێره که بتوان به‌نازادیه‌وه بجو‌لێنه‌وه و هاتوچۆ بکه‌ن، نه‌ک بو‌تو، ئەو کاتانه بو‌تو زێر بوون که له په‌نا به‌ردیکه‌وه هه‌لکور ما‌بویت و چاوه‌رێتی زبله‌کان بووی ره‌ت بن و به‌یه‌ک هه‌ناسه له‌ لوله‌ی ئارپه‌جیه‌که‌ته‌وه ئاگریان به‌سه‌ردا ببارینی و ئیدی ئەو رینگه‌یه‌یان پێ ته‌رک که‌ی که رینگه‌ی ئەوان نین و له‌ تۆش نازاد تر پیا یا تیده‌په‌رن، ده‌توبست نه‌ کاتت به‌فیرو بچی و نه‌ گولله، هه‌میشه به‌ته‌نگ فرسه‌ته زێرینه‌وه‌که‌نه‌وه بوویت و نه‌تده‌هه‌شت له‌ ده‌ست بچی، باوه‌ر، باوه‌ر، باوه‌ر شتیکی زۆر سه‌یره و مروّف ده‌کاته کۆیله‌ی خو‌ی، تۆش باوه‌ر پت به‌و رینگه‌یه‌ی خوژت هه‌بوو.

به‌لام خو‌ ئەو ئیواره‌یه باوه‌ر پت به‌و رینگه‌یه‌ی خوژت نه‌بوو، به‌لکو هه‌ر به‌رینگه‌ی خوژت نه‌ده‌زانی. ئەری به‌راست چۆنیان وا لیکردی به‌شداری بکه‌ی، خو ئەو سه‌گه‌بانه ده‌لێی جادووی به‌ده‌مه‌وه‌یه و تا قایلی نه‌کردی وازی نه‌هه‌تا. تو سه‌ره‌تا سوور بووی له‌سه‌ر نه‌چوون، ده‌تزانێ ته‌مجاره‌یان ته‌گه‌ر کات به‌فیرو نه‌ده‌ی خوژت به‌فیرو ده‌چی. ته‌مجاره‌یان پیویسته گولله و کات و هه‌موو شتیکی بێ مانای له‌م جو‌ره به‌فیرو بده‌ی بو‌ ئەوه‌ی خوژت

و وێژدانت به‌فیرو نه‌چن، ئەی بو‌ نه‌تکرد، بو‌؟ ئەی که ده‌تزانێ بو‌ نه‌تکرد مال و وێران؟ با ئەو سه‌گه‌بانه‌شت لێ زیز بوایه، چاتر نه‌بوو له‌وه‌ی وزه و جو‌له و وێژدانت له‌ کیس بچی؟ ئەی ئیستا ده‌لێی چی؟ دوا‌ی ئەو عه‌قله‌ خاوه‌ی خوژت که‌وتی و به‌قسه‌ی ئەوت کرد، ئەوه‌تا تو له‌ جو‌له‌ برایی و ئەویش وه‌ک شیریکی له‌ بێشه ده‌ره‌یه‌ریو به‌سه‌ر سه‌کو‌کانه‌وه بلندگۆی به‌ده‌مه‌وه گرتوو و له‌ که‌له‌ی سه‌ر ده‌قیڕینی و سه‌دانی تری وه‌کو تو فریو ده‌دات. هه‌ی کلۆلی هه‌له‌ه‌له‌تا و چۆن خوژت له‌م ری بێ ریه‌ی دانا و خوژت کرد به‌بار به‌سه‌ر ئەم دایکه نه‌گه‌ته‌شته‌وه.

- ئەم شه‌ره بو‌ بکه‌ین؟ هه‌شتا ئیمه ئیره‌مان له‌ دوژمن پاک نه‌کردۆته‌وه!
- ئەمان له‌ دوژمن خراپترن، تا ئەمان ما‌بن ئیمه نابین به‌هیچ، ئیمه به‌قه‌ده‌گلا‌ی دار شه‌هیدمان داوه، ئەوان هاتنه سه‌ر خوانی ئاماده.
- خوانی چی به‌رێز، کوا نان له‌سه‌ر خوان ماوه، خوانه‌که دوژمن لسته‌یه‌تیه‌وه و هیچی به‌سه‌ره‌وه نه‌ماوه، به‌هیلن هه‌شتا له‌و میکرۆبانه پاک بینه‌وه.
- تو له‌ سیاسه‌ت نازانی، گو‌ی له‌ مامی خوژت بگره، من به‌ته‌مه‌ن و به‌ئه‌زمون له‌ سیاسه‌ت قال بوومه‌ته‌وه، ده‌زانم هه‌لی وا بو‌ ئیمه زێرینه و نابێ به‌فیرو بده‌ین، ده‌ی کاکه ده‌ی وه‌ختی ده‌مه‌ته‌قی نیسه بچن له‌ سه‌نگه‌ره‌کان دامه‌زرین، ئەم شه‌ره پیروژه، کات به‌فیرو مه‌ده‌ن.

بو‌ بواری دای بییر بکه‌یته‌وه و بریار بده‌ی؟! ئەو سه‌گه‌بانه هه‌ر وا بووه، چی ویستوو پێی کردوین و له‌سه‌ر هه‌موو گوریسی بازی پێ داوین، ئیمه‌ش خه‌تای خو‌مانه، بو‌ار هه‌ر هه‌یه گه‌ر گیل نه‌بین، بییرکردنه‌وه له‌ناو سه‌نگه‌ریشدا ده‌کریت، ده‌متوانی هه‌ر ئەو ساته‌ی که په‌نجم به‌په‌له‌پیتکه‌ی ئارپه‌جیه‌که‌وه ناو مالی پیره‌نه‌که‌ی گه‌ره‌کی خو‌مانم رو‌خاند، په‌شیمان بووما‌یه‌ته‌وه. ئەو به‌سته‌زمانه چی کردبوو، هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ی کوره‌که‌ی له‌گه‌ل ئیمه‌دا نه‌بوو. ده‌متوانی پیش ئەوه‌ی سامانی هاوریتم بکوژ... ئای

سامان گیان، دهمبوری؟ ههفته نهمبوری، بهمندالیش که شه ره گه ره کمان دهکرد، جارتیکیان سهرم شکاندی و خوینی نالی توم بهناو نهو گه ره که ههژارنشینهدا بلاوکردهوه و بهگریانهوه رات کرده مالهوه و لهوساوه رقت لیم ههلسا و سویندت خوارد نهو ریگهیهی منی پیا رت بم ههگیز توئی پیا رت نه بی. هه بویه شه ریگهیهی ترت هه لبرژارد و ناخری پاشماوهی خوینه کهت بهدهستی من پرژا. نای سامان گیان قهت له خوم نابورم که بهو دهسته ناپاکانه م لهسه زهویم رامالیت و ونم کردی. خو من پیش نهوهی مالتان بار بکات و بچیتته گه ره که کهی نهودیو، خوشم دهویستی و سهدان جار بهدهم یاری کردن و بازبازینهوه پیکهوه له تریقهی پیکه نین و چه پله مان داوه. زور جاریش پیکهوه گورانیمان دهگوت، سامان گیان ئیستاش کوپله یه کی نهو گورانیهم له بیره، پیکهوه له مه کتهب فیریان کردبوین، نا، نا... گورانیهمه که باسی جوانی دهکرد، نهو کاته هیشتا ماناکانیسمان نه ده زانی، بهلام ناوازه کافمان بی خوش بو «که دهلین نه مریو دهشت و کپوشینه... چنده مه له ندی ئیمه شیرینه، بچوسه گردی یاره ببینه... له جیهاندا گولیکی ره نگینه»، بهلئ سامان گیان، دهستم شکی که کوشت...، نازانم، نازانم چون توانیم بتکوژ...، نهوه چندان مانگه تو لیره نیت و نازانی من لهم تاریکی ژبانهدا چنده به په شیمانیهوه خوم دهخومهوه و، په شیمانیهی نابیتته دلدهرهوه، چی دهتوانی مه رگی توم له بیر باتهوه؟ چی په رجوویهک تازه دهتوانی زیندووت بکاتهوه تا گویم له دهنگی راسته قینهی خوت بیت کاتئ دهمبوریت، ته نیا مردوو ناتوانی بیوری، سامان گیان نهوا شیت دهم، دهستم شکی، بهلام خو له دهسته کانم گرنگترم له دهست چون، قاچه کانم له دهست چون، هه نهو روزهی که تو تهواو بووی نیوهی منیش تهواو بوو، ههردوو قاچم سامان گیان، نهو قاچانهی که بهمندالی سرهوتیان نه بوو له گهل تو دا پیکهوه هه موو کون و که له بهریکی نه م شاره ی تهی دهکرد، ده مانگوت با بچینه سه ر گردی یاره و ببینین آیا راسته مه له نده کهی ئیمه شیرینه؟ چنده بزبو بووین، چنده

شادمان و تهبا و هاوری بووین بهمندالی!

قاچه کانم سامان گیان، قاچه کانم... هه نه مزانی له کوئی ون بوون، ئیستاش نازانم نیوه کهی جهسته م له کوئی سووتا و، هه ر چاوم ده گپرا و نه مده دوزیهوه... تا توانیم هاوارم کرد، گریام، گریانیکی له شیهی مردن، کوا نیوه کهی جهسته م؟ کوا قاچه کانم؟ کوا، کوا؟

نه مدوزیهوه، کاتیکم زانی نیو مروقم و ناتوانم بجولیمهوه، بوومه ته بار بهسهر نه م دایکه نه گبه ته مهوه، ئیتر که سیانم نه ببینییهوه، گویم لییه دووباره تهبا ده بنهوه و تیکی دهده نهوه، هه ر چیهک بکه ن تازه نه تو زیندوو ده بیتهوه و نه من ده مهوه به مروفت، من و تو چیمان بهسهر هات نازیم!؟

نازانم، دهلین توئی بی تاقسه ت بووه و بو نهوهی بو شهوتی دووه م گورپیک به خوی بدات چوه ته دهرهوه، بهلینیان بهدایکیشم داوه که بو چاره سه ر منیش بنیرنه دهرهوه و قاچی پلاستیکم بو دروست بکه ن، تازه من باوه ر به هیچیان ناکه م، قاچیشم ناوی، گه ر قاچم بو دروست که ن یه کجاری به مولکی خویانم ده زان... نه مجاره به زور دهمنیرنهوه ناو سه نگه ری براکو...، دهم گوناکا، له جولنه براوم، به شی هیچم تیا نه ماوه تهوه، هینده سه رزه نشتی خوم کردوو ئیدی وزی سه رزه نشتیشم تیا نه ماوه، سامان گیان؟ مه مبوره، نا مه مبوه، بوچی دهمبوری؟ که دهمتوانی نه تکوژ...

۱۹۹۴/۱۲/۲۶

فەنتازیا

كەسپىكى دروست كرد و كەوتە داويەو، نمونەى وا كوا لەم سەرزەمىنەدا، مەگەر ھەر بەخەيال، ھەموو جارێ پيتم دەگوت كەسێ كە دروستى دەكەى با شىوہى لە مرۆڤىكى ئاسايى بچى، با رەوشتى لە كەسپىكى ئاسايى بچيت، وەكو ھەر يەكێ لەم خەلكانەى كە زەوييان تەنيوہ، درۆ بكات، دزى بكات، جنيو بدات، ھەندى جار ھەست بەشەرمەزارى و ھەندى جار ھەست بەكەمى و بەمەزنى و بەنيرگزيبەت و بەخوپەرستى بكا، ھەندى جار تووشى گرتى ئۆديب يان ئەلكترا بيت، جارجارە تووشى ھيستريا و خەمۆكى و گرتى گوناھ و ئيدى وەك ھەر يەكێ لەم مرۆڤانەى كە لەسەر ئەم ئەستىرە مەزنەى زەويدا دەژين نااسايى بيت. بۆ دەبى كەسەكەى تۆ لەم سەرزەمىنەدا نمونەى و جيتى سەرسورمانى خەلك و تەنانەت خۆشت بيت، بۆ دەبى ھىندە راستگۆ بيت كە جيتى گومانى ھەموو كەس و تەنانەت خۆشت بيت.

زۆرم پى گوتى ئەو كەسەى تۆ دروستى دەكەى رۆژى دى دەتەستيتەو و ديلت دەكات، دەمزانى تووشى كارەساتى دەبيت بەلام نەمدەزانى ئيججگارى بەو شىوہى دەبيت كە تۆ لە ئەودا غەرق بيت و بەجۆرى تىكەلاوى بيت خۆتشت پى نەدۆزريتەو.

ئاخر ھۆش قبولى ناكات كەسەكەى تۆ ھىندە ئاستى خواز بيت، ھەموو جارێ كە دەكەوتە گفتوگۆ لەگەلتا و دەمگوت دە وەرە رەفتارى كەسپىكى ئەم كۆمەلگەى مرۆڤەم بۆ دەستنيشان بكە كە بەزەرەش لە رەفتارى ئەم كەسە نمونەبىيەى تۆ بچى، يا خود بەقەد نبوہى كەسەكەى تۆ ئايديال بيت. ھەموو جارېك دەتگوت بەلئى ھەبە، ھەبە و لە نزيك ئيمەوہ نيبە، ھەر

دەبى ھەبى، ئەم دنيايە وا كاوليش نەبووہ كە كەسانىكى وەكو كەسەكەى لەمەر منى تيا نەبيت.

ھەر لەم ئەنجامە دەترسام، سەرسەختىبەكەت لە جۆرىك بوو كە نەمدەتوانى دەرەقەتى پيتم، يا خود من كەسپىكى لاواز بووم و نەمدەتوانى بتهپنمە سەر ئەو رايەى كە كەسپىكى لەو جۆرە دروست نەكەى، دەمگوت:

- جوان گيان، تۆ نە كچەكانى كە دروستى دەكەى لە كچى راستەقینە دەچن، نەش كورەكانى كە دروستى دەكەى لە پياوى ئەم دەور و زەمانە دەچن!

- نا، لەو باوەرەدام كە لە سوچىكى ئەم دنيايەدا پەيدا دەبن.

- ئەمانە سوڤين!

- كەسانىكى راستگۆ و ھۆشمەندن، كەسانىكى ئاسايين.

- بەلام مرۆڤى نيبە لە ھەموو بواریكدا، لە ھەموو ھەلوپەستىكدا ئاسايى بيت... ئەمە خەونە و تۆ دەتەوى لە راستيدا و لە كەسەكانتا بەرجەستەى بكەى.

ھىچ! ھىچ سوودى نەبوو، سوور بووى لەسەر ئەو خەونەى كە ھاتنەدى ئاسان نەبوو، بەلام من لە ئاكامى ئەم كارە دەترسام، دەمزانى ئەم رۆچوونە ئەنجامى غەرق بوونە و توش مەلەوانىكى شارەزا نيت، دەمزانى ئەم فەنتازيايە غەرق دەكات.

كە دەمبىنى لەبەر ئەو پەنجەرەبە دانىشتوووت و چاوەروانى كەسەكەت دەكەى و جاروبار تەرايىبەك نىگاتى داپوشيوہ و سپىتى چاوەكانت بە وردە دەماری سوور رەنگىكى سەبرى گرتۆتەخۆ كە ھەر لە تابلۆى سورىالى دەچن، ھەر كە دەمبىنى بەناو گەرەكەكەدا غار دەدەيت و ريزى مندالە وردكەى چلەمن دوات كەوتوون و بەردت تى دەگرن، ھەناسەم توند دەبوو گريان ئەوكى دەگرتەم و دەموت برىا كەسەكانى كە دروستت دەکردن بوونيان

هه‌بوایه، تا به‌ده‌نگته‌وه بهاتنايه و له‌م ده‌رده‌سه‌ری و په‌جم کردنه‌یان ده‌رباز کردبای.

دوا جار که له لات بووم ده‌رکم به‌و عه‌شقه کرد که که‌وتبوو‌یتته داوی، ناخر منیش هه‌ر له‌و عه‌شقه ده‌ترسام، ده‌مزانی عاشق بوونیکی و اشیتیبی به‌دواوه‌یه، په‌راوه‌که‌ت هینا و تازه‌ترین چیرۆکی خۆت بۆ خۆتیندمه‌وه، شیشه‌یه‌کی جیا‌واز خۆیندته‌وه، کولمه‌کانت سوور هه‌لگه‌پان و هه‌ستم به‌هه‌لاوی گه‌رمی هه‌ناسه‌ت ده‌کرد، له‌ده‌نگ و په‌نگدا ئه‌وین ده‌چۆرا و، چاوه‌کانت فرمی‌سکیکی سه‌یریان تیا‌زا.

- ئه‌م پیاوه‌ش که دروستت کردوه وه‌ک هه‌موو پاله‌وانه‌کانی ترت بوونی له‌واقیعدا نییه و ته‌نها کرده‌ی خه‌یالێکی پرووت و قوته.

- زۆرم خۆش ده‌وی!

- نایدۆزیته‌وه! تکا ده‌که‌م جوان غه‌رقی ئه‌م فه‌نتازیا‌یه مه‌به!

- سێ شه‌وه بی‌ری لێ ده‌که‌مه‌وه، که‌وتوومه‌ته داوی ئه‌وینی‌هه‌وه، نه‌یدۆزمه‌وه شیتت ده‌م.

ده‌مزانی نایدۆزیته‌وه، ئه‌فسووس ده‌مزانی شیتیش ده‌بیت، له ژوو‌ره‌که‌تدا داده‌نیشتی و چیرۆکه‌که‌ت ده‌رده‌هینا و به‌فه‌نتازیا‌ی خۆت پاله‌وانه‌که‌یت ده‌هینایه ده‌روه و ده‌که‌وتیه گه‌توگۆ له‌گه‌لیا، فوونه‌یه‌کی هینده بالا بوو که هه‌زت بچیتێ و خۆشت بوی، هه‌ر به‌خه‌یال وات دانا که ئه‌ویش غه‌رقی ئه‌وینی تویه و به‌و رۆژگاره له‌گه‌لیا قسه‌ت ده‌کرد و پێ ده‌که‌نیت و ده‌گریا‌یت و راتده‌بوارد.

- ئه‌مشه‌و تا دره‌نگانی پیکه‌وه بووین، هاتبووه ناو جیگا‌که‌مه‌وه، یاری به‌په‌رچ و گۆنام ده‌کرد، تا توانیمان په‌که‌ترمان ماچ کرد و شه‌لالی سۆز و ئه‌وین بووین، نازانم که‌ی بوو خه‌ومان لێ که‌وت به‌لام له‌خه‌ونیشدا بینیم ئاو‌یزانم بووه و جه‌سته‌مان بووه‌ته په‌ک جه‌سته و تیکه‌لاوی بی‌ر و هۆشم بووه.

چهند جاری تریش هه‌مان قه‌وانت بۆ لێ ده‌دام، تا وای لێ هات که قسه‌م بۆ ده‌کردی گو‌یت له‌قسه‌کانی من نه‌بێ و هه‌ر به‌شان و بالی که‌سایه‌تییه خه‌یالێیه‌که‌ی نیو چیرۆکه‌که‌تدا هه‌ل بده‌یت و، هه‌ر له‌بی‌ری ئه‌ودا بیت. ده‌چوو‌یتته به‌ر په‌نجه‌ره‌که و هه‌ر که‌ کورپێکی بالا به‌رزی چاو گه‌ره‌ی ئه‌سمه‌رت له‌ دووره‌وه ده‌دی ده‌توت:

- وه‌ره، ئه‌وه له‌ دووره‌وه هات، ئه‌وه خۆیه‌تی دل‌داره‌که‌مه، راستییه.

- راستی چی جوان گیان، ئه‌وه حه‌مه‌یه، دوینی له‌به‌ندی‌خانه هاتوه‌ته ده‌روه، له‌سه‌ر دزی گیرابوو.

تارماییه‌کی تر له‌ دووره‌وه سه‌رنجی راده‌کیشاییت و دیسانه‌وه هه‌ل‌ده‌ستایته سه‌ر پێ و هاوارت ده‌کرد:

- بروانه ئه‌وه راستی هات، ئیستا دیت و ده‌بیینی که‌ چ کورپێکی راستگۆیه.

- نا جوان گیان، ئه‌وه نه‌وزادی دراوسیتانه.

ئه‌وه‌ی که‌ لێی ترسابووم رووی دا و فه‌نتازیا کاری خۆی کرد. ورده ورده له‌ قو‌ناگی چاوه‌روانی و به‌رپه‌نجه‌ره گرتنیش بی‌زرایت و به‌ره‌و رووی تارماییه دووره‌کان تاوت ده‌دا و هه‌ر که‌ نزیک ده‌که‌وتیته‌وه و ده‌ترانی ئه‌و ریبواره‌ی که‌ به‌ویدا ده‌روا راستی نییه و که‌سیکی تره، به‌سه‌لێکه‌وه غارت ده‌دایه دواوه. دوا‌ی چهند غار و سه‌له‌مینه‌وه‌یه‌ک تۆش بێ ئاو‌ردانه‌وه له‌وان هه‌نگاوی گه‌وره گه‌وره‌ت دانا و به‌نه‌رمه‌غاریک شار‌ت به‌جێ ده‌هیشت و هه‌ر که‌ له‌ سنووری شاره‌که ئاو‌دیو ده‌بویته‌وه منداله‌کان ده‌گه‌رانه‌وه و تۆش به‌ته‌نها ده‌مایته‌وه و که‌ به‌ته‌نه‌اش ده‌بووی ده‌که‌وتیته‌وه ناو ده‌ریای فه‌نتازیا و له‌گه‌ل راستی خۆشه‌ویستندا ئاو‌یزانی په‌که‌تر ده‌بوون.

دوا‌جار له‌ نه‌خۆشخانه‌دا په‌دیارته‌وه ده‌گریام، ژانی مندال بوون شه‌لالی ئاره‌قه‌ی کردبووی، خه‌لک هه‌ر په‌که‌ ده‌یانگوت سکی له‌ په‌کی پره، ناوی

هه موو دز و درۆزن و پیاوخراپه کانیان هه لدا بوو، به لām من لیم پرسیت:

- جوان گیان به من بلتی، کتی باوکی ئەم مندالە ته؟

ماندوو بوو بوویت، ژانه که ت ئیجگار زۆر بوو، نه تده ناسیمه وه، بیرت نه ده که وته وه که من و تو سه دان جار پیکه وه دانیشتووین و باسی فه نتازیامان کردوو، ده موست بیرت بهیتمه وه به لām کاته که ی ژاناوی بوو، قسه کانی من تیکه ل به شه پۆلی ژانه کانی تو ده بوون و هاواریک دروست ده بوو.

توند باوه شم پیدا کرد بوویت، گویم له ترپه ی قایی دلت بوو، توژی هیمن بوو ته وه، ته ماشایه کی قولت کردم، دیسان پرسیارم لی کردیت:

- جوان گیان، کتی باوکی ئەم مندالە ته؟

- راستی!

چاوت نوقاند، هاوارم کرد، هۆله کهم پر کرد له هاوار، پزیشکه کان بردیانیه ژووره وه، دوا ی ماوه یه ک چاوه روانی من و خامۆشی هۆله که، مندالیتیکی کۆرپه یان له باوه شم نا، به حه په ساوییه وه ته ماشایه کی مندالە کهم کرد، شپه ی له و پالنه وانه ده چوو که دروستت کرد بوو، که کهوتیه داوی ئەوینییه وه، که شیتی کردی.

مندالە کهم توند له ئامیزی خۆم نا، به لām هیچ گویم له دهنگی تو نه ما، پرسیم:

- ئە ی دایکی؟

- به داخه وه!

کۆرپه یه کی راستی بوو یان پالنه وانیتیکی بچکۆله ی فه نتازیای ئەم جاره ی چیرۆکه کهم؟ که چیرۆکه کهم ته واو کرد بینیم ئەوه ی که رووی دا و که دروستم کرد بوو، پالنه وانیتیکی چیرۆک نووسی خه یالی بوو که له چیرۆکیکه وه هات بووه ده ره وه وه و له ئەنجامی فه نتازیای ئەوه ی چیرۆک

نووس و منی چیرۆک نووس داستانیکی رووی دا و، منیش هه به راستی بوو مه رگی ئەو تیر تیر گریام و به له دایک بوونی کۆرپه که ی ئاهیتکم هاتی.

۱۹۹۵/۲/۸ فالشزینیگ

له رۆژمیری نیگارکیشیدا

تهربهکان

هه‌موو جارێک که ده‌ستم به‌کیشانی تابلۆبه‌ک ده‌کرد، به‌دوو هێلی ته‌ربه‌ک ده‌ستم پێ ده‌کرد، دواییش خه‌م دایده‌گرتم به‌وه‌ی هێله‌ ته‌ربه‌کان له‌ هه‌یج خالێکی دنیا‌دا یه‌ک ناگره‌وه، هه‌رچه‌ندیش درێژیان که‌یته‌وه به‌یه‌ک ناگهن، بیرم ده‌کرده‌وه له‌وه‌ی کارێکی ئه‌وتۆ به‌که‌م ئه‌و دوو هێله‌ لێک زه‌یبه‌وه به‌یه‌کتر بگه‌یه‌نم، به‌لام مه‌حاله‌ بوو، دوو دله‌ ده‌بووم له‌وه‌ی تابلۆکه‌ بکیشم یان نا، ده‌ترسام له‌ کیشانی په‌شیمان بیه‌وه و ره‌نگه‌کانیشم به‌خه‌سار بچن.

به‌هه‌ر حال، تابلۆکه‌م ده‌کیشا، ره‌نگه‌کان تێکه‌له‌ ده‌بوون و بواریکیان بو‌ نیگای خه‌بال فراوان ده‌کرد، ده‌توانی زۆر ورده‌ناسۆر و زۆر وروژان و ساتی شیت بوون و حال لیهاتنی خۆتیان تیا بخوینیته‌وه، ده‌توانی هه‌ستریای دنیا‌یان تیا ببینی، به‌لام هه‌موو جارێک نه‌نگی کاره‌که‌م ئه‌و دوو هێله‌ ده‌بوون که‌ مه‌حاله‌ بوو له‌ هه‌ولێ یه‌ک‌گرتنیاندا بوومه‌له‌رزبه‌ک ساز نه‌بیت.

با

جارێکیان په‌ره‌موچه‌که‌م به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، ده‌مویست نیگاری «با» بکیشم، ده‌مێک بوو خولیا‌ی کیشانی تابلۆی با له‌ خه‌یالدا جێی بو‌ خۆی چی‌ کردبوو.

«با» م له‌سه‌ر کورسیه‌ک دانا، رێک به‌رامبه‌ر به‌خۆم، نیگام له‌ به‌رامبه‌ریدا رامابوو، تا ئه‌دگاری بگۆتیه‌وه‌ چاوم و له‌ چاویشمه‌وه‌ بو‌ سه‌ر تابلۆکه‌.

هێمن، هێمن و بێ‌جوله‌. له‌سه‌ر کورسیه‌که‌ی ژێر سیبه‌ری شو‌ره‌بیه‌که‌ دانیشته‌بوو، منیش ئه‌دگاری نادیار و قه‌شه‌نگیم به‌چاو هه‌لده‌مژی، گلینه‌کانم پێ بوون له‌ جوانییه‌ ئه‌فسووناویه‌که‌ی، هه‌ر که‌ ویستم ئه‌و جوانییه‌ بگۆتیه‌وه‌ سه‌ر تابلۆ، هه‌لی کرد و به‌گه‌ف گه‌ف ئه‌و ناوه‌ی خرۆشان، کورسیه‌که‌ که‌وت، شو‌ره‌بیه‌کان له‌رز گرتنی، تابلۆکه‌م که‌وت و شکا، بۆیه‌کانم هه‌موویان رژان.

له‌سه‌ر زه‌ویه‌که‌دا ره‌نگه‌ ره‌شه‌که‌ هه‌موو ره‌نگه‌کانی تری داپۆشی، له‌ داخاندان ده‌ستم به‌پێکه‌نێن کرد و له‌ ژێره‌وه‌ی ره‌نگه‌ پزاه‌کاندا نوسیم «تابلۆی ره‌شه‌با».

ئاگر

هاورپێکه‌م لێی پرسیم: ده‌توانی وینه‌ی ئاگر بکیشی؟
منیش په‌ره‌موچه‌که‌م هێنا و برد و ده‌ریایه‌که‌م بو‌ دروست کرد و وتم:
ئه‌وه‌ش ئاگر.

ئه‌و قاقا پێکه‌نی و وایزانی شیت بووم، منیش به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه‌ وتم:
براده‌ر بو‌ پێده‌که‌نی، ئا و بریتییه‌ له‌ ئۆکسجین و هایدروجن، ئۆکسجین ده‌سوتی، هایدروجن یارمه‌تی سوتان ده‌دات.
دیسان پێکه‌نی و گوتی: ئه‌ی چۆن ئاگر ده‌کوژینیته‌وه‌؟

بازنه

بازنه‌یه‌ک ده‌کیشم ده‌رگای هه‌بێ، په‌نجه‌ره‌ی هه‌بێ، ئیدی با شێوه‌ی بازنه‌ش بگۆژی، بو‌وا داخراو و بێ‌هه‌ناسه‌ بیت، بو‌ئوه‌ی که‌سه‌ی که‌ به‌رپێکه‌وت یان به‌ویستی خۆشی که‌وته‌ ناو بازنه‌یه‌که‌وه‌ پێکه‌یه‌کی هه‌بێ بو‌ ده‌ریاز بوون.

له‌وه‌تی بازنه‌ داها‌توه‌ هه‌ست ده‌که‌م له‌و شێوه‌یه‌دا هه‌له‌یه‌ک هه‌یه، من له‌ تابلۆیه‌کی بازنه‌ییدا شێوه‌ی بازنه‌ ده‌گۆزم، ده‌مه‌وی له‌ ناوه‌وه‌ی بازنه‌وه‌ گه‌ردوون ببینری.

سەمفۆنیا

هەمیشە حەز بە کیشانی تابلۆی شتە نەببیراوه کان دەکەم، وەک با، دەنگ، سەراب، خوا، شتی لەم بایەتە.

پەرەمۆچم بە دەستەوه گرت تا نیگاری سەمفۆنیا یەک بکیشم، چ قەشەنگ بوو رەنگەکان لیوبان لە لیوی یەکدی و رۆحیان لە رۆحی یەکیددا توابوو، هیلەکان سەمایەکی ناسکیان دەکرد و باخچەکان خەویان دەبینی.

دەرۆون

دەمەوئ وینەیی خۆشەویستە کەم بکیشم، بەلام بەرووتی، مەبەستم ئەو نیبە جلەکانی لە بەر دامالم، نا!

من بەو نالیم رووتیی، نا! دەمەوئ وینە کە تەواو رووت بی، بەتەواوی جلەکانیشیەو بی، بەلام بەبی دەمامکەکانی!

من دەمەوئ نیگاریکی ئەفسووناوی هۆش و بیرو و هەست و نەستەکانی بکیشم!

بۆشایی

لە شینایی ئاسمان رادەمیتم، پامانیکی درێژ، کە لە ساتانەدا خەیاڵ سەرورە. پینووسیکی سوور دەهینم سیگۆشەبەکی تیژ دروست دەکەم. لە گوشە تیژەکە دەنووسم: مردن، لە هەر یەکی لە دوو گوشەکە تر دەنووسم: ژبان.

بۆن

کە بەلای باخچەدا تێ دەپەرم، بۆنیکی هەست هەژین مەستم دەکات، لە فرسەتیک دەگەریم بتوانم لە تابلۆبە کدا گیری بهینم، تۆ بلایی بتوانم رەنگی بۆ بۆن بدۆزمەوه!؟

گەلا

ئەم ئیوارە یە گویم زربنگایەوه، زربنگانەوه یەکی سەیر! دایکم: ئەگەر گویت بزربنگیتەوه کەسیک ناوت دینێ و باست دەکات. باوکم: داری ژبان چر و پرە، ژبانی هەر یەک لە ئیمەش گەلایە کە لەو دارە. کە کەسیک دەمری، یەکی لەو گەلایانە هەلەوه رن، لە کاتی بەربوونەوهی ئەو گەلایەدا تا ئەوکاتە دەگاتە سەر زەوی لە چەندان گەلای تر دەدات، لەو کاتەدا گویتی ئەو مرۆفەکی کە گەلا مردوو کە لە گەلای ژبانی داوه دەزربنگیتەوه، گوئی زربنگاندنەوه واتە مردنت لەبیر بی.

هاوڕیکم: ئاو چوو بە گویتدا، دواي مەلەکردن گویتە کانت پاک بکەرەوه.

خۆشەویستە کەم: هەر کە گویت زربنگایەوه بزانه کە منم پیت دەلیم «خۆش دەویی»!

خۆم: هەستی حەوتە مە!

گریان یان پیکەنین

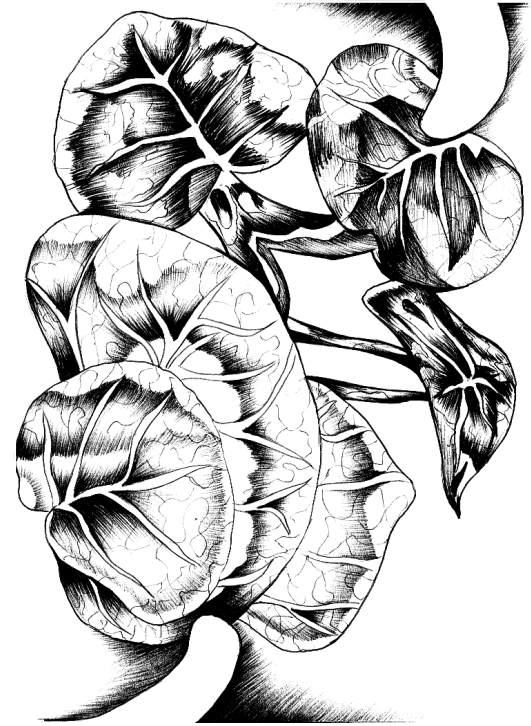
بە مندالی و ئیستاش گریان و پیکەنینی هەندێ کەس لە یەکتەر ناکە مەوه.

دەنگی گریانە کە و پیکەنینە کە هیچ جیاوازییەکیان نیبە، دیمەنە کەشیان هیندە لە یەک چوو جیا ناکریتەوه، بەشیو یەک کە لە هەردوو حالەتە کەدا فرمیسک دەبینرێ.

هەندێ جار ناتوانم خۆشی و شادی لە ناخۆشی و نامرادی جیا کە مەوه. رەنگە مەودای نێوانیان هیندە نەبی کە بتوانرێ ببینرێ، بۆن بکری، ببیسترێ، دەستی لێ بدری، یان تام بکری!؟

هەندێ جار مەودای نێوان شەر و ئاشتیش هەر بە و جۆرە یە!

۱۹۹۵/۲/۱

دۆنایدۆن

دیوارهکان دهجولتینهوه، تیشکی کزی خۆر که لهو پهنجهره بهرزه بچوکهوه دیتته ژوورهوه، رهشه، چهند سهیره، تیشکی خۆر چۆن رهش دهبیت؟ دهستهکانم که ههلیان دهبرم بۆ ئهوهی سههره قورسهکهمی پێ بگرم و له تاو نازاره توندهکهیدا له پیم توند به تهوتلمهوه بنووسینم، ناتوانم و دهستهکانم له بۆشاییدا وهک له بومهلهرزهدا بن ئاواهی سهمایهکی بێ هوده دهکهن. من کهی وا بووم؟ بۆ دیمه نهکان و شتهکان له ساتهدا وا گۆران؟ باشه ئیتره کویتیه؟ ئهی من له کویتیم؟

نازانم ئه مه خه یاله یان راستیییه؟ ههست دهکه م کچیک بووم، ئا کچیک بووم به درێژی ریژگار به دهم هه موو کار و باریکه وه گۆرانیم دهگوت، تریشهی پیکه نین هه میشه هاوهلم بوو، زۆر سهیره، خه یاله یان راستی؟ نازانم! بهلام ههست دهکه م شاعیر بووم، هه زبشم له موسیقا و سه ما دهکرد، نیگار بشم دهکیشا.

داخۆ ئه زه مه نه کهی بوو؟ بشی ئه رووداوانه ی هه ستیان پێ دهکه م و ده یانگێر مه وه له م دۆنه ی ژیاغدا بووه و به سه ر مندایت، یان به سه رهاتیه ژیا نی رۆحیکه تره که له کلێشه ی من دایه؟

داخۆ ئه و کچه ی ئه م رۆحه ی ئیستای منی له کلێشه دا بووه چهند ماندوو بووه، کهوا ئه م رۆحه ی سه ره شاری نامورادی و نازار کردوو. تۆ بلێی ئیستا ئه وه ی هه ستی پێ دهکه م به سه ر ئه و هاتوو یان به سه ر من دی؟

ههست دهکه م دایکیتکم هه بوو، له جوانیدا وینه ی قینۆس و له میهره بانیدا ئافرۆ دیتیک بوو بۆخۆی. سه ری منی دهخسته سه ر بالی و به په نجه نه رمه کانی یاری به بێخی سه رم دهکرد و منیش له قولایی ئه و

سۆزه پاراوه یه دا خه ویتکی بێ ئه ندازه شیرین ده بیرد مه وه.

که له باوه شیا دنوستم، ده بووم به فریشه، پاکبیه کی بێ سنوور دایده پۆشیم، ده تگوت له بێشکه ی ئه زه لی ئارامییدا نوستووم و ده ستی خوا رامده ژهنج، خه ونم ده دی، ئه و خه ونانه ی که له باوه شی دایکمدا ده مدی، چهند شیرین بوون، چهند.

له رابردوودا باوکیکیشم هه بوو، به لێ هه ر ده لێی ئیستایه، دیتته وه بیرم که ئه و باوکه ی من وه کو شوانی برام خۆشی ده ویستم و هه میشه بۆ کاره سه رکه و توه کانم ده ستی به پشتمدا ده هینا و ده یگوت: ئافه رین.

ئافه رینه که ی ئه و زۆر جیاواز بوو، جیاواز له هه موو ئافه رینه کانی دنیا، پیری ده کردم له شانازی و هیزی دهخسته بهر بۆ هه نگاوی تر.

بشی ئه و دایک و باوکه هی من بوون یان هی ئه و کچه ی که رۆحی منی له کلێشه دا بووه؟ نا... رۆحی ئه وه و له کلێشه ی من دایه.

باشه ئیستا من له کویتیم؟ ئه مه شوینه یان شوین نییه؟ ههست دهکه م و دلنیا نیم له وه ی پیتتر له شوینیکدا بووم دیوار بهری رۆژی لێ نه ده گرتم، خه لکانیکه ی رووخۆش و نازیز له ده ور به رم بوون، دنیا یه کی فراوانم هه بوو، که هه ناسه م ددا بۆنی ئیترگز پر به سییه کانم ده بوو، په نجه ره یه کی گه وره له ژووره که مدا ده پروانییه سه ر گولجاریتک، هه میشه دوای ته واوکردنی وانه و نووسینه کانم، ده چومه بهر په نجه ره که و شیعریکم ده نووسی، ده تگوت ئه و په نجه ره یه سه روشته و له وه وه سۆزی پاراوی هه موو شیعره کانم ده رزایه سه ر ئه و رووپه رانه ی که هه ر دوای ته وا بوونیان ده مخسته ناو زه رفیکه ی نامه و ده مندردن بۆ خۆشه ویسته که م.

ئای چ خۆشه ویستیکم هه بوو! بیرمه ده هاته بهر په نجه ره ی ژووره که م، که دنیا مه یله و تاریک ده بوو، سه رم له په نجه ره که وه ده رده هینا و جارێ تیر یه کتر مان بۆن ده کرد و ماچ ده کرد، ئه وسا تیر قسه ی شیرینمان بۆ یه کتر ده کرد، ئه و ئیجگار منی خۆش ده ویست، ئه و ئیجگار له دلێ مندا بوو.

ئەرى ئو كورپە خوشەويستەي كە ھەست دەكەم خوشەويستى من بوو، ھى من بوو يان ھى ئو كچەي كە پۆجەكەي لە كلىشەي من داھە؟ باشە چۆن دلتيا بىم كە ئەوھى ھەستى پى دەكەم بەراستىيە و لە ژيانى مندا پروو دەدا يان بەراستى بوو لە ژيانى ئەودا پرووى داو.

ئاخۆ ئەو ناوى چى بوو، ناشى ناوى كورده بووى، دوور نىيە، بۆ نا. ئاى ئەوھى دەيىنم تيشكى ھەتاوھ يان گورىستىكى رەشى تەرە كە لەو كلاورۆژنەيەوھ دىتە ژوورەكەم. ژوورى چى؟ ئەمە كەي ژوورى من بوو، خوايە من لە كۆيتم؟ ژوورەكەي من چىرپايەك و كورسى و ميژىكى تىدا بوو، لاي چەپىەوھ كتيبخانەيەكى گەورە و لە ژوور سەرمدا وىنەي دايكىكم ھەلواسىبوو، دايكەكە كورپىكى چوارە سالانى لە باوھشدا نووستبوو، نا، نەنوستبوو، بەوھ دەچوو مردبى، بەلئى دلتيام مردبوو، ئەگەر سەيرى دەموچاوى دايكەكەت كرديايە چ گوزارشتىكى سەيرى دەنواند، دەترانى ئەو رۆلەيەي كە لە باوھشيداھە مردوھ.

ئەي كى نالئى پۆجى ئەو كورپە نىيە ھاتۆتە كلىشەي من، كى نالئى؟ بەلئى وىنەي دايكم بوو بەژوور سەرمەوھ ھەلم واسىبوو، كورپە چوارەه سالىيەكەش شوانى برام بوو! نا ئەو نەبوو، دايكىشم نەبوو، بەلام ديمەنەكە ھەر لەو ساتە ژاناويە دەچوو كە شوانيان ھىنايەوھ و دايكم لە باوھشى گرت و ھەر دەتگوت خەوى لى كەوتوھ، بەلام كە لە گوزارشتى ئەدگارى دايكم ورد ببويتايەوھ دەترانى ئەو خەوى لى نەكەوتوھ، بەلكە مەرگى لى كەوتوھ.

نا پۆجى ئەو نىيە لە كلىشەي مندا، رەنگە پۆجى ئەو لە كلىشەي كورپىكى تردا بىت كە من ھەر نايناسم، بەلام خۆزگە دەمناسى و ئىستا تىر ماچم دەكرد، ئاى چەند بىرى دەكەم! ھەمىشە بىرى دەكەم!

نازانم، نازانم چ پەرچوويەك روويدا و ژوورەكەمى وا ژىر و ژوور كرد، كوا؟ كورسى و ميژەكەم چىيان لى ھات؟ بشى ئەمە خەون بى؟ زۆر جار ان

خەونى ناخۆشم ديوھ بەلام قەت وەكو ئەمجارەيان نازارى نەداوم، پىشتر قەت لە خەوندا نەگۆرابوو بە ئەم شتە سەيرەي كە ئىستا تىايە دەشلەقېم، قەت كورسى و ميژەكەم ھەل نەفريبوو، زۆر ناخۆشە ئەگەر ئەمە خەون بى! لەوھش ناخۆشتر ئەوھيە كە راستى بىت.

راستى! تۆ بلىي راستى بىت؟ من راستىم زۆر خوش دەويت، نەك ھەر خوشم دەويت بەلكە وىلش بومە بەداويدا، بەلام نەك لەم شىوھيەيدا، نا، برىا راستى ئەمە نەبىت، بىستومە راستى تالە و ئەوھى ئىستا دەيچىژم تالە، بەلئى زۆر تالە بەلام گومان دەكەم راستى بىت، ھەموو راستىيەك تالە بەلام ھەموو تالىيەك راستى نىيە. بەلئى: باوھرم وايە ئەمە راستى نىيە، نەخىر نە راستىيە و نە رەوا، بەلكە تەنھا پىكىكە لە ژەھرەژانى ژيان.

ژيان! ئاخۆ دەبىت بەھەموو ساتەكان بوترى سات و بەھەموو شوپنەكان بوترى شوپن؟ دەكرى بەھەموو زىنووتىيەك بوترى ژيان؟ ژيان جۆراوجۆرە، رەنگەكانى ژيان رامان دروست دەكەن. منىش لە نىوانى رامان و رانەمان دام، لە نىوانى بىركردەنەوھ و بى خەياليدا، ھەست و نەستدا، نىوانەكانىش ھەمىشە سەختن، ھەمىشە ھەستى ھەلواسراوييت تيا دەچىن. نازانم ئەمەي پروو دەدا ئىستاھە يان نا؟ ئەوھى پروو داوھەي بەسەردى منم يان نا؟

ئەم ديوارانە بۆ وا دەجولئىنەوھ؟ بومەلەرزه روويدا، يان تۆفانىك ھاتوھ دنيا بروخىنئى؟ بنمىچەكە دىتە خوارەوھ و زەمىنەي ژوورەكە بەرز دەبىتەوھ، ديوارەكان دەسورپىنەوھ، ئەم شەپۆلە تارىكىيە چىيە دىت و ھەموو شتىيكم لەبەرچا و دەشارىتەوھ و دواى ماوھەك دووبارە دىنەوھ بەرچاوم.

كوان؟ ئىسكەكانى جەستەم چىيان لى ھات؟ بۆ وا وەك بەرۆشل و خا و بومەتەوھ و ناتوانم ھەستم، بۆ وا وەك موگناتىس بەم ھەردەوھ نووساوم؟

ئەم شلە گەرمەى كە بەدەموجاومدا دیتە خوارەو سەرچاوەكەى لە كوێو
هەلەدەقوێنى؟ خوێنە؟

تا ئەو كاتە لە نێوان ئاگایی و بێ ئاگاییدا بوو، هەستی دەکرد و
نەدەکرد، گاڤێك بەتەواوى لە جیهانى هۆش دا، دووبارە هاتەو نێو
دنیای هۆش. بوومەلەرزەكە وەستا، دیوارەكان وەكو جارێك لە جیبى
خۆیان سەقامگیر بوو، تیشكە پەشەكەش ون بوو، بەلام شلە
گەرمەكە هێشتاش لە لووتیەو فوارەى دەکرد، پەنجەكانى هەردوو دەستی و
سەرىنە چلكنەكەى و خاویبە چكۆلەكەى خەلتانى خوێن بوون.

تاوى داىە خۆى و هەستایە سەر پێ، جگە لە خۆى كەس لە ژووورەكەدا
نەبوو، پۆشنایبەكى كز دەرگاكەى پیشان دا، بەدوو هەنگاو گەیشته
دەرگاكە، دوو جار كیلوونى دەرگاكەى داگرت و پالى نا، نەكرایەو،
لەودیبەو دەرگاكەیان لەسەر داخستبوو، دەمێك بوو داىان خستبوو.

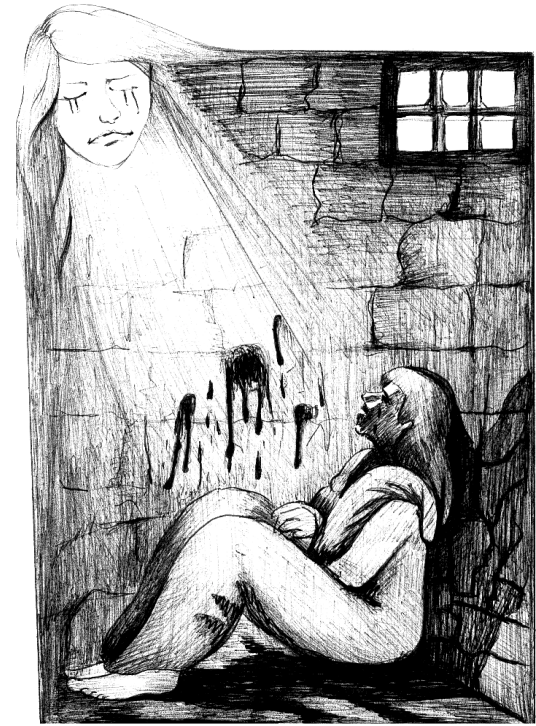
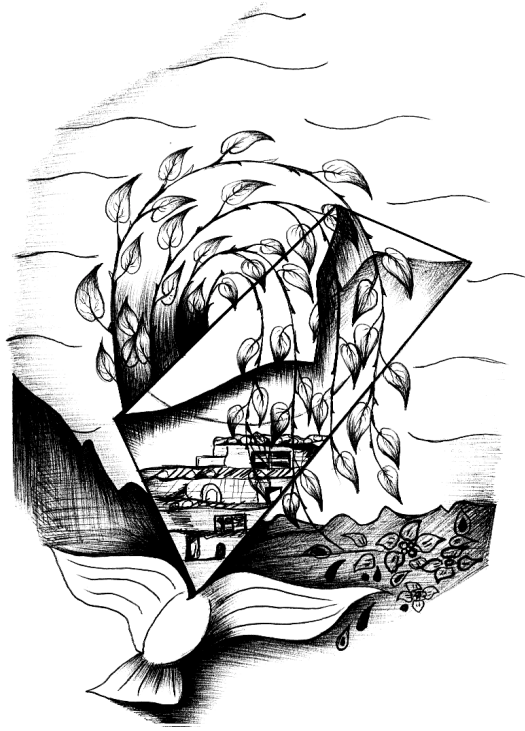
خوێنەكەى لووتى هەر دەهات و دەهات، لامل و جلەكانى تەواو تەر
بوو، بەتوندى بەهەردوو مستى لە دەرگاكەى دا، بەلام كەس نەبوو لێى
بكاتەو، یان كەس هەبوو بەلام لێى نەدەكردەو، جارێك و دووان و
سێیان و زۆر جارى تریش لە دەرگاكەى دا، لە ئاكامدا لەو دیوى دەرگاكەو
گوێبى لە نەپەیهك بوو، سەرەتا ترسا، وایزانی لە جەنگەلێك داىە و لە
ناكاو پلنگى یان دڕندەیهكى تری لێ دەپەریو، لەگەڵ نەپەیهكەى بیست
دوو هەنگاو كشایەو و پەنگى هەلبزرکا، دواى ساتێك بیری كەوتەو كە
ئەو دەنگە دەنگى مرۆڤە نەك ئازەل، بەلێ دەنگى كەرخى پیاوانە بوو،
دەتگوت پیاویكە پیشەى تۆرەبوونە و لە ئەزەلەو بۆى براوەتەو تۆرە بێت
و بنەپێنى، دەنگى پاسەوانە ئێشكەرەكەى ئەو شەو بوو:

- چیتە؟ بۆ وا لەو دەرگایە دەدەى؟

- خوێنى لووتم بەر بوو و ناوەستیتەو، تكایە بمبەن بۆ لای دکتۆرى،
دەمێكە بەر بوو و ناوەستیتەو.

هیچ وەلامێكى نەداىەو، ماوەیهك بێ دەنگى ترس و گومانى مردنى
خستە دلیبەو، دووبارە لە دەرگای دا، ئەمجارەیان گوێبى لە گەرمەیهك بوو،
بەلام نەترسا و واى نەزانی كە گەرمەى هەورە، دەیزانى ئەو دەنگى
ئەفسەرە ئێشكەرەكەى، دەرگاكەیان كردهو، لە جیاتى پزیشك و دەوا و
دەرمان هەندى سەهۆلیان هینا و لەسەر تەوتلیان دانا، خوێنەكە
وەستایەو، بەلام لەشى تەواو داھێزرا، كە ئەوان پزیشتن و دەرگاكەیان
لەسەر داخست ئەم لە نێوانى خەو و بیداریدا، لە نێوان و ئاگایی و بێ
ئاگاییدا، نەیدەزانی خەون دەبینى یان راستى؟ نەیدەزانی ئەو بەسەرى
دى پرووداویكە ئیستا پروودەدا، یان پزیشتر پرووى داو و بەسەر ئەو كچەدا
هاتوو كە لە كلیشەى ئەمدابوو، یان پرووداویكە و هەموو دۆنێك
دووبارە دەبیتەو، نەیدەزانی ئەویش ناوى كورده بوو یان شتیكى تر،
ئەویش لە هەمان زیندان و ئازارخانە بوو یان لە هی تر، دلنیا نەبوو.

۱۹۹۵/۳/۳ فالتزینینگ

بی، تاخر ئەوی زۆر دووره لەو دۆزەخەیی ئیمە، کە خۆشمان دەوی و بییری دەکەین. هەر خێرا ئەو ژمارە تەلەفۆنەم لێدا کە لە نامەکەدا بۆت نوسیبووم، هەناسە تەنگییەکتە، بێزارییەکت، بییری ولات کردن، هەموو ئەمانە لە چەند مانگێکدا کۆتییەکتی ترسانکی لەبەردەمتا دروست کردبوو، دەمزانی تۆ لەو جۆرە کەسە نیت کە بەرگەیی نامۆییەکتی هێندە سامناک و دووریەکتی هێندە کوشندە بگری. دەمزانی دەگەرئیتەوه. نامەیی دووہمت ئەو شێوہییە بوو کە چاوہرێم دەکرد، بۆنی هەموو نێرگژە چاو زەردەکانی گەرمیانی لێ دەهات، لەو شوێنەو نوسیبووت کە دەتوانی پر بەئەوین خۆشەویستی تێدا بکەیی، وشەکانت هەرچەندە لەسەر زەمینیکی پر لە گرانیی و شەرہووہ ہاتبوون بزە و گەرمی خۆیان نەدۆراندبوو، جۆش و خرۆشیکیی بەہارانەیان لە خۆیان ئالاندبوو، بەکەم دیداری خۆمانی بێر خستەوه، کاتیی دایکم لەسەر کاننێہ کە ہاتەوه و پێیی وتم:

- ئەمشەو بچین چاوہروونیان لێ بکەین، کورہ پێشمەرگەکیان ہاتوہتەوه.

- بەراستی؟! بەراستی حەز دەکەم ببینم!

دارەکەم ہەلگرت تا بەیارمەتی ئەو بەشەلە شەل بەگەمە دیدارت، دایکیشم چراکەیی ہەلگرت، دەروازەیی رەشمالەکەمان توند بەست و بەرہو رۆژئاوایی ئۆردوگاکە بەرپیکەوتین، رووناکیی چراکەیی دایکیشم کە پرتە پرتی دەکرد سیبەری جەستەمانی دەلەنگاندەوه، دەنگی بۆقەکان لە زەلکاوەکانی ئەو ناوہو بەرز ببوونەوه و وەکو ئۆپیرا بێژ ئاوازیکی بلندیان پێشکەش بەجەماوہری ماندووی ئەو کەر تە شانۆیەیی زەمین دەکرد. بەناو ریزە رەشمالەکاندا تێپەرین، رووناکیی کزی چراکان سیمای پر لە نازاری خەلکانی ژێر دەوارەکانی پیشان دەداین، ریک وەکو ئەو بازنە رووناکیانەیی کە ناراستەیی تەختەیی شانۆیەکت دەکرین و دیمەنیکیی تراژیدی لەو گۆشەییەدا نومایش دەکەن. سیمای ژنیکی ماندوو کە لە رۆژیکیی درێژی پر لە دەردەسەری، ئاویہێنان لە تەنکەرەکان و قوتووی خواردن

پەیداکردن و دەرمان بۆ مندالەکەیی و حەبی بەرگری مندال بۆ خۆیی و، ئاوگەرم کردن بۆ مێردەکەیی و، نان کردن و، چیشت لێنان و، زۆر کاری تر، جگە لەو نازارە دەروونیہ پەنگخواردووی کە ناشویریی بۆ کەسی باس بکات کاتیی لە لایەن پاسداریکەوہ سوکایەتی پێ کراوہ تا قوتوہ گۆشتیکیی دراوہتی چاوی لێ داگرتوہ و دەستی بۆ بردوہ و ئالۆشی چەپینراوی خۆیی پێ دامرکاندوہ.

سیمای پیاویکی بێزار کە بەدیتزایی رۆژ لەبەر بیکاری بەناو ئەو ئۆردوگایەدا سوپاوتەوہ و جاروباریش لەگەل ئەم و ئەودا دانیشتوہ و خۆیی بەدامە و سێ ریسکان و تەزییح بادانەوہ خەریک کردوہ تا ئەو کاتەیی کە برسیتی تاوی بۆ ہیناوه و بەرہو رەشمالەکەیی خۆیان ملی ناوہ.

سیمای فریشتانەیی مندالە وردەکان کە چلکن و تۆزایی لەبەر یاری و راوراوکی و بەردەفرکان ماندوو بوون و لەناو ئەو رەشمالە گەرمانەدا لال و پال کەوتبوون.

ہەنگاوی وردمان دەنا و ئەو دیمەنە دلہەژینانەش ہەنگاوی قورستر دەکردین، ہەردوو سیبەرہکەشمان کورت و پان بە بەردەمانەوہ دەرویشتن و پێشبرکییان لەگەل دەکردین، قاچی چەپم نازاری دەدام، ہەر ئەو ئیوارہیی شکا کە رەوہکە دەستی پیکرد، سەرہتایەکی ترسناک بوو، ترسناکترین سەرہتا، رۆژگارێک بوو مەگەر لە ئەفسانەدا ہی وا ہەبی، من لەو رۆژەدا قاچم شکا و نە دکتۆرێ ہەبوو، نە قاچ گروہیەک، ہەموو لەگەل لیشاوی رەوہکەدا بوون و کەس بەکەس نەبوو. کئی بەکئی بی؟ لەو ماراسونەدا کئی بەکئی بی؟ دەتگوت پێشبرکییەکی مێژووییہ و ہەموان دەیانەوی تاجی زێینی ژیان ببەنەوہ. منیش بەو قاچە شکاوەوہ دووی ئەوان کەوتبووم و ہەر چۆنی بوو گەیشتم، قاچیشم بەو شێوہیە گیرسایەوہ و ہەنگاوەکانی لار و خوار کرد.

چەند ہەنگاویکمان ماوو بەگەینە رەشمالەکەتان، ہیشتا نەمدیبووی

به لّام شیوه تم به خه یالدا هاتبوو، زۆر جار که باسی که سیتیکیان بۆ کردبام وینه یه کی خه یالی ئه وم لا دروست ده بوو، کهم جار وینه که ی خه یالّم و وینه راستیه کان هاوشیوه ده بوون.

به لّام ئه مجاره بیان وینه فەنتازیه که ی تۆ زۆر له شیوه و ئه دگاری راستیت ده چوو.

چراکه تان و چراکه مان له نیوانماندا یه کیتی دوو رووناکی کزبوون و هیتزیکی زۆر تر بیان دابوو تیشکه کان و ده مانتوانی چاکتر له گه لّ باسه کاندا یه کتر ببینن. من وا راهاتبووم که ده دویم پروانه چاوی به رامبه ره کهم کوپ بوایه یان کچ، پیچه وانه ی زۆر کچانی تر، به و تیروانینه قولّه ده مانتوانی قولتر له ده روون و که سایه تیه کان بگه م، ده مانتوانی له چاواندا نهیتیه کانی ده روون بخوینمه وه.

باس و گفتوگۆی زۆرمان کرد، من ده میتک بوو بۆ هاو پێیه کی وه کو تۆ ده گه رام تیم بگات و تیی بگه م، له وه تی له و ئۆردو گایه بووم ده روونم پر بپسو له هه ژان و نازاری په نگ خواردوو و کهس له و زمانه نهیتیه م نه ده گه یشت، چه ند نامۆ بووم؟

له و که رته شوینه پر له خه لّ که دا که زرمه ی ده هات له ژن و پیاو و مندال، من ته نها بووم، له و زه مه نه شه ده دا خه ریک بوو ته نه یایی بکوژی، بۆهش پیش ئه وه ی بتبینم خۆشم ده ویستی و پیش ئه وه ی خۆشم بوئ بیرم ده کردی، ده مزانی ده ببینه هاو ری.

په نگ بوو ئه گه ره له وه ته نه اترا بام، له وه زیاتر نامۆ بام بزم، ده تگوت ها تووی قه ره به ووی ئه و زه مه نه به فیرۆ چوو م بکه یته وه، بۆیه هینده ده مدوینی تا نامۆ بپیم برژیته نیو باسه کانه وه و په ها بم، ئه و شه وه وه کو بمانه وئ هه موو کیشه کانی دنیا تا وتوو که یان، زمانمان به ناو هه موو باسه کاندا ته راتیینی ده کرد، هینده مان قسه کرد زمانمان تیش بوو، بیرمان کرایه وه، چاومان که وتبووه بریسکانه وه، نه مده زانی بۆ هینده دلّم خۆشه،

ده مگوت ره نگبی هی ئه وه بی که وینه فەنتازیا ییه که ی تۆم به و سه لیه که وردبینه نه وه گرتبی.

کات به خیراییه کی تیش وه ریگه ی ده بری، که وتینه ئه ودیوی که رتی شه وه وه. به من بوایه کاتی روشتنه وه هه ره نه بهت و چراکه مان هه ره ها وه لّی چراکه تان بی، من هیشتا نه مدیووی بیرم ده کردی، ئه ی ئیستا که ببینی و دو اندمی و خۆشم ویستی و په یوه ندییه کم له گه لّتا دامه زراندا، ئیدی چۆن بیرت نه که م. هه موان وایان ده زانی ئیدی من و تۆ ده بین به ئه وینداری یه کتر، زۆ ئاسایی نه بوو دوو کهس، کچ و کوپ بن و هیندهش یه کتریان خۆش بوئ و ئه وینیش نه بن. نه یانزانی ئه و خۆشه ویستییه ی من تۆم پیتی خۆش ده وئ ئه وین نییه، ئه وین ته نها به شیکی بچوو کیه تی.

دایکم چراکه ی هه لّگرت و به ره و خپوه ته که ی خۆمان گه راپینه وه، دوای گشت ئه و گفتوگۆیا نهش من پیم و ابوو هیشتا فریا نه که و تووین قسه به ک بکه یان، چراکه کزتر ببه وه. به هه مان ریگادا هاتینه وه، ئه مجاره بیان سیبه ریکی باریکی درێژ که وته پشتی هه ره یه که مانه وه و ده تگوت ده یه وئ به ره و دووه راما نکی شیتته وه، ئیمهش به ره و ماله وه، ببوره به ره و خپوه ته که ی خۆمان خۆمان به کیش ده کرد، هه مان ریگا به لّام ئه مجاره بیان هه ستم ده کرد دوو ورته، ده روازه ی ره شماله کان به گوریس داخرا بوون، ده تگوت جگه له تاریکی هیچی تریان تیا نییه، ده تگوت بۆ یه کجاری کو تایی به نومایشی تراژیدی اکان ها تووه و رووناکییه باز نه ییه که ته نها ئاراسته ی هه نگا وه کو چه ریبه کانی ئه و دوو ئافره ته ری بواره یه که خۆیان به کیش ده کهن و سیبه ره که بیان راپانده کیشیت.

به گه یشتنمان به خپوه ته بچکۆ لانه که مان باز نه رووناکییه کهش به ده سته چرچ و لۆچه کانی دایکم کو ژایه وه و کو تایی به سیناریۆ که هینا، به لّام هۆشم داگیرسا و که وتبوومه ده شتیکی به رینی بیر کردنه وه له هه موو با به ته کانی که با سمان کرد.

ئىستاش ھەر كە دلتەنگى و بىزارى لىم نامۆيىيە شالام بۆ دىنى ھەست دەكەم دەبى تۆ بىت و دلتىام كەيتەو، زەنگى تە لەفونەكە رام دەچلە كىتى، ھاوسەرەكەم وەلام دەداتەو و بەخوشحالىيەو دەداتە دەستەم و دەلى: لە ولاتەوئەيە.

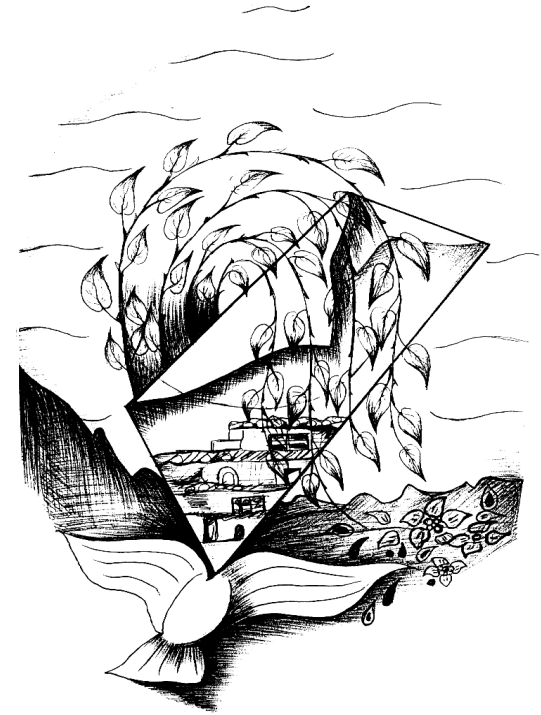
دلتىايى ھونەرپەكە كەس بەئاسانى ناتوانى ئەو ھونەرەي ھەبى و پىشكەشى كەسانى ترى بكا، كەچى تۆ ھەر جارەي نادلتىا بىم وەك فرىشتەيەك لە دوورى دوورى دەورەو دەنگت دەنپىرى تا ھەستى كوشندەي غەربىم بگۆرپتەو بەدلتىايىەك، نازانم بۆ ئەم دلتىايىانەي تاراوگە ھىندە تەمەنيان كورته و ھەر زو ئاوا دەبن و كىوتىكى دىرۇنگى لە جىگاياندا دەپروئى.

ھاوپى بەئەمەكەم، چەند شادمانم بەوئەي كە وئەنە فەنتازبەكەي من رىك وەكو خوت بوو، ھىندەش شادمانم بەوئەي لەم زەمەنە ترسناكە پر لە ساختەيەدا تۆ پەيامىكى مرۇقنەت ھەلگرتو و دەتەوئى وئىرائىيەكان ئاودان كەيتەو، كە كۆمەكى ئەو مرۇقنە دەكەي كە لە شارستانىەت و دەرنران، كە لە خالى سفرى ژياندا دەژىن.

يەكەم جار كە بىسكانەوئەيەكى پىغەمبەرانەم لە چاوەكانتەو دى، زانىم تۆ دەبىتە يەككىك لە كەسە نىكەكانم، لە كەسايەتتە زۆر ئازبەكانى چىرۇكەكانم، دەمزانى پىويستە خوش بوىستى، دەمەوئى لە تەنھا وشەيەكدا جىگەي ئەو خوشەويستىە بكەمەو، من ناوى دەنىم پەيوئەدى، چ پەيوئەدىيەك؟ ئەوئەيان وەك وئەم خوشەويستى لاي من جۆرپكى ترە، تەنھا ماناي ئەوئەيان نەبەخشى، لەو جۆرەش نىيە كە سۆزى خوشك و برا پىكەو گرى دەدا، وەكو ئەوئەي كە گولالە تۆزى خوش دەوئى، ئەو جۆرەشيان نا كە دايكىك مندالەكەي خۆي نوقمى سۆز دەكات، ئەو جۆرەشيان نا كە دوو ھاوپى ھەستى پى دەكەن، كۆي ھەموو ئەوانە لاي من دەبىتە خوشەويستىەكى سەوز، سەوزىكى خۆرسك، بۆيە دەلىم سەوز چونكە ھەردەم لە رسكان و گەورەبوندايە، دەتوانم بەقەد ئەو گەورەيىە خوشتم

بوئى، ھەر بەقەد ئەو گەورەيىەش كەسانىكى تۆ ئاسايىم خوش دەوئى. ھەر بەو خوشەويستىەش بىرت دەكەم، ھەر وەكو ئەوسا كە ھىشتا دىدارپكىش لە نيوانماندا پرووى نەدابوو كە نىگامان پىكەو گرى بەدا، ھەستەم دەكرد پەيوئەدىيەكەم لەگەلتا ھەيە، پەيوئەدىيەكى خۆرسك، پەيوئەدىيەكى پر لە پەيوئەدى مرۇقنە، بۆنا، مەرج نىيە تەنھا بىنن و دىدار پەيوئەدى دروست بكەن، زۆر كەسانى كە بەم رۆژگارە لە دەورەبەردان و دەم دوپىن و دەيان دوپىن و ھىچ پەيوئەدىيەكىشم لەگەلتاندا نىيە، پەيوئەدى بىنن دروستى ناكات، ھەندى جار تەنھا بىستى دروستى دەكات، منىش پەيوئەدىم لەگەل تۆدا تەنھا بەبىستى دروست بوو، ئاي چەندم خوش دەوئى!؟

يولى ۱۹۹۵ فالتىزىنگ

کچیکى وەنەوشەيى

هۆلەكە تارىك و نوتەك بوو، هەر دەتگوت پارچە پەشايىيەكە و لە سامناكترين زستانەو بەربووەتەو. دەتگوت قەترانە و لە شەو هەلکەيشراو. نەترانى كەى و چۆن هاتىيە ئەو هۆلە، بەلام دەترانى چاوەرپى شتەيى يان چاوەرپى كەسيكى، بىت و لەم تارىكەيەت پزگار كات. هېچ نەبى بىت و قسەيەكت لەگەل بكا تا ئەم هەستى كوشندەى ترسەت لابهري و بتكاتە هاو دەمى بەسەر هاتىكى نامۆ، گویت لە هېچ هەناسەيەكەيش نەبوو، هەندى جار گومانەت دەكرد ئەو هۆلە هېچ كەسيكى تری تيا بى جگە لە تو، بشى و ابى، گومان خەريكە زراوت بتوقىن، هەستەت بەهەناسەدانى كەس نەدەكرد، بەلام گویت لە ترپەي هەزاران دل بوو، ساتى هەناسەت لە خۆت دەبەرى و ترپەي دللى خۆت دەوستانەت تا باشتر گوى بگري لە ترپەكانى تر، تا دلنيايى ئەو دەنگانە ترپەي دلن و مۆسقىيەكى دەنگ بەرز نين.

دوودل بووى، مۆسقىياكە لە ترپەي هەزاران دل دەچوو، ترپەكان لە سەدای مۆسقىا دەچوون، تەنانەت جاروبار وەك سەدای تەپلى هيندييە سوورەكان دەهاتە بەر گویت. ترس دەبوو دلنيايەكى گومانايى، بشى لە جەنگەل نەبم و خىلى هيندييە سوورەكان ئابلۆقەيان نەدابم؟ شىوہيانەت دەهاتە بەرچا، دەموچاوى سوور، دوو هپلى سېي بەسەر گونادا كيشراو، پەريك بەسەر سەربانەو، رووت و قووت، رمىكى دريژيش بە دەستيانەوہيە و لە جەنگەلستانىكى نوتەكدا لە پشت دارەكانەوہ وەستاون چاوەرپى بجولپى و تيربارانت كەن. چونكە لە خىلى ئەوان نيت و هاتوووتەتە سنوورى ژينگەي ئەوان. دەترسن نوینەرى داگيركەرى بىت و هاتى نەخشەي هيرشى بكيشى. رمەكانيان ئامادەن كە لە يەك كاتدا بەرەو سنگت و

پشتت و هەموو جەستەت بەاوتيزرين، پاشان بتبەن بۆ لای سەرەك خىل و لەبەر چاوى ئەودا بەئاگر بتسووتين. خۆت دەزانى گەر پىت بزانتن لەم جەنگەلەدای ئەو چارەنووستە، ئەوانە لە دىر زەمانەوہ ئيرەيان كرددۆتە زىد و ئەو دارانە ميژوويانن. ئەوان بەوہ نىيە كە نازانتن لە شىوہى ئيمەومانان بدوين، ئەوان زمانى تايبەتيان هەيە. بەسەرنج يەكتى دەدوين، بەهيمما كارەكانيان جى بەجى دەكەن. هەر كە يەكەيەك لە ئيمە دەبين گومانان لى دەكەن و وا دەزانن ئەوہى لە شىوہى ئيمە بىت و دەم و چاويكى وەك ئەوہى ئيمەي هەبى جگە لە داگيركەرن هېچ شتەيى تر نازانتى. لە هېچ ئازەلپىكى تر ناترسن هيندەي ترسيان لە مرۆقە، چونكە زۆر جار لە كاتى تەپل ليدان و بەدەورى ئاگرە سەما كەردنيان و لەو ئاھەنگە شادانەياندا لەناكاو يەكەيەك وەكو منيان ديووہ هاتووہتە نيو سنوورىانەوہ و نەخشەي تىكدانى ئەو زىدە ئازيزەيانى كيشاوە، شارستانىتييەكى وەهيميان پى بنيات ناوہ، دارەكان كە ميژووى ئەوانن برىوبانەتەوہ و كورسى و بيشكە و قوناعە تەفەنگ و تابووتيان پى دروست كرددوہ. دەترساي ئيستە هەرچى كورسى ئەو هۆلەيە لەسەر تويدا بشكيتن و لەت و پەتت كەن. تەپلەكانيان جار جار بەرز و جار جار نزم دەبووہوہ، بەلام تارىكەيەكە هەمان تارىكى بوو، نە روون دەبووہوہ و نە تارىكتەر. لەوہ تارىكتەر هەر بوونى نەبوو، هەر دەتگوت قەترانە و لە شەوى زستان هەلکەيشراو. هەر دەتگوت ئالايەكى رەشە و لە سامناكترين ولاتى ترسەوہ بەربووەتەوہ. گویت لە هەموو ترپەي دلەكان بوو، هى خۆت نەبى پىك وەكو تەپل، پىك وەك ئەو ئاھەنگە قەرەبالغەي كە لە ناكاو دەبىتە شىوہن.

دەستەكانت تووند لە كووشى خۆت قايم كرددو، تا زياتر دەترساي زياتر و توندتر بەلاقەكانتەوہت دەنووساندن، توندتر لەسەر كورسىيەكە دادەنيشتى و دەترساي لە ناكاو بەربىتەوہ. هەستت دەكرد كورسىيەكە دوو پىي بارىكى هەيە و بەقەد ئاسمانى بەرزى كرووتەتەوہ. وەك بترسى لەو بەرزايىيەوہ سەيرى خوارەوہ بكەي ملت پەپ بەرەو پيشەوہ وەستاند.

ده تويست تير جنيو به خوت بدهی که بهو شهوه بۆ هاتیتته ئەم شوپنه سامناکه، به لām بیرت ده که وتوه تۆ نه هاتووی به لکو خوت هه لیره بوویت، به لām پیشتر بۆ هینده تاریک نه بوو؟ بۆ ههستت بهو هه موو ترس و خه تهره نه ده کرد؟ وا دیاره پیشتر کویر بوویت و تاریکی نه بینی بوو، ته نه ئیستا که چاوت کراوه ته وه ههست به سامناکی ئەو وه حشه ته ده کهی، به لām تۆ هیچت نه دی جگه له تاریکی، به لئی مهمله که تی هیندییه سووره کانت بینی و میژووی ئەو خیلته خوتنده وه، خودی تاریکیشت بینی، ئالایه کی ره شه و له قه تران و شهو هه لکیشراره. کورسییه به رزه دوولاقه له رزۆکه سامناکه کهت بینی، ههستت کرد ئەمه هۆلیکی گه وره یه، ئیجگار گه وره، پره له مرۆف و میرووله و سهگ و پشیله و مشک و فیل و کهر و شیر و که رویشک و هه لۆ و په پوو. پره، سیخناخه له زیندووی مردوو، مردووی زیندوو، به لām خۆر کوژاوه ته وه و چا و چاوی تیا نابینی.

ههستت کرد دهنگی ته پله که ورده ورده دوور ده که ویتته وه و کورسییه کهی ژیرت هیدی هیدی داده به زۆ و داده به زۆ تا لاقه کانی به ئیجگاری ون ده بی و له سه زهوی داده نیشی. رووناکییه کی کزکی و نه وشه یی له شیوهی ئەستیره که ده بیته هاو ده مت، ترسه کهت ده نیشیتته وه، وهک ئەوهی ئەو رووناکییه و نه وشه ییبه په یامی ناشتی بی و له نیوانی مرۆف و جهنگه ل نشینه کان مۆر کرابی. وهک ئەوهی ئەو ئەستیره و نه وشه ییبه تروسکهی نازادی بی و له ئالا له قه تران و شهو هه لکیشراره کهی زهوی درابیت. ئاورت دایه وه، هۆله که سیخناخ بوو له زیندووهی مردوو، مردووهی زیندوو، هه مووشیان تیشکیکی و نه وشه یی کز ترسه که یانی ده خوتنده وه. خیرا رووت له ئەستیره و نه وشه ییبه که کرده وه و لهو کلا و رۆژنه یه ورد بوویته وه، ئەمه شانۆیه یان گۆرستان؟ یهک، دوو، سێ، چوار... ئەم هه موو گلکۆیانه چین؟ بشی ئیره گۆرستان نه بی و تۆش نه مردبی، خیرا دهستت له کورسییه کهی ژیرت دا تا دلنایبی ئەوهی که له سه ریا دانیشتووی کورسییه و گۆر نییه!

خۆ ئەوه چاله! چالکی قوول قوول، دهستت به لیواری چاله که داهیتنا، من کهی مردم؟ له کوئی؟ به چی؟ له بیرم نایهت! که واته نه مردووم، نا، ئیره گۆرستان نییه و شانۆیه، ئیره یه کهم جاره شانۆی تیا نومایش ده کری، جارن ئیره قه سابخانه بوو، به رخ و مه ر و گا و گوتلکیان تیا سه ر ده بری، قسه ی خۆشمان بی هه ندی جار گورگ و سهگ و پتوبی و ئەسپیشیان سه ر ده بری. زه مانیکی دوور درێژ قه سابخانه بوو، دوا جار هاتن و ئەم بۆیه ره شه یان کرد و کردیان به شانۆ، ناویان نا شانۆی میللی، ده لێن ئەو شانۆمانه ی لیره نومایش ده کرین هه موویان واقیعین و ئەکته ره کانیش خودی ئەو که سانهن که له واقیعدا نومایشیان کردوه، هه زم ده کرد جارێک ده م و چاوی راسته قینه ی ئەکته ر ببینم، هه ر بۆیه شه بیباکانه ریگه ی ئیره م گرت به ر و هاتمه ناو ئەم هۆله ترسناکه وه.

رووناکییه و نه وشه ییبه که که وته سه ر گلکۆیه کی باریک، لاکیشه یی، گلکۆکه قرچه قرچیکی تی که وت، وهک قرچه قرچی داریکی ئەستور که لقیکی گه وره ی لی بشکی و ورده ورده بیته خواره وه. شه قی برد، وهک هیلکه یهک له کاتی تروکانیدا. رووخا، وهک شارپک بوومه له رزه رووخاندبیتی و شوتنه وارپکی ترسناکی تیا به جی هیشتی. له ناو خۆل و به رده کانه وه ههستت به جو له یهک کرد، چاوه کانت سه د هینده ی تر زهق بوونه وه و چاوت بریه جو له هیواشه که. هیدی هیدی بلند بووه وه، کراسیکی و نه وشه یی ناو دامانی له به ردا بوو، رهنگی ئەویش سپی بووی و تیشکه که رهنگی گۆر بی. ده م و چاوی و نه وشه یی بوو، قرچکی درێژ درێژی و نه وشه یی، چاوی و نه وشه یی، یه کهم جار بوو کچیکی و نه وشه یی ببینی. چاوه و نه وشه ییبه کانی تی بریت و نه یده تروکاند، سامت لی ده نیشت و خۆت گرمۆله کرد، به په نجه و نه وشه ییبه کانی هیمای بۆ کردی، ورده ورده هاته وه پیشه وه، ویستت هه لسی و تا هیزت تیا به راکه ی، وات زانی ئەوه هیمای تا وانبار کردنته، ئەو هه ر ده هاته پیشه وه، تا گه یشته

به‌رده‌مت پرسى:

- تو من ده‌ناسيت؟

چاوت به‌سهرتا پاي‌دا خشاند ده‌تويست بيناسيسته‌وه يان نه‌يناسيسته‌وه،
ته‌نها وه‌لامى بده‌يسته‌وه و بروات، لئيت دووركه‌ويته‌وه، كچى وه‌نه‌وشه‌بييت
قەت نه‌ديبوو، ديمه‌نه‌كه بۆ تو سامه‌يته‌ر بووه هه‌زار نه‌فره‌تت له‌ خوۆت كرد،
بۆ هاتم بۆ ئيره، چيم دابوو له‌ ديتنى رووى راسته‌قينه‌ى ئه‌كتەر، به‌من
چى؟ ئه‌وه‌په‌رى ژيانىكى بى باكانه‌ ده‌ژيام، نيو سه‌ده‌ بوو به‌م شتوه‌يه‌ ده‌ژيم
و هيچ كيشه‌يه‌ كم نه‌بوو، به‌ ناوبانگيش و دارا و خوۆش گوزه‌رانيش بووم.
شهو كچيتك ميوانى جه‌سته‌م بوون و له‌سه‌ر داوئينيان داوه‌ت بووم. ئه‌و
كچانه‌ى دۆستى من بوون هه‌موو سىبى بوون وه‌ك شووشه، هه‌ر له‌و كاغه‌زه
بى گه‌ردانه‌ ده‌چوون كه‌ پرّم ده‌كرد له‌ گه‌ردى وشه و به‌خه‌لكم ده‌فرۆشت،
بازارم گه‌رم و دلّم سارد بوو، هه‌زاران جار ده‌منووسى خوۆشه‌ويستى و به‌ك
جاريشم خوۆشه‌ويستى نه‌كرد، كيّم خوۆش ويستبا، ئافه‌رت؟ بى
خوۆشه‌ويستيش ده‌متوانى ئاره‌زووى خوۆميان پى دامركيتم، ئيدى بۆ خوۆشم
بوين؟ خوا؟ بى خواپه‌رستيش وه‌ك شاهه‌نشا ده‌ژيم، خوۆم! ته‌نها به‌بى خوۆم
نه‌مده‌توانى بژيم، ته‌نها له‌به‌رده‌م خوۆما ده‌متوانى عاشق بم و رووت بمه‌وه،
ته‌نها له‌ ده‌رباي ئه‌وينى خوۆما ده‌متوانى بى ماندوو بوون مه‌له‌ بكه‌م و
نه‌خنكيتم.

نه‌تناسيسته‌وه، سيماي نه‌ كچ بوو نه‌ كچ نه‌بوو، جه‌سته‌ى نه‌ ماسى بوو نه
ماسى نه‌بوو، قزى نه‌ شوپه‌بى بوو، نه‌ شوپه‌بى نه‌بوو، هه‌رگيز له‌ نيو
سه‌ده‌ى رابردوى ته‌مه‌نتدا شتوه‌يه‌كى وات نه‌ديبوو نه‌ كچ بى و نه‌ كچ
نه‌بى و، نه‌ ماسى بى و نه‌ ماسى نه‌بى و، نه‌ شوپه‌بى بى و نه‌ شوپه‌بى
نه‌بى. هه‌رگيز ويته‌يه‌كى وات نه‌ديبوو نه‌ له‌ شيعردا، نه‌ له‌ چيرۆكدا، نه‌ له
ئه‌فسانه‌شدا، هه‌موو جه‌سته‌ت بوو به‌چاوتيكي گومان و سه‌يرت ده‌كرد،
به‌پچر پچرى وت:

- نا... نات ناسم، تو كيى؟

پشتى تى كردى و گه‌رايه‌وه، هه‌نگاوى هيمن، هيمن وه‌كو ميرووله،
ته‌نانه‌ت له‌ ساتيكدان وات زانى ناروات و وه‌كو شوپه‌بى يه‌ك چه‌قيوه‌ته
به‌رده‌مت هيمن هيمن، ده‌تگوت دره‌ختيكه و شه‌مال ده‌ى له‌رينيته‌وه،
به‌ره‌و شانۆكه هه‌نگاوى ده‌نا، ورد ورد، ده‌تگوت قاچه‌كاني قاچ نين و
ره‌گى به‌روون و به‌ناو جه‌سته‌ى زه‌ويدا شوپه‌بوونه‌ته‌وه. قزى شوپه‌بيوه‌وه
ده‌تگوت چله‌ ئه‌رخه‌وانىكى ته‌ريكه. له‌به‌رده‌م گلكۆكه راره‌ستا و
سوپه‌رايه‌وه تا رووى كه‌وته به‌رامبه‌ر به‌ رووى تو، چاوه‌كاني ته‌ريب بوون
به‌چاوه‌كانت، بزه‌يه‌كى به‌مانا كه‌وته سه‌ر ليته‌كاني و وتى:

- ده‌ته‌وى مناسيت؟

له‌ ساتيكدان گومانه‌كه‌ت په‌وييه‌وه. دياره‌ چه‌ز ده‌كات بيناسم و وه‌كو
كچانى دى شه‌ويك له‌سه‌ر داوئينى خوۆى داوه‌تم كا! بزه‌يه‌كى بى مانا كه‌وته
سه‌ر ليته‌كانت، يادگارويه‌كى قه‌شه‌نگه، شه‌ويك له‌گه‌ل كچيتكى
وه‌نه‌وشه‌بييدا به‌سه‌ر ده‌به‌م ئاخۆ تام و چيتى ئاميتى ئه‌ميش وه‌ك ئه‌وانى
دييه، به‌لام ئه‌م له‌وان ناچن، نه‌ كچه و نه‌ كچ نييه، نه‌ ماسييه و نه‌ ماسى
نييه، ره‌نگه‌ ئه‌مه‌ شا كچى زه‌وى بى، نا، نا، ره‌نگه‌ خوۆى بى، به‌لام خوۆ
من له‌ به‌هه‌شت نيم، من له‌ شانۆى ميلليم و هاتووم بۆ بينينى رووى
راسته‌قينه‌ى ئه‌كتەر، ئه‌ى باشه‌ ناوى شانۆگه‌رييه‌كه چى بوو؟ له‌بيرم
چوه‌ته‌وه، كه‌ هاتم نيوو سه‌عات له‌ به‌رده‌رگا وه‌ستام و له‌ ويته‌كان رامام و
ناونيشانه‌كه‌م ده‌خوينده‌وه، به‌لام له‌بيرم چوه‌ته‌وه، ده‌مه‌وى بزائم ئه‌م
ئه‌كته‌ره‌ جوانه‌ كييه، تا منيش خوۆمى پى بناسينم و بيكه‌م به‌دۆستى خوۆم،
هيچ نه‌بى شه‌ويك له‌گه‌ليدا بنووم و بزائم تامى ئه‌ميش وه‌ك ئه‌وانى تره؟
رووت هاوته‌ريبى رووى ئه‌و بوو، زه‌رده‌خه‌نه‌يه‌كى بى مانا به‌سه‌ر ليته
ره‌ش هه‌لگه‌راوه‌كانتا پان بووه‌وه، ددانه زه‌رده‌ دووكه‌ل خواردوووه‌كانت
به‌ئاسته‌م ده‌ركه‌وتن. سه‌رت بۆ له‌قاند و گوت:

- به لئی، دهمه وئ بتناسم، تو کیتیت و خه لکی کوئی؟

شپوهی گۆرا، زهرده خه نه ماناداره کهی کوژایه وه، دانه و بیه وه و داوینیی کراسه کهی بهرز کرده وه، بهرزی کرده وه و هیتدی هیتدی دایکه ند، پرووت بووه وه، له سه ره تادا سه رنجت بزوانه ته نها به دوا ی ئه و پارچه چیتزه ده گه را که له نیوان هه ردوو رانیدا بوو، به لام هیچت نه دده دی، چاوت بهرز کرده وه تا هیچ نه بی به بینینی قوویه ی مه مکه قوته و نه وشه بیه کانی دامرکیتته وه، تو له بهر دهم مه مکی کچانا و کو کیتویکی سه هۆل ده توایتته وه، تا ئه وانت زیاتر گوشیا خۆت زیاتر ده توایتته وه. به لام قویه ی مه مکی ئه م کچه له قویه ی هیچ مه مکیکی تر ناچن، ئه بی نه یینی ئه م فریشته و نه وشه بیه چی بی، له جیاتی چیتزه دهم ترسینیی، له جیاتی دامرکاندنه وه ی ئاره زووم کلپه ی گومانم تیا داده گیرسینیی.

تیشکه که که وته سه ر سکی، ناوقه دیکه ی باریک، به لام نه خشه یه کی ترسناکی سووری له سه ر کیشرا بوو، ده تگوت جی زامی کۆنه و خۆش نه بووته وه، ده تگوت ناسۆری هه و کردوو، تیشکه که نه خشه که ی ته و او پیشان دای، هینده پروون نه خشه که ت بینی وات ده زانی به و ده ستانه ی خۆت کیشاوتته، ئینجا تیشکه که که وته سه ر دهم و چاوی و چاوه کانی وه ک ئاسمان کرابوونه وه و ده تگوت سه د حیکایه تت له ساتیکا بو باس ده کات، به ده نگیکه ی بهرز که له ناو هۆله چۆل و به مرۆف و میرووله و به رخ و گورگ و زینده وه ری مردوو، مرده وه ری زیندوو سیخناخه دا ده نگه ده دایه وه، هاواری کرد، هاواریکی له شپوهی بیده نگه کی که تو وات زانی ته نها و ته نها تو بیستت گوتی:

- من و نه وشه م.

- و نه وشه؟!

ده تو بست ئه و ناوه له بییر خۆت به ریتته وه، وه کو ئه و ره نگه ت هه رگیز نه دیبی و ئه و وشه یه ت هه رگیز نه بیستیی. ده میک سه له مامه له له گه ل

ره نگدا ده که یه تی ئه وه ی ره نگه ی و نه وشه یه تی به کاره یینایی، ده میک سه له وشه سازی ده که ی بی ئه وه ی ئه و وشه یه ت له چیرۆکیکدا دارشتیی، وه ک ئه وه ی بترسی ئه و ره نگه یان ئه و وشه یه ت تا وانه که ت بخاته روو، که چی ئه مشه و وه کو چاره نووس خۆی به سه ردا سه پاندی و به پرووت و قووتی هاته ناو چاوتته وه. دووباره هاته پیشه وه، ئه مجاره به به رده متا تی په ری و به ناو هۆله که دا رۆیی و له به رده می هه موو زینده وه ره مردوو هه کانا هه لو تیه که ده وه ستا و نه خشه که ی سه ر سکی پیشان ده دان، مرده وه ره زیندوو هه کانه ده تگوت یه که م جاره نه خشه یه کی ناوا بینراو ببین و تیی راده مان.

ده تگوت خۆیان قه ت رۆژی نه خشه یه کی وایان نه کیشاوه، به لام دوا ی وردبوونه وه، دوا ی ئه وه ی تیشکه که ته و او نه خشه که ی پیشان ده دان، به پروونی ده یانینی و وایان ده زانی خۆیان ئه و نه خشه یان کیشاوه. هۆله که گه وه بوو، دانیشتیوانی هۆله که ش بی ئه ژمار، سه راپا هۆله که گه را، هه ر هه موو نه خشه که یان دی، هاته وه سه ر شانۆ و پرووی له تو کرد، تو له رزیکه ی شاراهه جه ستته تی هینایه سه ما، ده تگوت له دادگادا و له ناو قه فه سی تا وانباریدا دانراوی، هه رگیز له دادگا نه ترسا بووی، خۆت زۆر جار عه با ره شه که ت ده خسته سه ر شانته و ده چووی له دادگادا داوه ریت له مافی تا وانباران ده کرد و به عه بایه که ت تا وانه که ت بو ده پۆشی. ئه ی ئیستا بو و ده له رزی و ده لئی له کیشه یه ک دای هه رگیز به یاسا چاره سه ر ناکری، تو مرۆقیکی میژوو بیی و کئ هه یه تو نه ناسی، پارتیزه ریکه ی یاسا ناس و سه رکه وتوو، چیرۆک نووسیکی تازه گه ر، هونه رمه ندیکه ته شکیلی و رابه ری سه دان هونه رمه ندی لاو که نمونه ی بالایی ئه وانی و چاوت لی ده که ن، ئه ی ئیتر بو له به رامبه ر ئه م تیشکه دا زراوت تو قیووه و سه ما که وتوته جه ستته، چاوه کانی له چاوت چه قاند و به هیمنییه وه وتی:

- به لئی و نه وشه... قه ت له بییرت نایه کچیک هه بوو بی له دنیا ی ئیه به ناوی «و نه وشه»؟! من ئه وم به لام چاره که سه ده یه که له خزمه تی ئیه

مره‌خه‌س بووم و هه‌لفریم، بیر بکه‌ره‌وه! چاره‌که سه‌ده‌یه‌ک پێش ئیستا که تۆ لاویکی بیست و پینج سالی بووی، تازه پارێزه‌ر بووی، تازه عه‌بای یاسات نابوه سه‌رشان و ده‌تویست سه‌رکه‌وتنی خۆت به‌سه‌ر زبنده‌وه‌ره مردوه‌کاندا به‌پینی، ده‌چووینه هۆلی دادگا، ئه‌وتیش هۆلیکی له‌م چه‌شنه بوو، پێشتر قه‌سابخانه بوو، مه‌ر و به‌رخ و گورگ و سه‌گ و گا و گوێلکیان تیا سه‌ر ده‌بری، زۆر جار شیریشیان تیا سه‌ر ده‌بری، دوابی بۆیه‌یه‌کی سپییان کرد و کردیان به‌دادگا، له‌ جیاتی چه‌قۆ هه‌لواسراوه‌کان ته‌رازویه‌کیان دانا و قه‌سابه‌کانیشیان گۆزیی به‌ دادگه‌ر و پارێزه‌ر و پارێزه‌ری گشتی. تۆ پارێزه‌ری تایبه‌تی بووی، هاته‌وه‌ بیرت؟! لاویکی قۆز، ده‌یانوت هونه‌رمه‌ندیشه و پارێزه‌ریشه! ئه‌و هه‌موو به‌هه‌یه‌ی تیا کۆبووه‌ته‌وه، په‌نجه‌کانی گه‌وه‌ری وشه‌ ده‌رێژی، چیرۆک ده‌نووستی، رۆمان ده‌نووستی، تابلۆ ده‌کیشی، له‌ یاساناسیشدا بێ هاوتایه، هیچ تاوانباری نه‌هاتوه‌ته‌ به‌ر ده‌ستی وه‌کو موویه‌ک له‌ ماست ده‌رکا له‌ تاوانه‌که‌ی ده‌ری نه‌کردبێ. هاته‌وه‌ بیرت؟! چونکه من ئه‌وکاته له‌وێ نه‌بووم. با زیاتر بیرت خه‌مه‌وه، رۆژیکی هاوین بوو، تۆ کراسیکی سپی و بۆیناخیکی سوور و قاتیکی ره‌شت له‌به‌ردابوو، لاویکی قۆز بووی، ئه‌وه‌ی ئاماده‌ بوو له‌ هۆلی دادگادا نبوه‌یان بۆ دیتنی ئه‌و دیمه‌نه‌ جوانه‌ت و نبوه‌شیان بۆ گوێ گرتن له‌ و ته‌ نه‌رم و نبانه‌ت بوو که هه‌ر زوو دادگه‌رت پێ رازی ده‌کرد. ژنان ده‌یانوت ده‌لێتی نوشته‌ی چه‌ور و شیرینی پێیه.

رۆژیکی گه‌رمی هاوین بوو، پێم وایه دووشه‌مه‌ش بوو، نا پێم وانیه به‌لکو دلنیا دووشه‌مه‌ بوو، چونکه من رۆژانی دووشه‌مه له‌گه‌ڵ فه‌ره‌هاد دا ژوانم هه‌بوو، له‌ پێی قوتابخانه‌ ده‌مدی و چه‌ند قسه‌یه‌که‌مان ده‌کرد، ئه‌وکاته من چوارده‌ ساڵ بووم و فه‌ره‌هاد شانزه، یه‌کترمان خۆش ده‌ویست، وه‌ک چۆن دوو چۆله‌که یه‌کتریان خۆش ده‌وێ، چۆن دوو په‌پوله یه‌کتریان خۆش ده‌وێ، له‌ پێی قوتابخانه‌ تۆزێ ده‌هه‌ستاین و دلداریمان ده‌کرد، ئه‌گه‌ر که‌س دیارنه‌بووایه به‌خیرایی ده‌مان تیکه‌ڵ ده‌کرد و ماچیکی بروسکه ئاساشمان

ده‌کرد. کۆلانه‌که چۆل و هۆل بوو ده‌تگوت سه‌ده‌یه‌که چۆل کراوه و قه‌د که‌سی تیا ناژیی، نازانم چۆن و له‌ کۆتیه! رێک له‌ ساتی ئه‌و بروسکه ماچه‌دا ئاماده‌ بوو، وابزانم هه‌یشتا ماچه‌که‌شمان نه‌کردبوو، قژی راکیشام و بردمیه‌ی ماله‌وه، خۆی و باوکم تیریان کوتام، براکه‌م گوتی:

- به‌چاوی خۆم بینیم ئابروومانی تکاند.

باوکیشم فه‌رمانی دا پیاوانه‌ بمکوژی، براکه‌م پیاوانه‌ کوشتمی. من مردم، هه‌ر ئه‌وساته مردم، ده‌تگوت به‌مردنی من تۆکه‌ ئابرووه‌کانیان ده‌ست ده‌که‌وتیه‌وه، ئه‌و ئابرووه‌ی که به‌خۆشه‌ویستی تکا، به‌بروسکه‌ ماچیکی په‌پوله‌یی.

به‌رێزان، دیوتانه‌ ئابروو به‌بروسکه‌ ماچیکی په‌پوله‌یی بتکی؟ ئه‌ی دیوتانه‌ ئه‌و ئابرووه‌ وه‌همیه‌ به‌کوشتنی کچی‌ک هه‌لگیریه‌وه؟! به‌لێ بینووتانه، هه‌مووتان بینووتانه، هه‌مووتان به‌وه‌هم ئابرووی خۆتان تکاندوو و به‌تاوان هه‌لتان گرتۆته‌وه. هه‌مووتان من ئاسایه‌کتان کوشتوو، نه‌شتان کوشتبێ ديلتان کردوو، که‌ستان نییه‌ له‌ قه‌فه‌سی ماله‌کانتان چهند دانه‌یه‌کتان مالبی نه‌کردبێ، بۆ هه‌یلکه‌ کردن و بۆ شه‌و ئاهه‌نگی شه‌هه‌وت. که‌ستان حه‌ز به‌بینینی دوو په‌پوله‌ی حه‌ز له‌یه‌ک کردوو ناکه‌ن، که‌ستان توانای بینینی ماچیکی راسته‌قینه‌تان نییه، به‌لام رۆژی ده‌یان ماچی درۆینه‌ی فر و فیلاوی ده‌که‌ن.

به‌هه‌مینه‌یه‌وه به‌درێژی شانوکه‌ ده‌هات و ده‌چوو، دیسان چاوی له‌ چاوی تۆ بری، وه‌ک ئه‌وه‌ی تۆ تاوانبارترین تاوانبارییت، سه‌رنجه‌کانی هاوته‌ریب ده‌چه‌قینه‌ چاوت، به‌هه‌مینه‌یه‌وه وتی:

- هاته‌وه‌ بیرت به‌رێز، راسته‌ تۆ منت هه‌رگیز نه‌بینیوه، چونکه ئه‌وکاته‌ی له‌ دادگادا داوه‌ریت له‌ مافی تاوانبار ده‌کرد من مانگی بوو له‌ناو ئه‌م گه‌لکۆیه‌دا بووم، دیسان رۆژی دووشه‌مه‌ بوو، مردبووم و ئاگاداربووم، یاساکانت تاوتوو ده‌کرد تا درزی بدۆزیته‌وه و بێ تاوانیی براکه‌م

بسهلمینی، «بۆ پاراستنی ئاڤووی خیزان، شهرفی میللهت، نامووسی نهتهوه»، ئیدی هه‌موو ئه‌و وشانه‌ی دره‌وشانه‌وه‌یان هه‌بوو له یاسادا، یاساکان له خزمه‌ت دابوون و تۆش له خزمه‌تی ئه‌واندا، وه‌ک ئاساتترین مه‌سه‌له براهه‌مت له سزا پرژگار کرد، هاته‌وه بیه‌رت؟

ئه‌وه‌ی که کوژرابوو، که ته‌نها ناوی له مه‌له‌فه‌کاندا ما‌بوو من بووم، دواییش ناوی و مه‌له‌فه‌کان توور درانه دۆلا‌به‌که‌ی تو، تا ئیستاش تۆز و گه‌ردی چاره‌که سه‌ده‌یه‌کی هه‌لگرتوو. ته‌نانه‌ت نه‌تویست وه‌کو ره‌نگیش له تابلۆیه‌کدا به‌کاری بیه‌نی یان وه‌ک وشه‌یه‌کی جوان له چیرۆکی، شیعرێ، رۆمانییکدا بینوسی.

پرووی کرده‌وه دانیش‌توانی هۆله‌که و به‌توره بوونیکی نا‌ناسایه‌وه وتی:

- به‌پێزان ئیوه... چاوتان لێیه چۆن پیتان ده‌لیم به‌پێزان له کاتییکدا ئیوه قه‌ت پۆژی ریتان نه‌گرتم، قه‌ت له‌م هونه‌رمه‌نده‌تان پرسبووه بۆچی ره‌نگی وه‌نه‌وشه‌یی له تابلۆیه‌کیدا به‌کار ناهیه‌تی؟ ئه‌ی وه‌نه‌وشه‌یی ره‌نگیکی جوان نییه؟ بشی که‌ستان چه‌زتان لێ نه‌بی، بروا ناکه‌م، هه‌مووتان چه‌زتان لێیه به‌لام رانه‌هاتوون پرسیار بکه‌ن، هه‌رگیز سو‌راخی چه‌زه نادیار و شاراوه‌کانتان ناکه‌ن، ئیوه هونه‌رمه‌ند به‌خوا ده‌زان هه‌رچی وت باوه‌ر ده‌که‌ن، ئه‌م هونه‌رمه‌نده ده‌یان جار نووسیویه‌تی ماف به‌لام مافی منی پیشییل کرد، سه‌دان جار ده‌لێ ئازادی به‌لام داوه‌ری له‌و که‌سانه ده‌کا که ئازادی سه‌ر ده‌برن.

دیسانه‌وه چاوه‌کانی بریبه‌وه ناو چاوت، تو‌خه‌ریک بوو له شه‌رما بی به‌تنۆکی ئاو، گیانت به‌وه بوو هۆله‌که زۆر تاریک بوو و که‌س به‌ئاسانی شیوه‌ی ده‌موچاوتی نه‌ده‌دی، زه‌رده‌خه‌نه ماناداره‌که دیسانه‌وه هاته‌وه سه‌ر لێوه‌کانی و گوتی: - به‌پێز، نه‌ترانی گۆرستانیش شانۆیه‌که و هه‌زاران شانۆی تیا نومایش ده‌کری، من ده‌رۆمه‌وه ماله‌که‌ی خۆم به‌لام له‌بیهرت نه‌چی تابلۆکانت بێ ره‌نگی وه‌نه‌وشه هیه‌چ مانایه‌ک نابه‌خشن، گه‌ر توانیت

وه‌نه‌وشه‌یان تیا به‌رحه‌سته که‌ی له ئاوینه‌شدا ده‌بی به‌هونه‌رمه‌ند، له روانگی خۆشتا ده‌بی به‌و مه‌زنه‌ی که خه‌لک پیه‌یان وایه.

پشتی له تو و هه‌مووان کرد، به‌هیه‌میبه‌وه ده‌رۆشیت، هه‌نگاوی هیه‌من هیه‌من، وه‌کو میرووله، ته‌نانه‌ت له ساتییکدا وات ده‌زانی ناجولێ، ئه‌رخه‌وانییکه و با ده‌یله‌رینیه‌ته‌وه، ورده ورده ون بوو، تیشکه وه‌نه‌وشه‌یه‌که که‌زبوو، که‌زتربوو، تا ته‌واو کوژایه‌وه، تیشکیکی زه‌رد، زه‌رد، وه‌کو خۆر هۆله‌که‌ی رووناک کرده‌وه، رات کرده سه‌ر شانۆ، تا توانیت به‌ده‌نگیکی به‌رز هاوارت کرد:

- مبه‌وره، وه‌نه‌وشه!...

دانیش‌توانی هۆله‌که چه‌پله‌یه‌کی توندیان بۆ لیدای، سامت له‌و وشه‌یه شکا، دووباره ره‌نگه‌که هاته‌وه نیو تابلۆیه‌کانت.

۱۹۹۳/۹/۱

زاوا شووشه

ئەمە يەكەم رۆژە يان دوا رۆژە؟! دەتەوئ بۆت روون بېتەوہ کاميانە! ئەمە ئەو رۆژە يە کە تو بېست سالە سات بەساتی بۆ دەژمبیری و ئیستا پیتی گەیشتووی، بېست سال، ھەر سالە ی خەتیکى بەنپوچە وانتا کینشا و ھەر ھیلکیشی ئەزموننیکى تالتیری فیر کردی، ھەر ئەزموننیکیش دەبگە ياندیە دلتیابوونیکى پر لە گومان. ئیستا لەم سنووقە يان پەستاوہ و ھاکا دەبیەن، دەبیەن و نایببیتەوہ، زۆر جار بېرت لە رۆژتیکى وەکو ئەمروۆ دەکردهوہ و دەتگوت بەرۆژى لە دایک بوونى خۆمى دادەنیم. کەواتە تو ئیستا ساواپەکی تازه لە دایک بوویت و ھېچ لە بارەى ژبانەوہ نازانى و دەبى پى بکەنى، کەچى ئەو پیتکە نینەت نایبم دەلئى لیتوت خەندەى لە بېیر چۆتەوہ، دەلئى چاوت لە فرمیسک زیاتر ھېچ رووناکیبەکی تر ناسن، دەلئى ئەم سنووقە تەمەنى تویشى تیاپە و مال ئاواپیت لى دەکات. سەرت لەچى سوورماوہ؟! پامانە کەت نائاساییە و پرە لە نھینى بېنراوى ئالۆز، سنووقیتى چوار گۆشە يى لە نیوانى ئەم ژورە چوارگۆشە يیە دا دەریایەک پامانى لە چاوەکانندا دروست کردوہ، پامانە کەت لە شیتوہى شەپۆلى ورد وردى فرمیسک دەبېنم، جار جارئ دەمەوئ تەواو لەو دلۆپانە ورد بېمەوہ تا لە پشت ئەو تنۆکە شەفافانەوہ کونجیتى ناخەوہت بەدى بکەم، بشى لە ناخەوہ دلشاد نەبى و گۆرانى نەبېستراو نەلئى؟! بشى بېر لە نوئ بوونەوہى تەمەن و مۆمىکى تر نەکەیتەوہ؟! لە دلۆپەکان تەواو ورد دەبەوہ، دەلئى مرواریبەکن لە قوللایى دەریای گومانەوہ دەرهینراون، گومان لە ھەموو شتیک، لە خودى فرمیسکەکانیش، لە دەریا و شەپۆل و کەناریش، جار جار بە پارچە يەکی سپى گول ورد فرمیسکەکان دەسرى، وەک ئەوہى بتەوئ کەنارى ئەو دەریا لیخنە پاک کەیتەوہ لە وردە ماسى

مردوو کە شەپۆلى ھار توورى داوئەتە دەرەوہ و بۆگەنيان کردوہ. وەک ئەوہى بتەوئ بەرگرى لە تقووم بوونى کەنار بکەیت دژ بە لافاوى بى مېھرى ئەو وەرزە نالەبارەى تەمەن کە سال دوانزەى مانگ پەلە پەلە ھەورى رەشى کردبوہ خانە خوئى ئاسمانى جەستەت. پارچە کە دەخوسى، دلئ دەخوسى، بەلام لیوہکانت ھەر وشکن و دەلئى کیتلگە يەکن چەندەھا سالە ئاويان نەدیوہ و، تینووتى چەرخیتى نالەباريان پیتوہ دیارە. پەرداخە کە لە لاتەوہ يە، بەلام گومان دەکەى لەوہى ئەو شلە بى رەنگەى کە تیاپەتى ناوہ يان ژەھراوى زەمەن. وزى تاقي کردنەوہى لەوہ زياترت تيا نەماوہ، بېست سالە لەم تاقيگە بۆگەن کردوہى تەمەنى ھاوسەریتیدا کار دەکەیت و ئەنجامەکەى ھەر ئەو ھیلە تەربیانەن کە لە نپوچاوتا وینەى ھیلئى ئاسنى ژەنگاوى درېژبوونەتەوہ و ھېچ شەمەندەفەرىکى کورت يان درېژى ھيوايان پيادا ناروات. دەلئى رېئى ولا تیکى بەلوغم چينراويت و کەس ناوئىرى بۆ گەشتوگوزار بەناختدا گوزەر بکات. دەلئى کیشوہرىکى نەدۆزراوہیت و بەخەيالئى ھېچ زانا و گەردوون ناسیتى پير و گەنجدا نەھاتوہ بەدۆزیتەوہ و لەناو گەردى ئەم لەبېرچوونەوہ يە دەرت بېنى. کە بەدەستە سپرە گول وردەکە کەنارە کەند و لەنداویبەکەى چاوت دەسرى دەستیکى چرچ و لۆچ و دەمارى ھەلتۆقېوو سەرنجى من رادەکیشى دەمارەکان شین شین وەک جى زامى کوتەکیتى ئەستور کە بەمنداىبى لەسەر جەستەى سپى دایکتا دەتېنى کە لە گەرماو خۆى رووت دەکردهوہ بتشوا، جار جار لیت دەپرسى بۆ و لەشى شین بووہتەوہ، بەخەمباریبەکی بى دەسەلاتانەوہ دەبگوت:

- رۆلە لەشى ھەموو ژنیک شینە.

رقت لەو پەلە شینانە بو، جەستەى دایکت بى ئەو پەلە شینانە دەتگوت ئاسمانیکى سامالە و خۆزیکى گەرمى ھاوین درەوشانەوہ يەکی نائاسایی پى بەخشىوو، بەلام بەو پەلانەوہ لە کەوہ رۆژتیکى زستان دەچوو کە ھەورى رەش تەنگى بەبست بەبستى ئاسمانەکەى ھەلچنیبى و چاوە ئەندازتیکى ترسناکى پى بەخشىبى. لە دلئى خۆمدا دەمگوت بشى ئەو

دهماره شینانه‌ی دهستت سه‌رنجی ئەوانی تریشی رانه‌کیشابی؟! چاوه‌کان هه‌موو ئەبله‌ق ببوون و سه‌یری چاوی تۆبان ده‌کرد، ده‌تگوت ده‌یان‌ه‌وی یه‌ک به‌یه‌کی فرمیسه‌که‌کانت بژمیرن و خه‌مه‌کانتی پێ بپیتون. ده‌تگوت ده‌یان‌ه‌وی بگه‌نه‌ دوا خالی ده‌ریاکه‌ و بنی بنه‌وه‌شی ببین.

عه‌باکانیان له‌سه‌ر شانیا‌ندایه‌ و وه‌ک به‌ردی ره‌ش دانیشتون ده‌لێی که‌له‌سه‌ره‌کانیان له‌سه‌ر تاویری ره‌ش روواوه‌، وه‌کو ریزه‌ په‌یکه‌ری له‌ یه‌ک چوو بێ ده‌نگ دانیشتون و جو‌له‌یه‌ک ناکهن. له‌ هه‌موو جه‌سته‌یاندا ته‌نها گلێنه‌یان ده‌جولێ ئەویش ته‌نها بۆ سه‌یر کردنی جو‌له‌ و بۆ ژماردنی فرمیسه‌که‌کانی تو.

سه‌رنجیان له‌ نیوانی تو و ئەم سنووقه‌ لاکیشه‌یه‌دا دیت و ده‌چی. تو‌ش ده‌لێی ده‌ته‌وی ئاره‌زووی ئەوان به‌جی بیتی بێ پشوودان و یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک فرمیسه‌که‌کانت به‌دوا‌ی یه‌کترا به‌په‌له‌ په‌له‌ هه‌لده‌وه‌رن. چاوت ده‌لێی کوپه‌له‌یه‌کی کونه‌ و ئاو راناگرێ، ئەوه‌ چه‌ند جار هه‌ ده‌سته‌سه‌ر بگوشی و دووباره‌ که‌ناری پێ وشک که‌یته‌وه‌. سه‌یری ده‌موچاوی تو و ئەوانه‌ی ته‌نیشته‌ و ئەوانه‌ی به‌رامبه‌رت ده‌که‌م، هه‌موو ئەلێی سێوێکن و کراونه‌ته‌ ده‌یان پارچه‌، چاوتان له‌ یه‌ک ده‌چی، یه‌ک چه‌شنه‌ داستانیان تیا ده‌خوینریته‌وه‌، لێوتان یه‌ک چه‌شنه‌ تینویتی تیا ده‌بینری ده‌لێی قه‌ت ماچیکی پر به‌دلی خۆتان نه‌کردوه‌، هێله‌ ته‌ریبه‌کانی نیوچاوتان یه‌ک جو‌ره‌ ده‌لێی قه‌ت ریبواریکی پیا نه‌رۆیشتوه‌، ده‌ماره‌ شینه‌کان له‌ ده‌سته‌ چرچ و لۆچه‌کانتانا ده‌لێی یه‌ک نه‌خشه‌ن و کوپی کراون، ده‌لێی نه‌خشه‌ی دییه‌کی وێران، نا، ده‌لێی شوینه‌واری ئاگردانی کویره‌وه‌ کراون که‌ ته‌نها خۆله‌میسه‌که‌ی ده‌بینری.

سه‌رنجیکی قوول ده‌گرته‌ سنووقه‌که‌ و موچورک به‌جه‌سته‌تدا دی، وه‌ک ئەوه‌ی له‌ خه‌ونیککی ناخۆش راجله‌کابیت و ماوه‌یه‌ک بیڕ له‌ خه‌ونه‌که‌ت بکه‌یته‌وه‌. ئەو ساتانه‌ی که‌ بیڕ له‌و شه‌وگاره‌ پر له‌ خه‌ونی ره‌ش و شه‌وه‌ و مۆته‌که‌یه‌ ده‌که‌یته‌وه‌، بۆ کورته‌ ساتیکی بێ ده‌نگ فرمیسه‌که‌کانت

را‌ده‌وه‌ستێ و واق و رماوییه‌که‌ سیمات داده‌پۆشی. ئەمه‌ ژبان بوو یان خه‌ون؟! داستانه‌ خه‌ونیککی دوورودریژ بوو ته‌مه‌نی قووت دابوویت! ده‌ته‌وی بی‌رت بکه‌ویتته‌وه‌، کۆشش ده‌که‌ی بیته‌وه‌ به‌ر زه‌ینت کێ یه‌که‌م جار به‌یه‌کتی ناساندن، نه‌ده‌هاته‌وه‌ بی‌رت، چونکه‌ نه‌ت ناسیبوو، نه‌ده‌هاته‌وه‌ یادت که‌ له‌گه‌لیا ژیاوی، نه‌ده‌هاته‌وه‌ به‌ر خه‌یالته‌ ئەوه‌ی بیست سالی ته‌مه‌نی له‌گه‌ل ئەودا به‌سه‌ر برد تو بووی، تو نه‌بووی؟ ئەی کێ بوو؟ جه‌سته‌یه‌کی تر بوو جیگه‌ی ئەم جه‌سته‌ی توی گرتبووه‌وه‌، یان ئافره‌تیککی تر بوو چووبوو ناو که‌ولێ جه‌سته‌ته‌وه‌؟ بی‌ر ده‌که‌یته‌وه‌، له‌ ناکا و بی‌رت ده‌که‌ویتته‌وه‌ تو بوویت و به‌م جه‌سته‌ حازرییه‌شته‌وه‌ بی‌رت ده‌که‌ویتته‌وه‌ که‌ دایکت چه‌ند راستیه‌کی گه‌وره‌ی پێ وتبووی که‌ به‌مندا‌لیی تو نه‌تده‌توانی ده‌رکی پی بکه‌ی «له‌شی هه‌موو ئافره‌تی شینه‌»، زۆر جار ئەو ئاسمانه‌ تووش و پر له‌ گرمه‌ گرمی هه‌وره‌ت له‌ جه‌سته‌ی خۆتا دده‌ی، شه‌وانیش گلۆپه‌که‌ی ده‌کوژانده‌وه‌ نه‌وه‌ک به‌دییه‌نی ناشیرینی په‌له‌ شینه‌کانی ئاسمانی جه‌سته‌ت بپزی بیته‌وه‌ و ئاگری شه‌هه‌وتی بکوژینیتته‌وه‌. که‌ گلۆپه‌ نیونه‌که‌ی ده‌کوژانده‌وه‌ شه‌هه‌وتی داده‌گیرسا و ده‌بووه‌ کلپه‌یه‌کی ئاگر و ده‌چزایه‌ جه‌سته‌ت. که‌ ده‌سته‌ زیره‌کانی به‌ر په‌له‌ زامه‌کانت ده‌که‌وتن ده‌کولانه‌وه‌ و هاوارت ده‌کرد، هاواره‌که‌ی تو ئەوه‌ی به‌جۆشتر ده‌کرد، وه‌ک رووباریکی لێخن تیکه‌ل به‌روونیت ده‌بوو، ئیلنجت ده‌هات، له‌ ناخه‌وه‌ هه‌ستیکی سه‌یر چاوتی پر له‌ ئەشکی خوینین ده‌کرد. چه‌ند تاوانه‌ رووباری لێخن تیکه‌ل به‌ده‌ریای فراوان بکری! که‌ گلۆپه‌که‌ی پێ ده‌کرده‌وه‌ و فرمیسه‌که‌کانتی ده‌بینی پێ ده‌که‌نی و هه‌یچی نه‌ده‌گوت. خۆی پۆشته‌ ده‌کرده‌وه‌ و ده‌چوو ژیر لێفه‌ گه‌رمه‌که‌ی و دوا‌ی ساتی پرخه‌ پرخی کاسی ده‌کردی. تو ماوه‌یه‌ک به‌شی خواره‌وه‌ی جه‌سته‌ت به‌رووتی ده‌مايه‌وه‌ و وزه‌ی جل له‌به‌ر کردنه‌وه‌ت نه‌بوو، هه‌ستت ده‌کرد له‌ جه‌نگه‌لێکی تاریک و نوته‌کدا جه‌رده‌یه‌ک هات و جل‌ه‌کانی له‌به‌ر دامالیت و هه‌رچیت هه‌بوو بردی.

موچورکیتیکی تر جهستهی له رانیدییهوه و بیرت کهوتهوه، ئا، بیرت کهوتهوه، ئه و ئیواره که زستانیکی تم و مژی جهسته تاسابوو، براهت به باوکتی وت دهیهوی ژن بهینی، حهزی له کچی کردوو و ههر دهبی ئه و بهینی، زهردهخه نهیهکی پان کهوته سه رلیتوه کانی باوکت و دایکت، کوری گه وره یان ده بیته خاوهن ژن و مال و مندال و هاکا نهوهی خو یان ده بین و ده بن به داپیره و با پیره. کاری ئه مرۆیان نه خسته سبهینی و ههر ئه و شهوه له ده رگای مالی بووکیان دا. ئه و انیش بو کوره که یان بووکیان ده ویست، ئه و بووکه ش ده بوایه تو بی، بی ویستی خو ت بوویته ئه و بووکه، یان ئه و بووکه شووشه یه، ریک وه کو ئه و بووکه شووشانه ی که به مندالیی به زه بیست پییان ده هاته وه که مندالان دوی تیر یاری پی کردن فریبان ددان. زور جار له گه ره کدا لاقی یان دهستی بووکه شووشه به کت ده بینی و ده وه ستای و لیتی راده مای، ته نه ا شتیک که سه رنجی منالانه ی تو ی راده کیشا ئه وه بوو که بووکه شووشه بو ههر ده بی کچ بی؟! حهزت ده کرد بزانی کارگهی بووکه شووشه کورپش دروست ده کات یان ته نه ا وا باوه بوو که شووشه کچ بیت. لاقه که یان دهسته که ت ده برده وه و هه لت ده گرت. جار یکیان دایکت دو لابه بچووکه که تی کرده وه بینی ده یان ده ست و ده یان قاچ و سه ری تیا یه، راجله کی، دیمه نیکی ترسناک بوو، ههر له و قه سا بخانانه ده چوو که رۆژی ده یان و لاخ سه رده برن و سه ر و قاچ و دهسته کان به نا و دوکانه خو ئنا و ییه که باندا بلا و ده که نه وه. به مندالیش حهزت له سه ر و پی نه بوو، هه ستت ده کرد ئه و سه ر و پیاننه ی وه که هی ئه و بووکانه وان که کتومت له کچی راسته قینه ده چن. باوکت و براکانت خو شترین خو اردنیان سه ر و پی بوو، هه فته ی جار یک ده یان خو ارد و ئه و رۆژه تو به برسیتی ده مایته وه. دایکیشت ده یخو ارد، بیت سه ر بوو، وات هه ست ده کرد سه ر و پی نای کچ یان ژن بیانخوا، به لام ده تبینی ئاساییه و زوری ده دایکان ده یخو ن و زوری ده کچانیشت ده یخو ن، به لام تو ههر نه ت ده خو ارد و به بینی نی ئیلنجت ده هات ی.

بی ویستی خو ت بووی به بووک، له سه ره تادا زورت په له پروژه کرد، نای بی و نا کر ی و نامه وی، وه ک مرۆقی له سه ره مه رگا که به زور گیان ده دا به دهسته وه زورت گینگل دا، به لام ئه وان په له یان بوو که کاری ئه مرۆ نه خه نه سبهینی، کفنی سپی بوو کینیان له بهر کردی، ریک وه کو ئه و مردو وانه ده هاتیه بهر چاوی خو ت که کراسی بوو کینی مردنیان له بهر ده کردی و ده برین، به لام ئه وان بو گورستان و تو بو نازارستان. لای تو یه ک جیا وازی نه بوو له نیوان هه ردوو کیان به لکو ئه وی تر یانت به ناسو وده تر ده زانی، چه ند جار یکیش بیرت لی کرده وه، به لام نازیه تیت خیانته ی لی ده کردی و نه ت ده توانی و رپی یه که میانی پی گرتیه بهر.

هه ست ده که ی جهسته ی ناو سنووقه که ده جو لیتته وه، ترسیکی بی ئه ندازه ناخه وت ده سمی، چاوه کانت فراوانتر ده بنه وه، ریک به قه د سنووقه لاکیشه بییه که، وه ک ئه وه ی بترسی ناگای له بیر کردنه وت بی کاتی بیر له کاوه ده که یته وه، کورپه دراوسی چا و ره شه که ی ته نیش تان که پیش کاره ساتی کفنی بوو کینی پوشینت به سالی حهزت له چاوه کانییا ده خو ئنده وه، ورده ورده جه زه کانی گه وره بوون و بوون به ئه وین، چو ن ئه وینیک، مه م و زینی چی؟ تو باوه رت و ابوو خو شه ویستی پاک ته نه ا به ماچ و لیتو هه لمزینیکی هه می شه یی گوزارشتی لی ده کردی نه ک له دووره وه سووتان. جار جار ده چوونه سه ربان و دوور له چاوی ئه م و ئه و مره ماچیکی قول قولتان ده کرده گوزارشتی ئه و ئه وینه. ئه و ماچه لای تو له هیچ چیژیکی تر نه ده جوو، تاییه قه ندیتییه کی سه یری هه بوو، سه یر، وه کو خودی سه ر سوورمان، وه ک خودی ماچی موچورکه به خش. زور جار بیرت ده کرده وه بشی هه موو ماچیک ئه وه نده سه یر بیت، دوا جار بو ت ده رکه وت و انییبه و ته نه ا جار یکیش له گه ل میترده که تدا نه ت توانی تاقی بکه یته وه. بیست سالی ته مه ن به قه د یه ک چرکه ماچی ئه وسا شیرینیان نه به خشییبه ژبانت و ئاسوده بیان نه به خشییبه رۆحت. بو ئه وه ی قه ره بووی هه موو نازاره کانی هاوسه ریتیشت که به سه ردان ده چوویه وه مالی باوکت

وهكو جاران هه لیکت ده قۆسته وه و وهكو کۆتیریکى تینوو ده چوویتته سه ریان و دهنوکت تیکه ل به دهنوکی ئه و ده کرد و هیور ده بویتته وه. جار تیکیان تاقی کردنه وه یه کی مه زنت ئه نجام دا، بواره که ت زۆر تر بوو، شه و یکی مه یله و ساردی به هار، میترده که ت بۆ سى رۆژان لیت دوور که وتبووه وه و سه فه رى شاریکی تری کردبوو، تۆش له مالى باوکتا تۆقره یه کی کاتیت گرت. هه ر له ئیواره وه چوویتته سه ریان و ئه ویش هات، ئه مجاره ماچه کان زۆرخایه ن تر و قولتر و به چیتتر بوون، هه لفرینیکى ته لیسمای له ئاسمانیکى پرونا جهسته تی تیکه ل به جهسته ی کرد.

دوای سالی شووکردن و هه موو شه وئ جهسته تیکه ل بوون، ته نها یه که م جار بوو هه ست به تیکه ل بوونی راسته قینه ی جهسته بکه ی. هه ستت ده کرد ته نها جهسته نییه که تیکه ل به یه کتر ده بی به لکو رۆحیش، به لکو هه ستیش و نه ستیش و میشکیش، هه ستت ده کرد خانه یه ک نامینى له گه ل خانه یه کی تری جهسته که ی تر دا یه ک نه گری، خرۆکه نامینى له گه ل خرۆکه ی جهسته که ی تر دا ئاویته ی یه کتری نه بی.

ئه وین هینده به توانایه؟! چ هینیکه ئه وهسته دهروونییه مه زنه ی ناوئراوه خۆشه و یستی؟! ئیدی نه تده توانی جهسته ت له و چیتته وهسته ت له و ئه وینه و میشکت له و کرده وه ئاساییه بی به ش بکه ی. هه رچی جارئ به بیانوویه کی ساده پیاوه تی خۆی له کوته کیکدا بۆ ده رپربای و له شی بکردیتایه ته زستانی په له هه وراوی، تۆش ده چوویت و خۆت ده خسته به ر شه پۆلی تاقگه ی توندى خۆشه و یستی و ده ی شوشتیبه وه. کاوه به هینمییه وه زامه کانی ماچ ده کردی و بۆنی قژه خاوه ره شه که ی ده کردی، وه کو ساوا له باوه شیا دای ده نای و توند به سنگییه وه ی دهنوساندی و ماچی ده کردی و تیر نه ده بوو له بۆن و به رامت، وه کو ئیسفه نج هه موو ئازاره کانتی ده مژى و فرمیسه که شاراهه کانتی ده سپیه وه و، ده هاتییبه وه مالى. وات ده زانی ئه و ساتیه که په لی هه وایان گرت و توپیان دایه ئه و دۆزه خه، به لام هه و له گه ل ئاده مدا به جوتته وه تووردران و زه و بییان بوژانده وه، تۆ به ته نها،

هه ستت ده کرد گه ر له گه ل کاوه بیت هه موو شوینیک بۆ تۆ به هه شته، ته نانه ت ئه و ماله ش که هه موو چرکه یه ک ئازاره کانت تازه ده کاته وه و وه کو ژوو ری ئه شکه نجه دانی زیندانیک ده بیینی. ته نانه ت گه ر له سه ر ئه و جیتگایه ش بیت که سه دان و هه زاران جار به زۆر یخ دراویت و به په له په ل ئاره زوویه کی ساویلکانه ی پی دامرکاندویته ته وه. هه ستیکی سه یری هاوړۆحی به کاوه ته وه توند توند گری ددها. ئه ویش وه کو تۆ به بی ویستی خۆی کرا به زاوا.

ته نها ئه و ساته زانیت که کارگه ی بووکه شووشه زاوا شووشه ش دروست ده کن. له شاییه که یه داوه ت کران، چاوه کانتان له نه یینیدا سه رنجی یه کتری ده مژى، خه لک هه لده په رین و گۆرانییان ده گوت و ئیوه ش له هه موو جو له یه ک راده مان و نیشانه ی سه دان پرسیار و هه زاران سه رسورمان له ده مورچاوتانا دهنیشتته وه. ئامۆزا بووکه شووشه و کاوه ش زاوا شووشه بوو. ئه و خه لکه ش وه کو لیبووکی ده موچاوه رنه گ کراوه هه ل ده به زینه وه و که سیان ئاگایان له سووتانی ئیوه نه بوو. که سیان نه یانده زانی ئه و ساته دژواره بۆ ئیوه کاره ساته. ئیواره ش بووکه شووشه له په رده نرا و زاوا شووشه هاندرایه خیرا کاره مه زنه که ئه نجام دا. ناردیان تا په رده ی کچیتنی بدریتنی و پیره ژنی پیخه سووش له به ر ده رگای ژوو ره که له سه ر ئاگر چاوه پروان بوو تا پارچه خوتناوییه که ی بدریتته ده ست و کۆلان کۆلان پروو سووریی ماله بووکه پیشانی خه لک بدات و له بری ئه وه ش چهنه دیناری وه رگری. زاوا درهنگی پیچوو لیبووکه کانی ده ره وه ی ژوو ره که نیگه ران بوون، ده توت جه لادن و ته نها بیینی ئه و خوتنه کپیان ده کاته وه، مقۆمقۆیه کی نااسایی، «پیاویکی بی توانایه و ناتوانی کاریکى و ئه نجام دا»، سمیل باریکی باوکت ئاسا له ته نیشته وه بوو به میترده که تی وت: کاری و قابیل به خۆم و خۆته. میترده که شت قاقایه کی بۆ کرد، تۆش ده تگوت جهسته ت له ده ره وه و رۆحت له ژوو ره وه یه و ته ماشای ئه و گالته جار بییه ده کا که ناوئراوه شه و ی په رده. ئاگات له ده و روبه رى خۆت نه مابوو، ته نها ئه و

دهنگی هاواره نه شازانه دهیاننهینایه وه که له بهردهرگای ژووره که دهیاننقیړاند:

- خیراکه چیت کرد!

هاته دهره وه، رهنگی زهرده لگه رابوو، دهتگوت خوینتی دهموچاوی خوږه تی رڅاوده ته سهر له چکه سپییبه که و نه خشه یه کی ترسناکی له سهر نه خشاندووه. دهنگی هه لسه له بهرز بووه وه و شیرینی به خشرایه وه، شیرینیبه کی تال بوو، وهک ژهری مار، نیلنجی به تو و به کاوه دهینا. ئیدی دواي نهو کاره ساتی ژن هینانه بوارتان که متر بووه وه، به لام ههر دووکتان لهو دوزخه دهستگردانه خوټان ده دزیه وه و له باوه شی به کتردا به هشتان دروست ده کرد، به لام به هشتی کاتیی.

نه و تا چاوت رهنگی سووری نهو جاوه سووری سهر نهو تابووته دهمژئ و، وهکو بیر له داهاتوویه کی خویناوی بکه یته وه سپیتی چاوت سوور هه لگه رپاوه و حهوت مندال له ماوهی بیست سالی وهمی که ناونرا ژبیانی هاوسه رایه تی و چل سالی ته مه نیکی نیوه داخ کراو. بیست ساله داخ کراوه که ی سهره تای ته مه نت کوانوویه کی هه میسه بی پر له ژبله مو بوو، له شی شینی دایکت، چاوی سووری باوکت، دلئ ره شی براکت، هه موو نازاریان ده دای و تراژیدیایه کی بی دهنگ و نه بینراویان له ناختا نومایش ده کرد. بی ویستی خوټ ده ژبیای و ده گه رای و ده تخوارد و دهنووستی. ته نها دؤستیکی نزیکت نهو قوتابخانه یه بوو که چند ساتی له دوزخه رهنگینه که ی له شی شینی دایکت و چاوی سووری باوکت و دلئ ره شی براکت دووری ده خستیه وه، به لام سووک و ناسان له قوتابخانه دهریان کردی و هه مان شیوهش له مال دهریان کردی. ته نها یادگاریبه کی شه نکت لهو ماله دا دیواره نزمه که ی نیوان ههر دوو سهربانی مالی خوټان و کاوه بوو که نهو دیواره له مپه ریکی بچووی نیوان نیوهی خواره وهی جهسته تان بوو، به لام نیوه که ی تری جهسته تان وهک لاو لاو به یه که وه ده نالا و گوله ماچی ده گرت. ته نها نهو سهربانه و نهو جهسته شینه ی دایکت خوټ ده ویست که

له گهر ماودا به زه یبه کی منالانه ی له دلئا دهریواند، ده ترانی شوینی نهو شووله هه نارویه که باوکت هه موو جاری له دار هه نارویه کی باخچه ی هه وشه که تان ده بیړی و بو سه لماندنی پیاره تی خوئی جهسته ی نهو ده کاته نه خشه.

نیگه رانیسه ک سه رتاپات داده پوټی، له رزیکتی شاراوهش رات دهره شین، وهک بوومه له رزه ی ترس له شه ویکی نوته کی گورستانه که ی نهو بهرتان. گومان و ترس و نیگه رانی و فرمیسک ریگه ی شادیت لی ده گرن. زور جار گویم لی بوو ده توت:

نه گهر بمری و له کولم بیته وه مه ولوودیبه ک ده کم. که چی پیچه وانه ی نه مه ده بینم، ته نانه ت چرکه ی وا هه یه گومان ده کم پیت خوټ بی مردووه.

چاوت ده سوورینیتیه وه و حهوت مندال له دهروربه ری تابووتیک ده بینی، سی کچ و چوار کور، کچه کان هه رسیکیان له خوټ ده چن، کوره کان له کاوه ده چن، رهنگه ته نها له بهر چاوی خوټ و ابی چونکه ته نها خوټ گومان ده که ی له وهی هی میترده که ت بن و وا ده زانی هه ر حهوتیان له ساتی ناویته بوونی به جوټی دوو جهسته ی گهرم و نهوینداری تو و کاوه دا دروست بوون. زور جار وات به خه یالدا ده هات رهنگه میترده که ت نه زوکیش بیت و به نارپاوه بوو بیته خاوه نی حهوت مندال و به نارپاوه ناوی حهوت مرؤقی به نارپاوه بانگ ده کری. له بهر چاوی تو کوره کان له کاوه و کچه کان له خوټ ده چوون، که چی وا خه مبار خه مبار به دیار نهو تابووته وه دانیشتون و خوټان به باوک مردوو ده زانن، هه ست ده که ی تاوانیکی گه وره رووه دا، خوټ ده جولینیتیه وه، خه ریکه هاوار بکه ی:

- رول مه گرین نه مه باوکی ئیوه نیبه و باوکی ئیوه له م سنووقه دا نیبه.

گومان ده تنووقینی. چاوه کان چاودیربیت ده کن، سات به سات فرمیسه کانت ده ژمیرن، کچه گه وره که ت به کول ده گری، جهسته ی سپی نهو له ناو کراسیکی سووردا ده دره وشیتیه وه، ده ماره کانت کرژ دهنه وه، له

ناخی خۆتدا بریار ددهی نههیللی جهستهی ئهویش شین بێتهوه، ئاسایی نییه جهستهی ئافرهت شین بێ، بریار ددهی نههیللی کراسی تاریک له بهرکا و، ببیته بووکه شووشه، نههیللی ئه و کوره نازدارانهشت که ههر دهلیی له تی کاوهن ببنه زاوا شووشه.

چاوه کانت بلند کردهوه و هیدی هیدی ههستت کرد ئه مه راستییه روو ده دات نهک خهون، ئه مه ئه و رۆژهیه که تو چاوهروانی بووی، بهلام چاوهروانییه کهت درێزه کیشا، بیست سال، ههر ساله هیللیکی به نیوچاوانتا کیشا و ههر هیللهی داستانیکی پر له ژانی تو مار ده کرد و ئه زمه مونی تالی ده دایتی. په نجا سال ژیا بێ ئه وهی بزانی بو ژیاوه و مه بهست له ژیان چیه. بێ ئه وهی بزانی نهیینی بوون له چی دایه و مرۆف بو ده بی بی. بیست سال له ژیا هه وه ریتیدا ژیا بێ ئه وهی بزانی ژن مرۆفه. ههروه کو ئه و بووکه ده بیینی که به منالی دهست و سه ر و قاچه کانی فری دده را، ههر هیندهی ده زانی ژن ده بی به رۆژ به خواردن تیری کا و به شه ویش به سیکس. بیست سالیش له گه لئا ژیا بێ ئه وهی بزانی حهوت مرۆف که ئه و به هیی خوی ده زانی رهنگه هی خوی نه بن، زور جار دهستی به سه ر کوره کانا ده هینا و شاگه شکه ده بوو ده یوت:

- ئۆجام روونه!

هه رگیز دلی به و سێ گو له نازداره خوش نه بوو که ئیستا فرمی سک هه ل ده وه ری ن و خویان به کوست که وتوو و باوک مردوو ده زانن. چهند جاریش ویستی «شه ونم» له قوتابخانه ده رکا، به لام تو زوو فریای ده که وتی و نه ت ده هیشت، په له په له جهسته ت شین ده بووه وه و نه ت ده هیشت.

له په نجه ره ی ژوره که وه جه ند پیاویک ده بیینی، دراوسی کانه و بو ته داره کی مردوو گواستنه وه به ریز له حه وشه دا را وه ستاون، له ناو ئه واندا کاوه ده بیینی، قژی تال تال سپی بووه و پشتی توژی چه ماوه ته وه و چاویلکه یه کی سپی چاوه ره شه کانی دا پۆشیوه، به لام له ژیر

چاویلکه که شه وه تو ههر ده بیینی و خوشه ویستی لیوه هه ل ده مژی. بشی ئه ویش پی خوش نه بی؟! چاوه ری رۆژیکی ابوو، به لام چاوهروانییه که ی درێزه کیشا، زوری خایه ند، بیست سال، بیست سالی دووردریژ به شه و رۆژه کانییه وه، حهوت ههزار و سێ سه د رۆژ و حهوت ههزار و سێ سه د شه و، سه د و حه فتا و پینج ههزار و دووسه د سه عات، چاوهروانییه کی ئیجگار درێژ، ئیوه کاتی ئاواته خوازی ئه م رۆژه بوون نه ئه و هیشتا پشتی کو ما بووه وه و چاویلکه ی له چاوه بوو، نه تو ش ئه و هه موو هیله له نیوچاوانت و ئه و ده ماره شینانه ی ده ستت ده ره په ریبوون. ورده ورده نا ئومید بوونه وه له چاوهروانی و تا ئیتر بیزار بوون و چاوه ری هیج نه بوون، ژیا نی ئه و گرینگ نه بوو له لاتان و مردنی ئه و هیج مانایه کی نه ده به خشی، تازه گه ر بشم ری بیوه ژنیکی چل ساله ی ده موچاوه چرچ بووی خاوه ن حهوت مندال و پیاویکی چل و پینج ساله ی خانه نشین و خاوه ن ژن و مندال که ی ده توانن به یه کتر بگه ن، با یه کتریشیان خوش بوی، ده بنه بنیشته خوشه ی ده می خه لک و گالته یان پی ده کری.

توند چاوه کانت نو قاند، یه ک ریز فرمی سک بێ په روا یه ک له دوا ی یه ک رزان و به په له په ل گلینه ره ش و گه شه کانیان به جی هیشتی، پیاوه کان هاتنه ژوره وه، هه موو هه ستانه سه ر پی، هه ره که و سوچیکی تابووته که یان گرت و به رزیان کرده وه. تابووته که قورس ده هاته به رچاوه، له وه نه ده چوو ته نها لاشه ی نه خوشیکی تیا بێ، به لکه ده تووت هه موو ته مه نی لاوی تویشی تیا ئاخراوه و به ره و گو رستانی ده بن. هه ردوو دیوی ده رگا که ئاوه لا کرا و ئه و پیاوانه ی که تابووته که یان له سه رشان نابوو به ره و ده رگای حه وشه هه نگاویان نا. دهنگی هاوار به رزیووه وه، تو ش بێ ئه وه ی هه ست بکه ی قیژت تیکه ل به هاوار و قیژه ی ئه وانی تر بوو... ..

۱۹۹۲/۹/۱

خۆرنشین

حهز دهكا مه رگ بېښنې به للام دېمېنى خۆر ئاوابوون نه بېښنې. ئه و كاتانهى رهنكى نارنجى خۆرنشین ده بېښنې تا هېزى تېبايې هاوار دهكا و هاوار دهكا، تا ماندوو ده بې و ده بوورېته وه. ئېواران ده بېه نه ژووره وه تا ئه و دېمې نه نه بېښنې، به للام نه شى بېښنې هه ستنى يې ده كات. هاوار دهكا، هاوارېكى وا ديوار و په نجه ره كاني ژووره كه ده له رزېښته وه. ده ورو به رى چۆل ده كهن، زۆر جار په لامارى شووشه و چه قۆى داوه تا خۆى بكوژئ و ئاسووده بې. جگه ره شېبان لى قه ده غه كرد، چهن د جارئ جگه ره لى له سهر جه سته لى خۆيا كوژاندۆته وه. ده په وئ به ههر شى وه په كه بېت تازارى خۆى بدات تا نه نديشه لى كه م بېته وه، كه جگه ره كاني له سهر جه سته لى خۆيا ده كوژاندوه وه هه ستنكى ئاسووده بې پرى ده كرده وه و رووى ده گه شايه وه.

ده مېكه ئاوينه لى نه ديوه و نازانى ئه و سېما ئه سمه ره قه شه ننگه لى كه جارن پرى بوو له شادى و ئاسوده بې ئېستا ره ش داگه راوه و چهن دان هېل له ناوچه وانيدا نه خشه لى پېرېبه كى ناوه ختيان كيشاوه. سالتېكه له هېچ ئاوينه و شووشه لى په نجه ره بيه كدا به ديدارى خۆى نه گه يشتووه. ئاوينه كانيان لى شاردۆته وه، يه كه م دوژمنايه تى له گه ل ئاوينه دا بوو، كاتې به شه كه تى به مۆلّه ت گه راپه وه و «وهفا» وه كو جارن به روويه كى گه شه وه باوه شى بو گرته وه، به للام ئه و ههر وه كو له و جيهانه دا نه بې بې ئه وه لى ورته بيه كى له دم بېته دهره وه وه ژورور كه وت. وهفا هه ستنى به شه كه تى و نارچه تى و ناهه موارى بارى دهر وونى كرد، به للام نه يده زانى ئاخو چى روويداوه و بو رهنك له رووى مېرده كه لى هه لگېراوه؟ ويستى به و موژده خۆشه دلشادى كات كه چوار ساله چاوه پروانى ده كهن.

- موژده! كورېكمان بوو!!!

ئهم هه وواله نهك ههر دلخۆشى نه كرد به لكو هېنده لى تر چرچ و لۆچى خسته نېوچه وانېبه وه. بې ئه وه لى هېچ قسه بيه ك بكات چوه ژوورى نوستن و پال كه وت، چ كاره ساتېك ئهم پياوه لى گوپوه؟ وهفا كه وته گومان له و بې ده نكېبه چاوه روان نه كراوه لى، هاته لايه وه، ده يدواند، پرسىارى ده كرد، به للام گوپى له هېچ وه لامېك نه بوو، سه بېرى بنمېچه كه لى ده كرد و رامابوو، ده تگوت له سهر رووى بنمېچه كه داستان ده خوښتېته وه، رهنكه له هه موو ژيانى رابردووى خۆى رامابې، له كاتى لاوبى خۆى، له كاتى منالېى خۆى، رهنكه بېر له يه كه م جووته پېتلاو بكاته وه كه باوكى به بۆنه لى چونه قوتابخانه وه بوى كرى، به لىنى دابويه گهر چوو بو قوتابخانه جووتى پۆتىنى سوورى بو بكرئ، شه وان كه دهنوست بېرى له وه ده كرده وه كه كه لى گهره ده بې و تهمه نى ده بېته شه ش سال و ده چېته قوتابخانه.

هېنده بېرى له قوتابخانه و پېتلاو پېنكه وه كرده وه واى ده زانى هه ردوو وشه كه يه ك مانا ده دن. قوتابخانه و پېتلاو باه تى بېر كرده وه و مه وداى خه يالى ئه و بوون، سى سال بېرى له قوتابخانه و پېتلاو كرده وه، ده چوه بن ده ستنى داېكى و ده بېرسى!

- كه لى ده چم بو قوتابخانه؟

- كاتې ددانى شېريت بكه وئ ده چېته قوتابخانه.

به په نجه ورده كاني ددانه كاني پېشه وه لى خۆى ده گرت و تووند ده يله قاند بو ئه وه لى پېش وه خت بكه ون. جارېكيان له هه ژمه ت پېتلاو دا به به رد ددانى پېشه وه لى خۆى ده كوتا بو ئه وه لى له ق بېت و بكه وئ، ده بويست فيل له تهمه ن و زهمه ن بكا و چى زووتره تهمه نى بېته شه ش سال. ددانه كانيشى كه وتن و هېشتا مابووى به پېتلاو و قوتابخانه شاد بېت.

- دا به ئه وه ددانه كاني پېشه وه م كه وتن؟

- رۆله هېشتا سالتېك ماوه بو قوتابخانه.

خهونی ددهی دهچیتته قوتابخانه یه کی سوور که له شیوهی پوتین درست کراوه، له سهربانی قوتابخانه که دا نالایه کی ولات دهسه کیته وه، ستوونی نالاکه به گوربسیکی باریکی سوور راگیراوه، گوربسه که ههر له قهیتانی پیتلاو دهچی.

بوو به شهش سال و خرایه قوتابخانه و پیتلاوه سووره کانی له پی کرد. له خوشییی پیتلاوه کان قوتابخانه شی خوش دهویست ماموستا ههرچی له دهم دهرده چوو ئهم له بهری دهکرد، به ریوه بهری قوتابخانه هه موو سالی دیاریسه کی ددهایه، به لام هیچ دیاریسه کی به قهده ئه و پیتلاوه سووره دلشادیان نه دهکرد، ته نانهت ئه و رۆژه شی که یه کهم قاتی له بهر کرد و یه کهم بوینباخی بهست تا بچیت بو کولیح به قهده پیتلاوه سووره که دلشادی نه کرد.

- کورم به قسهی من بکه و بچو بو کولیحی سهربازی.

- بابه گیان چهزم له کولیحی ئه ندازیاریه.

- کورم ئه مریۆ نان له سهربازی دایه، ئه وه تا سه دان ئه ندازیار بی کار که وتوون و کریکاریشیان دهست ناکه وئ، به ههزار دهرده سهری توانیم پهروه دهت بکه، ئیستاش پیر بووم و توانای کارم نه ماوه، به قسه م بکه باتۆش بی کار نه که وی.

چوو بو کولیحی سهربازی، باوکی ده گه شایه وه به بیینی بالای بهرزی کوره که ی بهو جله سهربازییه وه، که هاوینان بهرگی سپی و زستانان بهرگی شینی له بهر ده کرد و کلاوه شه فقه داره که شی زور لی ده هات، سهره پای ئه وهش که سهری سفر تا شرابو سیمای ههر سهرنج راکیش بوو، ههر بهو جله شه وه سهرنجی وه فای راکیشا، که یه کتریشیان ناسی و له که نار دیجله دا راز و نیازبان گۆریه وه یه کترین خوش ویست، خوشه ویستییه کی مهزن بوو که له نیوانیاندا رووی دا.

له گه ل وه فادا زه ماوه ندیان کرد و چوار ساله پیکه وه ده ژین، ماوه یه ک بوو

بیربان له مندالیک ده کرده وه ژبانیان رووناکتر بکاته وه، به لام ئهم کاتی بوو به باوک که نه یده زانی باوکایه تی چیه.

- «ولهید» گیان پیم بلتی چی رویداوه؟! چی نارحه تی کردووی که وا دلته بهم کۆریه شمان خوش نییه؟ سهیری که چهند جوانه، ههر له تو دهچی.

دهتگوت چاوی به رایى نادات مندال بیینی، چاوه کانی ده نوقاند و خوی ده خوارده وه، تا ئیواره بی دهنگ، بی ئه وهی له جیتی خوی بچولیتته وه له سه ر چرپاکه پال که وتبوو، کاتی خۆرنشین که دیه نی نارنجی خوری له په نجه ره که وه بینی هه ستایه سه ری، هاواری کرد، هاواریکی بهرز، دیه نی خوی له ئاوینه گه وره که دا بینی مستیکی تووندی له ئاوینه که دا و ورد و خاشی کرد و خوتین به دهست و په نجه کانی هاته خواره وه، که خوتنه که ی دهستی خوی بینی و ههستی به نازاری برینه کانی دهست و مه چه کی کرد هه ناسه یه کی ناسوده بی هه لکیشا و له سه ر چرپاکه دا خه وی لی که وت.

وه فا چه په سابوو، نه یزانی بو ئه وه رویدا، ئه و کاره ی لا گه لی ناسایی بوو، شله ژا، به لام دوای ئه وهی گشت خۆرنشینانیک رووی ددها و هاوار و ناله ی وه لیدی ده بیست پی راهات، ته نها شتیک که ببوه گری کۆیره له دلایا ئه وه بوو که نه یده زانی هوی ئهم له پر گۆران و نارحه ت بوونه ی وه لید چیه؟

سالیکه له م ژوو ره تایه تیبه ی ئهم نه خوشخانه یه دایه و له ژیر چاوه دیری پزیشکه کان دایه، گشت خۆرنشینانیکیش وه کو بورکان ده ته قیتته وه و شیت ده بیته.

کاته کانی تریش ناسایی نییه، به لام خۆرنشین گیانی دهرزی ئاژن دهکا، ده لیتی بۆمبایه و به ناو جهسته یدا ده ته قیتته وه، چهز ناکا چاوی به منداله تاقانه که شی بکه وئ، به تاییه تی له کاتی خۆرنشیندا، پیتلاوی سوور و گه وره شیتی دهکا، ههر که پیتلاویکی سووری گه وره ده بینی گشت گیانی وهک ناگر گهرم ده بیته وه و تووشی هیستریایه کی تووند ده بی و هاوار دهکا

هاوار دهکا تا دهبوژتتهوه.

وهفا سهري سوور دهمينئ لهو کارهساته، ئه و زور جار وهکو يادگاربييهکي قهشهنگ باسي جووته پيلاوه سووردهکي منالبي خوي بو کردووه، دهپوت ههرچهنده زوري خاياند تا بووم به خاوهني ئه و جووته پيلاوه، بهلام يادگاربييهکي شيريني سهردهمي مناليمه، ههرکه ئه و يادگاربييهشي دهگيرايه وه به زهردهخه نه به که وه دهپوت ئيستاش حهزم له پيلاوي سووره. ئه ي ئيستا بو ديمهني پيلاوي سوور وا شيتگيري دهکا. سهرسوورماني وهفا زياتر و زياتر دهبوو که دهبييني ئه و کورپه يه ي که چوار سال بيريان لي دهکرده وه و ههر له يه که م رورتي زه ماوه نديانه وه ناوي «خاليد» يان بو ههلبئارد، ئيستا ههرکه دهبييني پاده چله کي و دهليبي تارمايي مردن دهبييني، خوايه ئه مه چيبه روو ددها، چ تيژوه تيرتکه ئه م مرؤقه وا گوړاوه. جاران که به مولهت دههاته وه دياربييهکي نايابي بو دههيتا و ههرکه دهراکهي دهکرده وه له باوه شي دهگرت و دهبيرده ژووره وه و له سهرا چرپاکه دايده نا و ماوه يه کي زور گشت نه ندامه کاني جهسته ي ماچ دهکرد و پتي دهووت:

«هاوسه ره وهفا داره که م» گوچکه ي دنا به سکيبه وه و دهپوت: «که ي کورپه که مان دهبي؟»، و ئيستا نه ئاور له ئه و و نه ش له کورپه که ي ده داته وه، تهنانهت که بانگي خو شي دهکن وهلام ناداته وه، دهليبي ناوي خو ي له بير چوه ته وه، يان حهز ناکا ههرگيز گو ي له و ناوه بيت، تهنانهت وهلام ي وهفاش ناداته وه که بانگي دهکا، جاران ههرکه وهفا بانگي دهکرد دهپوت ناوه که م به دهنگي تو زور خو شه ههرکه بانگم دهکي ههست دهکه م خو شترين ناوم هه يه.

به و هه موو نه خشه و خه ته کورت و دريژانه ي ده موچاو و نيوچه واني کن دهلي تهمه ني سي و پينج ساله، ئه وه ي ئيستا بيبيني وا ده زاني دوو هينده ي ئه و تهمه نه يه، ئه وه ي له وينه کاني سهرده مي قوتابيتي و وينه کاني سهربازگه شي ورد بيتته وه دهلي ئه وه که سيکي تره، جهسته يه که به هيز و

چوارشانه، بالايه کي بهرز، دووچاوي گهش و فراوان، پيکه نينيکي ئيجگار سهرنج راکيش، ئيستا ش دهليبي مردويه که و گوړه وشار دراوه.

حهز دهکا مه رگ بيبيني به لام ئه ستيره نه بيبيني ده دره وشيتته وه، ئه و ئه ستيرانه دنبايان لي تال کرد، ئه و ئه ستيرانه کرديانه ئه م مرؤقه شيتته ي که ئيستا يزيشکه کانيش سهريان له حاله تي سوور دهميني، ئه و ئه ستيرانه وا يان کرد رقي له کورپه که ي خو ي ههستي و ديمهني خو رنشيبي لا بيته دوزخ و پيلاوي سوور شيتي کا، ئه و ئه ستيرانه وا يان کرد رقي له ديمهني ده ره و شان وه ي ئه ستيره بيتته وه و رقي له ناوه که ي خو ي بيتته وه.

حهز دهکا گو ي له سه داي مه رگ بي به لام گو ي له ناوي باو کي نه بي، تهنانهت له ناوي خو ي زياتر رقي له ناوي باو کيتي. ئه و باو که ي رورانه ي دوو رورتي ئاره ق رشتني بهر هه تاوي خو ي بو دا به جووت ي پيلاوي سوور. کييان هه بوو له و زياتر ته نها ئه و و حهوت کچ، تا ئه ميان نه بوو خو يان به ئوچاخ کو ير ده زاني، حهوت کچ لاي ئه وان وه ک حهوت پووش ي دهم با و ابو، ته نها به له دايک بووني ئه م ئه و ههستي خو به بي پشتيوان زانين و ئوچاخ کو يريه يان لا ره وييه وه، حه زيان ده کرد بو هيچ شتي دلي نه شكين به لام نه داريبي رتي نه ددهان هه رچي ويست بو ي بکرن، ههر ئه و دهست کورتيه بووه هو ي ئه وه ي باو کيشي پيشه ي ئه فسه ري بو هه ليرتي، رورگارتيکي ترسناک بوو ئه و سهرده مي لاوييه ي ئه و، چ کاره ساتيک بوو که بي ويستي خو ي بوو به ئه فسه ر.

وهفا له هه موو شتي سه ري سوور ماوه، چا کي له بيره ئه و جاره ي که هاته وه و دهستي له ملي ئالانده وه و به پيکه نينيکي به رزه وه گو تي:

- ئه ستيره يه کي ترم وهرگرت.

دهپوت دهبي سويا سي باو کم بکه م له کاتي خو ي پيشنيازي بو کردم بچمه کولي جي سهربازي، ههر ئه و رورته چه پکي گولي برده سه ر گوړه که ي باو کي.

پیشه‌کە‌ی خۆ‌ی خۆ‌ش دە‌ویست، ڕه‌نگه‌ی ته‌نها له‌به‌ر ئه‌و هه‌موو ڕه‌ژه‌ به‌ی که‌ سه‌ربازه‌کان لێ‌یان ده‌گرت، خه‌لک‌یش زۆ‌ر به‌ڕه‌ژه‌وه‌ سه‌یریان ده‌کرد، جار جار گومان‌ی ده‌کرد له‌و ڕه‌ژه‌ به‌ی پایانه‌، گومان‌ی ده‌کرد و له‌ دڵ‌ی خۆ‌یا ده‌یوت ئایا ئه‌مه‌ ڕه‌ژه‌ یان ترس؟! ئاخۆ ئه‌م خه‌لکه‌ لێ‌م ده‌ترسن یان ڕه‌ژه‌ ده‌گرن؟! دواجار با‌وه‌ری به‌خۆ‌ی هه‌ینا که‌ پیشه‌کە‌ی گرنه‌گه‌ و شایانی ڕه‌ژه‌.

له‌ سه‌ربازگه‌دا هه‌موو خۆ‌رنشینانی له‌ دیمه‌نی نارنجی‌بوونه‌وه‌ی خۆ‌ر ڕاده‌ما و تا ئه‌و ئا‌وا ده‌بوو ئه‌م بی‌ری ده‌چوو‌وه‌ بو‌ لای «وه‌فا» که‌ له‌به‌ر دووری و کار ته‌نها مانگه‌ی جارێ‌ ده‌گه‌ڕایه‌وه‌ و هه‌فته‌یه‌کی له‌ ئامه‌زییا به‌سه‌ر ده‌برد، خۆ‌رنشین خۆ‌شه‌ویستیه‌کە‌ی بی‌ر ده‌هه‌ینایه‌وه‌، ئه‌و خۆ‌رنشینانه‌ی که‌ له‌ که‌ناری دی‌جله‌دا داده‌نیشان و به‌ چرپه‌ ده‌دان، دیمه‌نی نارنجی خۆ‌ر ناسکی ده‌کردنه‌وه‌ و، ده‌ستی له‌نا‌و ده‌ستیا‌بوو، تا ئه‌و ئا‌وا ده‌بوو ئه‌مان له‌ چاوی یه‌کتری ڕاده‌مان و جه‌سته‌یان ده‌بوو یه‌ک پارچه‌ سۆ‌ز و چه‌زی ئاو‌یتنه‌ بوون پری ده‌کردنه‌وه‌، که‌ ئه‌و ئا‌وا ده‌بوو دی‌جله‌یان به‌جێ‌ ده‌هه‌شت و هه‌ربه‌که‌ و به‌ره‌و ما‌ل ده‌بوونه‌وه‌، ئه‌و شه‌وانه‌ش خه‌ونیان به‌یه‌ک‌تر و ساته‌کانی خۆ‌رنشین ده‌بینی.

ئێ‌ستا چه‌زده‌کا مه‌رگه‌ بیه‌ینی به‌لام دیمه‌نی خۆ‌رئا‌وابوون نه‌بینی، دی‌سان ئێ‌واره‌یه‌ خه‌ریکه‌ ساتی خۆ‌رنشین ته‌قینه‌وه‌یه‌ک له‌ ناخیا هه‌لده‌گیرسێ‌تی، ئێ‌جگار لا‌واز بووه‌ته‌وه‌، ته‌نها ئێ‌سک و پروسک و پێ‌ستیکی جی‌ری ما‌وه‌ته‌وه‌، ده‌مو‌چاوی ترسناک ده‌بینی، ده‌لێ‌ی مرده‌ویه‌که‌ و گۆ‌ره‌وشار دراوه‌، خۆ‌رنشین لای ئه‌و کات نی‌یه‌ بورکانێ‌که‌ و له‌ وێ‌ژدانیدا ده‌ته‌قیته‌وه‌ و هه‌ر ڕۆ‌ژه‌ و کۆمه‌لێ‌ک خانه‌ی زیندووی مێ‌شکی ده‌سووتی، له‌ کاتی خۆ‌رنشیندا ئه‌و ژو‌ره‌ی لێ‌ ده‌بێ‌ته‌ گۆ‌رستان و جه‌سته‌شی ده‌بێ‌ته‌ گۆ‌رپه‌کی باریک و قوول‌ بو‌ ڕۆ‌حی. ته‌نها چه‌ند خانه‌یه‌کی زیندو و له‌ مێ‌شکییدا ما‌وه‌، دڵ‌ی سست بووه‌ته‌وه‌ و ته‌نها به‌شی ته‌قینه‌وه‌یه‌کی تری بورکانه‌کە‌ی ما‌وه‌، دی‌سان ئێ‌واره‌یه‌، چا‌و ئه‌ندازه‌کە‌ی ها‌ته‌وه‌ به‌رچا‌و، ئه‌و چا‌وانه‌ی که‌ ته‌نها به‌شی بیه‌ینیکی تری ئه‌و دیمه‌نه‌ سامناک و پ‌ر مه‌ترسییه‌ ده‌که‌ن، له‌

ژو‌ره‌که‌یدا دانیشتی‌بوو، سه‌ربازه‌که‌ ها‌ته‌ ژو‌ره‌وه‌ و سلا‌ویکی سه‌ربازی بو‌ کرد، لی‌سته‌کە‌ی دا‌یه‌ ده‌ستی و دووباره‌ سلا‌ویکی تری کرد و ده‌رچوو‌ه ده‌ره‌وه‌، له‌ لی‌سته‌که‌دا سه‌دان نا‌و نووسرا‌بوو، ها‌ته‌ ده‌ره‌وه‌ سی پاسی درێ‌ژ ڕا‌وه‌ستا‌بوون و کۆمه‌لێ‌ک خه‌لک ڕا‌وه‌ستا‌بوون، ژن و پیا‌و و مندال، پیر و لا‌و، هه‌موویان سه‌ریان داخستبوو، ده‌تگوت هه‌رگیز به‌رزیان نه‌کردۆ‌ته‌وه‌، ده‌تگوت له‌ ترسی چه‌پۆ‌ک به‌رزی نا‌که‌نه‌وه‌، به‌شی ئه‌م لی‌سته‌یه‌ به‌هه‌له‌ نه‌ها‌تیه‌ی؟ نا‌وه‌کانی یه‌ک یه‌کی خ‌ووتنه‌وه‌، ده‌بوا‌یه‌ ئه‌وه‌ی نا‌وی ده‌خۆ‌تندریته‌وه‌ بلێ‌: (به‌لێ‌).

گه‌یشه‌ نا‌وی «شاخه‌وان» که‌س وه‌لامی نه‌دا‌یه‌وه‌، پرسیا‌ری کرد: (شاخه‌وان کێ‌یه‌؟ بو‌ وه‌لام نا‌داته‌وه‌؟)...

دایکی ها‌ته‌ پێ‌شه‌وه‌ و مه‌لۆ‌تکه‌کە‌ی له‌به‌ر ده‌میا ڕا‌گرت، خۆ ئه‌م مناله‌ زۆ‌ر سا‌وا‌یه‌ و هه‌یشتا چله‌ی نه‌چوو‌ه، سه‌یره‌! هه‌به‌ی و نه‌به‌ی ئه‌م لی‌سته‌یه‌ به‌هه‌له‌ ها‌توو‌ه. چوو‌ه لای ڕائید «عه‌لی»، سلا‌ویکی سه‌ربازی بو‌ کرد و لی‌سته‌کە‌ی دا‌یه‌ ده‌ستی:

- گه‌وره‌م پێ‌م وایه‌ ئه‌م لی‌سته‌یه‌ به‌هه‌له‌ ها‌توو‌ه؟

سه‌رپه‌کی کرد و نی‌وچه‌وانی لێ‌ گه‌رژ کرده‌وه‌، دا‌له‌کانی سه‌رشانی به‌جۆ‌له‌ی جه‌سته‌ زه‌به‌لاحه‌کە‌ی بریسکا‌نه‌وه‌ ده‌تگوت ده‌یانه‌وی سه‌ری ئه‌م بخۆ‌ن.

- بو‌چی پێ‌ت وایه‌ هه‌له‌یه‌؟

- گه‌وره‌م نا‌وی مندالێ‌کی سا‌وا‌ی تیا‌یه‌ ته‌مه‌نی مانگه‌یکه‌.

- جا ئه‌مه‌ هه‌له‌یه‌؟

- گه‌وره‌م، ئاخ‌...

هه‌یشتا قسه‌کە‌ی ته‌وا‌و نه‌کردبوو لی‌سته‌کە‌ی دا‌ به‌نی‌وچه‌وانیدا و گوتی:

- هه‌ر ئێ‌ستا فرمانه‌که‌ ئه‌نجام ده‌!

پەردە

شتهكانت بېر دەكەوتەوه، ئەو رۆژەي كاتيات ناسى و داوەتت كرد، ئەو شەوئى پېكەوه نووستن، هېچ شتتېكت بەخەيالدا نەهات، تەنھا سبەينى كە ئەو رۆبېشتەوه بېرت كەوتەوه كە ئەو كچە پەردەي كچىننى نەبوو، ئەي بۆ ئاسايى بوو لە لات؟!

هەر دەتگوت شتت لە ئارادا نېبە پېي بوترى پەردە، بە تايبەتتى لاي تۆ كە لەسەر ئەو پەردەبېبە كارەساتتېكت قەوماندا. حەوت سال پېش ئېستا كە لاوتكى بېست و سى سالەي خوتن گەرم بووى، «گولالە» ت خوشبوست، پېكەوه لە زانكۆ دەتەنخوتېند، ئەوينى لە نيوانتانا دروست بوو، ئەوينىك كە پېت و ابوو فرېشتانەيه، سۆز و راستگۆبى دنېيات لە چاوەكانى گولالە دەبېنى، ئەو بەلېنى دايتى كە سەرىپچى بكا لە نەرىتە باوەكان و نەهېلنى لە كاتى داخوازبېدا مامەلەي لەسەر بكرى و مارهىي و شىربايى بېتە ئاراو، راستگۆش بوو لە بەلېتەكەيدا و واى كرد. رۆژى بوكتېنى زۆر قەشەنگ و فرېشتانە دەهاتە بەرچاو، ئېسك سووك، ساكار، جلىكى سىپى ساكارى لە بەردابوو، وەكو بووكەكانى تر پوالەتتى لەناو بۆبەدا نەگۆرى بوو، هەر وەكو خۆي و ابوو، ئەسمەرىكى بالا بەرزى قەرخەنەبى، دوو چاوى گەورە و كال، ئەو رۆژە وات دەزانى گولالە تەنھا جوان نېبە بەلكو زېرەكېشە و راستگۆشە. شەوى زاوايەتتى، ئەو شەوئى كە دەبوو سەرەتاي پېكەوه گرى داني چارەنووستان بى، بوو بەسەرەتاي لىك داپرانتان، گولالە پەردەي كچىننى نەبوو، پەردە يان ئەو دلۆبە خوتېنەي نەخشەي شەرەف و ئابروو لەسەر پارچەبەكى سىپى دەكېشى؟ ئەو ئەوينەت لابوو بەئەفسانەبەكى ترسناك و دەتوبست هەر ئەو ساتە لىتى رزگار بى، دەتگوت كابووسە و بەپەلە پروزە دەتەوئى هەلسى و لە كوئلت بېتەوه، هەرچەند زۆر جار گەفتوگۆي رۆشنبېرانەت كرد بوو و داوەرېت لە مافى ئافرەت و ئازاد بوونى دەكرد لەوساتەدا وەكو مەلايەكى لەناو تايەتدا خنكاو، وەك تارىك بېرىكى كۆن خواز شەرەف و راستگۆبى و ئابرووت لەو دلۆبە خوتېنەدا دەدى كە بەشانازبېبەوه روو سوورىي ئەو دەست نېشان

لەگەل داگېرساندى بېستەمېن جگەرەدا... ئېلنجت هاتى، مژىك و دووان، خېرا پات كرده بالكوئەكە و هەرچېت خواردبوووه هەلتەتېنايهوه، ئەمشەو دەبووايه لەگەل «كاتيا» خاندا بەزمت سازكرديا و ئەم ئاھەنگى خواردنەوت ئەنجام دابا، بەلام ئەو نەهات، لېت توورپە بوو ياخود كارېكى گرنكى بۆ وەپېش هاتووہ؟

سالېكە پەيوەندىتان هەيه، خۆش دەوئى خۆش ناوئى، چەند جارئ دېت و ئەم تەنبايىبە كوشندەيهت رادەمالئى، مېزەكە دەرازىتتەوه، خواردنەوهي رەنگاو رەنگ، هەردووكتان پېكى يەكەم لە يەك دەسوون و فرى دەكەن، وردە وردە جىھانئىكى ئەفسووناوى عەشق ئاسا جەستەتان بەرەو لاي يەكدى كېش دەكا، كەشى ژوورەكە بزوتنەرە، مۆمىكى كز ژوورەكەي نېوہ روون كرډۆتەوه، رووتى دەكەيتەوه وەك ئەو كچەي وېنەكەيت هەلواسىووہ لە بەرامبەر نوېنەكەت، لە ئامىزى دەگرى و مژى پېوہ دەنېي، دەلېي ئەو كانياوہ و تۆ رېيوارىكى رى وىل كرډووى تېنوو، جەستەتان دەبى بەيەك، خۆشتى دەوئى و ناوئى، خەوتان لى دەكەوئى، سبەينى كە چاوت دەكەيتەوه تەنباي، كاتيا چووەتە سەر كار و تۆش تەنبايى دەتكرۆژئى، تەپلەكى جگەرەكە خالى دەكەيتەوه، بوتلە بەتالەكان فرې دەدەي، دېسانەوه دەكەويتە چاوەرپى كردنى هاتنئىكى ترى ئەو.

دواي ئېلنجهكە فەرامۆشى يەك جەستەي داگرتى... نووستى... هەستايەتەوه، زەمەنئىكى سەير بەسەر چووبوو، چەند سەعاتئىك، وات زانى چەند سالئىكە، هەستت كرد زەمەن غار دەدا و دەبى بەدوايدا غار بەدى، خەرىكە زەمەن لە چا و ن بى و ئىدىي نەتوانى بېبىنى، بەخىرايى

دهكهن. گولاله سوتېندى بۆ دهخواردى كه په نجهى نيرينهى بهرنه كه وتوو و وهفادار بووه بهرامبهر به نه وينه كه تان، به لامل تۆ باوه رت پې نه كرد، گولاله ت لابلو به درك، ههستت ده كرد له شى نه و نافرته گلاوه و نابې جهسته تى بهر كه وئ، ههر نه و شهوه قوالت گرت و له مالا وهدهرت نا، نه و گولاله ژاكاند، براكهى فيشه كيكى پيوه نا، چاك بوو بهر شوپنيتكى كار بگه ر نه كهوت، دنا ئيستا له ژير خاكدا بوو. به لامل نهى ئيستا كه له سه ر خاكه چ خو شيبه كى له ژيان ديوو، ههر چه نده ههر نه و رۆژه پزيشكه كان كه س و كارى نه ويان دلنيا كرد له وهى هوبه كى بيولوجى هه بوو كه په ردهى نه بووه، به لامل تۆ نه ت ده توانى باوه ر بكهى وهك چۆن زۆربهى پياوان نه يان توانى باوه ر بكهن، ههر بۆيه ش ههوت ساله كه س ناچيته داخوازى و چاوه كان چه شنيكى تر ته ماشاى نه و دهكهن و زمانه كان بې مپهرانه له سه رى ده دوين، ههروه كو بوونه وه ريكى تر سناك بې، خه لك خو بانى لى دوور ده كه نه وه، ته نانه ت كچانيش ناو پيرن لى نزيك بنه وه و ده تر سين پروانگه ي به دبيني كۆمه له كه نه و انيش تا وانبار كات.

خيرا خيرا كار هه ساته كانت بير ده كه وتوو، نه وساتهى توتشوى نه م سه فهره ت تيك نا و ولات و يادگار بيه شه ننگه كانيت به جى هيشت. گولاله ش يادگار بيه كى تالى شيرين، شيرينى تالت بوو. به جيت هيشت و ورده ورده تۆزى كون بوون و له بىر چوونه وه دايد ه پۆشى، له م ولاتى به سه ته له كه بهر قه رار بووى هيدى هيدى وينه كان له بهر چاوت كالت ده بوونه وه، هاوينا ن ده چوويته كه نار ده رباچه كان و له جه سه تهى رووت و قووتى كچ و كوره يهك له ناميز گرتوه كان راده ماى، ماوه يه كى زۆر بيرت لى كردنه وه، كار يكي ئاسايى دهكهن، ئاسايى بووه وه له لات، بىر و جه سه ته يان نازاده، خو بان خاوه نى جه سه تهى خو بان و كه س بازرگان بيا ن پيوه ناكا، شه ره ف له په رده و دلۆپه خو پنى خاوه نى زاوا بووندا نابيين، ههر له يه كى له و كه نارانه دا كاتيات ناسى و بوون به هاو پى، پيكه وه نووستن، ههر گيز له وساته و دواى نه وساته ش گرنگ نه بوو له لات كاتيا كچه يان

ژن. چهنه جار يكي ش داوات لى كردوو بىت و زه ماوه ند بكه ن و پيكه وه بژين، به لامل كاتيا رازى نه بوو، ده يزانى كو ريكى رۆژه لاتى نازادى لى زه وت دهكات و پيكه وه ژيانى له گه ل تۆدا كار يكي ژييرانه نييه، ههر شه وئ نار ه زوو بكا نهك نار ه زوو بكهى دىت و ده بىته هاوده مى شه و يكت، به لامل نه مشه و نه هات، زانيت لىت تووره نه بووه، به لامل كه سيكى له تۆ چاكت ر ده بينى، دواى زه نگ يكي كو رتى ته له فۆنه كه زانيت ئيتر نه و له گه ل هاوسه ره كهى خو بىدا ده ژى و ناتيبينيه وه.

بىرت كه وتوو چۆن دواى بى سه ته مين جگه ره بهر چاوت تاريك بوو، سه رت سوورا و ئيلنجت هاتى، مژيك، دووان خيرا رات كرده بالكو نه كه و ههر چيت خوار دبووه هه لت هينا، نه و زه ننگه كو رته له كلي ساى جه سه ته تدا ده ننگى دا يه وه و له په رستگاي نه وينيكى كو ندا بىرى داگير ساندى.

خيرا خيرا ههر ده تگوت زه مين راوت ده نى، پى نو سه كه ت به ده سه ته وه گرت و نامه يه كت بۆ گولاله نووسى: (مبووره، نه وسا كو پىر بووم و به چاوى لىخن و لىلى نه رىت سه يرى په يوه ندى نىوان نىر و ميم ده كرد، ئايين كو پرايى به چاوه كامدا هينا بوو...

ته نها نه م جاره مبووره، تا بيمه وه و له په رستگاي چاوه كانتدا نو تىز يكي نه به دى بكه م و نه م په رده دژواره له رووى نه و شانۆ هه ره س هاتووانه هه لده م، مبووره گولاله گيان، ئيستا چاوم راستيبه كان ده بينى و ده زانم په رده كان ده كرئ ئاپرو نه بن، توش ده كرئ خاوه نى جه سه تهى خو ت بى و من خاوه نت نه بم... مبووره.

نامه كه ت داخست، بىرت له بارگه پى چانه وه كرده وه، به ره و ولات و نه و يادگار بيه شيرينهى كه له خو ت ت تال كرد.....

۱۹۹۲/۱۰/۱

بۆ رېزىلىنغان و خوشە وىستى
بەككە زاهىر رۆژبەيانى . . پىشكەشە

كۆچ

رۆمان

نازانی ئەمە چەندەمەین جاری رۆح راگوێزانتە، لە ناکاو جەستەت دەبیته هەلگری باریکی قورس و تەکان دەدە، بێ ئەوەی بەهیچ کۆتییەکی دیاریکراو بگە. هیچ جارێکیش دوا ویستگەت نەناسیوه، یان ناسیوتە، بەلام خۆت دیاریت نەکردوو و بریارت بۆ نەداوه، هەرۆک چۆن بریارت لەسەر لە دایک بوونی خۆت نەدابوو، هێندەت زانی لە شوێنیکی پیتی دەوتری دنیا، کاتیکت زانی تۆ هەیت و دەژیت، ئیدی هیچ چارێکت بەدەستت نەبوو جگە لەوەی سەر بۆ ژیان نەوی کەیت و بژیت، ژبایت و تا ئیستاش دەژیت، بێ ئەوەی تامی بوون بکەیت و بۆنی گۆلە زیندووکانی ژیان مەستت بکەن. یەكەم کۆچت هاتنت بوو بەرەو ئییره، ژیان، لە ساکیکی نەرمی زیندوو و پڕ لە میهر و خۆشەویستی ژنیك، لە نەبوونەوه بەرەو بوون، هاتی و هاتی، ئەوه یەكەم گەشتی بەسەردا سەپینراوی بەرەو بۆشایی بوو، ئەو کۆچە دایکی هەموو کۆچەکان بوو، ئیستاش بەرپۆی...

خەلک ئەو کۆچە ناو دەنێن لە دایک بوون، هەر لە یەكەم ویستگە ی ئەو گەشتە ئەفسونابووبەدا بەگوێزان پێشوازییان لێ کردی. یەكەمەین شت کە پێیان ناساندی ئەو گوێزانە ژەنگنە بوو کە ناوکیان پێ بریت و بێ میهرانە تۆ و هاوڕێکەتیان لە یەكتر جیا کردەوه، ئەو یۆلداشە بەوهفایە ی کە نۆ مانگ بوو بەچرکەش لیت دوورنەکەوتبووهوه، بەچرکەش نەیدەهیششت هەست بەتەنهایی بکەیت، پردیکی خۆشەویستی بوو لە نیوان تۆ و ئەو ژنە ی کە مایە ی دلنیا یی ژیانته، ئەو ژنە ی کە گویت لیبوو گوێرانیت بۆ دەچری و دەتلاوینیتەوه، چ دەنگیک بوو، دەنگیک فربشته یی، نا نا، خواپتیرین دەنگی بوو کە دەتبیست.

ئەو یۆلداشە میهرەبانە بان بەو گوێزانە لێ جیا کردیتەوه، ئەوه یان فری دایە چالی ئاودەست خانە و تۆشیا ن بەلانکە دارێکەوه توند شتەک دا.

ئەو یەكەمەین نالە ی جودایی بوو، یەكەمەین تۆ ی جەسەت بوو لە یەكەمەین چرکە ی بوونتدا پە یامی ژیا نی پێ دایت. هەر لە یەكەم چرکە ی بوونتەوه رایانھینا ی لەسەر دا بران، گریان و شەتە ک دان. نۆ مانگ بوو لە جیھانیتکی بچکۆلە و پڕ لە سۆزدا، لە ناو رەحمی نەرمو نیانی دایکتدا تۆقرەت گرتبوو، تەمەنیکی کورت بوو، زۆر کورت، نۆ مانگ و نۆ رۆژ بوو هیندە زوو کۆتایی هات، چونکە چاوەروانی هیچ نەبووی، هیچ، تەنانەت چاوەروانی لە دایک بوونیش نەبووی، ئەوه ی چاوەروانی لە دایکبوونت بوو ئەوانە بوون، ئەوانە ی دەرەوه ی جیھانە نەرم و گەرم و نیانەکە ی تۆ. نیوہشەویکی نووتەکی باراناوی، زریانی لە دایک بوون هەلی کرد، بروسکە ی ژان وەک فلاشی کامیراکی بەرە ی جەنگ لیبان دەدا و نەدەوهستان، هەوری جەستە ی دایکت گرماندی، هاوار، نالین، ئارەقە، خۆین ئینجا تۆ و هاوڕێ منال دا برین، پیکەوه بوون وەک تەنھا دلۆپیک ی پروونی باران. خیرا گوێزان هاتە نیوانتان و لیک دابرین و کردنی بەدوو دلۆپ، ئەو هەر ئەوکاتە زەوی هەلی مژی و تۆش ئەوەتا بەئاسمانەوه ی.

ئەم کۆچە ی ئیستات هەرچەند بەرەو ویستگە یەکی زۆر زۆر دوور و دیارە، بەلام تەنھا پاشکۆبەکی بچکۆلە ی کۆچی لە دایک بوونتە، ئەو لە دایک بوونە ی کە هەرگیز تەواو نابێ، ئەو لە دایک بوونە ی کە لەویدا بوو، لەو شوێنە ی کە لەدایکبوون دەکات بەکارەسات. ئەو کارەساتی لە دایک بوونە ی تۆش لە رۆژھەلاتدا قەوما، وەک ملیۆنەها کارەساتی دلنەزینی تر. ون بوون بوو بەیەكەمەین وشە ی ناوینشان، وەک ملیۆنەها کارەساتی ون بوونی تر.

ئیسستا لە سەرروی هەورەکانەوه بیت و بەتیلە ی چاو دەروانیتە زەوی، دەبوو حەز بەکی سەد هیندە ی تر دوور بکەویتەوه لەو زەویبە پڕ لە ژاوه ژاوه ی کە شانۆ ی گێژاوهکانە و ملیۆنان تراژیدیای سەختی تیا نومایش دەکریت و تۆش رۆلێکی سەرتاپا تراژیدیت دراوتی. کەچی هینزیک ی نااسایی بەرەو زەوی کەمەند کیشت دەکەن، وەکو ئەوه ی بەخۆت بلێی

تازه هاتووم و ده بئ بوونم هه بئ، پئی بوون ده کوتیته سهر زهوی ئەم شانۆبه
و هاوار ده کهیت، به لآم وهک ئەوهی ته ختهی شانۆ ته خته نه بئ و دهنگی
تۆش دهنگ نه بئ کهس نایبستی، نه دهنگ و نه دهنگدانه وه، زۆر جار
ههست به پوچه لیبی بوون ده کهی، ده گریه ی و هاوار ده کهی، رۆله
تراژیدی هه کهت پر له هاواری یاخیبوونه.

ئیسستاش له سه رووی هه وره کانه وهیت و هیزی شاراهوی به ربه ره کانی
له گه ل بوون که مه ند کیشی سهر زهوی رووداوه کانت ده کهن، وهک ئەوهی
نه ته وئ پئیش کو تایی هانتی شانۆیییه که، دانیشتوانی هۆل ئەم ئەستیره یه
به جئ به یلی.

سه یر ده کهی، ده ریا و دارستان و شاری جوان جوان، هه موو شتیکی له
دوو ره وه قه شه نگ، گهر یه کئ ههر له سه ر ئەم هه ورانه وه تئی پروانی
چوزانی له ناو ئەم دارستانه چر و پرانه دا چهندان درهنده ی زه به لاه
فه رمانه وایی ئاژه له بچووک و بی هیزه کان ده کهن. مشکه کان چهند زه لیل
و دامای دهستی پشیلنه. مه ره کان چهند له گورگ ده سه له مه ینه وه و که
ده یانیه ی چۆن ده بن به تنۆکی ترس و بچووک ده بنه وه.

ئه گهر ژبان له سه ر ئەستیره کانی تریشدا هه بوایه، ره نگبئ خه لکی ئەوی
خۆزگیان به دانیشتوانی زهوی خواستبای. ئاخ زهوی له دووره وه زۆر
قه شه نگه! ته ماشا ئوقیانوسه کان چهند دلگیرن، که سئ وه کو تو له دووری
دوو ره وه، له سه رووی هه وره کانه وه تئی پروانی چوزانی له قوللاییدا چهند
مه له که تیکی سامناکه و چهنده ها ملیون ماسی بچووک گیرۆده ی دهستی
ماسییه گه وره کانی و ئەوانیش گیرۆده ی نه هه نگه زل هیزه کانی و ئەوانیش
له ناکاو ده که ونه داوی مرۆقه وه. ئای، ئای ئای له مرۆف! له ئاکامدا
گشت گیانله به ران ده بنه نیچیری مرۆف و مرۆقه کانی ده بنه نیچیری
یه کتری.

هه وره کان له ژیرته وهن، ده لیبی چهندان ته ن لۆکه ی هه لاجی کراون و

رئچکه یه کی پئچه وانه ی تو بان گرتوه و ده رۆن، له شووشه ی روونی
په نجهره که وه وینه ی هه ورینی دیناسۆر و ورج و پلنگ و نه هه نگ و
گیانداره گه وره کان ده بینی، ئەوان تیک ده چن و گیانداره تر دروست
ده کهن، جار جاریش کۆده بنه وه و سه رده کهن به یه کدا، ده لیبی ته گبیری بارین
ده کهن.

ئیسستا گهر بشبارئ ته رت ناکات و جهسته و رۆحی گرمۆله بووت
ئاوه ژوو ناکاته وه وهک ئەو سته ته زیوانه ی بیوونه هاوه لیبکی داوین پیسی
رئچکه له مرۆف ترنجاره که. گاهباران و گاهئاگر ده بارین و بازنه ی دنیا یان
لی ده هینانه وه یه ک. کۆله گه وره که ی سه رپشتت هینده ی باران هه لمرژیوو
باری رۆحیشتی قورس کردبوو، پئیت وابوو رۆحیشت ههر له ناو کۆله
پشته کهت دایه، له گه ل خۆتدا به کیشت ده کرد. ئەوانی تریش تو ئاسا
به کیشیان ده کرد، با پئچه وانه ی رپره وه که هه نگاوه کانتانی قورس ده کرد و
چهندان جار ده یخستن و هه لده ستانه وه، چ سه روشتیکی هار بوو ئەو
رۆژگاران، باران، ته رزه، به فر، با، چه خماخه، هه ور، هه موویان چوون له
دژی ئیوه ته گبیریان کردبئ رییان پئ ده گرتن و جییان پئ له ق ده کردن.

دامینی شوپی کراسه کان و ده رهنگی شه روا له کان چه لپاو و قور و لیته
تابلوئی سه یر سه یریان له سه ر ده کیشان و دیمه نه کان چاویان ده هه ژاند.
تارمایی مه رگ به رۆژی نیوه رۆ سامناکی و ترسی ده کرده هاوه لی هه ست و
دیناسۆر ئاسا کلکی ده خسته سه ر شانی رئچکه ی میرووله ئاسای رپگا
خۆله کان، ئەو رپگیانیه ی ئاووس بوون به ملیۆنه ها مین و لوغم و له ژیر پئی
مامانی هه نگاوه ترس لی نیشته وه کان ده زان و که لله سه ر و ده ست و پئییان
له یه ک ده تراناند و جهسته یان شیتله ل ده کرده وه.

وینه ی ئەو کابووسانه ده هاتنه پئیش چاوت که زۆر جار له هه لدیری
خه ونه خۆله میشییه کاندان ئامبازت ده بوون و که به هاواری خۆت راده بووی
ده تبینی ده ستیکت ته واو سه ربووه و دوا ی ساتئ وهک ملیۆنان ده رزی پئیدا
بکریت قۆل و باسکت ده ئالایه زه رده وه الهی ئازاریکی گه وره.

که باره قورسه که تهاو په کی خستی، هلت دایه سهر زهوی و له پالییه و دانیشتی و هه ناسه یه که هه لکیشا، هه ناسه ی دوا ماندوو بوون و ترس و دهرده سهری که وهک باویشکه کان درپژ بوون، به لام نه هه ناسه سارده کان ده بوونه مایه ی خه مره وینی و نه باویشکه درپژده کان ده بوونه فارگونگی خه و، تیربوون، هه سانه وه، خه و، ئومید نه و شانه بوون که دروشمی ژبانی نیو چیرۆکه کان بوون، بیرت ده که وتنه وه، بیرت ده که وتنه وه و ختوو که یه که بزهی ده زانده سهر لیوه کانت.

سهیری دیمه نه کانی ده و روبه ری خۆت ده کرد، یه که م جار بوو هه ست بکه ی نیوه گه لی زۆرن، زۆر، له میرووله ش زۆرتز. ریچکه که ی که به بهر ده متا تی ده پیری له ساتیکدا هه زاران هه نگاهی قوت ددها، هه نگاهی گه و ره و، هی بچووک، نه وانه شی که هه ره له و رۆژانه پییان گرتبوو هه نگاهی ورد وردیان دنا، نه وانه ی تۆزی له وان گه و ره تر بوون کۆل و باریشیان نرابوه کۆل، په توویه ک، یان پریاسکه یه کی پر له خواردن شانه بچووکه کانیانی ده ئیشاند.

له ناو قور و چلپاوه که دا یه که به یه کی جی پییه کان دهرده که وتن، هی گه و ره و هی بچووک، شوین پیلاو و، شوین پیی رووت و په تی، که نه و پی رووت و په تبیانته ده بینی نه و قور و لیته به ده شیلن له دلای خۆتا ده تگوت، ئا نه مانه خاکیان زۆر خۆش ده وی، چونکه په یوه ندییه کی راسته و خویان له گه ل زه ویدا هه یه، هیچ جۆره نه عل و گۆزه وی و پیلاویک نابیتته له میهری نیوان نه وان و خاک و خۆل بزیه و عاشقانه خۆشیان ده وی و بوی دهرن.

له ملاو له ولای ریگا که شه وه هه زاران که سی شه که ت وه کو تو بز وه گور هیئانه وه ی جه سته ی داهیزراو و سه مابردوو یان و ته ر کردنه وه ی گه ده ی سست و وشکه وه بوویان لایان دابوو تا ناگریک بکه نه وه و ده ست و پیی له گۆ که وتوو یان بز چهند ساتیکی کورت بیئنه وه گۆ و دیمه نه ناشیرین و دزیوه که ی نه و ساته ژبینه یان لا شیرین بیتنه وه و دووباره باره کان بگرنه وه

کۆل و بی نه وه ی دوا و بیستگه یان لیوه دیار بی ریگا بگرنه وه بهر.

دوو په تووه شی داره که ت به سه ره نه وه هه رده خووساوه دا راخست و دانیشتی، نه ت ده زانی چۆن دانیشی، له سه ر چیچکان، یان چوار مه شقی، نه ت ده زانی، چۆن شه قل بگری تا که متر سه رمات بی و چۆقه چۆقی دانت بوه ستی که هه ره وه کو چه نه ی سه ما که ره کان ئاوازیکی نه شازبان پییک ده هیئا و گوئییه کانیان ده ئیشاندی. ده ستت برد له کۆله پشته که ت په راوه کانت دهر به یینی و بو ساتیکی خو گه رم کردنه وه گریکیان تی به رده ی، خیرا نه وه ت وه بییر هاته وه که تو بز رزگار کردنی نه و په راوانه خه ته ری مه رگت وه پییش خۆت نا و، هه ره نه وه ش دایراندی له دایکت و خوشکه که ت و له رۆژیکی ئاوا شووم و له کاره ساتیکی هیئنده گه و ره و له کۆچیکی ئاوا هات و نه هاتدا ته نیای کردیه وه.

که فرۆکه کان پۆل پۆل هاتن و سنگی شاره که یان دابیژا، ئیوه ش وه ک هه موو خه لکی شاره که له چاو تروکاندنیکیدا بارگه تان به ست و له کۆل ناو شاخ به شاخ و دۆل به دۆل هاتن تا له شار دوور که وتنه وه و له شوینه واری دییه کی رووخوی نزیک شاره که ی خۆتان بارگه تان خست. سه عاته رییه ک دوور بوون له شار به لام گویتان له یه که به یه کی نه و توپانه بوو که بی راوه ستان ده بارینه سه ر شاره که و کاول و ویرانیان ده کرد. چاوه ری بوون بووردومان بوه ستی و بگه ریئنه وه سه ر ماله روخواوه کانتان، به لام ریژنه ی گولله باران تا ده هات خه ست و خۆلتر ده بوو، دوو که لی ماله سووتاوه کان له ئاسمانی شاردا تابلزی نائومییدی بو کیشابوون و هه مووتان ده تانبینی.

له و لاپاله شدا هه ره ده ون بوو ره شه خیزانیکی گرتبووه خو و میواندارییه کی کورت و که م خایه نی ده کردن. کونه ته یاره ی خه لکی دییه ویرانکراوه که که ده یان سال پییش نه وسا بو خۆپاراستن له بو مبا و فرۆکه دروست کرابوون تا قه میراتی نه وان بوون بو ئیوه ی هاو چاره نووسیان و له و کاته دا ببوونه ماله چکه ی ده یان پیره ژن و پیره میتر و ژنی زه بیستان و ساوا ی تازه له دایکبوو که هه ره له سه ره تای بوونیانه وه به ره و نه و سه نگه ر

و کونه تە یارانە بە کیشیان کردبوون.

شەو خەریک بوو رەشمالی تاریکی هەڵداتە سەر خەڵکە بێ رەشمالەکە، ئاسمان دەتگوت چەترێکی کون کونە و زەویش دۆشەکتیکی شیدار، دەوێ و بەرد سەڕین بوون و سەری ماندوویمان لە کۆش دەنا، سەرما بێ میهرانه جهسته کانی گرمۆله دهکرد و لوول دەدا، خەڵک دەخزانە نامیزی یەک تا یەکتەر بکەنە پەنا و خۆ لە هیزی سەرما بشارنەوه، بەلام ئەوکارە تەنھا بۆ خۆدڵدانهوه بوو دەنا کزەبا ساردەکە ئیسکی دەئیشاند.

برسیتی وردە وردە هات و سوپای ترس و سەرما لەبیر خەڵک بردەوه، ژنهکان کهوتنه خۆیان و بەدەست و برد کۆمەڵیک پوش و پەلاشیان کۆکردەوه و هەریەکە و سووکە ئاگریکیان کردەوه و مەنجەلەکانیان لەسەر سێ بەرد دانا، قوولتی، نیسکینە، ماش، ساوەر، کهوتنه قوولە قوول، پیاوهکانیش وهکو مندالە وردەکان بۆ پاروویەکی گەرم چاوه‌ڕێتی دەستی کابان بوون. هەموو سەرنجیان لەسەر مەنجەلە رەشەوه بووه کانی سەر ئاگرەکان رووا بوو، کابانەکانیش جار جار دوکەلی رەش چاوه‌کانی پر دەکردن لە فرمیسک و بەم لا و بەولای روومه‌تی تەزیواندا دەهاتە خوارەوه، مندالەکانیش چوو بوونە بن دەستیان و زوو زوو سۆراخی کولانی چیشتیان دەکرد.

دایکت چاکی کهوا رەشەکه‌ی نابووہ دارا و کهوچکه دارەکه‌ی به‌ناو شله ساوهره‌که‌دا ده‌گتیرا، له‌بەر رۆشنایی ئاگره‌که‌دا لۆچه‌کانی دەم و چاوی وهک شونینه‌واری ولاتیکی به‌بۆردومان ویرانکرا و ده‌ببیرا، ده‌تگوت ئەلبوموی یادگاری تفت و تاله و له‌و ساته‌دا په‌ره‌ په‌ره‌ یادی تۆی هه‌ل دەدايه‌وه، په‌ره‌کانت خیرا خیرا هه‌ڵده‌دا و له‌ په‌ره‌ی مه‌رگی باوکتدا راوه‌ستای و تیی رامای، رامانیککی سوور، دل‌ت که‌وته‌ لیدانیککی خیرا. چ رۆژیککی بێ رۆژ بوو، چ کاره‌ساتیککی تال بوو، گیاندانی وات قه‌ت نه‌دیبوو، پیتشبینی هه‌موو جوړه‌ گیان کیشانیکت کردبوو، ئەو جوړه‌ نه‌بێ، زۆرت له‌ باره‌ی عیزارئیه‌وه بیستبوو که‌ چۆن گیانی مرۆف ده‌کیشی و ده‌یکوژی به‌لام قه‌ت

بیرت له‌ مه‌رگی به‌و جوړه‌ نه‌کردبووه‌وه، خه‌ریک بوو نه‌یناسینه‌وه، باوکت پیتشتر وهک سنۆبه‌ریکی سه‌وز بوو، بالا به‌رز، نیشان پان، چاوه‌کانی وهک چاوی پیغه‌مبه‌ران بوو، رەش، گه‌وره، پر له‌ ته‌سلیمی هیوا، به‌لام له‌ ساته‌مه‌رگه‌که‌یدا بالای کورت بووبوه‌وه، هه‌ر وه‌کو نیو مرۆف بیت و ابوو، چاوه‌کانی هه‌ر وه‌کو دوو چاللی قووللی پر له‌ ورده‌ به‌رد بێ و ابوو، له‌ سه‌ره‌مه‌رگدا بوو، کاتی دوا هه‌ناسه‌کانی ده‌دا ئیوه‌یان برده‌ سه‌ری، هیشتا تۆزقالتیک رۆحی تیادا مابوو که‌ تۆ و دایکت و خوشکه‌ بچووکه‌ که‌ تیان برده‌ سه‌ری. تۆ چه‌په‌سای و دایکت به‌نینۆک گۆنای خۆی هه‌ل‌دێ، تۆ له‌ چه‌په‌ساویدا تەنھا یەک دلۆیه فرمیسکیش چیه‌ هه‌لت نه‌رشت. سه‌رنجه‌ تاساوه‌کان خۆیان فرمیسک بوون، فرمیسکی به‌ردین، شونینه‌واری چاوه‌ جوانه‌کانی باوکت ته‌واو شیتیان کردی، شیتیککی چه‌په‌ساو، سه‌یری ئەم لاو ئەولات ده‌کرد، وه‌کو ئەوه‌ی بۆ قاچه‌کانی باوکت بگه‌ڕیی، ده‌تگوت ده‌ته‌وی قاچه‌کانی بدۆزیته‌وه و به‌جه‌سته‌یه‌وه‌ی بلکینی و بالا سنه‌وه‌ریه‌که‌ی ببینی. نه‌ بالا و نه‌ چاو، هیچیان نه‌دۆزیه‌وه، فریای سێ هه‌ناسه‌ و سێ دەم به‌یه‌ک‌دانی که‌وتن. هیشتا تانە ماله‌وه، مردوو شۆره‌کان وهک تۆ نه‌ چه‌په‌سان، ده‌تگوت سه‌دان مردووی وایان شوستوو، به‌چریه‌ پرسه‌تان بۆ دانا، به‌لام تۆ هه‌ر ده‌تگوت باکی مردنی ئەوت نییه‌، چه‌په‌سان هه‌ر به‌رده‌وام له‌ رۆحتا بوو، هه‌تا ئیستاش چه‌په‌ساوی ئەو ساته‌مه‌رگه‌ی. له‌وساوه‌ له‌ نیو چه‌وانی دایکتدا رۆژی دیریککی تازه‌تر ده‌خوینیته‌وه، یه‌که‌م دیر ئەوسا نووسرا، که‌ هیشتا تۆ دوانزه‌ سال بوو ده‌ژیا، به‌هاری خوشکیشت چوار سال بوو، ئەو هه‌ر شیه‌وی باوکتی بێرنایه‌ته‌وه، هه‌ر نازانج بالای وهک سنۆبه‌ر و چاوی وهک دوو خۆری رەش و ابوون، ساته‌ مه‌رگی باوکتی هه‌ر بێرنایه‌ته‌وه، له‌ نه‌خشه‌ی سه‌ر دەم و چاوی دایکتا ئەو هه‌موو یادگاریه‌ تفت و تاله‌ نابینی و وهک تۆ په‌ره‌ په‌ره‌ هه‌لیان ناداته‌وه.

ئاگره‌که‌ ورده‌ ورده‌ چیشته‌که‌ی هینایه‌ کول، ئیوه‌ش وه‌کو هه‌موو خەڵکی

تر له دهوری چیشته که ی خوتان کوپونه وه، تو و بهار و دایکت هه وه کو سئ بهردی ناگردانه که دانیشتن به دیار مه نجه له چکولانه که ی که ده میک بوو به شی سئ که س خواردن تیا لی دنرا، بیوه ژنییک و دووکچی باوک کوژراو. هیشتا دوا پاروو له گه رووتان ناودیو نه بوو بووه وه چه کداریکی باریکه له هه والیکه ماندووی هینا و چزانندی به گوتانا:

- ده بی هه ر ئیستا ئیره به جی بهیلتن و به ره و ژورتر بکه ونه ری، هیرشیکه گه وره یان هینا وه و ئەم ناوچانه ش هه موو بۆردومان دکهن.

ئو هه واله ژاوه ژاوو مقو مقو دروست کرد و خاموشی شهوی ره واندوه، دهنگی هه مووان تیکه ل بوون و ناوخته یه کی ترسناکیان پیک هینا به دهم گریانی مندال و بۆله بۆلی گه وره کانه وه بارگه کانی ده پتچرانه وه و ناماده ی گه له کوچ ده کران.

تۆش له و ساته دا هه ستیکه ی پر له نائومییدی ناوخته ی ده روونت بوو، هه ستت ده کرد ئەم جار هیان کوچیکه ی دوور و هات و نه هات ده که ییت و ره نگه سیمای شاره که ت نه بینیته وه. خیرا بیرت په ربه لای په رتوکه کانت که ده بوايه له کوچیکه ی وا دا له گه لت دا بن و به جی تیان نه هیللی، ئەوانه تو ماره کانی هه نیسک و تاسه و چه په سانه کانت بوون، یه که م دیر که نووسیت دوانزه ساله بوویت و مه رگه رۆژی باوکت بوو، شیعرت نووسی، کچیکی چه پساو بووی، چه په ساوی شیتی کرد بووی، شیت بوون و چه په سانه که ت ده کرد به شیعر، سالییک و دووان و سیان، له م گوڤار و له و رۆژنامه بلاوت ده کرده وه، ورده ورده له سه ر روپه ری ئەده بیی رۆژنامه و گوڤاره کان ناوت وه کو شاعیری بینرا.

هه نیسک و تاسه و رامانه کانت بوونه هه وپنی ئەو یاخیبوونه ت. ده تنووسی بیج باکانه راستییبه کانت ده نووسییه وه. جاروبار ده تبیست ده لئین ره نگه که سئ شیعره کانی بۆ بنووسی دنا کچ که ی ده توانی وا بنووسی، ئەو قسانه برینداریان ده کردی، تاوانیک بوون ده ره ق به کچایه تیت

ده وتران، گوناهییک بوون به رامبه ر به مرۆڤایه تیت ده کران. تۆش به قه د ئەوان هه ستت ده کرد و کاره ساته کان ده یانه ه ژانندی، ره نگبج زیاتریش، به رامبه ر به سه روشت و بوون و یاسا و ماف و داد و بی دادی راده مایت و پرسیارت لا دروست ده بوو، به رامبه ر به گوژانه کانی له شی خۆت و قۆناغه کانی ته مه ن ده وه ستایت و ورد ده بویته وه، سه دان پرسیار له می شکتدا ده وروژان و خامه یان پی هه ل ده گرتی، ده تنووسی، نووسین مالیکی نه یینی بوو ده توانی هه موو راستییبه شار دراوه کانی تیا بدۆزیته وه.

به لām له م کوچه هات و نه هاته دا په رتوکه کانت به جی ماون و بیگومان سه بی نیی له گه ل په لاماری ئەواندا ده بینه خۆراکی ناگر و ره نجی سیانزه سالی ته مه نت ده بیته خۆله می ش، بیرت کرده وه ده بی ئەو په رتوکه کانه رزگار بکرتین و ئەو شیعرانه جوانه مه رگ نه بن.

دایکت و به هار خه ریکه ی پیچانه وه ی بارگه بوون و تۆش خه یالیکه ی شیتانه دووری خه ستییبه وه له وان، چوویته پال به ردیکه ی گه وره و دانیشتی، ده تزانی گه ر به دایکت بلتی ده چیته وه بۆ شار هه رگیز ریگه ی ئەوه ت نادا ناچار بووی وابکه ی.

هیدی، هیدی خه لک کۆل و باریان هه لده گرت و ئەو ناوچه سامناکه یان به جی ده هیشت، دایکت و به هار که وتنه سه رخی تو و ئەم لا و ئەولا ده گه ران و بانگیان ده کردی، تۆش له پال به رده که هه لته روشکا بووی و هه ناسه ت له خۆت بری بوو، هه رچه نده ئەو ره فته رت زۆر نازاری ده دای و ده تزانی به وکاره دایکت نیگه ران ده که ی. به لām ده بوايه له نیوانی دلنه وازی دایکت و په رتوکه کانت یه کتیکانت هه لبرداربا.

خه لکه که له ماوه ی نیو سه عاتیکدا ئەو ناوه یان چۆل کرد، ته نها دایکت و به هار ما بوون، ئەوانیش به نیگه رانییه وه به دوا ی تۆدا ده گه ران، دایکت له نیگه رانییدا ده ستی به گریان کرد و به دهم نزا و له خوا پارانه وه به چرا کزه که ی ده ستی ئەم لا و ئەولا ده گه ران، لاوه چه کداره که چووه لایه وه و لینی

پرسی:

- ميمکه گيان ئه وه بۆ نارۆژن؟

دايکت به گريانه وه گوتی:

- رۆلّه گيان كچه كه م ديارنييه، ئيستا ليره بوو، نازانم چي ليهات، له هيچ لايه كه وه دهنگي نيبه.

- مندا له؟

- نه خيبر بيست و پينج سالانه.

دوو سي جار به دهنگي بهرز بانگي كردي: «نه ورۆژ»، نه ورۆژ، نه ورۆژ.

ئهو دهنگه وهك تيغ ده پيريت، فرميسك له چاوته وه ده بارين، هه مان ئهو دهنگه پر له سۆزه ي كه له ويته ده تبيست، له ناو توپيه كاني جهسته ي، له ناو مندا لدانييه وه. يهك دوو جار خهريك بوو هاوار بكه يت و وه لام بده يته وه، به لام هيتزيكي تر بچ دهنگيان ده كردي، ههر وه كو به دوو دهست ده ميان داخستبي و نه هيلن ورتت له دم بيته دهر، دوو جاري تريس به دهنگيكي زولاله وه بانگي كردي، لاهه چه كداره كه پتي گوت:

- ميمکه گيان، دياره له گه له ئهو خه لکه دا رۆيشتووه، گهر ليره بوايه ههر وه لامي ده دايه وه، خيرا كه ن با له وه خه لکه دوور نه كه ونه وه و جي نه ميئن دنا ريتان لي ون ده بي.

دايکت به گومانه وه كۆله كه ي له كۆل نا و، به هاريش كۆله كه ي تری له كۆلنا و به پري كه وتن، ئه وان هينديك دوور كه وتنه وه، تۆش له پال بهرده كه هه ستايت و به ره و لاي چه كداره كه هاتي كه له سه ر به ردتيك دانيشتبوو سيغاريكي به ده مه وه بوو هه لي ده مژبي، تاريك و نوته ك بوو، خامۆش و سامناك، خه لك ته واو دوور كه وتبوونه وه، دايکت و به هاريش دوايان كه وتبوون، كه چوويته نزبكه وه و سلاوت له كورپه لاهه كه كرد، راجله كي، لايته كه ي داگيرساند و دايه نيو چاوت پرسى:

- تو كتي؟

- من ناوم نه ورۆزه.

ئهو به سه رسورما و بيه وه پرسى:

- ئهو نه ورۆزه ي كه ئيستا ئهو ژنه بانگي ده كردي؟
- به لي.

- ئه ي بۆ وه لامت نه دايه وه، گوتت ليتي نه بوو؟

- به لي... به لام...

- رپاوه سته با بانگي كه م... هيتستا زۆر دوور نه كه وتونه ته وه...

- نه خيبر... تكا ده كه م بانگي مه كه... نامه وي له گه ليا ندا پرۆم.

- بۆچي نارۆي؟

- ده مه وي بگه رپيمه وه بۆ شار.

- بۆ شار؟!

- پيشمه رگه هيتستا له نيو شار ماون... وانيبه!؟

- به لي... به لام هيرشه كه گه وره يه و رهنگي سبه يني بکشيتينه وه.

- يارمه تيم ده ده ي ئيستا بگه رپيمه وه نيو شار؟

- ده ته وي چي بكه ي؟

- هه ندي شتي گرنگم به جي ماون ده مه وي ههر چۆنيك بيت بيان هينم.

ئهو بريار بوو بگه رپيته وه بۆ شار و تۆش له گه لي دا چووي، چاو چاوي نه ده بيني، زه لامه رپيه كه ش به نيو كند و له ندا ده رۆيشت و هه وراز و نشيو بوو، تۆش وه كو ئه و رانك و چۆخه يه كي خاكيت له بهر بوو، كاله يه كي سووكت له پتي بوو، كلاويكي خورپچنت له سه ر بوو، به ناو ئه و كند و له ندانه دا چهند جاريك خهريك بوو به سه ر ده مدا بكه وي. ئهو يارمه تي ده دا ي له جۆگه له كان بپه رپيته وه، تو كچه شاربييه كي قوتابي بوويت و به و

ریتگه و بانه دژواره ئاشنا نه بووی، ئەو پیشنیاری بۆ کردی دەستت بگرێ تا ئەو سهخته ریتییه دهبرن، دیار بوو شارەزای ئەو ریتگا و بانه بوو، بۆی باس کردی که سهدان شهو له گهڵ ئەوانی تر دا بهم ریتگایه دا هاتوو ته نیو شار و چالاکییان ئەنجام داوه.

که دهستت له نیو دهستیا بوو گهرمی دهسته کانی دلنیای ده کردییه وه، ههستت ده کرد تاریکیییه که کالتتر ده بیته وه و سه رماکهش کپ تر ویی هیتتر ده بیته وه، دهسته کانی ده تگوت کانگای سۆزن. به دههم ریتگاوه زۆر باس و خواستان کرد، زۆرت پرسیار لی کرد و وهلامی دا بته وه، تا نزیکتر ده بوونه وه له شار دهنگی بۆمباکان زۆرتر ده بیستران، له ناکاو ته قه یه کی رۆشنکه ره وه له ئاسماندا له سه ر سهرتانه وه پاوه ستا و ئەو ناوچه یه یی رپوناک کرده وه، خیرا له جیتی خۆتان دانیشتن و جوله تان له خۆتان بری، هه رچهند زۆ ده ترسای و دهنگی ته قه ش له نزیکتانه وه ده بیستران، له بهر رپوناکی گولله رۆشنکه ره وه که دا سه بریتکی ده م و چاوی رزگارت کرد. ئەوش سه بری تۆی ده کرد سه رنجه کانتان پر بوو له سۆزی گهرم و شاراه که هیتشتا ئاشکرا نه بوو بوو، گولله رۆشنکه ره وه که کوژایه وه و تاریکیییش سه رنجه که تانی دا پۆشی. تاویک بێ دهنگ بوون و له جیتی خۆتان نه بزوتن، رزگار ده یزانی له و نزیکانه که مین هه یه و ئیوه یان به دی کردوه، بریاری دا پریره وی به ره و شار چوون بگۆرن، ریتگه که ی تر هه رچهند دوورتر ده که وته وه به لام دلنیاتر بوو، ئەمجاره یان تووند دهستی رزگارت گرت و له گه لیا ههنگاوت دهن، به چرپه قسه تان ده کرد، هه ر ئەوکاته بۆت باس کرد ئەو شتانه ی که له ماله وه به جیت هیتشتوون چهند په رتووکیکی ده ستنووسی خۆتن، هه ر ئەوکاته ش زانیت رزگار بيش هونه رمه نده و تابلۆ ده کیشتی، قوتابی ئاکادیمیا بووه به لام بۆی ته و او نه کراوه وه ک سه دان قوتابی تر زبندانی کراوه و دواییش بووه ته پیشمه رگه، شه ش حه وت سالیکه پیشمه رگه یه.

ورده ورده له شار نزیکتر بوونه وه، له پال گردیکی نزیک شار دانیشتن،

رزگار لایته که ی هه لکرد و به رامبه ر به ده م و چاوی تۆ راییگرت و پرسى: ناترسى؟

به زه رده خه نه وه وتت:

- تۆم له گه ل نه بوو ی تابه ده ترسام .

بزه یه کی شیرنت دی و لایته که ی کوژانده وه. دهستی گرتی و هه ستانه سه رپێ، که وتنه ری، هه ستت ده کرد ئەمجاره دهستی گهرمتره له جاران، ته زوو یه کی خۆشی به سه رتا پاتدا رته بوو، هه ستت کرد تۆش توندتر دهستی ئەوت گرتوه، ماوه یه ک به بیدهنگی رۆبشتن، بیدهنگیییه کی پر له دهنگ، پر له مه نه لۆجی جوان.

له تیپه که نزیک که وتنه وه، رزگار به پر نه وه که ی بۆ ئاگادار کرد نه وه ی ئەوان ته قه یه کی کرد، ئەوانیش به ته قه یه ک وه لامیان دایه وه، ههنگاوتان نا، دهستت هه ر له دهستیا بوو، ده تگوت هه ر دوو دهسته که دهستیکن، ده تگوت له ئەزه له وه وه کو یه ک ده ست دروست کراون. گه یشتنه لای تیپه که. دهستی یه کتان به ردا، هه ستت ده کرد دهستت له بۆشایی دایه و پیویسته ئەو دهسته سۆزناکه گهرمته هه ر له دهستا بێ، رزگار چووه لای فه رمانده که و دلنیای کرده وه له ئەنجامی راسپارده که ی، فه رمانده که که تۆی بینی له رزگاری پرسى:

- ئەو پیشمه رگه یه کییه له گه لت؟

وشه ی پیشمه رگه گه شکه یه کی خسته رۆخته وه، پیشمه رگه ت تا راده ی خۆشه ویستی خۆش ده ویست، ئەو وشه یه ختوکه یه کی گه شکاوییان دای. به وه لامه که ی رزگار خیراتریوو له وه ی یادگار بیسه کانت له گه ل وشه ی پیشمه رگه و داستانه کانی پیشمه رگه بوروژینتی.

- پیشمه رگه نییه کچیکى خه لکی ئەم شاره یه ... هه ندیک شتی گرنگی له ماله وه به جیماوه ده یه وی بیانیه تینی.

- ئیستا که ی کاتی ئەوه یه؟! ئەو شتانه چین؟! ئەگه ر پاره و زپرشه

نابی خه لک پۆچی خۆی بۆ بخاته مه ترسییه وه، ئه وکاره ناکرئ، په ننگه به نرخی پۆج ته وای بی. تو تکات لی کرد که یارمه تیت بدات، هیچ نه بی ریتگه ت بدات به ته نهها بچیتته وه ناو شار به لām ئه و قایل نه بوو، دواى تو رزگار داخوازی لی کرد که ریتگه ی بدا له گه لت بچیتته ماله وه، ئه و به نه رمییه وه تیی گه یاند که ئه و شتانه ی له ماله به جی ماون پاره و زیر نین و به پاره و زیریش ناپیورین. ئه و هه رچه نه ده ئه و شتانه ی لا گرنه نه بوو به لām داواکه ی رزگاری په ت نه کرده وه، دیاربوو رزگار که سیکی خۆشه و یسته لای هاو پیکانی و قسه کانی بره وى هه بوو له لایان، کادریکی روو خۆش و کارامه یان بوو.

له گه لتا که وته ری، شه ویکى سامناک بوو، دهنگی تو په کان هینده ی تر سامناکیان کردبوو، دهستی یه کترتان گرتبوو، ده تگوت ده میتکه هاو پیتیه کی گیانی به گیانیته، له چه مه که په رینه وه و به سه ر که ناره زیخه لانه که دا رۆیشتن، ئه و شه وه ئیجگار گورج ده هاتیتته به رچاو، هه ستت به ماندوو بوونیش نه ده کرد، هه ر چه نه ده گرمی گرمی تو په کان ئه و ناوچه یه یان ته و او سامناک کردبوو، تو شان به شانی رزگار بیتاکانه هه نگاوت ده نا. که ناره زیخه لانه که تان بری و خوتان کرده نیو کۆلانیکی که نار شار. جار جار رزگار بۆ بینینی به رپیتان لایه ته که ی هه ل ده کرد و خیرا ده ی کوژانده وه، نیوه شه و بوو، کۆلانه کان نوته کستانیکى په ش بوون، جگه له ئیوه هیچ که سی تر به ده ره وه نه بوو، پیتشه رگه کان له چه ندان شویندا له سه ربانی ماله کاندا بوون، جگه له وان که س له شاردا نه ما بوو، شار ده تگوت ناوچه یه کی ئه فسانه یییه، چۆل و هۆل، تاریک و نوته ک، گوپسوانه ی زۆربه ی خانووه کان هه ره سیان هینابوو، ده رگای زۆربه ی ماله کان کون، کون بوو بوون. له به ر پۆشنایی خیرایی لایته که دا ویرانییه کانتان ده بینى.

بۆ ماوه یه کی که م دهنگی بۆمباکان کپ بوون و له و هه له دا ئیوه خیراتر بوونه وه، به م کۆلان و به و کۆلانا تا گه یشتنه گه ره که که ی ئیوه، گه ره کیکی هه ژار نشین بوو، بی نازیی و بی خزمه ت گوزاری پیوه دیاربوو، له

کۆلانه که ی خوتاندا سه گیکیش نه ده وه ری، ئه و کۆلانه ی که سه گه برسییه کانی شه و هه تا به یانی له تاواندا وه کو گورگ ده یان لووراندا و ده تگوت نزا ده کن. بیتاکیه که ت په وییه وه و ترسیکی زۆر جیتی گرتته وه، دووباره تو په کان ده ستیان پی کرده وه، رزگار بۆ ئه وه ی ترسی تو بره وینیتته وه به چرپه گوتی:

– مه ترسه، تو په کان بۆ ئه م نزیکانه ناهاو پیرین، دوورن.

هیشتا کۆتایی رهسته که ی له ده مدا بوو، دهنگیک کاسی کردن، هه ر ده تگوت له ناو سه ری ئیوه دا ته قییه وه، له ترساندا تووند باوه شتان به یه کدا کرد، هه موو جهسته تان ده له رزی، ترس بوو یان سه رما، نه تده زانی؟ دانه کانت چۆقه چۆقیان پی که وت، ده بوا به خیرا ئه و کاره ئه نجام ده ن، تو په که مالی دراوسیکه تانی خاپور و ویران کرد، زۆر به ترسه وه ده رگای مالی خوتان کرده وه و چونه ژووره وه، کاره با له ته وای شاره که دا کوژا بووه وه، رزگار لایته که ی پیکرد و تۆش خیرا په رتووه که کانت له جه نتایه کی کۆله پشت په ستا و له ئه لبوومه که شتدا وینه به کی بچکۆله ی «سواره» ت ده ره پینا و خستته جه نتا که ته وه، هه ر به خیرایی دوو په تووشت به سه توه و له ئاشپه زخانه که شدا کیسه یه کی خامت هینا و هه ندیک نان و خواره مه نی وشکت تیکرد، رزگار یارمه تی دايت و په تووه کانی له گه ل هه لگرتی و خیرا ماله که تان به جی هیشت و دیسانه وه به کۆلانه کاندا رۆیشتن. تو پباران تا ده هات خه ستتر ده بوو، ئیوه ش ته کانی گه و ره ترتان ده دا، دوو سه عات به سه ر نیوه شه و دا تی په ریوو گه یشتنه وه نیو زیخه لانی که نار چه مه ته نکه که، هه نگاوه کانتان به رده کانی جی له ق ده کرد و به ته قه ته ق ناره زاییان ده رده بری، باران ورده ورده ده باری و دم و چاو و جله کانی ته ر کردبوون له م سه ره وه تو له به ر باره قورسه که ت سه ختر هه نگاوت ده نا، رزگار هه ر وه کو خۆی بوو، ده تگوت راهاتوو هه مه یشه به و خیراییه پروات، هه ناسه ت سوار بوو بوو، به لām له به ر مه ترسی تو په کان نه ده کرا راوه ستن و پشوویه ک بدن، که گه یشتنه لای تیپه که ی رزگار کاک «سمکۆ» ی

فهرمانده تووره ببوو، به نارچه تیبیه وه به رزگارت وت:

- فرمانی کشانه وه مان پیچ دراوه، ده بوو نیو ساعات له مه و بهر برۆین، بوئه وه نده دو اکه وتن؟

رزگار داوای لیبور دنی کرد و توش هه مان شیوه، خیرا له گه له ئه واندا کهوتنه ری، ئاوریتکت دایه وه تا دوانیگای شار بیینی، جگه له تاریکی هیچت نه دیی، ده تگوت لهو شوینه دا هه ر شاریتکیش له نارادا نییه، به لام به چاوی رۆحت یهک به یهکی کۆلان و شه قام و باخچه و ماله کانت ده بیینی، ده تگوت ئه و شاره وهک هه ر به شیککی ئه و خاکه له سه رتدا، له دلتدا، له رۆحتدا بنیات نراوه، نه خشه یهکی فراوانی هه بوو له ناخندا. گلکۆکه ی باوکیشت که له سه ر خه تی سنووری ئه و شاره دا بوو توپیککی بهرکه وتبوو، یه که م رۆژی رزگار کردنی شار، هیشتا تفه ننگه کان به ئاوازی ته پلئی سه رکه وتن به ئاسماندا ده ته قینرانه وه سه ریتکت له گۆره که ی باوکت دا تا له مردن هه لیسیتنی و بهو رزگارییه شادی که ی، که شار رزگار کرا تو فرمیستک وشکی نه ده کرد، فرمیستکی شادی بوو؟ یان حه په سانی چه نده ها ساله ت بوو ده توایه وه و له شیوه ی فرمیستکدا ده باری؟ چوینه سه ر مه زاری پیروزی باوکت تا باسی شاندن و رووخاندنی په یکه ر و بته کانی بو بگپریته وه، گلکۆکه ی باوکت رووخابوو، هی ئه و و هی چه ندان هاوپیتری مردووی تر، ده تگوت ئه وانیش را په ریون و به ته کانیک گلکۆکانیان رووخاندوه تا له رزگار کردنی شاردا به شدار بن، به لام دووباره کوژرابوونه وه، دووباره توپه کان شه هیدیان کردبوونه وه.

ماندوو بوو بووی، گریانت ده هات، هه ر هه نگاوی له شار دوور ده که وتیسته وه، غوربه ت زیاتر شه پۆلی نائومییدی به سه ردا ده هینای، په رتووکه کان به کۆلته وه بوون و ته لیسسه که ش به ده ستته وه، پیشمه رگه کانیش چه که کانیان باری قورس کردبوون و خیرا خیراش هه ر ده ریشتن، په تووه کانت به کۆلی رزگار وه بوو، ئه و ههستی به ماندوو بوونی تو کرد و هه نگاوه کانی توژی خا و کرده وه، هاوړیکانی پیش که وتن و ته نها تو و ئه و

بیست هه نگاوی دوورتر به دوایانه وه بوون، به لام نه ده وهستان، گومان و ترس و نائومییدی و غوربه ت تیکرا له دهروونتدا پنگیان خوارد بووه وه و زمانیان به ستبووی، ئه و کاره ساته ت هه ر وه کو تیزه وه تیر ده هاته بهرچا و، هه ر ده تگوت کات و شوینی ئه فسانه بین و له داستانه کانی گوی ناگردانه وه هاتوون ئه وانیه نه نکت بوی ده گپرانه وه، هه مان هه له موت و هه رده و ده ره، هه مان شهوی تاریک و نوتکه که چا و چاوی تیا نابین، به لام دیوه زمه کان ببونه تانگ و زریپۆش، غوربه ت پری کردبووی له گریان و هیچ قسه یه کت بو نه ده هات، رزگاریش وه کو تو به بی دهنگی هه نگاوی دنا، بیده نگییه کی پر له مه نه لوجی تال، ده تگوت ئه ویش گریان ئه وکی گرتوو و زمانی به ستوو، چه ند سهیره رو داوه کان چه ند زوو شیوه یان ده گۆری، له و ریگا پر ترس و سامه دا ئه هه ننگه کانی رزگاریت بیه ر ده که وته وه له نا کا و ئه هه ننگ بوو به شه ر، شادی بوو به ترس، له و کاته دا گیسکه که ی هه باست بیه رکه وته وه، ئه و گیسکه ی که به مندالیی ببوو خولیایی ده رونت، زۆر جار له دایکت ده بیست ده یگوت ئیمه وه کو گیسکه که ی هه باسما ن لی هاتوو هه ر توژی دیننه وه سه ر خۆمان و ده بوژتینه وه چاوی گورگه کانا ن پیشان ده دن و ده گه ریینه وه دۆخی جار ان، ئه و قسه یه سه رنجی تو ی مندالیی را ده کیشا و زۆریش ده ی ترساندی و وات ده زانی گورگ به قه ده ر شاخیک گه وره یه، ببوو خولیای و ده تو یست شتیک له باره ی ئه و گیسک و گورگه وه بزانی، شه وپکی فینکی به هار له سه ر بانه ئاورشین کرا وه که تاندا له پال دایکته وه نووستبووی، دایکت ده بو یست به گپرانه وه ی حیایه تی گورنه ته له و مریشکه کونجه بتخه وین. گوت:

- دایه حیکایه تی گیسکه که ی هه یاسم بو بگپره وه.

دایکت دوا ی تاویک بیده نگی و رامان گوتی:

ئه وه حیکایه تی منالان نییه، هی گورنه ته له ت بو ده گپرمه وه.

توژی نوزه نوزت کرد و بیت داگرت له سه ر ئه وه ی هه ر ده بی گیسکه که ی

هه یاست بۆ بگیتیتتهوه، دایکت هه رچهنده گومانی هه بوو له وهی تۆ بهو ته مهنه وه که هیشتا ددانی شیریت نه که وتوو له حیکایه تی و اتی بگهیت دهستی به پشتتدا کوتا و دهستی به گیترا نه وهی کرد؛

- هه بوو، نه بوو له مهنه که تیکدا سولتانیک هه بوو، ناوی سولتان مه محمود بوو، رۆژتیک سولتان مه محمود وای به خه یالدا هات ره عیه ته که ی تاقی بکاته وه...

- دایه ره عیه ت چیه ؟

- ره عیه ت خه لکه، خه لکی ئه و مهنه که ته ی که ئه و گه وه و سه دراریان بوو، سولتان مه محمود فه رمان ددا هه ریه که و گیسکیکیان بداتی به کیشانه و به پیوانه، ده بی چل رۆژ ئه و گیسکه به خیتو که نه به مهرج نه زیادی کردی و نه که م...

- ئی...!

- فه رمانیش ددا هه ر که سی توانی ئه و مهرجه بینیتته دی ئه وه پاداشتی گه وه گه وه له سولتانه وه وهرده گری. خه لکه که ش گیسکه کان ده بن و خه ربیک ده میتن به ده ستیه وه، که خواردنی ده ده نی قه له و ده بی و قورس ده بیتته وه، که ناشی ده نی لاواز ده بیتته وه و سووک ده بی، له ناو ئه و خه لکه دا پیاویک هه لده که وی ناوی (هه یاس) ده بی؛ له دوا ی چل رۆژه که که گیسکه که ی ده باته وه لای سولتان بانگی ده کاته دیوه خان و لیی ده پرسنی تۆ چۆن ئه م گیسکه ت به خیتو کردوه که وا توانیوته کیشه که ی پیاویزی. هه یاس ده لی:

- گه وره م من بیچوه گورگیکم هینا بوو، هه موو رۆژی خواردنم ده دایه گیسکه که و تیرم ده کرد به لام ئیواره سه ری گورگه که م پیشان ددا له ترساندا ده چوه وه دۆخی جارانی، چل رۆژ ئه م کاره م کردوه، هه یاس خه لاتی سولتانی وهرگرت و منیش هاته وه کاله م درا هیچم پی نه برا.

حیکایه تیکی ئاسایی بوو له لات، به قه د گورنه ته له چیتری پی

نه به خشیت، نه ت ده زانی بۆچی دایکت و ژنانی تر هینده به ناخ و داخه وه خویان وه ک ئه و گیسکه ده بینن، هه ره که چۆن سالیک دوا ی ئه وهی که چوویتته قوتابخانه و ماموستا یه که م سروودی پی له بهر کردن و هاتیتته وه له ماله وه ده توتته وه دایکت و باوکت چاوه کانیان پر ده بوو له فرمیسک، به لام تۆ هه ر نه تده زانی مانای چیه «چاوم هه له هینا دیم ئه م میلله ته... دیه نی ژینی قه ناره و په ته... گویم به ده نگی ناخ زینگایه وه... ده م به هاوار هه له هینایه وه... بۆیه هه ر ده بی پشکۆی تۆ له بم... قوربانی خاک و هی ئه م خۆ له بم» نه تده زانی قه ناره چیه ؟ تۆ له چیه ؟

پشکۆ، قوربانی، میلله ت، ته نه ها وه کو توتی سروده که ت وه کو قوتابییه کانی تر له بهر کردبوو و ده توتته وه، ماموستا زۆر شیعی تریشی پی له بهر ده کردن و ده بیوت ئه م شیعی کامه رانه، ئیوه ی بچکۆله هه قتان به سه ر ناو و ناوه رۆکه وه نه بوو، بۆ ئه وهی چه ند داریک نه خۆن و ماموستا نیو له پتان سوور نه کاته وه له به رتان ده کرد.

پیت له بهر دیک هه لکه وت و به سه ر ده مدا که وتی، رزگار خیرا یارمه تی دای، هه ستایته وه، زۆرت نازار گه یشتی، جله کانت قوراوی بیوون و ده ستیشت قوراوی بوو، هه ر به شه روا له که ت ده ستت سه ری و پاک کرده وه، دیسان رزگار ده ستی گرتی و ئه مجاره پیکه وه ده ستان به گفگتوگۆ کرد، له درزی ئه و گفگتوگۆ یانه وه ته ماشای ناخه وه ی یه کتان ده کرد، رۆحت ناشای رۆحی بوو، ژان و که سه ر و نازاره کان هیواکانی له به ک ده جواندن، پیت خۆش بوو ئیدی هه ر له گه ل ئه ودا هه نگا و بنی، هه ستت ده کرد ئه و شه وه سه ره تای کوتابییه که وه ک چۆن کوتابی سه ره تایه کیش بوو، هه ستت ده کرد رزگار بۆته «سواره» و هیمنانه ده تدوینی، هه ره که دوا ئیواره ی ماله وایی دلنه واییت ده کات، ده نگی هه مان ده نگی به سوژ و ده تگوت بییشه کی رۆحه شه که ته که تن.

بارانه که خۆشی کردبوو، هه وره کان گه و ال گه و ال به ره و ژوور ده کشان و ده تگوت وه ک ئیوه راو ده نرین، بولیلی به یانیه کی سارد و که وه رۆژ بوو،

گه‌یشتنه ئەو خالە‌ی که دبوا ئیدی ئەوان لەوئ بمیننه‌وه، کاک سمکۆی
فەرمانده‌ رووی تێ کردی و گوتی:

- خوشکم ئیدی دەبێ تو برۆیت و ئبمەش لبره‌ بمیننه‌وه، شارەکان
هه‌موو چۆلیان کردووه و به‌رپوهن! تهنه‌ا نابیت، له‌م رێگایه‌وه برۆ کاروانی
خه‌لکت دپته‌ ری.

ساتی وه‌ستایت و قسه‌کان له‌ ده‌متدا قه‌تیس مابوون، ده‌تگوت ساتی
ده‌م به‌یه‌کدادانی باوکت بوو، حه‌پسای، خه‌لک هه‌موو به‌رپوهن، گه‌له‌ کۆچ،
کاروانی خه‌لک، چۆلکردنی سه‌رتاپا ولات، ئەمه‌ چ کۆچیکه‌! چ خه‌ونیکێ
ناخۆشه‌! چ کابوسیکه‌! له‌به‌ر بوئیلی به‌یانیدا، له‌به‌ر ئەو رووناکییه‌
ئێجگار کزه‌ی به‌یانیدا که هه‌ر وه‌کو گلوئیکێ سفر به‌رچاوی رووناک
کردبوونه‌وه سه‌یریکێ سیمای جه‌خار گرتوی هه‌موویان کرد و سه‌رنج
وه‌ک په‌پوله‌ له‌سه‌ر روخساری رزگاردان نیشته‌وه، به‌و تهنه‌ا ساته‌ ده‌تتوانی
داستانیکێ گه‌وره‌ی تازار و ژان له‌ چاویا بخوئینته‌وه، ده‌ستی مالتاوايیت
له‌ نێو ده‌ستی هه‌موویان نا، به‌لام رزگار ده‌ستیکێ جیاوازی هه‌بوو، له
هه‌موو ژبانندا ئەوه دووه‌م پیاو بوو که به‌ده‌ست گرتنی هه‌ست و ته‌زوویه‌کی
سه‌یر دات بگری و له‌گه‌لیدا هه‌ست به‌ به‌دلتیا بوونیکێ په‌تیبی بکه‌ی،
پیش ئەو تهنه‌ا ده‌ستی سواره‌ ئەو هه‌سته‌ به‌چپه‌ژه‌ی پێ به‌خشیبووی.

ساتی مالتاوايی تووی و رزگار ده‌تگوت ژانی مندال بوونه، ریزیک
فرمیسک به‌سه‌ر نیگاتا داباری و تالای دوا نیگای دابران قیژه‌ی نامۆبی
و غوربه‌ت بوو له‌ ناختا ده‌نگی ده‌دایه‌وه، حه‌زت ده‌کرد ئەویش وه‌ک ئەو
شيعرانه‌ له‌ کۆل نێی و هه‌میشه‌ له‌گه‌لتندا بپت، دلۆپه‌ ئەشکه‌
قه‌تیسماوه‌که‌ی چاوی ئەویش گه‌واهی ئەو تازاره‌ په‌نه‌انه‌ بوو که ساتی
مالتاوايی له‌ ده‌روونی ئەویشی چاند، باوه‌شت به‌رزگاردان کرد و پیت گوت:
- هه‌رگیز تووم له‌بیر ناچپته‌وه.

فرمیسکه‌ قه‌تیس ماوه‌که‌ی به‌ر بووه‌وه. نیگایه‌کی سه‌یر بوو،

ده‌رپینیکێ قوولی بێ وتن، خۆشه‌ویستی بوو یان له‌ خۆشه‌ویستی
قوولتر؟ رزگار ده‌فته‌ریکی چکۆله‌ی له‌به‌ر باخه‌لی ده‌رهینا و دایه‌ ده‌ست
و گوتی:

- ئەمه‌ یادگاری من بێ له‌لات، به‌نیازی دیدار.

که ئەوه‌ت بیره‌اته‌وه په‌شیمان بوویته‌وه له‌و ساته‌ بیره‌کده‌وه‌یه‌ی که
هانی دای ده‌فته‌ره‌کانت بسوتینی و خۆگه‌رم بکه‌یته‌وه، هه‌ر به‌و رێگایه‌دا
هاتی که بۆیان ده‌ستنیشان کردی و که‌وتیته‌ ناو ئەم ئاپۆره‌ بێ
ئه‌ژماره‌وه. دانیشتی تا ماندویتی ئەو پیاده‌ ره‌وییه‌ت ده‌رچتی و شتی
بخۆیت تا هیتز بداته‌وه به‌ر و دووباره‌ له‌گه‌ل کاروانه‌ بێ سه‌ر و به‌که‌دا
وه‌کو ماسوئیکێ بێ نامانج بکه‌ونه‌وه ری و هه‌نگاو هه‌نگاو ئەو زیده‌
په‌رۆزه‌تان به‌جی به‌یلن.

مه‌ودای نێوان خیزانه‌کان زۆر نه‌بوون، هیتنه‌ نزیك بوون له‌ یه‌کتر که
چاوتان له‌ جووله‌ی یه‌کتر و گویتان له‌ ئاخ و ناله‌ی یه‌کتر بوو، ده‌تگوت
رووه‌کی خۆرسکن و له‌و ده‌شتاییه‌دا رووان و با که‌رویتشکه‌تان پێ
ده‌کات. نانیکت ده‌رهینا و ده‌ستت کرد به‌ جوینی، بپرت په‌رش و بلاو
بووبوووه و نه‌شت ده‌توانی به‌ ته‌واوه‌تی بپیر له‌ شتیکێ دیاری کراو
بکه‌یته‌وه، زیدی به‌جیه‌یلراو، هه‌ره‌س، دایکت و به‌هاری خوشکت،
رزگار، رابردوو، ئیستا، داهاتوو، له‌ یه‌ک کاتدا بپرت له‌ هه‌مووان
ده‌کرده‌وه و بپرت له‌ هه‌چیشیان نه‌ده‌کرده‌وه، هه‌روه‌ک ئەوساته‌ سه‌ختانه‌ی
حه‌په‌سان و رامانه‌ ون بوون له‌ نێو ملیۆنه‌ها پرسپاری بێ وه‌لام و وه‌لامی
بێ پرسپار و ابوو، کاتیکت زانی ددانه‌کانت نانیکیان هاریبووه و ئاودیوی
جه‌سته‌ت بووه‌ته‌وه، له‌ پر قیژه‌ی ژنیک سه‌رتاپای بپیر کردنه‌وه و خه‌یالنی
ده‌رچوو، چاوه‌کانی داخستبوو هه‌ر ده‌تگوت خه‌ویکی سووک خه‌وتوو و
فریشته‌ ده‌یدوینی، ده‌تگوت کۆرپه‌یه‌کی ساوايه‌ و باوه‌شی دایکیشی
بیشکه‌یه‌کی ئەزه‌لییه‌، هه‌روه‌کو قه‌ت پیشتر چاوی نه‌کردبیته‌وه و رۆژگاری
نه‌دیبه‌، چاوه‌کانی داخستبوو، قه‌ژه‌ ئالۆزکاوه‌که‌ی ده‌تگوت قه‌ژ لولی

کۆریه فریشته بیه کانی دهوری حه زره تی مریه من.

دایکه که ده گریا، گریانیکی واکه هه ر ئه وه بوو گلیته ره شه کانی هه ل نه ده وه رین، سه رنجی له سه ر منداله که ی لانه ده چوو، ده تگوت ده یه وی بیگوتیتته وه قوللایی چاوییه وه، تو و ئه وانه ی ده وره ریشی هه موو ده گریان و سه رنجی گریان ویتان چه قیبه وه جه سته ی منداله که، ده تگوت ده تانه وی به سه رنجی به سوژ رۆحی هه لفریوی منداله که بگرنه وه و دایکه بی ده رتانه که ی شاد که نه وه، هه ر له و جیگایه چالکی لاکیشه یی بچوکیان هه لکه ند، ویستیان منداله که له نامیزی دایکی وه رگرن و بیخه نه باوه شی زه ویه وه، دایکه که تووند تووند منداله که ی گرتبوو به سنگی خۆیه وه، وه ک بیه وی جه سته ی خۆی و ئه و تیکه ل بکات، ده تگوت هه ولی ئه وه ده دات دووباره بیخاته وه نیوه سکی و جاریکی تر بو هه تا هه تایه له سکی خۆیدا هه لی بگری و هه رگیز نه یهینیتته وه نیو ئه م دنیا به مه رگ سیخناخ کراوه، له ده ستیان ده رهینا و خستیانه سکی زه ویه وه، هه ره کو ساتی ژان گرتنی به و منداله ژان گرتیی و تلاویه وه و خۆی خواره وه، تۆش وینه ی سات به ساتی ژانه کانی ده چونه ئه لبوومی یادته وه، گلکۆی منداله که ش هاته نیو میشکته وه و هینده ی تر بیرت بووه شانوی کاره ساته له رۆژگار و شه وگار گه وره تره کان.

تۆش وه ک ئه و خه لکه جاریکی تریش بارگه ت به ست و که وتیتته ری، ئافره ته که هیتتا به سه ر گلکۆی منداله که وه ده گریا، بارگه ی به سته وه، تا ئه ویش بکه ویتته نیو ئاپۆره ی خه لک و گه له کۆچه وه.....

۲

دیلی ده ستنی کات بوون و نه یده هیشت شوین به خۆتان بگرن، که هه ستان به تارمایی خینو ئه ندازی شه و ده کرد هه نگاوتان ترسناکتر و گورج تر ده بووه وه، وه ک ئه وه ی مه رگ له به رگی تارکیدا بی و بیه وی خۆی بخزیتیتته دیوه خانی رۆحی له چنگدا گرمۆله بووتان، تو ده رۆیت و هه مووان ده رۆن، زرمه ی تۆیه کانییش به دوواتانه وه ن، کۆل و باره که ت پشتت کوور ده کاته وه و، هه مووان به پشتی به سه رما و بار کوور بووه وه ده رۆن، ئیواره یه که له هیه چ ئیواره یه کی تر ناچی، هه رچی په رهی ره شی میژوو هه لده یته وه ئیواره یه کی تری له شپوه ی ئه م ئیواره یه ی تیا نابینی، مه گه ر هه ر له ئه فسانه توومار نه کراوه کانی خۆتاندا هه بن، به لام نایه ته وه بیرت نه نه که پیره و نه باپیره ت هیه چ حیکایه تیکی له و شپوه یه ی بو گپرابیتیه وه، بیر ده که یته وه و له دیمه نی خۆت و خه لک راده مینی و گومان ده که ی له وه ی ئه و ئیواره یه ئیواره یی، گومان ده که ی له وه ی کات و شوین له ئارادان و ئیوه ش مرۆقی راسته قینه ن و ئاسایی هه نگاو ده نین، هه ست ده که ی هه نگاوه کان هه نگاو نین و ته قه لی گه وره گه ورن و چیا نوشداری ده کن، ناو سکی کتیوان ده بینی له ده ره وه ن و بینراون، جه رگ، دل، گورچیله، هه ست ده که ی شاخ وه کو تو رۆح و جه سته ی هه یه و له و ساته دا هه نگاوه ترسناکه کان نوشداری ده کن، بیر ده که یته وه و له خۆت راده مینی، به بی رای خۆت قاچه کانت وه ک هی مرۆقی له ته ن دروست کراو ده روا و ده روا و ناوه ستنی، میشکت هیه چ ده سه لاتیکی به سه ر جه سته تدا نییه، هیندی جار عه قلت فرمانیشی پی ده کا راوه ستنی که چی سه رپیچی ده کا و هه ر ده روا، ده لپی جه سته یه کی یاخیه و چی تر نایه وی گوترا یه لی فرمانه کانی میشکت بی، ته نها زرمه ی تۆیه کان فه رمانی پی ده کن هه نگاو هه نگاو شوین به جی به یلی و ملکه چی ئه و فرمانه زه بر به ده سته بی. به ده م رپوه له خه لک راده مینی،

رهنگیان له هیچ رهنګی ناچې، پوره دیه کی ترس نه دگاری هم موویانی داپوشیوه و ناهیلې هیچ رهنګی کی دیاریکراویان هبې، گویت له وژه وژې قسه و باسه کانیانه به لومړنی دهنګه کان ناسایی نین، له دهنګی مړوقانې دهچن ئیزرائیل له سهر سنگیان راوه ستایې و بیهوئ هره نه و کاته بیان تاسیتنې، باسه کان ناسایی نین، ته نه باسی جه خماخه و هور و باران و با و مهرګن، که س باسی ژبان ناکات، که س به ته ما نییه داهاتوو بیینې. سهیری چاوی پیاوه کان ده که ی شوه قیان نییه و کزکز بوونه ته وه، هره ده لیبی نه و پیاوانهش نین که سمیلان باده دا و ایان ده زانی سمیل نیر بوونیان ده پاریزې و دهرده خا! ده لیبی نه و پیاوانهش نین له مالله کانی خو باندا سهر دار بوون و ژن و مندالنه کانی شیان رهنه تی بې ده سلانان بوون، سهیری چاوی ژنه کان ده که ی، له و ساتانه زور کزترن که له ژیر رهنه تی تیلای مېرده کانیان فرمیسکی ناشکرا و نه پینیان هله دهرشت، سهیری چاوی مناله کانت ده کرد، مات بوون له و ساته ماتانه ی که ماموستا دهستیانی به دار توژاند بووه وه، شیوه کان شیوه ی تر بوون، رهنه کان رهنګی تر بوون، توژ نه خوژت بوویت و نه خوژت نه بووی! ههسته کانت له بهر سرما و هیلاکی ته زی بوون و نه تده زانی شاعیریت یان شاعیر نیت!

نه تده زانی کچیت یان کچ نیت! بیرت بلاو ده بووه وه و کوو ده بووه وه، دهچووه لای دایکت و بهار، ناخو بې تو بې چه ند نازاری نه و دایکه دهر وون پر له که سهرهت بدات، چاوی دایکت ده هاته بهرچا که چون شیتانه ده یگپرې و ته ماشای هم موو کچانی له ته مه نی تو و له شیوه ی تو و له قه باره ی تو ده کات و له حه ژمه تان دهستی به هار تووند ده گری نه ک نه ویشی لی ون بې، به دیتنی هره ده موچاویکی له شیوه ی ده موچاوی تو دلې داده خورپې و بانګی تو ده کات به لومړنی که ده زانی نه و که سه تو نیت خاموش ده بیته وه، وه ک خاموش بوونه وه نه و ساتانه ی که ئیتر دلنیا بووه وه له وه ی باوکت ته و او بوو ئیتر ناګه رپته وه بو لای، دلنیا بییه کی رهنه تر له قه تران. له سهره تادا ههستی کی سهیری لاجو، هه رچه نده به چاوه کانی

لاشهی له ت و په تی باوکتی دی و له دوا دم به یه کدادانیدا ناګای له مهرگی بوو، به لومړنی وه ک باوه ری به چاوی خو ی نه کردبې، ههستی ده کرد نه و نه مردووه و دیتته وه، له گه ل هره له دهر گادانیک راده چله کی و سهره تا ده موچاوی ده گه شایه وه، به لومړنی دوا جار خاموش ده بووه وه، ورده ورده دلنیا بوو که ئیتر نه و مېرده کوتایی هات و نایبیتته وه، سامناکترین دلنیا بې بوو. له نه کاو بیرت دهچووه لای رزگار، رزگارته ده هاته بهر چا و تو پریکی کردو ته سهنګه ر و تو په کانی بې مېهرانه له م بهر و له و بهری زرمه یان دی و دته قنه وه، نه ویش له گه ل هم موو ته قینه وه یه کدا چاوه گه شه کانی داده خا و دهستی له ژبان ده شوا، به لومړنی که ته قینه وه که ته و او ده بې و جهسته ی خو ی ده بینی وه کو جارن ده جو لپته وه و هیچ پریشکی کی بې به زده ی تو په کانی بهر نه که و تووه زهرده خه نه یه ک ده که وپته سهر لپوه کانی و ده ست ده نیت به زیناتی تفه نګه کی و ته قه یه ک ده کا، گو بې له دهنګی تفه نګه کی خو ی ده بې، ده بیستی له چا و دهنګی تو په کاند دهنګی تفه نګه کی نه و زور هیواش و نه بیستراوه، زهرده خه نه کی ده کو ژپته وه و تارمایی ناو میدیبه ک سهرتا پای داده گری... ته ماشایه کی بن بهر ده کانی تر ده کات هاو رپکانیسی وه کو خو ی هه مان تارمایی دایپوشیون، له نا کاو دهنګی یه کچکیان ده بیستی «کو پینه ده ستورد که ن نزیک بوونه ته وه و بهر و روومان هاتن». تفه نګه کان دهستی بې ده که ن گولله وه ک بریشکه ده ست ده کات به ته ق و تو ق..... پاش ماوه یه ک دهنګی ته قه کان راده وه ستن، دوژمن شکایه وه، سهر بازه کان کشانه وه، رزگار و هاو رپکانی به شانازیبه وه سهیری یه کتری ده که ن و باسی شه رکه ده که ن، تا نه و ساته ی فرۆکه کان دین و ، نه مانیش ده چنه وه بن بهر و کونه ته یاره کانه وه بوژدومانی شار ده کری، بوژدومانی شاخ ده کری، سهر بازه کان دینه پیشه وه، هیرش ده ست بې ده کاته وه، نه مجاره جگه له کشانه وه ی پیشمه رگه و خو دهر بازکردن هیچ ریگایه کی تر نییه، له دۆلپکه وه بو دۆلپکی تر له شه رکه ده دور ده که ونه وه، شوینی سهرکه وتنی یه که م جار ده که وپته دهستی دوژمن، له بهر یه کی دوور تره وه

سەنگەر ساز دەكەن، فرۆكەكان ديسانەو وەك تەبیرەكانی ئەباییل دینەو، پیشمەرگەكان لە روانگەى ئەواندا سوپای ئەبرەهەن و دەیانەوئ دەریان كەن لەو خاكە، چ مێژووێكى بى شەرمە ئەوێ مێژوو نووسە بى شەرمەكان دەینووسن! هەنگاو بەهەنگاو راویان دەنێن تا خاكیان پى چۆل دەكەن. ديسانەو وە بیرت كۆ دەبیتەو و دیتتەو و لای رێچكەى مێروو لە ئاسای گەلە كۆچكە، بىر دەكەیتەو ئەمڕۆ چەند شەمەیه، نازانى، زیاتر بىر دەكەیتەو هەر نازانى! خوشت نازانى بۆ دەتەوئ بزانی چ رۆژتیکە و چەندی مانگە، رەنگبى بەتەوئ مێژووى ئەو كارەساتە لە مێشكتا بنووسیتەو، جا بەچى دەچى، مێشكت پەرە لە مێژووى كارەساتى سەیر، ئەوانەى كە لە هېچ كەتیبىكى مێژوودا وەكو خوێبان تۆمار نەكران، ئەوانەى كە ئەگەر وەكو خوێبان تۆمار بكرین هەموو مەزۆقايەتى دەخەنە ژێر چەترى نیشانەى كى گەورەى پرسىارەو، سەبىرىكى لای چەپت دەكەى پیاویكى چل سالى دەستى منالێكى سى سالى گرتوو، سەرما و ترس دەموچاوى گرژ و خەمیش مۆنى كردوو و چەندان خەتى كورت و درێژ و ناریك وەك نەخشەى جوگرافى نیشتمانىكى لەتوێت دەموچاوى شىواندوو.

لێت پرسى:

- ئەرى كاكە ئەمڕۆ چەند شەمەیه؟

دەتگوت قورستىن پرسىارى لى كراو، هیلە تەریبەكانى نىو چاوى چوونەو یەك، كەوتە بىر كەرنەو، تاس بریدیەو، لەوكاتەدا چى وەبىر هاتەو، كام وەبوشوو و كام كارەسات، نەتزانى، وەلامى پرسىارەكەتى پى نەبوو، ژنەكەى بەكوئ و بارىكەو چەند هەنگاوئ لە دواترەو بوو، ئەویش نەیدەزانى، پیاویكى ریش سپى ئەو وەلامە قورسەى پى دراىەو بەسكالاو گوتى:

- ئەمڕۆ جومعهیه؟ خوايه تۆیه، هەزار و یەك تۆیه، نوێژى جەماعە تیشمان لە كیس چوو.

پیاو چل سالیبەكە گوتى:

- خالۆ گیان لە جياتى نوێژى جەماعەت كۆچى جەماعەت دا بەستراو!

وشەى (كۆچ) وەكو چەقۆبەكى تىژى داخكراو چزەى لە گوتتەو هەلساند... ئەى تا كوئ بچن؟ چەند ملیۆن هەنگاوى تر بنین؟ ئەم كۆچە لە كوئ دەستى پى كرد؟ لە كوئ كۆتایى دیت؟ كۆچى دواى، كۆچى دواى، مردن، تەنھا مردن دوا كۆچە، وەك چۆن لە داىك بوون بەكەم كۆچ بوو، چ كارەساتىكە ژيان، بەتایبەتى ژيان لێرە، لە رۆژەلات، بەتایبەتى لەو ولاتەدا... هەنگاو هەنگاوى قووت دەدا، كات دەروا و تاوان دەمیتى خەرىكە دووبارە شانۆى شەو نومایشى نازار و تالاو كۆچتان لەژێر پەردەى تارىكیدا بۆ بەنەتیبەو بەكات، ديسانەو ژوانتان لەگەل هەور و بروسكە و باراندا هەبە، هەور دەلێى سالیەى سالیەى نەدیو و لەو ساتەدا بەدیمەنى پەرش و بلاو بوونەو تان بەسەر ئەو كىو و هەردەدا دەگرمیتى و دەبارى، دەلێى لە خوشى نەبوونى مالى و دیوار كە جارن بىنى نىوئ لى قەدەغە كردبوو و بەپەرۆشەو دەتانشواتەو، دەبارى و دەبارى و پشوو بەك نادا، تەرتان دەكا جەكانتان، پىستتان تەنانەت هیندى جار هەست بە تەر بوونى گوشت و خوینى خوێتان دەكەن، هەست دەكەن باران و تىكەل بەخوینتان دەبى، هەست دەكەن ناوەو جەستەشتان وەكو ئەو دەشت و دەرە بوو تە قور و چلپاو، بىزار دەبن، دەگرەن، جنبو دەدەن، بەلام نە هەور لە گرمەى خوئ دەكەوئ، نە ئاسمان لە فلاش لیدان دەكەوئ، هەر دەلێى بروسكە فلاشه و ئاسمان وینەى ئەو مەرگەساتانە دەگرئ. بەمنداى پىیان گوتبووى خوا بەك دنیای دروست كردوو و لە ئاسماندا بە و ئاگای لە خەشى مار و مێروو، لەوساتانەدا وات دەزانى ئەمە خوايه فلاش لى دەدا و وینەتان دەگرئ، لە دلى خوێتەو دەتگوت بشى ئىستا خوا خەمبار بىت كە ئەم دیمەنە تراژیدیایە دەبىنى یان ئەویش وەكو رۆژنامە نووسە بیانیبەكان وینە دەگرئ و سبەینى لە تەلەفیزیۆنەكاندا پىشانى خەلكى ئەستیرهكانى دەدا و ئەوانیش هاوكات خەمبار دەبن! بەلام

که وینه‌کان هه‌لگیران و خرانه ئه‌رشیفی ته‌له‌فیزیۆن و پوژنامه‌کانه‌وه کهس مه‌رگه‌ساتی ئیوهی له‌بیر نامینی. بروسکه‌کان وینه‌ی زۆر مردن و په‌ق بوونه‌وه‌ی منال و پیریان گرت، وینه‌ی زۆر درم و په‌تا و گیان دانیان گرت، هه‌موویان له‌ئهرشیفی خوادا پارێزراون!

پیش ئه‌وه‌ی شه‌و دا‌بیت و تاریکی ناوچه‌که بکاته چاوه‌ندازتیکی ترسناک له‌روو و رووخساری به‌کتر راده‌مان و ئوخزنتان به‌یه‌کتر ده‌هاته‌وه، هه‌مووتان هه‌مان شیشه‌ داماویتان له‌روو ده‌دره‌وشایه‌وه به‌لام سوپای تاریکی له‌یه‌کتری دا‌پریون و کهس کهس نابینی، ته‌نها گویتان ناگاداری گریان و کروزانه‌وه‌ی به‌کدییه... تۆش به‌ته‌نها له‌چه‌ندبستی زه‌وی شیداردا په‌توویه‌کت راخستوه و په‌توویه‌کت پیچاوه‌ته‌خۆت و دانیشتووی، گریانت دێ و ناگریه‌ی، خۆشت نازانی بۆ ناگریه‌ی، ده‌لێی به‌ره‌ستی له‌به‌رده‌م شه‌پۆلی فرمیستک دایه و ناهیلێ په‌هابیت... تاریک و نوته‌که... ئاسمان ده‌لێی لافیتیه‌ی په‌شی پرسه‌یه، زه‌وی ده‌لێی کیتلگه‌ی مرۆقی خورسکه! هه‌ر ده‌لێی قارچکن به‌و ده‌شت و ده‌ره‌وه هه‌لتۆقیوون، ئه‌و تاریکییه‌ زووری ئینفرا‌دی زیندانی و به‌بیر ده‌هینایته‌وه له‌ویش تارکی وه‌ک پارچه‌یه‌کی قه‌تران چن چاوه‌کانتی کوپتر کردبوو، به‌لام کهس گوپی له‌کروزانه‌وه‌ت نه‌بوو، ئیستا گه‌ر گوئ هه‌لخه‌ی گویت له‌میلیۆن کروزانه‌وه‌ی تر ده‌بێ، ئه‌وه زیندان بوو ئه‌مه‌ کوچ، کوچیکی پر له‌کوچ، سێ میلیۆن کوچ له‌کوچیکدا! تیژه‌ وه‌تیژه‌ و وه‌لامه‌که‌ی به‌ده‌ستی میژووه‌یه، به‌لام میژوو هی ئیوه‌ نییه، ئه‌مه‌ سیاسه‌ته‌ سیاسه‌ت، سیاسه‌تیش به‌ده‌ستی گه‌وره‌کانی ئه‌م زه‌مینه‌وه‌یه!

هاواره‌کانتان نانوسریتته‌وه، داد و بی‌دادتان ناخویندیتته‌وه، خۆت کوور کردووه‌ته‌وه هه‌ر وه‌کو ئه‌وه هه‌ورازانه‌ی ساله‌هایه بۆ هه‌نگاوی پر له‌سامی پیشمه‌رگه‌ کوور بوونه‌ته‌وه، ده‌ته‌وی تاویک خه‌و بجیتته‌ چاوه‌کانت، چرکه‌یه‌ک ئاگات له‌و دنیا‌یه نه‌مینی، کوا سه‌رما ریگه‌ی ئه‌وه‌ت ده‌دات؟ ژانه‌سه‌ر خه‌ریکه ده‌ماره‌کانی سه‌رت ده‌پچرێ، هه‌ست ده‌که‌ی هه‌ر ئیستا

ده‌میری و ئه‌و ژانه‌سه‌ره ده‌تکوژی، قه‌ت ژانه‌سه‌ری وات نه‌دیوو ئه‌و پوژه نه‌بێ که هه‌والی مه‌رگی سواره‌یان به‌گویتا چزان، ئه‌و پوژه‌ی که له‌خه‌یالی خۆتدا سه‌دان نه‌خشه‌ت کیتشا چۆن چۆنی ژووانی له‌گه‌ل سواره سازکه‌ی، جارێک بیرت ده‌کرده‌وه له‌ناکا و بچی و پیشتر هه‌والی نه‌ده‌یتێ ئه‌وسا شادمانتر ده‌بێ، جارێک بیرت ده‌کرده‌وه نامه‌یه‌کی بۆ بنووسی و ناگاداری که‌یتته‌وه له‌رزگار بوونت له‌به‌ندیخانه، جارێک بیرت ده‌کرده‌وه بنیری به‌دایدا بیه‌ته‌وه ئه‌و دێ نزیکانه و بیینی، هه‌ر جاره و نه‌خشه‌که‌ت ده‌گۆری و دانه‌یه‌کی ترت له‌جیگه‌ی دادنا، ئه‌شکه‌نجه و نازاری زیندانت له‌بیرده‌چیتته‌وه و له‌بیر ده‌به‌یتته‌وه.

هاتیه‌ته‌وه بۆ مالی خۆتان، ئه‌و ماله‌ سارد و سه‌په‌ی ده‌می‌ک بوو بی باوکیته‌ی کردبوویه کوانویه‌کی سارد و پر له‌خۆله‌میش، دایکت به‌دیتتی تۆ کوپیک شادمان بوو، ده‌تگوت هه‌ر ئه‌وساته تۆی بووه، هیتنه‌ شادمان بوو ده‌گریا، دوا‌ی تاوی هه‌والی سواره‌ت پرسێ:

- دایه‌ گیان «سواره» چۆنه؟ ئیستا له‌کوپیه؟ ده‌توانین هه‌والی بۆ بنیرین بیه‌ته‌ ئه‌م نزیکانه؟ په‌نگ له‌رووی دایکت هه‌لگیرا، ده‌تگوت لیمۆی زه‌رده و گوشراوه، ده‌بوست وه‌لامی پرسیاره‌که‌ت بۆ ریک بخت و هیچ نه‌بێ له‌و ساته‌دا راستیت لێ بشاریتته‌وه، به‌لام تۆ هه‌ستی دایکت خوینده‌وه، زانیت شتێ رووی داوه، مردن؟ دلت داخو‌ریا، خورپه‌یه‌ک وه‌ک رووخاندنی باله‌خانه به‌زه‌کان له‌کاتی بوومه‌له‌رزه‌یه‌کی سه‌رانسه‌ری ولاتیک گشت ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی هینایته‌ ژان. سواره دوومانگ بوو شه‌هید بوو بوو، چه‌په‌سای، فرمیستک قه‌تیس ما و ژانه‌سه‌ر خه‌ریک بوو بتکوژی، خه‌ریک بوو ده‌ماره‌کانی که‌له‌سه‌رت بیچرێ، به‌لام نه‌ی ده‌کوشتی، دوو مه‌رگ و دوو نازیز چه‌په‌سانیکی مه‌زنیان تیدا دروست کردی، ئه‌م شه‌ویش له‌وساته ناهه‌موار و چه‌په‌ساوانه‌ت ده‌چی و ژانه‌سه‌ر خه‌ریکه ته‌وقی مه‌رگت له‌به‌ر بکات، بشێ ئه‌مشه‌و ته‌واو بیت، ئه‌ی چۆن ته‌واو نابیت؟ تۆ ئه‌وه هه‌موو شه‌وه ده‌یجورانه‌ی زیندانت پێ ته‌واو کرا،

به تايبه تي شەوى يەكەم، شەويكى ئەنگوستەچاو، شەستە بارانى ھەورتيكى توورە و سەرکەش ميوانى ھەريمي جەستەى شەكەتت بوو، كەشى زستانی و تەزبو كەم جار دەبوو ميوانى گەرمەسيتر، مووچوركي سەرما تەرز بەسەرتاپاي جەستەى شەكەتتدا دەھينا، تەوقى سەرت ببو مەيدانى ھەلبەز و دابەزى دلۆپە تەزبوەكان، نيگاكانت لە سنوورتيكى تەسكدا ئاويتهى تاريكى دەبوون، دەلەرزيت و چۆقەى ددانت دەھات، تا ئەو كاتە رتيكەوتى زستانی و سەختت نەكرد بوو. سەرما سەختەكە و بارانە بەردەوامەكە لەو دەچوو فرمانيان پي كرابي ئەو شەو بەنيازي كوشتنى تۆ و بەخور دابەكەن، وەك نابينا چاوەكانت زەق دەكردهو و ھيجيت نەدەدى، ئەو جلاشەى كە لەبەرتدا بوون كراس و تەنورەى قوتابخانە و چاكەتيكى رەش باراناويان لي دەچۆرا، كە بارانەكە بۆ چەند ساتيكي كورت رادەوہستە و كزەبايەك ھەلى دەكرد ئەوئەدى تر سەرما دەگەيشتە ماسولكە گرژەوہ بووہكانت، ھەردوو دەستت و لوتت و گوپچكەكانت ھەستت نەدەكرد پيئەوہ ماون، دەميك بوو وەك داوہليكي نيو كيئگە لەويان چەقاندبووى، ھەستت دەكرد ھەردوو پيئە تواناي ھەلگرتنى نيوەكەى تری جەستەتيان نەما، ويستت بۆ ماوہيەكى كورت لەسەر چيچكان دانيشى و بحەسيئەوہ، بارانەكەش ھەروا سەر و جەستەى دەشوشتەوہ، ھەورە بروسكەش جار جار بۆ ماوہيەكى ئيجگار كورت بەر پيى رووناك دەكرديهو، وات زانى بروسكە، يان گرمەى ھەورە، بەلام ئەمجارە نەرەبەكى لە گرمەى ھەور سامناكتر بوو...

- دامەنيشە، سەگى كچى سەگ خۆ بۆ ميوانيما نەھيناوى!

ئاي دايەگيان، چەند ترسناك بوو ئەو دەنگە، زوو ھەستاي، سەرماكە ھيئى لي پريبووى، خوئىنى شادەمارەكانت لەو دەچوو بەستبيئى بۆيە جار جار لەبەر رووناي بروسكەكان قامكەكاني خۆت دەبيني سوور ھەلگەرا بوون و گۆيان نەدەكرد. دوو ھەنگاو چوويئە داوہ، وەكو نابينا دەستت بۆ داوہ راگرت بەلكو ديوارتيك لە پشتەوہ بي و پالى پيوە بەدى، بەردتيكى

گەورە لە پيئە ھەلكەوت و بەپشتدا كەوتى و ئازارتيكى سەخت لە پشتت ھەلسا، ئازارى سكت و پشتت ھەر لە ئيوارەوہ ئاناراميان كرددبووى، لەوكاتە شوومەدا خوئى رپيئى مانگانەش سەربارى ئازارەكاني تربوو، ئەو ئازارە سروسشتكردهى ھەموو مانگي چەند رۆژي بەدحالى دەكردى و ئەوساتەش باران و سەرما زەميينە خۆش كەرى ئەو ژانە سەختە بوون.

ھەستايئەوہ و دوو ھەنگاوى ترت بۆ داوہ نا، ئەمجارەيان بەئاوات گەيشتى، ئەوہ ديوارتيكە، پالت پيئەدا و قورسايى جەستەت لەسەر لاقەكانت و بە پشتيوانى ديوارەكە سەقامگير كرد، لە نزيكەوہ دەنگى قاقاي ئەوانت دەبيست، ئەوان لە ژوورەوہ بەزمى مەى نۆشينيان گەرم بوو، دەنگيان كاسى دەكردى، دەنگيان بۆ تۆ وەك قورقوشمى توادە بوو دەتگوت گويى تۆ پي سيخناخ دەكەن. نەت دەزاني كاتژميتر چەندە؟ دەتگوت قەت ئەمشەو تەواو نابي و رەق دەبەوہ، چاوەكانت لەو سنوورە تەسكەى نوتەكستانەدا رەھا كرد و لە دوورى دوورەوہ گلتويپتيكى ھەلكراوت بەدى كرد، لەگەل ئەو رووناكىيەدا بوويئە ھاوئەم، دەتگوت رەنگيئە لە رووناي ئەو ژوورەدا لاويكى خوئىن گەرم دانيشبيئەت و رۆمانتيك بخوئىئەوہ، يان كچيكي زبەرەكە و بۆ تاقى كرنەوہيەك بەديار كتيبەكانييەوہ بيدارە، ياخود ژنيكە بەم نيوە شەوہ ژان دەيگرى و ماندوو بووہ و شەلالى ئارەقە و ھا ئيستا ھا ساتيكي تر كچيكي جوان يان كورتيكى جوانى دەبي و مرؤقيكي كەساسى تر ديئە سەر ژمارەى زۆر و بۆرى دانيشتوانى زەوى، رەنگە شاعيريك بي و ژانى شيعيريك بي ئارامى كرددبي و بيەوي گوزارشت لە بارى دەروونى خۆى بكا، دەتزانى شيعر چۆن ژووانى نيوە شەوان دادەنئ لەگەل شاعير، ماوہيەك بوو لەگەل شيعرا كەوتبوويئە عاشقبازى و زۆر كەرەت ژووانى نيوەشەوتان پيئەوہ ھەبوو، زۆر جاران بي ئاگادارى تۆ دەھات و ئاويئانت دەبوو، ھەروەك ئەو نيوەشەوہى ئەو شيعرەت نووسى و ژانەكاني نيرگرت تۆمار كرد، جگە لە دەربيني ھەستتيكى مرؤقانە چيئەت وتبوو؟ ئەو شەوہى نيرگرت ژان دەيگرت

زستان بوو، زستان هه سارگه‌ی زۆربه‌ی کاره‌ساته‌کان بوو، مامانه‌که ئیشکی ئه‌و ژانه‌ی نیرگری ده‌گرت و ئه‌ویش شه‌لالی ئاره‌ق بوو، نه‌ده‌یتوانی نه‌دانیشتی نه‌هه‌ستی نه‌پال که‌وی، ده‌تگوت به‌چه‌قۆ له‌ناخه‌وه‌ ورگی چه‌قۆ ئازن ده‌که‌ن، شاریکی خامۆش و سارد، جگه‌ له‌ گفهی با که وه‌ک گورگ ده‌یلورانده‌ و سامناکییه‌کی ده‌خسته‌ ده‌له‌وه‌ هیچی تر نه‌ده‌بیسترا، شار ده‌تگوت له‌ گه‌رووی ئه‌فسانه‌کانه‌وه‌ ده‌ره‌ینراوه‌، شه‌وه‌ ده‌تگوت له‌ جیوه‌وه‌ و قه‌تران هه‌لکیشراوه‌، نیرگر له‌ ته‌نگانه‌ی منال بوون دابوو، مامانه‌که‌ گومانی له‌ ژبانی نیرگر و مناله‌که‌ی ده‌کرد، هاتن، کۆمه‌لیک چه‌ک به‌ده‌ست به‌قوناغه‌ تهنه‌نگ به‌ربوونه‌ ئه‌و دوو ئاواره‌ته‌... ده‌یانپرسی:

- کوا؟ می‌ده‌کته‌ له‌ کوپیه‌؟

ئازاد دوو مانگ بوو پتی چپای گرتبووه‌ به‌ر، نیرگریان برد و دوا‌ی دوو مانگ بینیانوه‌، «شاخه‌وان» ی بوو بوو، شه‌وی ژان گرتنی نیرگر و زیندان کردنی له‌ شاردا بوو به‌سه‌ریاسی هه‌موو دانیشتنی، تۆش شیعرکت بوو نیرگر نووسی، ئه‌و شیعه‌ریان پتی گرتی و تۆشبان گوتی‌ایه‌وه‌ بوه‌مان جی، چه‌ند شه‌ویکی درێژ بوو، ده‌توت قه‌ت کۆتایی نایه‌ت، که‌چی کازیوه‌ت دووباره‌ بینیه‌وه‌، خه‌ریک بوو گزنگ و چاوت جاریکی تریش به‌کتر بدوین، به‌لام بانگیان کردی و، بردیانی بوژووریکی پۆشته‌ و په‌رداخ، کابرایه‌کی لاوازی درێژ له‌ پشت میزه‌ داره‌که‌دا دانیشتبوو جگه‌ره‌ی ده‌کیشا، به‌ته‌وسپکه‌وه‌ پتی گوتی:

- دانیشه‌!

دانیشتی، زۆرت پتیوست به‌و دانیشتنه‌ بوو، کابرای لاواز هه‌ستا و به‌ده‌ستی خۆی سۆیا نه‌وتیه‌که‌ی له‌ پیش تۆ دانا، سه‌یرت پتی هات، بشی ئه‌مه‌ به‌زیی پیداهاتنه‌وه‌ بی؟! پروات نه‌ده‌کرد، چونکه‌ له‌ هه‌مان شوین دوا هه‌ناسه‌ی باوکت بینی، قاچه‌کانی باوکت له‌ هه‌مان شوین ون بوون، رۆحی

باوکت له‌ هه‌مان شوینه‌وه‌ دابوو به‌ شه‌قه‌ی پال و هه‌لفریبوو ئیدی چۆن باوه‌ر بکه‌ی به‌زه‌بیان به‌تۆدا بیته‌وه‌، دیسانه‌وه‌ به‌ته‌وسه‌وه‌ پتی گوتی:

- ده‌زانی تۆمان له‌بیر چوو بووه‌وه‌ و هه‌ر له‌به‌ر ئه‌و بارانه‌مان جی هیشتبوو، سه‌رمات نه‌بوو؟

تۆ هیشته‌ نه‌وت، له‌ پال سۆپاکه‌وه‌ ده‌له‌رزیت و گه‌رمای سۆپاکه‌ هه‌لاوی له‌ جله‌ ته‌ره‌کانته‌ هه‌لده‌ستانده‌، هات له‌ ته‌نیشته‌وه‌ دانیشت، مژگی له‌ جگه‌ره‌که‌ دا، به‌ده‌ستی راستی ده‌ستیکی به‌پشتت داهینا و به‌هیمنییه‌وه‌ گوتی:

- هیندی پرسیارمان هه‌یه‌، دلنیام به‌راستی وه‌لامان ده‌ده‌یته‌وه‌!

تۆ هه‌ر بی ده‌نگ بووی، له‌و ساته‌دا له‌ دلی خۆته‌وه‌ ده‌تگوت خۆزگه‌ زمانم نه‌گرتایه‌، خۆزگه‌ مرۆف قسه‌ی نه‌کردایه‌، بیده‌نگی چه‌ند دنیا‌یه‌کی قه‌شه‌نگه‌، خۆزگه‌ لیت بگه‌رین هه‌میشه‌ بی ده‌نگ بیت به‌لام لیت نه‌گه‌ران. پرسی:

- ناوت چیه‌؟

- نه‌ورۆز!

- نه‌ورۆز کی؟

- نه‌ورۆز بایز ئه‌حمه‌د.

- باوکت ماوه‌؟

- نه‌خیر.

- باوکت چۆن مرد؟

له‌ جیاتی وه‌لام دانه‌وه‌ ریزیک فرمیسک له‌ چاوته‌وه‌ دابارین، ده‌تگوت بورکانی حه‌په‌سانه‌که‌ت ته‌قیوه‌ و فرمیسکی ئاگرین ده‌بارینی، فرمیسکی گه‌رم یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک ده‌هاتنه‌ خواره‌وه‌ و ده‌تکانه‌ سه‌ر کراسه‌ سپیه‌که‌ت که‌ به‌باران ته‌واو ته‌ر بوو بوو، ئه‌و هه‌ستا و چوو له‌سه‌ر میزه‌که‌ لاپه‌ره‌یه‌کی

هینا چەند دێرێ شیعری تێدا نووسرا بوو گوتی:

- ئەمە هی تۆیە؟

- بەلێ!

پێک لە دەستی خۆت گیرابوو، چۆن نکۆلی لێ بکە، لە دلێ خۆتدا دەتگوت کە هی ئەو شیعەرە هێندە کاریگەرە لێکۆڵینەوێ لەسەر بکری، شیعەرە کە ناوی خۆتی لە ژێردا نووسرابوو، کاغەزەکە دانا و پرسى:

- هاوڕێکانت کین؟

- کام هاوڕێ؟

- لە گەڵ چ گروپێکدا کار دەکەى؟

- لە گەڵ کەس کار ناکەم.

کێبەلە کەى دەستی کە هەر لە سەرەتای دەست بە لێکۆڵینەوێ کردن هەلێ گرتبوو کیشای بەسەر پشتت و تەنھا هاوڕێکی بەرزت لێ هەستا، کێبەلە کەى هێندە لە ناکاو پیا کیشای کە هەر وەکو لە غەیبەو بوو بێ وابوو، جارێکی تر و دووان و سێیان هەمان پرسیار و هەمان وەلام، دواجار بە پلێکانێکی دوور و درێژدا بردیانى تا خۆت لە ژوورۆچکە یەکی تارىک و گەنیودا بینهو، هەستت دەکرد تەواو لە ژێر حەوت تەبەقەى زەمىن دای! وەک چۆن شەوی رابردوو لە حەوت تەبەقەى ئاسمان دابووی لە سەریانێکی بەرزدا باران دەشوشتێبەو. لەو ژێرخانەدا و بەو جلە تەرانهو وەکو مشکێکی لە ئاو هەلکیشراو وابووی، خۆتت وەکو ئەو مشک و سیسرک و قالدۆنچانە دەبینی کە بە بن دیوار و سەر بنمیچی ژوورە کەدا تەراتینیان دەکرد. هیندیک بېرت دەکردهو تا بزانی تۆ کچی یان مشک؟! تۆ مەرۆڤی یان سیسرک و قالدۆنچە؟! هېچ جیاوازیتان نەبوو، لە هەمان ژووردا بوون و ئەوان لە تۆ رەهاتر بوون، توانای جمجۆلیان لە تۆ زیاتر بوو، تۆ هیندەت سەرما چیشتبوو توانای جوولانەو تە نەما بوو، ئەوان لە تۆ نازاتر فرکە فرکیان دەکرد و دەهاتن و دەچوون. لە تارمایی ژوورە کەدا

سەرنجت لە دیوارە بە نینۆک هەلکۆلراوە کان گیر بوو، هینت دایە خۆت و هەستای چوویتە نزیکیانەو تە بتوانی ئەو نووسینانە بخوینیتەو، دیوارە کان پریوون لە ناو، سەرکەوت، کاو، ناشتی، کاروان، بايز، ئەو ناو راپچلە کاندی! هاتیتەو جیى خۆت و دەستت بە گریان کرد و لە بەر خۆتەو دەتگوت: «ئای بابە گیان ئای... بابە...!» لە سوچی بەرامبەرت باوکت راوہستا بوو، بالای دەتگوت سنەوبەرە و چاوی دەتگوت خۆرە دەدرەوشیتەو، بە هیتمیبه کی پیغەمبەرانهو پیتی گوتی:

- «نەورۆز گیان مەگری!»

حەپەسای، خۆ ئەو باوکتە! نەمردوو! قاچەکانیشی پتوہیە و چاوەکانیشی پتوہیە! فرمیتسکە کانت وەستان، بە پشتی دەستت چاوت هەلگۆڤی تا دلنیا بی ئەو هی دەبینی باوکتە، خۆی بوو، چاوی وەک خۆر و بالای وەک سنەوبەر، هەستایتە سەریی و گوت:

- بابە گیان!... تۆ نەمردووی؟ ئەى ئەو هی چاوەکانیان هەلکۆلیبوو، قاچەکانیان بریوہو تۆ نەبووی؟ زەر دەخەنە یەکی پر لە میهر دەم و چاوی پر کردەو پیتی گوتی:

- «کچم خۆراگر بە! چاوشیان هەلکۆلیت هېچ نەلێی، قاچیشیان بریتەو هېچ نەلێی!»

دوو هەنگاو چوویتە پیتەو تە باوہشی پیتا بکەى و لەسەر شانێ ئەودا تیر بگریه، بەلام ئەو دیارنەما، نائومید بووی، بۆت دەرکەوت ئەو تەنھا خەیاڵێکی رووتە و دوورە لە راستییەو، بەلام قسەکانی باوکت لە گوتتا دەزربینگیه، دەنگە کە هیتمن و پیغەمبەرانه بوو، «کچم خۆراگر بە!» دووبارە خەیاڵت رەها بوو، سنووری ئەو ژوورۆچکە یەکی شکاند، چووه نیو قوتابخانە کەت، یە کەم رۆژە نازەى هاوړیت بە تەنیا دادەنیشی، وەک لە پرسەدا دانیشتی نازارەکانی خۆی دەخواتەو و دەری نابری، هەر گوتیشی لە چەقە چەقی مامۆستای میژوو نیبه کە باسی پالەوانیتیبەکانی سەعدی

كۆپى ۋەقاس و قەققاق و تارىقى كۆپى زىاد دەكات، ئەو بىر لەو رۆژانە دەكاتە ۋە كە لە گەل تۇدا پىكە ۋە رىگا دوورە كە قوتابخانە تان دەبرى و لە رىگا زۆر گالته و قسەى خۆشتان دەكرد، زۆر جارىش گىتوگوتان لە مەر كىشەى ئافرەت دەكرد، ئىنجا خەيالت بۆلای سوارەى دەبرى، رىك ئەو رۆژەت ھاتە ۋە بىر كە پىكە ۋە پەيمانى خۆشە ۋىستىتان بەست و برىارى بۆ يەك بوونتان دا، چەند ئىۋارە يەكى دلرفىن بو، لە قوتابخانە دەگەرەنە ۋە، تۆ و نازە بەرمى قسە تان گەرم كىرەبو، سوارە و ھىۋاش پىكە ۋە بوون، سوارە داۋاى يارمەتى لى كىردى كە دەيەۋى بەتەنھايى قسەت لە گەل بكات نازەش بەزەردە خەنە يەكە ۋە دوور كەوتە ۋە و لە گەل ھىۋادا بەپىاسە بەرەو مال بوونە ۋە، سوارە يىش بى پىشەكى دەستى بەدەرىنى ھەستە كانى كىرد، دەيزانى پىۋىست بەو پىشەك يىبە دوور و درىژە باۋە ناك، ھەستى كىرەبو تۆش ھەستى بى دەكەيت و خۆشت دەۋى، ۋەك ھاورپىبەك زۆر جار گىتوگوتان پىكە ۋە كىرەبو، ئەۋىش سەرقالى خۆبىندە ۋەى ئەدەبىيات بو زۆرىش بەپەرۋەشە ۋە شىعەرە كانى تۆى دەخۆبىندە ۋە ۋە ھانى دەداى، چەند ئىۋارە يەكى قەشەنگ بو كە پەيمانى بۆ يەك بوونتان تىادا بەست، جاۋىدانە يەكترتان خۆش دەۋىست، باسى سوارەت بۆ دايكت گىپرايە ۋە، شادمان بو، ئەو بەشادمانى تۆ شادمان دەبو، چ دايكىكى دلرفىن و قەشەنگە، كە سوارەشت پى ناساند ھىندەى تر شادمان بو، سوارە كۆپىكى ھوشيار بو، سەرەپراى ئەۋەى دىمەنىكى سەرنج راکىشىشى ھەبو، چاۋە كانى ھەنگۆتىنى و خۆى ئەسمە رىكى بالا بەرز بو، بەتابىەتى رانك و چۆخەى ھىند جوان لى دەھات تىر نەدەبوۋى لە سەير كىردى، چەندان ئىۋارە پىكە ۋە دەھاتنە ۋە گەل گىتوگوتان كىرد، برىارتان دا لە چەند مانگى ئايندەدا ئەلقە لە پەنجەى يەكتر بكن، بەلام فرىاي ئەۋە نەكەوتن و تۆ گىراى و زىندانى كراى. بىر لە سوارە دەكەيتە ۋە دەبى ئىستا بۆ ئەم كارەساتەى تۆ چ تازارى بچىزى؟ ئەى دايكت... دايكت دەھاتە بەرچاۋ فرمىسك چاۋە كانى بچووك كىرەتە ۋە ۋە ھەر دەگرىبە و پشوبەك

بەخۇى نادا، ئاخۇ ھەۋالى گرتنە كەى تۆيان چۆن بى دابى؟

ئاخۇ چۆن يەكسەر بووراۋەتە ۋە بەھارىش بەدىباريە ۋە ھەنىسكى داۋە؟ بىرت پچرىچىر دەبىتە ۋە، ئىجگار ماندوۋى، ھەز دەكەى تەنھا ساتى بەخەۋى، دەلەرزى، لە سەرما و لە ترسا، دەنگى سىسركە كانى ھاوزوۋرىشت كاسىان كىرەۋى، خۆت گىرەتە كىرەتە ۋە سەرت بەسەر ئەزىنۇكانتا شۆر كىرەتە ۋە، بىرت كەوتە ۋە چار سال پىش ئەۋساتەى تۆ باۋكت ھاۋەلى ئەۋ گىياندارە بچوۋكانە بو، ھەستت بەخۆشە ۋىستىبەكى بى پايان كىرد بەرامبەرىان، ھىچ نەبى ئەۋان باۋكتىيان لەم تەنبايىبە ۋە ھشەتناكە رىگار كىرەۋە و گۆرانيان بۆ وتوۋ، دەنگى سىسركە كان كە پىشتر كاسىان كىرەۋى لە گۆتتان بو بەسەمفۆنبايەكى دل ھەزىن، وات دەزانى باسى باۋكت بە سترانە ۋە بۆ دەگىرەنە ۋە، ھەر بەۋ شىۋە خەوت لى كەوت، خپەرى كىلىلى ناۋ كونى دەرگا كە رايچلە كاندى، ۋرگ زىكى زەبەلاخ ھاتە ژوورە ۋە، جوتى كەلەبچەى لە ھەردوۋ مەچەكت توندى كىرد و برىتى، لە ژوورىكى تىدا دىناى، بۆنىكى سەيرى لى دەھات، پەلەپەلە خوتىن بەدىۋارە كانە ۋە، ھەرىبەكە دىمەنىكى ئەرژەنگى دەنۋاند، دەتگوت بازارى قەسابە كانە، بەدىۋار و بنمىچە كەۋە ھىند پارچە ئاسنى سەير ھەلۋاسرابو، ھەر دەتگوت كارخانە يە، پەنكە يەكى رەش بەبنمىچە كەۋە ھەلۋاسرابو، گوربىستىكى پىۋە بەستراۋى لىۋە شۆر بىۋە ۋە، لە زەۋىش ھىندە ۋرە شىۋوشەى شكاۋ و تىژ دانرا بوون دەتگوت كارخانەى شىۋوشە يە، لە يەك بەيەكى پارچە ئاسنە كان رادەماى، ھىندىكىانت دەناسىيە ۋە چۈنكە زۆرت لە بارەيانە ۋە بىستبو، زۆرت لە بارەيانە ۋە خوتىندبوۋە ۋە، ھىندىكى تىرانت نە دەناسىيە ۋە، لە دللى خوتدا دەتگوت رەنگە زانايان ئەمانە يان تازە داھىتابى و كەس فرىا نەكەوتى ھىچيان لە بارە ۋە بنوسى، تۆ ھىشتا ھەر سەرنجى ئەۋ داھىتانه نوتىانەت دەدا كاتى ئەفسەرەكە بەكىبەلە كەى دەستىيە ۋە ھاتە ژوورە ۋە، دوو زەلامى قەبە و درىژى لە گەل دابو كە ھەرىبەكە يان لە قەۋارەى سى پىۋاى ئاسىي دابوون،

زەلامەکانیش ھەریەکە و قامچییه کی رەنگا ورەنگیان بە دەستەو ھەو بوو لە پشتی ئەفسەرە کەو ھەو راو ستابوون، ئەفسەرە کە بە دەستی راستی کێبلە کە ی گرتبوو دەستی چەپیشی نابوو ھەو سەر دەمانچە کە ی، بە یە کێکیانی گوت کە لە بچە کە ی دەستت بکاتەو ھە، ھاتە نزیکتەو ھە و گوتی:

- ئەمشەو دەبێ ھەموو شتیکمان پێی بلێی!

تۆ لە ترسا قسەت ھەر لە بیر چوو بوو ھەو، بەشتووستایە نەت دەتوانی قسە بکە ی، بە ی دەنگی و واق و پرمایبەو ھەو تەماشات دەکرد، پرسی:

- تەمەنت چەندە؟

دیسان بێدەنگ مایتەو ھە، کێبلە کە ی گۆزایەو ھەو بۆ دەستە چەپی و بە دەستی راستی شە قازلە یە کە ی بە بناگۆتتدا سەر واند، بەرچاوت تاریک بوو، کەوتی، و ڕدە شووشە کان بە دەست و پیتدا چەقین و ھاوارت لی ھەستا، دوو زەلامە کە قۆلیان گرتی و ھەلیان سانیدیەو ھە، خۆتین بە دەست و پلتا دەھاتە خوارەو ھە و چەندان جیگاشی لە قاچت بریندار کردبوو، لە سوێی دەست و قاچت فرمیسک بە چاوتا وەک دوو تافگە ی بچووک دەھاتە خوارەو ھە، دووبارە لێی پرسیت:

- تەمەنت چەندە؟

ئەمجارە ترس و زمانتی ھینایە گۆ، خێرا وەلامت دا یەو ھە:

- شانزە سالی.

ئەمجارە بە ھینیبەو ھە کەوتە گفتوگۆ، دەتگوت ئەکتەریکە و رۆلێکی تر دەبینی، توورەبی و چا و سوور بوونە کە ی پیش یە ک دەقیقە گۆرا بە مێھرەبانی و بە زمانیکی شیرینەو ھەو گوتی:

- کچم، تۆ ھیشتا مندالی، لە پیناوی کە سانیکی خۆ فرۆش و تیکدەر دا ژبانی خۆت تیک مەدە، تۆ دوو رۆژت لە پیش دا یە و بۆ خۆت بخوینی و رابویری باشترە، ئیستا سەر پیتی مە کە و ناوی ھاو ریکانتیمان پێی بلێی تا خۆت رزگارت بێ، ھەرچیبت لێ دەپرسین وەلامان بدەرەو ھە و راستیمان لێ

مەشارەو ھە چونکە کەس نەیتوانیو ھە بگاتە ئێرە و راستی شار دبیستەو ھە و رزگاری بوو بێ، دەلێی چی؟. ھیچت نەوت، دووبارە ی کردەو ھە:

- ھاو ریکانت کیتن؟

...-

بە زەلامەکانی وت رووتت کە نەو ھە، لە چرکە بە کدا ھەر پارچە جلیکت لە سورچیکی ژوورە کە دا بینیبەو ھە، خۆشت وەکو مریشکیکی ئاوەرووتکراوت لێھات و، ئەفسەرە کە ھاتە پیتشەو ھە دەستی بۆ ھینای، ھیشتا پەنجە رەقەکانی بە مە مە کە یچکۆلە کانت نە کەوتبوون ھاوارت کرد، ھاواریک، دوو ھاوار سەد ھاوار، دوای ماو ھە یە ک ھاتیتەو ھۆش، کەوتبوویتە سەر و ڕدە شووشە کان و سەرتاپای جەستەت و نجر و نجر بوو بوو، دەتگوت کراسی خۆتنت لە بەر کردو ھە، سەرتاپا سوور، ھەرکە چاوت کردەو ھە زەلامە کان جەلەکانیان بۆ ھینای لە بەری بکەیتەو ھە، پانتۆلیکی کابۆشیان بۆ ھینابووی ھەرچەند ھیتزی لە بەر کردنەو ھە ی جەلە کانت نەبوو بەلام زۆرت لە خۆ کرد، تا لەو زباتر بەرووتی نە مینیتەو ھە لە بەر چاوی ئەو زەلامە چا و حیزانە کە سەرەرای و نجر و نجر بوونی جەستەشت چاویان تی پرېبوویت و سەیری سنگ و بەرۆکیان دەکردی.

جەلە کانت لە بەر کردەو ھە، بەلام جەلە کانت کە لە برینەکانی لە شیان دەدای ھیندە ی تر ئازارت دەگە یشتی و برینە کانت دەکولانەو ھە. نەتدەزانی کات کە یە، بەلام مەزەندەت دەکرد شەو ھە، بەلام شەو یکی بێ ئەندازە درێژ و سامناک، دەتگوت بشی ئەم شەویش تەواو بێ، بەوینە ی خاچ بە دیوارە کەو ھە ھەردوو قۆلە کانتیان بە دوو مێخسکە ی گەورەو ھە بەستەو ھە، پیکانت لە سەر زوی بوو، ژوورە کە سارد و شیدار بوو، پانکە کە شیان بۆ کردیەو ھە و بە جیبیان ھیشتی، دەرگا کە یان خری کللی دا، لە گەل زامە کانتدا بە چوار مێخە کیشراوی مایتەو ھە، شەو یکی ئیجگار درێژ بوو، دەتووت قەت کۆتایی نایە، لە تارمایی ژوورە کە دا تەنھا سوورانەو ھە ی توندی

پانکه که و جولہی سامناکی گوربسه هلواسراوہ که و چند نامیرتیکی ترت دهیبینی، جله کانت به خوین و برینه کانتته و نووسان، بای ساردی پانکه که جله کانتی به خوینته که وه نریکه وشک کرده وه، ههستت ده کرد به و جله په له په لای و نه و شتیوه هلواسینه وه له داوه لی کیلنگه گی گهنم ده چیت، بیرت ده کرده وه نایا تو کچی راسته قینه یان داوه ل، سهرت بهرز ده کرده وه و سهیری میخه نهستوره کانت ده کرد و بییری داستانه که ی عیسیای کوری مریه مت ده که و ته وه، وهک عیسا له خاچ درابووی، له دلای خوتا ده توت بشی ساتیکی تر منیش هه ل نه کیشتریم به ره و ناسمان و خوا نه مکا به کچی خوی، خوشییه که ده هاته دلته وه، کاتی دین ده بین من لیره نه ماوم و فریشته کان به ره و لای خوا هه لیان کیشاوم، ده بم به پیغه مبه ریکی ژن، ده بم به کچی خوا.

ده که و پتته وه بیرت تو کچی بایزی، نه و پیاوہی چوار سال له مه و به هه لم جیگایه دا چاوہ کانیاں هه لکولی و قاچه کانیاں بریبه وه، نائومید ده بووی، له دلای خوتته وه ده توت منیش به م قوناغانه وه ده بن تا چاوہ کانم هه لده کولن و قاچه کانم ده برنه وه، قاچه کانی تو ش وهک هی باوکت دریتژ بوون، بالایان بهرز کرد بووی، چاوہ کانی تو ش ریک له چاوہ کانی باوکت ده چن، خوتت ده هاته بهر چاو، به چاو هه لکولراوی و قاچ برای، سامناک و نه رزه نگ ده هاتیه پیش چاو، له دوا هه ناسه دانندا دایکت و به هاری خوشکتیاں ده هینایه سهرت، دایکت چیدی به رگه ی بینینی نه و جوړه مه رگه ی نه ده گرت یه کسه ر ده که وت و ده بوورایه وه و... به هاریش مندالیکه هه شت ساله یه هه ست ده کات و ناکات، ده زانی کاره ساتیکی گه وره قه و ماوه، به لام نازانی ریک چیبیه ده قه و می؟

ده زانی نه و مرؤقه ی گیان ددها شتیوه ی له نه ورؤزی خوشکی ده چچ به لام دلنیا نیبه نه وه، نه و نه ورؤزی وهک دار سنویه ر بینیه وه، هه همیشه چاوہ گه وره و ره شه کانی به خه مناکیبه کی حه په ساوه وه ده گپرا به لام نه و مرؤقه ی گیان ددها چاوی نیبه و قاچه کانی لی کراوه ته وه. دایکت نه بووراهه ته وه

به لکو نه و به و دیمه نه ی که بینی پیش تو گیانی دا به ده سته وه، به هاریش به ته نها مایه وه، نه خوشک و نه دایک و نه باب، ده بی کنی بیگریته خوی و نه و مناله سی جار هه تیو که و تو وه به خیتو کات، گریان قورگت ده گری و خه ریکه بتخنکینتی، جه سته چوار میخه کیشراوه که ت ته واو شه که ت بووه، جار جار خوت راده وه شینتی تا دلنیابی له وه ی نه وه ی رووده دا خه ونه نه ک راستی، نائومید ده بووی، نه خیر نه مه خه ون نیبه و کاووسه کاوسی ژیان، نه وانہی که رووتیان کردیه وه و نازاریان دای، نه وانہی که چوار میخه یان کیشای شه وه نین و ناده میزادن، به لام ناده میزادی ناسایی نین، جوړتیکی سهیری ناده میزادن، خالین له سوز و هه ست و مرؤقایه تی، ره نگه شتیکی تر بن له پتستی ناده میزاد ناخرا بن، به لام زورن، دنیا یان ته نیوه، خو هه ر تو نیت له م ژووره دا، خو هه ر نه م ژووره نیبه نه شککه نجہی تیا ده دری، خو هه ر نه م زبندانه نیبه سه ده ها ژووری وای تیدایه، خو هه ر نه م ولاته نیبه هه زاران زبندانی کونکرتیتی تیا دروست کراوه، خو هه ر نه م روزه هه لاته نیبه که ولاته کانی دراوه ته ده ستی نه م جوړه درندانه ی که له به رگی ناده میزادن؛ نه مانه زورن، دنیا یان ته نیوه، روزه ناوا و روزه هه لاتیاں ته نیوه، روزه هه لاتیاں کردو ته خوراکی روزه ناوا، کیشوهر کیشوهر قووت ددها، ولات ولات داده پلوسی، گه وره بچووک ده ماشی، نه مانه زورن، دنیا یان ته نیوه. نائومید ده بی، له بهر دایکت نه بوایه، له بهر سوارہی خوشه و بستت نه بوایه حه زت ده کرد هه ر نه و ساته بمری و هه ر به و چوار میخه کیشراویه وشک بیته وه و بیبت به په یکه ر، په یکه ری نه شککه نجہ. به لام که دامای دایکت بیر ده که و پتته وه، که نه وینی ئیجگار گه وره ی سوارت بیر ده که و پتته وه حه ز ده که ی به و نازارانه شه وه بمینی، ده لئی به لکو رزگارت بی و به و رزگار بوونه دایکت شادکه ی و نه هیلی سوارہی نازیز مرده بیبت، چاوہ هه نگوینینه که ی سوارت ده هاته پیش چاو دلۆپ دلۆپ نه شکیان بو کاره ساتی تو ده رشت، ناخو ئیستا چی ده کا، ده تزانی هه ر له گه ل گیرانی تو دا وه کو هه لۆ له شه قه ی بالی داوه و به ره و دوونده کان هه لفریوه، چونکه

زۆر كەس بەئەوینی ئیئوئی زانیبوو، گەر هەلنەیهت ئەنجامی ئەویش ئەم شۆیتەئی تۆی دەبێ، نیگەرەن دەبووی بشی فریای هەل هاتن كەوتبێ و نەیان گرتبێ، بشی ئیستا ئەویش لە ژوورێکی تری وەك ئەم ژوورەئی تۆ نەبێ و دایان نەپلۆسیبێ، كەوتیتە دلەراوکی، هەستت كرد چاوت هیچ نابینێ، تا هیزت تیا بوو چاوت كردهوه، بەلام هیچت بەدی نەدەكرد، تارمایی ژوورەكە تا دەهات تۆختر دەبوو، چاوت نوقاند هەستت دەكرد چاوەكانت زۆر هیلاكه، هەستت دەكرد هەموو جەستەت سربووه، بەجۆریك سربووه ئیدی هەستت بەنازاری برینەكانت نەدەكرد، نەزانێ چەندێ خەوت لێ كەوت یان لێ نەكەوت، دووبارە دەرگاگە كرایهوه، دوو زەلامە ئەستور و قەبەكە هاتنە ژوورەوه، ئەفسەرەكەش بەدوایاندا هات، تۆ سربووی، دەتگوت پەیکەرێکی بەلام رۆحت لەبەرە، ئەفسەرەكە لێت نزیک كەوتەوه، تۆ بەحەپەساویهوه سەیری دیوارەكەئی بەرامبەرت دەكرد، جگەرەیهكەئی داگیرساند و مژگیكی لێدا، بەدەستی راستی جگەرەكەئی گرتبوو، دەستی چەپیشی نابوو سەر دەمانچەكەئی كە بەشلیبی شۆر ببوو، لێی پرسیت:

- هەست بەچی دەكەئی؟

لەو ساتەدا هەستت بەهیچ نەدەكرد، تەنانهت بەترسێش، وات دەزانێ پەیکەرێکی بەردینی، دەتگوت با لێشم دەن، لێدان چ لە پەیکەرێکی بەردین دەكا، بێدەنگ بووی، جۆلەت نەدەكرد تەنھا گلێنەكانت نەبێ بەحال دەجولان، دەنگی باوكت لە گویتا دەزرینگایهوه: «كچم خۆ راگر بە! چاوشیان هەلگۆلێت هیچ نەلێی، قاچیشیان بریتەوه هیچ نەلێی!»

- هاوڕێكانت ناویان چیبه؟

تۆ بێ دەنگ بووی، دەتگوت بێ دەنگی زمانته، ئەو بێ دەنگییهت شیت و هاری كردن. جگەرەكەئی هینایه پێشەوه و لەسەر ملت كوژاندیهوه، هاوارت كرد، هاواریكی ئیجگار بلند، هەرسێکیان قاقا پێدەكەن، سوتانەكەئی ملت دەكزایهوه، فرمیسكت تكت تكت دەهاتنە خوارەوه، دووبارە

نزیک كەوتەوه، بەنزیک بوونەوهی ئەو خەریك بوو دلت بتۆقی، خەریك بوو رۆحت دەرچێ، بەلام دەر نەدەچوو، مژگیكی تری لە جگەرەكە دا، پرسیارەكەئی دووبارە كردهوه، بێ دەنگ بووی و دەگریای، جگەرەكەئی نا بەقورگتەوه، هاوارت كرد، هاواریكی بلند، سێ باره و چوار باره و دە باره كردهوه، دەم و چاوت و ملت و سنگت ببوونە تەپلەئی جگەرەئی ئەو، هیلاك بووی، هەستت نەما، ئاگاداری هیچی تر نەبووی، زەمەنی گوزەرابوو كە چاوت كردهوه، ژوورەكە جگە لە تۆ كەسی تیا نەبوو، تەنھا خۆت و داھینانە تازەكانی تەكنەلۆجیا، جەستەت سربو و چوارمێخەكیشراو، دەتگوت شەو قەت كۆتایی نایەت، بەلام ئازار و كات تێ دەپەڕین بەخاوییهوه بە بەردەمتا دەگوزەران، هاتن دەست و پیتیان كردهوه، نەت دەتوانی لەسەر پێ خۆت راگری، كەوتیتە سەر ورده شووشەكان، جاریكی تریش لە ژوانی جەستەت و ورده شووشەكاندا دەیان برینی تری پێ بەخشرا، بەچار دەستە هەلیان گرتی و فریایان دا یهوه ژوورە تەنگ و تارێكەكەئی خۆت، بۆلای هاوڵەكانی خۆت، مشك و سیسرك و ئەسپێ، ئەوانیش بیریان دەكردی، لەگەڵ دەرگەوتنتا لە دەورت كۆبوونەوه، دەتگوت پرسیری ئەو سەفەرە دوور و ئەشكەنجاییهت لێ دەكەن، تۆ ماندوو بووی، نەت دەتوانی هیچیان بۆ بگپێتەوه، نەتدەزانێ دەتەوی بخەوی یان ببوریتەوه، ئاگات لە هیچ نەما، سیسركەكان لایلایەیان بۆ دەكردی، جەستەت وەكو پارچە پەڕۆیهكی قورس بەزەوییهكەوه نووسا، نەتدەزانێ چەند دەخەوی و چەند بیداری، نەت دەزانێ كام كاتە شەو و كام كاتە رۆژ، دەرگات لێ دەكرایهوه، پارچە نانێكت بۆ هەلەدەرا، دەتخوارد، هیندپێكت ورد دەكرد و دەتدایە مشكەكانی هاو دەمت، دیسانەوه هاتن، بردیانیهوه بۆ ژوورە پێر لە داھینانەكە، ئەمجارە لە جیاتی چوار مێخەكیشان بەو گوریسهیان بەستیتەوه كە بەپانكەكەوه شۆرکراو تەوه، هەردوو دەست و هەردوو پیت توند شەتەك درا، پرسیارەكەت ئاراستە كرایهوه، هەر بێدەنگ بووی، پانكەكەیان هەلەكرد، سوپایهوه لەگەڵ

سوپرانه و هیدا گوریسه که ی دست و پیټ توندتر و توندتر دهبوو، وهک فرۆکه دهسوپرایته وه تنهنا شتی که لهوساته دا بیرت لی دهکرده وه نه وه بوو له خوټ دهپرسی: «بشی من مرۆف بم!» بشی هیندی مرۆف ههر بو نه وه دروست بووین کهسانیککی تر ئاوا سوکایه تیان پی بکهن، بوټ پروون نه دهبووه مرۆفی یان نا، نامیری یان نا، نه ی تهگه نامیری بو ههست بهو نازار و نه شکه نجه یه دهکهی، بهجهسته بوراوه بووی بهلام میشتک هیشتا کاری دهکرد، پانکه که وهستیئرا و دوا ی ساتی پرسیاره کهت ناراسته کرایه وه، بی دهنگ بووی، له راستیدا قسه یه کهت پی نه بوو بیکه ی، کهست له گه لدا نه بوو تا ناویان بلتی، له سه مر میزیککی وهک تاته شوری مردووان پالیان خستی، جله کانی سه ره و دیان له بهرت دامالی، بهلام پانتۆله که تیان له بهر هیشته وه، وهریان گیرایته وه سه رده م و پشتت پرووی له سه ره وه بوو، پرسیاره که یان ناراسته ت کرده وه، تو هه ر لال بووی، ئوتوو به کی داخیان هینا و پیشانیان دای، تو هه ر لال بووی، ئوتوو که یان چزانده پشتا، ته نه نا گویت له یه ک هاواری خوټ بوو، که چاوت کرده وه سیسرکه کان دهوریان لی دابووی، دهتگوت دلت دهده نه وه، نانیککی وشک له لای سه رته وه بوو مشکه کان به ددانه ورده کانیان خه ریککی خرماندنی بوون، تو ش چاوت دهکرده وه و دات دهخست وینه ی که سی ترته نه دههاته وه پیش چاو باوکت نه ی، چاو هه شه کانی بالاسنه و به ریه که ی، دلی ده دایته وه.

دهستی به قرتا دههینا، برینه کانی بو دهرمان دهکردی، چاوت ده نوکاند و دهکرده وه، دهتگوت نه مشه و قهت کوټایی نایهت، دهتگوت قهت پرزگارییم نایهت...

شه و کوټایی هات، بهلام سه رما هیشتا له سه ره تادا بوو، شالاوی باران و سه رمای ته زیوی نه وه شه وه روټی چهندان مندالی هه لفراند، روټه په پوله ییه کانیان که هینده نه بوو له سه ر داره پایزییه کانی ژباندا نیشتبوونه وه، خوټ به شه رمیکه وه هه لهات، دهتگوت نه وه له به رامبه ر نه وه هه موو مه رگه دا خوټی به شه رمه زار ده زانی، کزکز بوو، گه رمایی مؤمیککی تیا نه بوو، له هه ر شوینی تاوټ داده نیشتن گۆرستانیکتان به جی ده هیشت، گلکۆی گه وره و هی بچووک.

دوو باره بارگه تان پیچایه وه، نه و گۆرستانه شتان به جی هیشت، هه رچی گلکۆ هه بوو له ناو سه رتا جیت کرده وه، وینه ی یه ک به یه کی منداله مردوو ه کانت گرت، چاوت کامیرایه کی میژوویی بوو، وینه ی زۆ کاره ساتی گیان دانی گرتبوو، بهلام نه تده زانی نه وه هه موو وینانه پیشانی کی بده ی، روژنامه نووسه کان خوټیان یه ک یه ک دههاتن و وینه ی نه وه مردنه قه شه نگانه یان دهگرت و پیشانی هاوالاتیه کانی خوټانیان ددها، کهس نه مابوو نه و وینانه نه بینن، نه ی تو پیشانی کیتی بده ی، کی؟

بارگهت پیچایه وه و وهک هه زاران هه نگاوی تر هه نگاوه کانی تو ش ته قه ل ته قه ل ریگا قوراویه که ی ده دووریه وه، شاخه کان به حه وت ئاو شوټرا بوونه وه، پاک و جوان، دهتگوت قهت خوټن نه خشه ی سه دان ده رده سه ری و کوستی له سه ر نه نه خشان دوون، له بهر تیشکی کزی به یانیدا ده دره وشانه وه، تو ش که هه رده م عاشقی جوانی و دیمه نی قه شه نگی سروشت بووی له و روژده دا هیچ جوانیه کهت تیا یاندا نه ده بینن وات ده زانی شاخه کانی دومه لی گه وره ن و له ژیر هه نگاوه قورسه کانی ئیوه دا ده ته قنه وه و چلک و کیمی نه و ئاواره یی و کوچه تان بو دهرده هینن. هه زاران و هه زاران هه نگاوی ورد و درشتی یه ک له دوا ی یه ک، کوټ و باره کانی

تهر و قورس بوون و له ژتیرباندنا سهدان جهستهی به هیژ و بی هیژ، جهستهی گه وره و هی بچووک دهیاننالاند، پتگا که به ره و هه وراز بوو، ژنه کان زۆریه یان مندالیک له کۆله پشته که یاندا وه کو په پووله یه کی کۆچهر خه میکی نادیارى مندالانه دم و چاوه فریشته ییه که یانی داپوشیبوو، دهستی منالیکى تربشیان گرتبوو که هه ریه که یان به هه نگاوى بچووک بچووک پیستی کۆچیان به سنگی شاخه سهخته که وه دهنوساند و داستانی ماندوو بوونیان دهنوسیییه وه، پیاوه کانیش له ژتیر باری قورسدا دم و چاویان تورهبی و تازاری دهنواند، هه موویان له دهنوونى خو بیانه وه ههستیکی کۆزه رى شکستی و هه له اتن و ولات به جی هیشتن پری کردبوونه وه و هه ریه که و سهد فرمیسی که قه تیس ماویان زیندانی کردبوو، تۆش ورده ورده هه نگاوت دهن و کۆله که شت پریبوو له شیعی چهندان سالت، نه و تازارانهی که له قه باره ی رۆژگاردا بوون، نه و شانیه ی بو مه رگی دهیان تازیز و هاوړی و دۆستت نوسیبووت، به لام هه رچه ند له و کۆچه گه لیبیه ورد ده بیته وه، دهنوانی نه وه ی روودهدا له هیچ رووداویکی تر ناچی، نه وه ی ده بیینی نه ک له قه واره ی رۆژگار هه کان به لکو له قه واره ی سالگار هه کانی ژیانته گه و ره تره، تاویک بیرت ده چیتته لای نه و داستانه ئایینیبانه ی که ده لپن له رۆژی حه شر و نه شردا مرۆف هه موو پیکه وه دهن، به لام له و نه فسانانه دا نه و تراوه خه لک کۆچ ده کن، نه وان ده لپن له رۆژی حه شر و نه شردا مردوو هه کان زیندوو دهنه وه و هه مووشیان چاوه کانیان ده چیتته ته و قی سه ریان تا که س به ئاسانی یه کتر نه بیینی، چونکه نه نگه مرۆف به رووتی یه کتر بیینی، بو نه نگه ؟ نه ی نه وه نیبه شتیکی له و با به ته روودهدا، نه وه نیبه رۆژی حه شر و نه شره، به لام مرۆفه کان چاویان له جیبی خو به تی و زهق زهق سه یری ژان و تازار و برسیتی و تینویتی و رووتیتی یه کتر ده کن، نه وه ی لیبه ردا روو دهنات حه شر نیبه و مردوو هه کان زیندوو نه بوونه ته وه تاویک گومان ده که یت و سه یری دهنووبه رى خو ت ده که ی، بشی نه م معشه ره مردوو نه بن زیندوو بوونه ته وه، نه وه تا خوشت له گه لیان

دای، بشی تۆش نه مردبی! به گومانه وه سه یریکی دهنووبه رى خو ت ده که ی وه کو له ناو مردوو زیندوو بووه کاندنا بو باوکت و سواره ی خو شه ویستت بگه یری، له پری گومانه که ت دهنوا و بیرت ده که ویتته وه تو نه مردوو ی، تا دوینیش ده ژبای و له گه ل رزگاردا چوویتته وه ناوشار و له گه ل پیتشمه رگه کاندنا گه رانه وه، رزگارت بیرهاته وه، ناخو ئیستا له کو بی و له پال کام به ردی گه و ره دا دانیشتیجی، ناخو له و رۆزه سه خته دا نه ویش تو ی بیر ده که ویتته وه؟ بیرت که و ته وه ده فته رتیکی رزگارت له لایه و نه وه تا له کۆله پشته که ت دایه، ده تگوت ناخو نه و ده فته ره چ بیره و ره به کی تال و شیرینی تیا تو مار کرابی، حه زت ده کرد بگه ینه شوینی و یه کم شت که له حه سانه و تدا ده یکه ی خویندنه وه ی نه و بیره و ره بیانه بیت... ته ماشایه کی دو اهت کرد، ریچکه که نه و په رى دیار نه بوو، له پیتشیشه وه هه روا بوو، گه یشته بوو یته نیو قه دی شاخه که له پری دهنگی فرۆکه جه نگیبیه کان قیژ و قاویان خسته نیو خه لک و هه موو وروژان، هه رکه سه له جیبی خو به وه به سه ر دهنما که وت و توند باوه شی له شاخه که دهن، ده تگوت ده یه و ی جهسته ی خو ی به شاخه که وه بنووسینی! دهنگه کان نزیکتر بوونه وه، وات زانی له پال گویتچکه تدا ته قینه وه کان روودهدن، گرمه گرم و هه را و هوربا تیکه ل بوون، شاخه که له باوه شتاندنا به جوړی ده له رزیبه وه واتان دهن زانی بوومه له رزه به، چاوه کانت توند نوقاند بوو، بوومه له رزه ی شاخه که سه مای به جهسته تان ده کرد، نه تزانی چهند چرکه بوو، سنگت به شاخه که وه چه سپیبوو به ئاسانی نه ت دهنوانی لیبی بکه یتته وه، هه ستت ده کرد وه ک موگناتیس رات ده کیشی، نه وانیه دهن و به رت هه ستا بوون تۆش زیاتر ته کانت به خو ت دا و هه ستای، فرۆکه کان رۆیشتبون، هه مووان به ره و لای قه سابه خانه که ته کانی نائومیدانه ی ترساوتان دهن، به ره و نه و جیگایه ی که بو مباکانی به سه ردا به ردرابوو و ته قیبوو وه، دووان و سیبان و ده و پانزده و په نجا و سهد و... له ژماره نه ده هاتن، قاچ لیبه و ده ست له و ی، هه مووتان به کول دهنریان، هه موو زیندوو هه کان به کول بو کوژراوه کان دهنریان، سه رى

مندالئیکی بی جهسته هەر دهتگوت مهرگی مرۆفایه تییه و له ناو هه موو جهسته کانی ترهوه هه لقولاوه به پروونی ده بیئرا، سه ره که دوو چاوی زهردی کراوهی پیوه بوو، چاوه کان دهتگوت نازانن مردن چیه له و خه لکه به کول گریاوه رامابوون، سه ره که دوو لیوی به زهرده خه نه یه کی پر له ترسه وهی پیوه بوو دهتگوت به مهرگی ژیان پی ده که نن، قژه لووله زهرده کهی که په له په له خوین بوو بوو به قردیله بۆی هیندهی تر دهم و چاوه کهی وهک فریشته پیشان ددها، هه موو به کول فرمیستکان دهرشت، جهسته کان به خوینه وه له بهر تیشکی خۆر دهره وشانه وه، قهت هینده مهرگت پیکه وه نه دی بوو، هینده زۆر بوون له ژماره نه ده هاتن، ده ست و قاچه کان لیهره و له وی که وتبوون وات ده زانی هه موویان ده ست و پی ون بووه کانی باوکت، پیاوه کان به دهم گریانه وه جهسته کانیان کۆ کرده وه، ژن به جیا و پیاو به جیا و مندال به جیا، سێ کۆمه له جهسته ی نه نجن نه نجن، سه ری مناله قژ زهرده که هیشتا ههر به سه ره جهسته کانی ترهوه ته ماشای ده کردن، زهرده خه نه کهی هیشتا به سه ره لیوه وه بوو، دهتگوت گالته ی به ژیان دیت، شیتبوون له ناخته وه هه لده قولا، دهتگوت گریانسوارتیکی و به ناو مه حال و شیت بوونا غارده دهی، هه موو به کول ده گریان و تالی گه یشتبووه رۆحان، دهنگی گرمه گرمی بۆمباتان دوو باره هاته وه بهر گوئی، هینده دوور نه بوو، هه موو که وتنه وه هه نگاوانان و به جی هیشتنی جهسته کان، سه ری منداله فریشته ئاساکه ش ههر به سه ره جهسته کانی ترهوه بوو چاوه زهرده کانی تی بریبوون. له پر سه رنجتان مندالئیکی کۆریه ی یه ک ساله ی به دی کرد، مندالی کتیه؟ هی کهس نه بوو، هی کوزراوه کان بوو، کام کوزراو؟ نازانن، یه کی له کوزراوانه، یان دووان له کوزراوانه، شیهوی له شیهوی نه و منداله بی جهسته یه ده جی که ماوه یه که تیتان ده روانی، کۆریه که ش دوو چاوی زیت و زهردی به چوار ده وری خویدا ده گتیرا و پی ده که نی، دهتگوت به و مهرگه یه کسانه پیده که نی که دابهش کرایه سه ره نه و سه دان کهسه، ئای له مردندا چند سو سیالیستیانه ن و چۆن به یه کسانه مهرگمان

به سه ردا دابهش ده کهن، چند یه کسانن ژن و پیاومان له مهرگدا، چند یه کسانن منداله کافمان له مهرگدا، چند؟!

خه لک ورده ورده دهستیان به جوله ده کرد تا خیرا له دهنگی بۆمباکان دوور که ونه وه، هه ریبه که و دهستی منداله کهی خۆی گرتبوو، یان منداله کهی خۆی به پشتیه وه شه ته ک دابوو، پیاویکی ریش چه رموی گه رمیانی منداله کهی له باوهش گرت و چوه لای چند ئافره تیک و تکای لی کردن نه و منداله ش بگرنه خۆیان، رۆژیکی رهش بوو، خه لک گیانی خۆیان لی بوو بوو به بار، مناله کانی خۆیان که پارچه یه که له جگه ریان لی بوو بوو به بار، کهس منداله کهی نه گرته خۆی، پیره میرده که ش مناله کهی له جی خۆی دانا و به دهم کولی گریانه وه نه و جهسته کانی به جی هیشتا، تو ماوه یه ک وه کو په یکه ره به دیار منداله که وه وه ستای، دهتگوت هه رگیز هه نگاوت نه ناوه و ناتوانی هه نگا و بنیی، ره پ راوه ستا بووی و سه رنجی منداله کهت ددها، ته نها گلینه ت ده جولا و له نیوان سه ره بی جهسته که و منداله کۆریه که ده هات و ده چووی، دهتگوت سیویکن و کراون به دوو که رته وه، به لام نه ویان گه وره تره، رهنگ بی نه ویان شهش ساله بی، زۆر له یه ک ده چن، تو وه ستا بووی و نه وانی تر ده رۆیشتن، خه ربیک بوو نه و ناوه ته و او چۆل بی، ترست لی نیشت، ویستت هه نگا و بنیی نه ت ده توانی دهتگوت سه رنجی منداله بی جهسته که قاچه کانتی به ستوته وه، دانه ویت و کۆریه کهت هه لگرت و له باوهش گرت، هه نگاوت نا، دهتگوت سه رنجه کانی سه ره بی جهسته که قاچه کانتی کرده وه، که وتینه دوا ی نه و خه لکه، هه مووتان رۆیشتن و سێ کۆمه ل لاشه ی نه نجن نه نجنستان به جی هیشتا. منداله کهت تووند نووساند بوو به خۆته وه، سۆزتیکی دایکانه پری کردیته وه، هه ستت ده کرد دایکایه تیت لی هه لده قولی، هه نگاوت دهن، دایکت بیر که وته وه، سۆزی دایکایه تی چند سۆزتیکی مه زنه، دایک هینده مندالی خۆی خۆش ده وی؟ نه مه چ نه وینتیکی گه وره یه له نیوان دایک و منداله که یدا رووده؟! یه ک به یه ک هه لۆیسته کانی دایکت بیر ده که وته وه،

ئەو پۇرۇزەي كە زىندانى كراي كە داىكت ھاتە لات و لەبەر چاوى تۆ دەستى يەك بەيەكيانى ماچ كرد تا تۆ ئازاد كەن، تۆ ئەوسا پقت لەو ھەلۆيستەي ھەستا و لە دلەو ھەستەي ئىجگار نارەحەت بووى كە داىكت ئەو دەستە گلاو و خوتناوييانەي ئەوان ماچ دەكا، بەلام ئىستا دەزانى كە ئەو سۆز و ئەويەنە گەورەيەي داىك ھەستى پى دەكا بەرامبەر بە منداڵەكەي لە كاتى كارەساتى وادا وای لى دەكا نامادە بى كارى لەو ھەراپتربىش بكا، ئەو بۆ رزگار بوونى تۆ نامادە بوو گيانى خوشى بەخت بكات، كە دەھاتە دیدەنیت دەگريا و دەيگوت:

- (پۆلە خوژگە من لە جياتى تۆ لەم ژوورە تەنيايە بەند بوومايە، ھەستت دەكرد داىكت لە دلەو ھەستەي و دەلى و بەو بى پەرچوويەك روو بدا و جەستەتان بگۆرپتەو، جەستەي ئەو بەندكا و ھى تۆ ئازاد، بەلام ئەو ھەستەي بى، ئەويش ئىجگار ئازارى دەچىشت، ھەرچەند زامەكانى لەشى تۆي دەدى ھەرچەند شوپتەواری ئوتوو و جگەرە و كارەبا و داھيتانە شارستانىەكانى بەسەر تاپاي جەستەتەو دەدى، خەرىك بوو شىت بى. تۆ ئازارەكانى خۆت لى دەشاردەو ھەر كە ئەو دەھات پىندەكەنیت وات پىشان دەدا كە ھىچ ئازارىكت نىيە، بەلام ئەو دەيزانى ئەو نەخشە ترسناكانەي سەر پشت و سنگ و مل و قاچ و دەستەكانت مەھالە تا ماوى پىوھى نەتلىيتەو، بىر لە سەرسەختىي مەرۆف دەكەيتەو، ئەو جەستەيەي ئىستا ھەر دەلىي ئەو جەستەيەش نىيە كە ئەو پۇرۇزگارە دەكرا بە خومخانە و ئەنجن ئەنجن دەكرا و بەچار دەستەو توور دەدرايە سەردابە پر لە سىسرک و مشكەكە، كەچى ئىستا ھەر چەند شوپتەواری سوتان و ئەنجن ئەنجن كەردنەكانە ھىشتا نەخشەيەكى كالىان بەسەر جەستەتەو ماو بەلام گورج گورج ھەنگاو دەنبي و دەلىي ئەو دە سالى رابردو ھەزارەكانى لەبەر بردوويتەتەو و زامەكانى ساپىژ كرووى.

تووند كۆرپەكەت بەسنگتەو نووساندو ھەستەي پەيتا پەيتا ماچى دەكەي، دەپۆي و شوپتەواری مەرگەكان بەجى دەھىلى، پشتت شىعەرەكانتى گرتۆتە

خۆ و سنگت ئەو منداڵە بى كەسە...

گريانى منداڵەكە لە ھەموو خەيال و بىرەو ھەريەكانى كەردىەو، برسپىتەي، ھىچ خواردنىكى ئەوتۆشك ناھى بۆ منداڵىكى بچووك بشى، شىرت نىيە، ئەو چەند نانەي پىتە وا رەق بوو ھەتەو و ئەو منداڵە ناتوانى نانى وشك بخوا، منداڵەكە دەگرى و تۆش بەخىرايى بىر دەكەيتەو، لە جىيى خۆت دانىشتى، ھەر ئەو ھەندەت بەخەيالدا ھات مەمكىكت دەركەيت و بىكەيتە دەمى منداڵەكە، تاوى بەتووندى مەمكى دەمژىت، بەلام كە ھىچ شىرى نەبوو، مەمكى بەردايت و دەستى كەردەو بەگريان، گريانىكى تووند، نەتدەزانى چى بكا، سەرت لى شىوايو، بىرت كەوتەو ھىندىك شەكرت پىيە، ھىندى شەكرت دەرھىتا و لە كوپىكى نايلۇندا داتنا، بەلام ئاوت پى نەبوو قەنداخى بۆ منداڵەكە دروست كەي، منداڵەكە ھەر دەگريا و تۆش بەو ناوت دا دەروانى تا جۆگەلەيەك بدۆزىتەو، ئەو ناو جۆگەلەي لى نەبوو، بەلام لە چاللىكدا ھىندى باراناوت دى، بەناچار بىسەو چويت و ھىندىك لەو باراناوت خستە كوپەكە و بەپەنجە شەكەت تىكدا، منداڵەكە شەكراو كەي خواردەو و بى دەنگ بوو، بەو بى دەنگىيەي ئەو تۆش ھىندىك ھەسايتەو، دووبارە دواي ئەو جەماوەرە بى ئەژمارە كەوتى و خۆریش جار جار لە پشت پەلە ھەورەكانەو دەردەكەوت و خۆي دەشاردەو، دەترساي باران بارى و بەو منداڵەو نەتوانى روو بەرووى سوپاي باران بىتەو، شەوى دوپىنيت لە بىر نەدەچوو، ئەو شەو دەريژەي بىرەو ھەرى تالى زىندانى بىرھىتايەتەو، ئەو شەو كە بەقەد شەوانى زىندان درىژ و نوتەك بوو.

نىوەرۆ بوو، خەلكى كۆچەر ماندوتىيىيان لى دەتكا و وردە وردە بارگەيان دادەنا تا پشووئەك بەدن و پاروويەك بخۆن، تۆش ھەر لەوناو و لە نزيك خەلكەو پەتووەكانت راخت و خۆت و منداڵەكە لە سەرى دانىشتن، منداڵەكەت لەسەر كۆشى خۆت دانابوو. نانە وشكەكەت دەرھىتا و دەستت بەخرمە خرم كرد، منداڵەكەش لە باوھشتا خەوى لى كەوتبوو، كەوتىتە

بیرکردنه و به پیدای کردن خواردهمه نیسهک یان قووتوویهک شیر بو مندالکه، به لام چۆن و له کوئی؟

نەت دەزانی، که سهیری مندالە نازداره کهت ده کرد وه کو فریشته یه کی پاک له باوهشتدا خهوتوه گشت گیانت ده بو به سۆزی گهرم و چوار چیتوهی ئهوی دهتهنی، خه لکه کهه ی دهور و به ریشته له جموجول دابوون بو ئاگرکردنه وه و لێنانی چیشتیکی یان نان کردن و چا لێنان. خیزانیک له نزیکته وه بوون ژنه که یان خه ریکی لێنانی قوبلی بو، چهند مندالیککی پوخته و په رداخیش له دهوری کو بیو نه وه و میرده که شی رانکوچو خه یه کی شالی له به ردا بو، بیرت کرده وه په نگبێ ئه م ماله دهست رۆیشتوو بن و بتوانن یارمه تیت بدن، یهک دوو جار بپاریت دا بچی داوای شتیکیان لێ بکه ی بو ئه و مندالە، به لام له پرووت نه ده هات ئاخیری زۆرت له خۆت کرد و مندالە کهت به ئاسپاییه وه له باوهشت داگرت و له سه ر په توه کهت دانا و به چمکیکی په توه کهش دات پووشی، هه ستای، ده تویست ههنگاو به ره و لای ئه وان بنیی گومان پر به جهسته ت ده بوو ده ترسای ده ست به پروتته وه بنین، داواریارت دا و پرووی خۆت له ژیر پیت نا و رۆیشتی سللوت له ژنه که کرد و به پروویه کی سارده وه وه لامی دایته وه، خه ریک بوو بگه رپیتته وه و هیچ نه لیتی، به لام نه ده کرا تازه پتوه ببوویت و ده بویه داوا کهت بکه ی. به قورگیکی گیراوه وه که به ئاسته م دهنگتی لیه ده هاته ده ر وت:

- گولباجی گیان، مندالیککی کو رپه م پتیه، شیر یان خواردنێ شک نابم ئه گه ر هه یه یارمه تیم بدن و خواردنێ که بو مندال بشی بمده نی...
ژنه که هیشتا وه لامی نه دابوو وه، پیاوه که ی هاته قسه و به توو رپیه وه وتی:

- بو خۆته یان بو مندالە کهت؟ هه رکه سی دئ و به ناوی مندالە وه سوال دهکا!

هیچمان نییه بو مندال بشی!!

هیچت نه گوت و گه رایتته وه جینگا که ی خۆت، ریکه وتیتکی سه یر بو، بایه کی تووند هه لی کرد و شالای ئاگره که ی به ره و کراسه گول گولیه که ی ژنه که برد و گری لێ به رز کرده وه، خه لکه ئاواره که خیرا فریای که وتن و ئاگره که یان کوژانده وه، هه ربه که و به جوژی دلێ ده دایه وه و ده یگوت خوا خۆی ره حمی کرد ده نا ئاگره که سه رتا پای گرتبوو بته وه، ئافره ته که خیرا قووتوویهک شیر ی بو تو هینا و گوتی:

- «ژنه که گیان هانێ ئه وه له رپی خوا و مه ولوودی پتیه مبه ر، دوو عا بکه له قه زا و به لا دوور که وینه وه، ئیستا قوبلی بو خۆشت ده هینم».
بزه بکه لیتی گه شان دیتته وه، تا ئیستا قه ت ریکه وت ئه وه نده یارمه تی نه دابوو!

که شیره کهت به دهسته وه بوو هه ستیککی دلنیا یی پری کردیتته وه، هینده ی پێ نه چو قاپێ قوبلی سووریشی بو هینای، تۆش سوپاست کرد و له سه ر خواستی خۆی هیندیک دوو عات کرد له قه زا و به لای خراب دوور که ونه وه، ده ستت به خواردن قوبلی کرد هینده ت برسی بوو به پێ جووین قووت ددها و ئاودیوی قورگت ده کرده وه، هه ستت ده کرد ئه وه خۆشترین و به له زه تترین خوارنه که له ته مه نتدا خوار دپیتت، به لام قسه ی پیاوه که ت وه کو گرتیه ک هه ر له دل دابوو، مندالە که ت له خه و هه ستا، له کوپه نایلونه که دا شیریکت به ئاوی شله تین بو دروست کرد، ئاوه گه رمه که شت هه ر له لای ژنه که هینا، هیواش هیواش دات به مندالە که، زۆر ئاسووده بووی که توانیت ئه و ژه مه ش تیری که یت، ئاسووده ش بووی که ئیستا قووتوویهک شیرت هه یه و بو یه ک دوو رۆژ باکی خوار دنت نییه و دلنیا ی، هینده ی نه برد ژنه که په رداخت چاشی بو هینای، هه ستت ده کرد خیر و به ره که تی دنیا ت به سه ردا رژاوه، سی رۆژ بوو چات نه خوار دبووه وه، شه کر و چاشت پێ بوو، به لام قوربت پێ نه بوو، چاکه شت خوارده وه و هیندیک ناو سکت گه رم داها ت، دوا ی تاو یک خه لک ده ستیان به خو ئاماده کردنه وه کرد بو ئه وه ی تا تاریکی دا نه هاتوه قوئاغیککی تری ئه و کوچه بپرن، تۆش

دووباره خۆت ئاماده كردهوه، قوتووه شيرهكەت كرده نيو كۆله پشتهكەت و پەتووكانت بەستەوه و لە كۆل نا، منالەكەت لە باوہش گرتەوه و هاوہنگاو لەگەل خەلكەكە بەرئ كەوتى.

دەیانوت گەر رانەوہستین دوو سەعاتى تر دەگەبنە سەر سنوور و رزگارمان دەبى، بەو بارە قورسەوه دوو سەعات پىادەپەوى سەخت بوو، بارانیش نەمە دەستى پى كەرد بوو، پەتوویەكى بچكۆلەى مندالەكەت دابوو بەسەرى ئەودا تا پرشى بارانەكە بىزارى نەكا و نەگرىەت، تاو تاو دەگريا و تاو تاو ژیر دەبوو، نزیكى جادەيەك بوونەوه كە تاك و تەرا ئوتۆمبیلی پىدا دەپۆشت، خەلك بەتایبەتى ئەوانەى باربان قورس بوو دەوستان و دەستیان بە ئوتۆمبیلەكان هەل دەهینا تا هەلیان گری و ئەو ریتگایەیان بۆ كورت بىتەوه، تۆش بەخۆت و كۆل و بار و مندالەكەوه چووتە سەر جادەكە و راوہستای، خەلكە پىادەپەوهكە هەر دەپۆشتن و ئەوانەشى كە تاكو تەرا هاتبوونە سەر جادەكە هیندیکیان نائومید دەبوون و دەپۆشتن چونكە هیچ ئوتۆمبیلیك رانەوہستا، خەرىك بوو نائومید بى و دووبارە هەنگاو بنی، چونكە خەرىك بوو بەو وەستانە لە كاروانى خەلك بەجى بىنى، ئوتۆمبیلیك لە دوورەوه دیاربوو، لە دللى خۆتەوه برپارت دا دەست لە وەشیان راگرى بەلكو بوەستى و رزگارت كا لەو ریتگا دوورو درێژە، دەست لى راگرت و ئوتۆمبیلەكە راوہستینرا، چركەيەك شاد بووى بەو ئەنجامە بەلام هەر زوو نائومید بووتەوه بەوى كە پىاویكى تەنگە ئەستوور كە لە پىشەوه دانیشتبوو لە تەنىشت لیخوړەكەوه لى پىسیت:

- بۆ كوی دەپۆی؟

- وەك ئەو خەلكە دەمەوى بگەمە سەر سنوور.

- جىگامان نییە هەلت گرین، چاوەرئ كە ئیستا ئوتۆمبیلی تر دپت.

نائومید بووى، نارەحەت بووى چونكە بىنىت نەك جىگەى تۆ بەلكو

جىگەى سى كەسیشیان هەبوو، سەیرت پى دەهات ئەو خەلكە بۆ وایان لى بەسەر هاتووه!

خۆ ئەوانە پىشمەرگەش بوون، هەریەكە و سى چوار ریز فیشەكیان لە كەمەر دابوو، بەلام چاویان لە پىشمەرگە نەدەچوو، جلهكانیان جلی پىشمەرگە بوو، تەنها جیاوازی جلهكانیان ئەوه بوو گەردى نەگرتبوو، دەتگوت ئوتووكراون و لەبەر كراون، پاك و پوخته، ئەمانە پىشمەرگەن یان پىشمەرگە نین؟ چاوى رزگارت هاتەوه بەرچاو، ئەو چاوه گەشانه دەتگوت پرن لە هیوا و ئاوات، دەتگوت هەرگیز لە شكستى ناترسن و بەرەو پىشەوه دەروانن، جله خۆلاویبەكانى رزگارت هاتەوه بەرچاو كە هەر دەتگوت پۆدرەى خاكن و عەتر و بەرامەى خاكى لە خۆى داوه، بۆنى شاخیان لى دەهات، بۆنى كانییان لى دەهات، بۆنى عەشق و هیوا و جوانییان لى دەهات، ئەمانەت هەموو لە یەك دوو چركەدا هاتەوه بەرچاو و خەيال. مندالەكە لە باوہشتا بوو، دەتگوت ئەویش وەكو تۆ بىزار و نائومید بووه دەگريا، یەك دوو هەنگاوت نا ئوتۆمبیلیك لە تەنىشتەوه راوہستا، كە بىنىت پىشمەرگەن نائومید بووى وات دەزانى ئەوانیش بۆ گالته پىكردن وەستان، یەكێكیان لى پىسیت:

- دادە گیان فەرموو سواربە بابتگە یەنەن.

دوو دل بووى، بەراستیانە یان گالته، سەیرىكى ناو ئوتۆمبیلەكەت كەرد جلهكانیان خۆلاوى بوون، سەیرى چاویان كەرد، رووانى ئەمان جیاواز بوو، باوەرت كەرد، ئوتۆمبیلەكە بەزۆر جىگای تۆى تیا دەبوو، سوارى بووى، چاوەكانت پر بوون لە فرمىسك، خەرىك بوو بگری بەلام لە تاو گریانى مندالەكەت خۆت بیدەنگ بووى و خەرىكى ژیركردنەوى ئەو بووى، لە مەتارەى یەكێكیان هیندیک ئا مابوو شیرىكت بۆ كەرد و دەرخواردت دا، مندالەكە بى دەنگ بوو هیندەش ماندوو بوو لە باوہشتدا خەوى لى كەوت، تۆش حەپەسابووى، تارمايى كارەساتەكان فشاربان دەخستە سەر مېشكت و توانای بىر كەردنەوتیان دەخستە قەیرانەوه،

مه‌رگه‌ساته كتوپر و يه‌ك له دواى يه‌كه‌كان بوارى ليك‌دانه‌وه و پرووناكى خسته سه‌ر ناته‌بايى و كه‌موكورپيه‌كانيان نه‌ده‌داى، تا ئه‌و كاته‌ش بوارى ئه‌وه‌ت نه‌بوو له خۆت پيرسى بۆ ئه‌مه‌ رووى دا و ده‌بى چى تريبش روو بدا، منداله‌كه‌ وه‌ك به‌رخۆله‌يه‌ك له باوه‌شتدا كپ نووستبوو، ئوتۆمبيله‌كه‌ش به‌خيراى ده‌رۆيشت. ديمه‌نه‌كان ده‌هاتنه‌وه به‌ر پروانگه‌ت و خه‌نده‌يه‌كى پر له شانازيبان له‌سه‌ر لوتوت پرواند، چاوه‌پروانييه‌كى به‌له‌زه‌ت، دپن و كوټى ديليتيمان بۆ هه‌تا هه‌تايه له ده‌ست و پى ده‌كه‌نه‌وه، شه‌ويكى دريژى چاوه‌پروانى و دل پر بوون و ده‌مار گرژبوون و جوټش و خرۆش؛ شه‌پۆله كورته‌كه‌ش به‌رده‌وام بوو له گه‌ياندنى هه‌واله‌كان، ده‌نگيكي شير ناسا ده‌بنه‌راند:

- «راپه‌رن!» دايكانى شه‌هيد، قاره‌مانانى ئه‌م گه‌له ماندوو نه‌ناسه، وا شاخ و ده‌شت راپه‌ريون! وا پروبار و دۆل و كانى راپه‌ريون! دار و ده‌وه‌ن راپه‌ريون، وا شه‌هيدان راپه‌ريون!...

ده‌نگه‌كه‌ موچوركيكى پر له جوټشى به‌سه‌رتا پاياندا ده‌هينا، ده‌نگى بوو قه‌ت له رابردوودا سه‌دايه‌كى وا پر له ئوميدى نه‌ده‌دايه‌وه، گيانت پر ده‌بوو له رق و له شپوهى ته‌رزدا به‌ جه‌سته‌تدا ده‌هات!

بۆ ئاگادارى!

بۆ ئاگادارى!

له سيروانه‌وه بۆ ئازاد و فه‌ره‌يدوون و نه‌به‌ز، له خالى «ب» دا چاوه‌پروان بن!

له كاروانه‌وه بۆ ده‌رسيم... ده‌ست به‌كارين!

له ئاشتييه‌وه بۆ خه‌بات و شيرين، «خۆتان بۆ زه‌ماوه‌ند سازده‌ن!»

ئەى شه‌هيدان ئەى شه‌هيدان

نامرئ ناو و نيشانتان

ئيوه‌بوونه رابه‌رى ئيمه

بوونه پيشه‌واى سه‌نگه‌رى ئيمه

سرووده‌كان هينده‌ى تر خوينى ده‌هينانه جوټش، موچوركه له جى زامه‌كانى زيندانته‌وه به‌ئازارتيكى به‌له‌زه‌ته‌وه هه‌لده‌قولين، دپن و راده‌په‌رين! ئه‌م داگيركه‌رانه له خاكه‌كه‌مان ده‌رده‌كه‌ين. شه‌پۆله‌كه‌ هه‌ر خوهرى ده‌هات.

تا شه‌هيد خوينى نه‌ريژى

تاكو گه‌ل تالبي نه‌چيژى

دارى ئازادى شين نابى

باخى ژينمان ره‌نگين نابى

ئەى شه‌هيدان ئەى شه‌هيدان

ئەى شه‌هيدان ئەى شه‌هيدان

نامرئ ناو و نيشانتان

هيشتا سرووده‌كان ته‌واو نه‌ده‌بوون و شير ده‌نگه‌كه ده‌هاته‌وه گو و موچوركى ئافه‌رين و شانازى له ته‌وقى سه‌روهه تا په‌نجه‌ى پى ده‌بزواندا!

مژده!

مژده!

هاولا تيبباني به‌شه‌ره‌ف! دايكانى جگه‌ر سووتاو! خوشكاني ره‌ش پۆش! پاش چه‌ند ساتيكي تر مژده‌يه‌كى خۆشتان ده‌ده‌ينى!

سرووده‌كه ده‌ستى پى ده‌كرد و تۆش ئه‌و چه‌ند ساته‌ت لا دريژ ده‌بوو چاوه‌ري بووى ئه‌و مژده‌يه‌ ده‌روونت پروناك بكاته‌وه، هه‌ر چۆنى بوو ئه‌و چه‌ند ساته‌ ته‌واو بوو گوټ له مژده‌كه‌ بوو:

له تهنیشتهوه بوو به لکو جیگاتان بکه نه وه و نه مشه و تو و نه منداله به بی کسی نه مرن، نه مجارهش ریکهوت یارت بوو نهو ماله ی که پروت لی نان مالیکه میهره بان بوون و جیگایان کردنه وه، چووینه ژووره وه و له پال نهو ناگردانه بچوکه ی که له سی بهرد و هیندیک داری سووتاو پیک هاتبوو دانیشتی و نهو گهرمای ناگره جهسته ی حساندیته وه، ژنه که پرسیری لی کردی:

- (پیاوت له گه ل دانیه؟)

- نه خیر ههر من و نه منداله یین.

- «نه ی باوکی منداله که ت؟»

- شهید بوو!

سیمای ژن و پیاوه که پر بوو له به زهیی، هیند به میهره بانی و به زهیه وه سه بریان ده کردی خه ریک بوو تیر بگریه ی و هه موو خه می دنیا به و گریانه هه لریژی، به لام پرسیری دووه می ژنه که رایچه کاندی، کاتی وتی:

- (کچه یان کوپ؟)

چرکه یه ک پراوه ستای تا نهو کاته نه ت ده زانی کچه یان کوپ، هه روا به دوو دلویه وه وت:

- کچه! منداله که یان که ته مه نی شه ش سال ده بوو هاته نزیکته وه و پرسی:

- (ناوی چیه؟)

بو نه مه ش چرکه یه ک پراوه ستای و هات به ده متدا بلتی:

- (ئاوات).

ماندوو بووی، رهنگی ههر هو ی نهو ماندویتییه ش بوو بی که هیزی نهوت تیا نه بوو به سه رهاتی ریکاکه و منداله که یان بو بگریته وه، له دلی خو تدا گوتت با هه روا تی بگن که مندالی خو ته، منداله که ت ده گریا،

هه ستت ده کرد نه خو شه، ده ستت به نیوچا ویدا هینا، تایه کی گهرمی هه بوو، نه تده زانی چی بو نهو منداله کلوله بکه ی تا له سه رما و نه خو شی بی پاریزی، لهو کاته دا هیچت پی نه ده کرا، گریان هه موو گیانی گرتبوی، منداله که ت له تهنیشته خو ته وه پال خست و داپو شی، ژنه که پی گوتی:

- (توش زور ماندووی ههر له وی راکشی، نه مشه ویش ده نووین بزاین خوا چی ده کا.)

تو ههر له جی خوت گرموله بووی. ژن و پیاوه که ش و سی منداله که شیان به ریزی به که وه خو یان گرموله کرد، نهو ماوه که مه ی که خهوت لی کهوت خهوی سه یر سه یرت ده دی، لهو خه ونه کابووسانه ده چوو که له ژووری ئینفرادی زیندان ده ت بینین، به شاخی سهخت و هه زار به هه زاردا هه لده گه پای، ده تو یست بگه یته لووتکه که ی، به فر تا نه ژنوکانتی نو قم ده کرد به لام ههر ده ریشتی تا ده گه یشتیه نریک لووتکه که ی له پر ده که وتیه خواره وه، خهونی زور له وه ناخو شتریشته ده دی له بهر چاوتدا دایکتیان وه ک باوکت ده نه نجنی، قاچ، ده ست، لووت، گو ی، چاو، ده پانوت نه مانه پارچه کانی جهسته ی دایکته، ده گریای و ده تو یست پارچه کان له یه ک بده ی ت و دایکت دروست بکه یته وه، هه رچیت ده کرد نه ت ده توانی لهو پارچانه دایکه که ی خو ت دروست بکه ی به سه ر نهو پارچانه دا ده گریای و هیچ ده سه لاتیکت نه بوو، باوکت ده هات و له باوه شی ده گرتی و له پارچه کانی جهسته ی دایکت دووری ده خسته یه وه، خهونی لهو ناخو شتریشته ده دی، سواره یان له بهر چاوتدا گولله باران ده کرد، له یه ک ساتدا سه د فیشه کیان به ره و جهسته ی ده ته قاند، جهسته ی ده بوو به بیژینگ، دوا جار تو یان ده برده سه ر نهو جهسته یه، ده تو یست تو زقالیکی نهو جهسته یه بیینی، هیچت نه ده دی، نه وه جهسته نه بوو بیژینگ بوو، راده چله کای، ده تبینی سیسرکه کان به سه ر سنگته وه گه مه ده کن، سنگت بیسووه مهیدانی چاو شارکی و هاتو چوی نه وان، جهسته شته ده تگوت جهسته ی سارد و سړی مردووه و ژینگه و تاراوگه ی سیسرکه کانه، نهو

کورته ساته‌ی که له پال منداڵه که شدا نووستی دووباره خه‌ونه تاله‌کان ئامبازت بوونه‌وه، ئەمجاره جهسته‌ی ڕزگار بوو، دایکت و به‌هاری بینی پیکه‌وه مردوون و له پال شاخیکدا له پال یه‌که‌وه پال خراون، ڕاچله‌کای ژانیتیکی سه‌خت، ژان و پینچیتیکی زۆر ناوسکی گرتبوویته‌وه، هه‌موو خه‌لکیش ڕاچله‌کی بوون، ده‌نگی بۆمباکان نزیک بوون، قیژ و قاوی خستبووه نێو هه‌موو خه‌لک، هه‌موو جل و جیکانیان به‌جێ ده‌هێشت و هه‌لده‌هاتن، هات هاتیکی سه‌یر ڕوویدا، تۆش به‌ده‌م ئەو ئازاره‌وه هه‌ر هینده‌ت پێ کرا جانتا کۆله‌پشته‌که‌ت له پشتت قایم که‌یت و ئاوات له باوه‌ش گری و ڕاکه‌ی، پتووه شپه‌کانیشت به‌جێ هینشت، باران ده‌باری و بۆمباش ده‌باری، لێره و له‌وێ، تاریک بوو، که‌س مه‌رگی که‌سی نه‌ده‌دی، که‌س گریانی که‌سی نه‌ده‌دی، هه‌موو به‌دریژایی خالی سنووردا کۆبوونه‌وه و پاسداره‌کانی سه‌ر سنووریش ڕیگای ده‌ریازبوونیان نه‌ده‌دان، له‌ تاو بۆمباکانی ئەمبه‌رخه‌لک ده‌یانویست به‌زۆر له‌ سنوور ئاودیو بانه‌وه، ئەمجاره‌ ده‌ستریژی له‌و به‌ریشه‌وه ده‌ستی پێ کرد، ده‌تگوت ڕاوه‌ ئاسک ده‌که‌ن، ئەوه‌تا زینده‌وه‌ره‌کان که‌وتوونه‌ته‌ داوی جووتی ڕاوپه‌یه‌وه، تاریکی نه‌یده‌هینشت مه‌رگه‌کان بینه‌راو بن، به‌لام ده‌ره‌قه‌تی ده‌نگه‌کان نه‌ده‌هات، هاوار و ناله‌ به‌جوژیک به‌رزبووه‌وه ئیدی قه‌ت ده‌نگی له‌وه به‌رزتر و پر له‌ کۆله‌مه‌رگی تر بوونی نه‌بوو، له‌ دلێ خۆته‌وه ده‌تگوت ئاخۆ چه‌کی کام لا ئەم جه‌سته‌ماندووه‌م ده‌پیکێ بیا ده‌مزانێ، له‌وساته‌دا بیری دایکت و به‌هاری ده‌کرد، ده‌تگوت دایه‌ گیان ئاخیری به‌م ده‌رده‌براین و له‌ دووری یه‌کدا ده‌مرین، ئاخیری من نازانم به‌چه‌کی کام لا ده‌کوژیت و تۆش نازانی به‌چه‌کی کام لا ده‌کوژیت، به‌هاری گیان بشی ئەو دلله‌ پاکه‌ی تۆش که‌ هینشتا له‌ به‌هاری هه‌رزه‌کاریدا لێ ده‌دا ئەم شه‌وه‌ نه‌بیته‌وه خۆراکی ئاگر، دایه‌گیان ئیسه‌ چ مرۆفانیکی بی دالده‌ین له‌ ترسی لافاوی نه‌وتدا په‌نا بۆ ئاگر ده‌به‌ین! خواجه ئیسه‌ چ که‌سانیتیکی بی مالین له‌ سیبه‌ری درکدا خۆمان هه‌شارداوه، هه‌ر له‌ جیتی خۆت دانیشتی، له‌ پال خه‌لکانی تردا که‌ له‌ به‌ر

تاریکی ڕوویانت نه‌ده‌دی، به‌لام گویت له‌ گریانیان بوو، منداڵ بوون، ژن بوون، پیاو بوون، گه‌نج بوون، پیربوون، نه‌تده‌زانی؟ گریانه‌کانیان یه‌ک گریان بوو، کۆکتیلیکی پر له‌ ترس و ژان و نامۆیی بوو، ئەو شه‌وه‌ش درێژ بوو، ده‌تگوت قه‌ت کۆتایی نایه‌ت، قه‌ت، هه‌ر وه‌کو ئەو شه‌وه‌ی به‌سه‌ر زامه‌کانی «ئه‌مه‌ل» دا ده‌گریای، ئەو شه‌وه‌ی که‌ بردیانی و نه‌تده‌زانی بۆ کۆت ده‌بن، چاوه‌کانیان به‌ستیته‌وه به‌پارچه‌یه‌کی ره‌شی چلکن، هیند تووند شه‌ته‌کیان دا خه‌ریک بوو بیلبله‌کانت به‌ته‌قی، ده‌سته‌کانیشت تووند به‌که‌له‌بچه‌ به‌زنجیریکه‌وه به‌سه‌راوونه‌وه پشتی پیکابیتک، بردیانی و نه‌تده‌زانی بۆ کۆت ده‌بن و چاره‌نووست چی ده‌بێ، بردیانی و دوا نیگای دایکت و شاره‌که‌ی خۆت نه‌بینی، ڕیگایه‌کی درێژ بوو، نه‌ ڕیگا ته‌واو ده‌بوو نه‌ شه‌وه، نه‌ تۆ کۆتاییت ده‌هات و نه‌ شه‌وه، بایه‌کی تووند و سارد ڕوومه‌ته‌کانی شه‌قار ده‌کردی، گلینه‌کانت له‌ جه‌مه‌ت ئەو شه‌ته‌ک دانه‌ توونده‌ ده‌ئێشان، مه‌چه‌کت له‌ تاو توندوتیژی ئەو که‌له‌بچه‌یه‌ خه‌ریک بوو به‌ریته‌وه، تا ئەو کاته‌ی جه‌سته‌ت سه‌رپوو ئیتر هه‌ستت به‌هیچ نه‌ده‌کرد وات ده‌زانی تۆ کۆتاییت دیت و ڕی کۆتایی نایه‌ت، ئەو سه‌رپوونه‌ ڕزگاری کردی، ئەو سه‌رپوونه‌ نه‌بوایه‌ نه‌ شه‌وه‌ کۆتایی ده‌هات و نه‌ ڕی، ئەو کاته‌ زانیت سه‌رپوون له‌ ڕی و شه‌وه‌ و کۆتایی هاتنی ژیان ڕزگاری کردی، که‌ په‌رۆ ره‌ش و چلکنه‌که‌ له‌ چاوت کرایه‌وه و که‌له‌بچه‌کان له‌ ده‌ستت کرانه‌وه و تووردرایته‌ ژوو به‌چکۆله‌که‌، تا ده‌ست و پلته‌ هاته‌ گۆ و چاوه‌کانت کرانه‌وه زهمه‌نیک به‌سه‌ر چوو بوو، که‌ چاوت به‌ده‌ورو به‌ری خۆت داگیرا شتیکی سه‌یرت دی، کچ بوو، کچیکێ قژ درێژ، کچیکێ ڕووت که‌ جه‌سته‌ی له‌ جه‌سته‌ی خۆت ده‌چوو، زامه‌کانی له‌ ژماره‌ نه‌ده‌هاتن، ئەو ئاگای له‌ تۆ نه‌بوو، تۆ هینشتا هه‌ر به‌گومانه‌وه سه‌یرت ده‌کرد له‌ دلێ خۆتدا ده‌توت بشی ئەمه‌ یه‌کێ له‌و سیسرکانه‌ نه‌بێ بووه‌ به‌کچ!؟ بشی منیش سیسرک نه‌بم و بووبم به‌کچ، سه‌رت ڕاوه‌شاند، نا نا هه‌ردوو کمان کچین، چووینه‌ نزیکیه‌وه، ده‌ستت به‌نیو چاوانی داھینا، هیچ نه‌جولا، ده‌ستت

به گريان كرد، خو ئه وه مردووه، ههستت ده كرد به سهر لاشه ی خو تدا ده گريت، جهسته ی وهك جهسته ی تو پر بوو له زام، قژه دريژ و ره شه كه ی ئالوزكاو و پراكي شراو بوو، به للام ئه و مردبوو تو زيندوو بوو، گرياي، گرياي، چاوه كانت سوور هه لگريان، دهستت به قژ و نيوچه وان و زامه كاني له شي داده هينا، مه مكه كانيان كردبووه ته پله كي جگه ره، نه جگه ره يهك و نه دووان نه سيان، جيگا كانيان ترسناك بوون، جهسته ی ده تگوت شان هه هنگه، كون كون هه ره وهك مه مله كه ته هنگ، شه و هيشتا هه ره دريژتر ده بووه وه، چه ند شه ويكي لاستيكييه! ريگاش ته واو بوو هه ره ته واو نابج، به للام ئه و شه وهش كو تاي هات، ژيان چه ند تراژيديا يه كي به كاوه خو به، هيشتا له سه ره تاي كو تاي هاتني شه ودا بوو، تو دهستت هه ره به ناو زامه كاني هاوژوو ره كه تدا ده گي پرا، چاوه كاني كر ده وه، ههستت ده كرد چاويشي له چاوي تو ده چي، له دلي خو تدا گوتت ره نكي به هه موو زيندانييه كان له يهك بچن، گه ره پيشتريش له يهك نه چووين به و دا هيناني شارستانيانه ی له ژووري ئه شه كه نجه دانا له سهر جهسته ی زيندانياني تاقي ده كه نه وه وا ده كا له يهك بچن، سه ري له كوشتا بوو، دهسته كانت به نيو چه وانيدا ده هينا، ده بويست قسه يهك بكات، زماني له گو خرا بوو، ماوه يهك به بچ ده نكييه وه سه يري يه كتان كرد، ده تگوت به و سه رنجانه ناخي يه كتتر ده خو يننه وه، تو برينيكي كو ن بوويت و ئه و برينيكي نو، ده بي دوو برين چو ن ناخي يه كتتر ببينن، ده بي زماني نيوان دوو برين چ زمانيك بيت، ده بي به چ زاراوه يهك باسي ئازاره كان بكن، زماني هاته گو به للام دهنگي به حال در ده هات، زمانتان جياواز بوو وهك ناوه كانتان، به للام له زاراوه كاني يه كتتر ده گه يشتن، دهنگه كه ت به حال ده بيست، هه ره به ئاسته م:

- تو كتي؟

- من ناوم «نه ورؤز» ه ئه ي تو؟

- (ئه مه ل)!

ئه وه نده بهس بوو بو ئه وه ي ئه وان بين و له يه كتترتان جيا كه نه وه، به للام له هه مان ژووردا. تو له سوچي ك و ئه و له سوچي، هه ره شه يان لي كردن نابج قسه له گه ل يه كتتر بكن... ئيوهش هه ره به سه رنج يه كتريتان ده وان، به زماني برين قسه تان ده كرد، به و سه رنجانه ده تانتواني داستانيش بو يه كتتر بگي رنه وه، تو باسي خاكي خو ت و شاري خو ت بو ئه و بكه ي و ئه و يش باسي شاري خو ت بو بكا، تو باسي كوردستان و ئه و باسي باشووري ولا ته كه يت بو بكا...

له گه ل كو تاي هاتني سه دان كه سدا ئه و شه وه شوومهش كو تاي هات، ئه مه جاره مه رگ له دوو قو له وه شالاوي هينا بوو، نه تانده زاني ئه و هه موو جهسته شه لالي خو ينه به چه كي كام لا كوژراون، پاسداره كان يان سه ربازه كان، گريان چاوي زيندوو هه كاني شووشته وه، ئه مه جاره ئه و گو رستانه ي به جيتان ده هيشت گه و ره تر بوو، وهك گو رستانه كاني تر نه بوو، كوژراوه كاني دوو جار كوژرا بوون جاريكيان به گولله ي ئه م بهر و جاريكيان به هي ئه و بهر، هه ره مه رگي دوو مه رگ بوو له ناو خويدا، بو به گريانه كانيش جيا بوون، له جياتي دلويك فرمي سك هه ره جاره ي دوو دلوپ له يهك ساتدا له چاوه كانه وه ده بارين، ئافره ته كان شيوه نه كانيان وهك شيوه ني تر نه بوو له يهك ساتدا دوومستي قايميان به سنگي خو ياندا ده كوتا و دوو جار قورپان له سه ره خو ده گرت، چ پرسه يه كي گه و ره بوو ئه و به يانييه، هه ره له عاشوراي ئه وان ده چوو، به للام سه دان حوسه ين و سه دان حه سه ن شه هيد بوو بوون، جگه له وهش سه دان خوشكي حوسه ين و كچي حوسه ين و دا يكي حوسه ين گه و زيتنرابوون له ناو خو يني خو يان، سه د عاشورا بوو له ساتيكي ترسناكي ئه و به يانييه ته زي بوه دا، خو ينه كان تي كه ل به قوراو ببوون، هي ژن و پياو و مندال، ليك جيا نه ده كرانه وه، ديسانه وه زيندوو هه كان ده ستيان به چال ليدان كرد تا كوژراوه كان بشار نه وه، هه ره چاله و دوو شه هيديان تيا ده ناشت، شه هيد يكي كه به گولله ي ئه م بهر و دانه يه كي به هي ئه و بهر شه هيد كراو، هه موو له پرسه دا بوون، ده گريان و چاوتان ده گي پرا، هه موو

دەتگوت بەدوای خۆتاندا دەگەڕین تا دڵنیا بن لە مانەوهی خۆتان.

تۆش هەر چاوت دەگێڕا، نەتدەزانی بۆ خۆت دەگەڕیتی یان بۆ دایکت و بەهار، گلپنەت نە دەسەرەوت، ئاوات لە باوەشتدا بێ ھۆش بوو، تەنانەت ترسی ئەوەت لێ نیشستبوو بمری، چاوەکانت شیت بوو بوون ھێندە بەدوای خۆت و دایکت و خوشکەتدا گێڕابوون، گلپنەت لە گلپنەت یەک گێڕ بوو، خۆ ئەو چاوەکانی دایکت، ئەویش شیت ئاسا چاوە گێڕی و دەگریه، چاوەکانت ھەل کەوتت تا دڵنیا بی ئەوێ دەیبینی بەراستی ئەو، چاوەکانی بەھاریشت بەدی کرد، دەستت بەگریانیکی تووند کرد و بەرەو لای ئەوان غارت دا، ھەرسیکتان باوەشتان بەیەکدا کرد و ماوەیەک پێکەو نووسابوون و دەگریان، نەتدەزانی ئەمە راستییە پوودەدا یان خەون، سەرانسەری داستانەکەت وەکو خەون دەھاتە بەرچاوە، ھەر لەو رۆژەوێی کە مائەکانتان بەجێ ھێشت، سەرانسەری ژبانت وەک داستان و خەون دەھاتە بەرچاوە، ھەر لەو رۆژەوێی باوکت بەبێ دەست و قساج بینییەو، ئەورۆژەوێی کە خۆت لە زیندان و ژووری ئەشکەنجە بینییەو، ئەو رۆژەوێی خۆت لە پرسی سوارەوێی خۆشەوێستدا بینییەو، تا ئەو کاتەوێی سەری مندالە فریشتە ئاساکەت بینی و چەندان گۆرستان و کۆمەڵ کۆزیت دی.

- ئەمە مندالی کێبە؟! -

دایکت منالەکەوێ لێ وەرگرتی و تۆش داستانەکەت بۆ گێڕانەو، ئاوات بێ ھۆش بوو، تۆ لەو بێ ھۆشتر، بەلام دایکت لە خۆشی دۆزینەوێ تۆدا گۆری دەدایە خۆی، چوون لە جێگایەک کە دایکت بەعەبا و پارچە نایلۆن کە پرتیکی بچووکی دروست کرد بوو دانیشتن، دایکت خەریکی مندالەکە بوو تا پاکێ بکاتەو، کە جلەکانی داکنە ئەوسا زانیت کورە، دایکت بەسۆزەو لە باوەشی خۆی داینابوو، بەھاریش لەو دەورووبەرە ھێندێ دار و پووش و پەلانی کۆکردەو و ئاگری کردەو، دایکت مندالەکەوێ لای تۆ دانا و ھەستا وەک پێشەوێ ھەموو کاتیکی گورج و گۆلانە نیسکیئە یەکی لێنا،

ئەو نیسکیئە گەرمو گورە گەدەو بوژاندنەو، ھاتیئەو ھۆشی خۆت، بەلام دەترسای ئەو مندالە بمری دایکت دلی دەدایتەو.

- کچم خەم مەخۆ چاک دەبیتەو، ئەو تا ئەمڕۆ سنورمان لێ دەکەنەو و دەچینە ئەو دیو، لەوێ دەیبەینە لای دکتۆر و چاک دەبیتەو، دەلێن دوکتۆری چاکیان ھەبە.

ئەو قسانە تۆزێ ئارامیان دەکردیەو، لە پال مندالەکە خەوت لێ کەوت، نەترانی چەند خەوتووی، بەلام ئەو خەونەیان کە سەرت لە کۆشی دایکتدا بوو خەویکی پر لە دڵنیایی بوو، دایکت بەدەستە بەسۆزەکانی ھەلی ساندی:

- نەرۆز گیان، نەرۆز...! ھەستە باوانم، ئەو پێگای خەلکیان داوہ بۆ ئاودیو بوونەو، خیرا کەن با ئیمەش خۆمان کۆکەینەو و برۆین...

تۆ بووی به بهشی له من و ههستی دایکایه تیم لیوه ههڵدهقولی، به مردنی تۆ ههست به نوێ بوونهوهی کۆست و جگهر سووتان دهکهم، نه مری ئاوات گیان ئیستا تۆم له شیعر خۆشتر دهوێ، ئامادهم هه موو شیعره کانم بسووتینم تا تاوێ تۆ گهرم بیتهوه و نه مری، ته نهها ئه و شیعرانه نه بی که له زیندانهوه له سههر دهسمالی کاغه زین دهمنوسین و بۆ سوارهم ده ناردن، ئاوات گیان ببووهره که ده لیم ئه و شیعرانه ناسووتینم چونکه ئه وانه دیاری و یادگاری من بوون بۆ سواره و دیاری و یادگاری ئه ون بۆ من، تۆ نازانی چه ندما یه کتر خۆش دهویست، قهت ئه و رۆژهم بیه ناچیتتهوه که دهستان له ناو دهستی یه کتر نا و نه خشه مان بۆ ئه و داها توه ده کیشا که دانه هات، کاتی پیکه هوه ده واین چاوه کانی ده بریقانه وه، پیم دهوت:

- ئه وه بۆ کاتی قسه م له گه لدا ده که ی چاوه کانت پر ده بن له فرمی سک؟
- له خۆشه ویستییا.

که وای دهوت منیش پر ده بووم له فرمی سک و به بی دنه گیه وه ده گریام، ده ی وت:

- مندالمان بی ناوی دنه یین «ئاوات».

- کچ بی یان کور؟

- کچ بی یان کور ناوی دنه یین ئاوات. ئیستا وا ههست دهکهم تۆ ئه و ئاواته ی ده میک بوو من و سواره خه ومان پتوه ده دی، ئیستا زانیت ئاوات گیان بۆ ئه و شیعرانه م ناسووتینم، ئه وانه تا قه دیاری و یادگاری سواره ی باوکتن بۆ من!، خۆ گهر هه ر بزانه م ئه و شیعرانه ژبانی تۆم ده ده نه وه ده بیان سووتینم، ده بیان سووتینم و تۆ ده بیته یادگاری نیوانمان...

- نه ورۆز گیان تۆ ماندوو بووی ئاوات بده من هه لێ گرم.

دایکت ئه و گفتوگو یه کلا یه نییه ی نیوان تۆ و ئاواتی بری، سێ شه و و سێ رۆژه خه یال هه رجاره و بۆ لایه کت ده فریتن، له واقیع هه لدی و ده چیه ته نیو جیهانی خه یاله وه، به لام ئه ویش تالتره، به ناو یه ک به یه کی

چهند ههستی کی سهیره، ئه م جه ستانه ده لئی ته رمن و به ره و گۆرستان ده رۆن، ئه م کاروانه ده لئی کاروانی مردووانن و به پیی خۆیان ده رۆن خۆیان به خاک بسپین، ئه م بایه ده لئی ئاوازی ئه و شمشاله خه مناکانه یه که له به رنامه ی کاروانی شه هیدان لێ ده درا، چ ئاوازی کی به جۆشه و فرمی سک به خور له چاوی هه مووانه وه ده بارینن، کی ده زانی ئه و هه موو کۆچه روو ده دات، رزگار بوومان له چی و ئاواره بوون و کۆچمان له چی، ئه م جاره ش بوینه وه به گیسه که هه یاس، وا ئاودیویش بوینه وه و هه موو شتی کمان به جی هیشت، گول، کانی، شاخ، یادگاری، رابردوو، میژوو، گۆرستانی کۆن و هی نوێ، هه موومان به جی هیشت! ئاوات گیان! تۆ چهند له زه مه نیکی شیتدا له دایک بووی، هه مووشتی فی لێ ها توه و هه مووشتی ده ته قیته وه، تۆ ده لئی هه ر بۆ ئه وه ماویته وه به رده وانی به کۆچی دایکت و باوکت و خوشکه فریشته ئاساکهت بده ی، کۆچ میراتییه کی هه میشه ییه و له باو با پیرانمانه وه بۆمان ماوه ته وه، بۆ له م زه مه نه هار و شیته دا له دایک بووی نازیم؟ ره نگه ی تۆش وه ک من گه وره بی و له ته مه نی خۆتدا بۆ تروسکاییه ک بگه رتی و نه یدۆزیتته وه، یاخی بی له هه موو شتی ک. له هه موو شتی ک راجینی و سه دان پرسبارت لا دروست بی که تا دنیا دنیا یه بی وه لام ده میننه وه، ره نگه دیارده کان تووشی حه په سان و سپروونت بکه ن... ئه فسوس له زه مه نی کدا له دایک بووی مه رگ و کۆچی لێ هه ل ده قولی، له زه مه نی کی بی خا وه ندا بریاری ها تنه دنیات دا، جا کی ده لئی خۆت بریاری ئه م ها تنه دا وه و ئه م گه شتی ژیا نه ت به سه ردا نه سه پینرا وه، ئه م بی هۆشییه ت ده لئی زه نگی نا ره زاییه له شیوه ی بی دنه گیدا لێ ده دا و من پر به گویم ده بییستم، ده ته وی بری؟ نا ئاوات گیان ئه وه نه که ی به رگه ی ئه و هه موو کۆست که وتنه ناگرم، ئیستا

خه یاله كاندا هه لده فری، له هیچ کوئییه کیش ئوقره ناگری و نانیشتیه وه، چهند کچیکی ههستیار و سهیری، هه موو جووله یه ک ده تهه ژینتی و کانیاوی شیعرت ده ته قینیتیه وه و ناینوسی، چی بنوسی؟ که ی ئه و رووداوانه له بوته ی شیعردا جیگایان ده بیته وه؟

ئاوات له باوهشی دایکت دایه و هه ر سیکیان ههنگاو ده نین، زوری نه ماوه بگه نه ئوردو وگا، به هاریش بی دهنگه، ئه لئی سه ره تای چه په سان و پرسیار له خو کردنیته، کوله که ی پشتی له خو قورستره و ههنگاو کانیشی قورسن، ماوه یه ک بو هه ستت ده کرد ئه ویش که لکه له ی ئه ده ب له سه ری داوه، له کتیبخانه که ی تودا کتیب ده رده هینتی و ده یخوینیتیه وه، شه وان تا درهنگی به دیار کتیبه وه داده نیشی، هه ر له و رۆژانه ش په ره کاغه زیکت له نیو کتیبخانه که تدا بینی به خه تی ئه و نووسرابوون، هه لت گرت و خویندته وه، بزیه کت هاتی، به هار ده یه وئ چیپۆک بنوسی، به لام بو باسی نه کردوه؟ که له قوتابخانه هاته وه ماچیکت کرد و پیت و ت:

- ئافه رین به هار گیان، ئه وه چیپۆک ده نووسی؟

به شه رمه وه پیکه نی و گوتی:

- داده گیان خویندته وه؟

- به لئی، زور جوان بوو.

- به راستیه ته؟

- بی گومان.

له و رۆژه وه به هار زیاتری ده خویندته وه، به لام هیچی تری پیشان نه دای که نووسی بیته، ئیستاش به چه په سانه وه له شته کان ده پروانی ده لئی خو بو نووسی چیپۆکی پر ده کا، بی دهنگیه که ی نااساییه و تووره بوونی لی ده بارئ.

دایکیشت به سه زه وه ئاواتی له باوهش گرتوه و چاوه کانیشی به ره و

پیشه وه ده روان، زورتان نه ماوه بگه نه ئوردو وگا، هه موو سه رنج له پیشه وه ی خو یان ده دن و ده لئی نایانه وه ی پشته وه ی خو یان بینن. ده لئی سیمای سوپا سه ربازییه که ی که هه ر راویان ده نی هینده ی توقاندوون نه ویرن ئاور له دواوه بده نه وه، ده لئی هه موو خه ون به و ئوردو وگایه وه ده بینن که ساتیکی تر پیتی ده گهن، ده بن به خاوه نی ره شمالتیکی تایبه تی، ئه و ره شماله له بارانیشتان ده پاریزی و له سه رماش، ئه و ره شماله قه ره بووی گشت ئه و سین رۆژی سه رما بوونه تان ده داته وه. به مندالیی ره شمالتی قه ره جه کانت ده دی له قه راغ شار هه لدراون دلته پیتان ده سووتا، ده تگوت چهند گوناخن مالتیان نییه، به لام نارچه تیت له پرووی ئه واندا نه ده بینن، ئه وان ده تگوت ئه وه مالتیکی نا ساییه و وا ده زانن ئه وه ی له ره شمال بترازی مال نییه، هینده راهاتبوون به و مالانه ی خو یان و دلشاد بوون پیتی و پروویان هه میسه خو ش و گه ش بوو.

ئه وهش ئوردو وگا، هه زاران ره شمال له ده شتیکی ره قهن، نامویی سه رتا پای گرتیه وه، ده تگوت دلۆپه فرمیسیکی گه وره تیت و له چاوی رۆژگاردای قه تیس ماوی و نارژی، ره شمالتان هه لدا و چونه ژووره وه ی، مناله بی هوشه که ت له کوشت دانا، تو له ژووره وه مایته وه تا ئیشکی ئاوات بگری و دایکت و به هار وه ده رکه وتن تا ئا و به یتن و خواردنی به ده ست به یتن، ئاغا و پاسداره کان خواردنیان دابه ش ده کرد، ئه وانیش هه ر وه کو خوا دابه شیان ده کرد...

ئاوات له کوشتدا بوو، دوو رۆژ بوو ئه و تا گه رمه بی هوشی کردبوو، دلته نه ده هات له عه رزی دانیتی، له جانتاکه تدا ده فته ره چکوله که ی رزگارت ده ره ینا، لاپه ره ی یه که مت کرده وه به خه تیکی جوان نووسرابوو: «ههنگاوی یه که م به ره و شاخ»، له خواره وه شی به خه تی ورد نووسرابوو: (ئه مرۆ له په تی سیداره رزگارم بوو، دوا ی شه ش مانگی پر له مردن به بریاریک به خشراین و منیش له ژووری زیندان و چاوه پروانی سیداره وه بریارم دا یه که م ههنگاو به ره و شاخ بنیم.)

سهیری بهرواری نووسینه کهت کرد، واته رزگار ههوت سالا پيشمه رگهيه، له ژووری له سیداره دانیشدا بووه، بیرت چووه لای ژووری سیداره، ده بی چهند سامناک بی، مردن هیند لیسته وه نزیکه ده توانی به چرپهش قسه ی له گه لدا بکه ی، ئیزرائیله کهشت گشت چرکه یه ک له بهر ده مت دایه و پیش نه وه ی رۆحت بکیشی سووکایه تیت پی ده کا، چهند مردنیکی سامناکه ژبان له و ژوورده دا موچورکیکی ترس و ناخوشی به له شتا هات، لاپه ره ی دووه می په ره کهت هه لدا یه وه، به دپیریکی گه وره ی وه کو سه رناوی چیرۆکیک نووسرابوو: «کۆمه ل خه جیتی سووتان!» ناو نیشانه که سه رنجی راکیشایت و ده ستت به خویندنه وه ی کرد. «خه جتی» نازانم بلیم چهنده مین ئافره ته که خۆی سووتاند، یان کۆمه ل سووتاندی!

که ده مویست له دوا ساته کانی ژیانیدا نه و ئاگره بکوژنمه وه که له جهسته ی بهر بووه، هه ر هینده ی هیژ تیا مابوو به ده نگیتی سووتاووه بلیت:

مه مکوژننه ره وه، ئیوه منتان سووتاند.

خه جتی راستت کرد ئیمه تۆمان سووتاند، ئیمه ژبانمان لی کردیته دۆزه خ. من دوا یی زانیم که له گه ل نه و حاجیه دا چهندا ژیانیکی سه خت ژیا بووی، من تۆم نه ده ناسی خه جتی، نه مده زانی پیش نه وه ی بسووتی چی ئافره تیکی شوخ و شه نگ بووی، دوا یی زانیم له گشت نه م ناوچه یه دا که سبکی له تو شوختری تیا نه بووه، من کاتی تۆم بینی خه لووز بووی، نه مده زانی هه رچی لای نه م مه لبه نده هه یه شیت و شه یدا ی تو بوون، ده لپن جگه له جوانی چاو کراوه ش بووی، ئافره تیکی گورج و گو ل و وریاش بووی، من سه رسام بووم به و په سنانه ی له باره ته وه بیستم، که چی ژنی نه و پیاوه پیره ده مارگیره بووی که ته نانه ت نه یده ویست ئاگره که ی جهسته شت بکوژنیتته وه! دوا یی نه و نه ی نییه شم زانی، که کوره خو فرۆشیکی شاری، گوا یه پيشمه رگه بووه و تۆی به قسه ی رازاوه

هه ل خه له تاندووه و به نیازی هینانی کردووی، توش باوه رت پی کردووه و رۆژتیک پیش نه وه ی هه ل بیه تته وه بو ناو شار و خو له باوه شی رژیتم بهاویته وه کاریکی نا به جیتی له گه ل تۆدا نه نجام داوه، کاریکی که هه ر له ناو ئیمه ی دواکه تودا هیند به سه ختی ده بیتری، سکی پر کردووی و خو شی ئیدی نابینیتته وه.

خه جتی گیان...! جا چی ده بوو گه ر به کتی له و لاوانه ی شیت و شه یدا ت بوو بوون نه و کاره یان کردیا و تۆیان خواستبایه تا نه وه چاره نووست نه بوایه و برا و باوکت هه ره شه ی کوشتنیان لی نه کردبا ی، گوا یه نه و حاجیه تۆی رزگار کردووه و چووه ته لایان و وتوویه تی من ده یخووزم، تۆ بیست سال و نه و شه ست و پینج سال، ناخو نه و دوو ساله چۆن ژبا یی له گه لیدا و که ی ره وایه تۆی خونچه گو ل له گه ل پیاویکی له ته منه ی با پیرتدا بژی؟ ده لپن رۆژ نه بووه به گۆچانه که ی لیت نه دا و توش له ترسی باوک و برا و خه لکی دی نه ت توانیوه فره بکه ی.

بو ده بوو له ئیواره یه کی وادا نه و کاره بکه ی خه جتی و نه و ئاگره له خو ت به رده ی، من هاتبووم خو م گه رم که مه وه، نه و ئیواره یه زۆرمان سه رما کیشا بوو.

به فریکی زۆر باریبوو، شاخ ده تگوت کراسیتیکی ئاو دامانی سپی پۆشیوو، داره کان ده تگوت لقی به فریان گرتوو، ئیمه ش له به یانی زوووه له ری بووین، خه یالمان هه ر لای گه یشتن و گوند و ئاگردانی ماله کان بوو تا جهسته ته زبووه له گۆچوو ه کا ئمان بخاته وه گو، گه یشتینه دی و دابه ش بوینه سه ر مالان، من له ده رگای مالی ئیوه مدا بی نه وه ی بزائم ئیوه کین، که پیره میترده که ده رگای لی کردمه وه هاواری تۆم بیست، نه و هه ر باکیشی نه بوو، گوتم نه و هاواره چیه، هیچی نه گوت، له ژووره که وه ئاگر بلند ده بووه وه، خیرا رام کرد بینیم شتیک ده سووتی، نه م ده زانی مرۆقه یان چی؟ من پارچه خه لۆزیکم بینی ته نها گویم له و رسته سامناکه ت بوو که وت «ئیه منتان سووتاند.» راست ده که ی خه جتی هه موممان ده ستمان له

سووتانی تۆدا هه‌بوو، هه‌موومان.

ئەو بەسەر هاتە کاری تێ کردی وەک کارتێکردنی هه‌موو ئەو کارساتانەى که رۆژانه دەتدی، دەتبیست، دەتخویندەوه و دەتنووسین. کارساتی دیاریت بیڕ هاتەوه، براکەى گۆرپییه‌وه بەژنیک بۆ خۆی، کارساتی سه‌وزەت بیڕ که‌وتەوه فرۆشتیان بەچەند هه‌زار دیناریک و براکەى ئۆتۆمبیلیکی پێ کړی!

هه‌روا به‌سه‌رهاتت بیڕ ده‌که‌وتەوه دایکت هاته ژووره‌وه و تهنه‌که‌یه‌ک ئاوی له سوچی لای ده‌رکی ره‌شماله‌که‌ دانا و به‌هاریش هیندی نان و چەند قووتویه‌ک خواردەمنی هینابوو داینا، دایکت گوتی:

- نه‌ورۆز با هه‌ردوو کمان ئاوات به‌رینه لای دکتۆر ئەوتە تا ئەو ره‌شماله‌ گه‌وره‌یه دکتۆری لیبیه و زۆریش قه‌ره‌بالغه‌ ده‌بی ریز بگرین.

دەفته‌ره‌که‌ت داخست و خستته‌وه ناو جانتاکه، ئاوات هه‌لگرت و له‌گه‌ل دایکتدا بردتان بۆ لای بیمارستانه به‌ره‌شمال دروست کراوه‌که.

دوای دوو سه‌عات نۆزه گه‌یشته ئیوه و منداله‌که‌تان گه‌یاندە لای دکتۆریک، هیندی ته‌ماشای کرد و بیسته‌که‌که‌ى نا به‌سنگییه‌وه، ده‌رمانی بۆ نووسی و هه‌ر له‌ بیمارستانه‌که‌ شوشه‌ى مه‌مه و شیر و ده‌رمانیان دانى، ده‌بویه‌ ده‌رمانه‌که‌شى به‌شوشه‌ مه‌مه‌ بده‌یتى و پێی گوتن گه‌رم رایگرن. هیندی هیندی ده‌رمانه‌کان کاری خویان کرد و ئاوات هۆشى هاته‌وه... چەند شادمان بووی که ئاوات ده‌واند، بۆت پێده‌که‌نى و ده‌ترقیایه‌وه، به‌هار و دایکیشت له‌ تۆ زیاتر هۆگری ئاوات بوون و به‌هه‌رسێکتان‌وه خزمه‌تتان ده‌کرد، که‌ چەند رۆژیک تێپه‌ری و رۆژ به‌رۆژ ئاوات چاکتر ده‌بوو، دات ده‌نیشانده‌ و خواردنی تاییه‌تیت بۆ ده‌کرد و ده‌تدایه، هه‌ر به‌ناو ره‌شماله‌که‌دا ده‌ستتان ده‌گرت و تۆ و به‌هار فیڕی رۆیشنتان ده‌کرد، ئەو ژیانه‌ سه‌خت و ناله‌باره‌ى ئۆردوگا، ئەو ماندوو بوون و ئاو هینان و به‌کۆله‌مه‌رگی خواردن په‌یدا کردنه‌ت به‌دیتنیکی ئاوات

له‌ بیڕ ده‌چووه‌وه، هه‌ر چەنده‌ کاره‌ساته‌کان له‌ ئەندازه‌ى رۆژگارە‌کان گه‌وره‌تر بوون، خۆ قه‌ت ناتوانی دیمه‌نى ئەو ژنه‌ت له‌ بیڕ بچیتته‌وه که‌ هاتبوو مه‌نجه‌لى ئاو بۆ منداله‌کانی بیتی و مه‌نجه‌له‌که‌ى له‌ژێر ته‌نکه‌ره‌که‌ راگرتبوو تا تنۆک تنۆک ئاوی تێ بچى، به‌لام شوفییره‌که‌ له‌ شلوقى و پال به‌یه‌کترنانی خه‌لکه‌که‌ بیزار بوو سواری ماشینه‌که‌ بوو خیرا پیتی پیا‌نا و ژنه‌که‌ش له‌ژێر پێچکه‌ى ته‌نکه‌ره‌که‌دا به‌زه‌ویه‌که‌وه‌ نووسا، تۆ ئەو دیمه‌نه‌ت هه‌رگیز له‌ یاد ناچیت که‌ خوین و پارچه‌ گۆشتی ژنه‌که‌ به‌قه‌د پێچکه‌ى ماشینه‌که‌وه‌ بوو تیکه‌ل به‌قور و لیته‌که‌ ده‌بوو، ژنه‌که‌ش که‌س نه‌یده‌زانى ژنه‌ یان پارچه‌ کراسیکی خویناوی به‌سەر زه‌ویدا ئوتوو کراو، منداله‌ ورده‌کانی ده‌گریان و ده‌یانوت: «کوا دایکم...!» نه‌یاندە‌زانى ئەو پارچه‌ کراسه‌ خه‌لتانی خوینه‌ى به‌ناو ئەو قوراوه‌دا ئوتوو کراوه‌ دایکی ئەوانه، ئەوان وایان ده‌زانى دایکیان ونبووه، ده‌گریان و چاویان ده‌گیرا، خه‌لکیش جگه‌ له‌وه‌ی بگریه‌ن نه‌یاندە‌زانى چۆن ئەو مندالانه‌ له‌ دایکیان پێ ته‌ما کهن.

ئەى قه‌ت ده‌توانی دیمه‌نى نان و خوینه‌که‌ى سه‌ر سنوور له‌ بیڕکه‌ى، ئەو ماشینه‌ پر له‌ نانه‌ى که‌ هینرا بوو سکی برسی ئیوه‌ى پێ تیر بکړی، هه‌رکه‌ خه‌لکی برسی نانیان بینی به‌ره‌و ماشینه‌که‌ غاریان دا، به‌لام ماشینه‌که‌ له‌ جییه‌کی هه‌له‌ وه‌ستینرابوو، ئەو شوینه‌ کیلنگه‌ى مین بوو به‌ژێر پێی خه‌لکا ته‌قینه‌وه و ده‌یان که‌س شه‌هید بوون و نان له‌ باوه‌شیاندا خویناوی ببوو.

ئەوانه‌ت له‌ نه‌ستتدا شارده‌بووه‌وه تا رۆژی بیانکه‌ى به‌شيعرئى یا به‌داستانى یا به‌هه‌ر شتى که‌ وینه‌کان له‌ نه‌ستته‌وه‌ بگوازیتته‌وه‌ سه‌ر لاپه‌ره‌ و ئاسوده‌ بى، تا له‌ ئۆردوگا بووی هیچت نه‌ده‌نووسی، نه‌تده‌توانی هیچ بنووسی، به‌لام نه‌ستت ببوه‌ کۆگای گشت کاره‌ساته‌کان، هه‌ر وه‌ک ئەو کاتانه‌ى که‌ له‌ هه‌ستتدا جیگه‌ى ئەو هه‌موو مه‌رگه‌ساتانه‌ى رۆژه‌ درێژه‌کانى زیندانى تیا نه‌ده‌بووه‌وه‌ کۆت ده‌کرده‌وه‌ و میتشکی پر ده‌کردى و ته‌نها دوای

رزگار بوونت توانیت دهربان بریت، رزگار بوونه کت سهر بوو، ههر دهگوت کاره ساتی فیلمیکی ناواقعییه، دهرگاکه بیان کردیه وه و گوتیان:

- خیرا ناماده به ده تبهین بو دادگا.

تو دهمی بوو تا واته خواز بووی بدریته دادگا و ههر چوئی بی و به ههر حوکمی بی بوئ روون بیته وه دهیانه وی چیت لی بکن، هوئی دادگات لاسهیر بوو، پیشتر ته نها له فیلمدا بینیبووت، همیشه هستت ده کرد نه و مروقی له قه فزه که دایه بی تاوانه، زوربه ی جاریش هسته کت راست ده بوو، له کوتایی فیلمه که دا دهرده کت که مروقی ناو قه فزه که نه و نازه له درنده یه نیبه که پاریزه ری گشتی نه فرتی لی دهکا، دهرده کت که ماوه یه کی دوور و دریزه نه ویان له پای هیچ به ند کردوه و نازار و نه شکه نجه یان داوه. به کهم جار پیکه نین گرتبووتی که خوت له ناو نه و قه فزه بینیبوه و دوو پولیسی پاسه وان به چه که وه له لا و له ولات وه ستا بوون، له دلی خوتدا ده که وتیته گومان تایا به راستی تو تاوانباری و له قه فزه یان ناوی یان ههر رولیکه و بو فلیمیک دراوه ته تو و له کوتاییدا دهرده که وی بی تاوانی و رزگار ده بی، به لام ده که وتوه بیرت که تو نه کتتر نیت و شاعبریت، هزت ده کرد بی به نه کتتر و له سهر شانودا رول بینی، به لام نه و خه ونه ت نه هاته دی و له شیعرا هاته دی، له قه فزه که دا راوه ستابوی وه کو په یکه ر، ریک راوه ستابوی و سهیری پیشه وهی خوت ده کرد، میزیک دریزی بریقه دار سی که سی هاو قه باره ی چوار گوشه بی وهک سی تاویری نارپک له پشتییه وه دانراون، له لای راستییه وه، میزیک بچوکتتری بریقه دار، پیاوکی دریزی سهر رو تاوهی له پشته وه یه، له خواره وه شی میزیک تر، پیاوکی ناسایی له پشته وه یه، له بهرامبه رباندا چندان ریز کورسی چول و هول، سهرتا بی دنگی هول که و نه جوئی تو و نه وان ترسیکی سامناکی خسته دلته وه، وات ده زانی هینراوی بو مؤزه خانه یه کی کون که پیش سهدان سال هولی دادگا بووه و نه وهش په یکه ری تاوانباره که ی، هیندی خوت جولانده وه تا دلنایی له وهی

په یکه نیت، پیاهو چوار گوشه ییه که ی ناوه راست جو له یه کی کرد، هیما یه ک بوو، به کسه ر دهنگیکی بهرز له سهرتا دهنگیکی ترسناکی دایه وه.

- مه حکمه مه!

سی که سه هاوقه باره که به چه چپ هیندی شتیان به یه کتر وت، توش سهرنجت چه قیبه وه وینه ی تهرازوه هاوسه نکه که ی که له سهر سهری ناوه راستینه که یان هلو اسرابوو، نه و تهرازوه هیما ی دادپه روه ری بوو که برینه کانی توئی ده هینا یه سوئی، ده رول یان بیست یان زیاتر له و ژیرخانه ترسناکه دا ده یان ده زگات بینی و پیت تا قی کرایه وه، سالیکی دوور و دریزه له ژووریک نیفرادیدا داتراوی و وه کو نازه له تماشات ده کهن، ته نها چند رول له گهل نه مه لدا دایانای و نه یان هیشت قسه ش بکن، ته نها به سهرنج یه کتریتان ده دواند، نیستاش دوا ی سالی ته مهنی زبندانی بوون بهرامبه ر نه م تاویره چوار گوشه ییانه دایانای که ده چپین به گوئی په کتردا و ده یانه وی مه له فکه کت تاووتوی بکن، تو سهرت ده کردن و نه وانیش به دهم هلدانه وهی ده یان لاپه رهی مه له فکه ته وه جار جار سه یریکی ده موجاوی تو یان ده کرد و تووره بوونیک ده موجاوی داگیر ده کردن، تووره بوونه که شیان تاویتی سهرنجیک پر له سهر سورماوی ده بوو کاتی سهیری جهسته ی باریکی تو یان ده کرد دهم و چاویشت مندالانه تر دیار بوو له شانزه سال، له پر بیرت هاته وه که نه و رول رول له دایک بوونته، نه و نیواریه له دایک ده بی، نیواره ی نه ورول، چند ریکه وتیکی سهیره، باوکیشت له و رولدها گیانی دا به ده ستیانه وه، فرمیسک چاوه کانی پر کردیه وه، وهک نه وهی یاد ی مهرگی باوکت بکه ویته وه و به کهم شیوهن بو مهرگی خوت بگیری، نه وانه په ره په ره مه له فکه یان هلدده دایه وه و توش به رگری نه و فرمیسکانه ت ده کرد که پر به چاوه کانت بوون و نه ت ده هیشت برژین، نه و بیرده ریبه تاله ی که بیرت که وته وه، له دایک بوونی خوت و مهرگی باوکت خستیانیته گومان ی که ههر له و رولدها حوکمی له سیداره دان بو

تۆش دەردهچی و له پینجهم سالرۆژی مه‌رگی باوکتدا حه‌قده‌یه‌م مۆمی ته‌مه‌نی تۆ ده‌کوژیننه‌وه، زه‌مه‌ن چه‌ند سه‌یر ده‌روا، سالیکه‌ به‌ندی، کاتی گیرای شانزه‌ سال بووی و باوکیشت چوار سال بوو گیانی دابوو به‌ده‌ستیانه‌وه، بیره‌وه‌ریه‌کانت به‌ده‌نگی حاکمی شو‌رشه‌که‌یا پچرا، پرسى:

- ناوت چیه‌؟

سالی بوو ناوه‌کەت له‌بیر کرابوو، که‌سی نه‌بوو بیل‌یته‌وه، ته‌نانه‌ت ده‌نگه‌ به‌سۆزه‌که‌ی دایکت که‌ له‌ خه‌وه‌له‌ی ده‌ستاندی و به‌هیمینییه‌وه ده‌یگوت:

- «نه‌ورۆزه‌که‌م... هه‌سته‌ باوانم دره‌نگه‌ بۆ قوتابخانه‌کەت.»

ته‌نانه‌ت ده‌نگه‌ هه‌ژینه‌ره‌که‌ی به‌هار که‌ کتیبه‌که‌ی ده‌هینا و ده‌یگوت:

- «داده‌ نه‌ورۆز ئەم دهرسه‌م پێ بلی‌ره‌وه!»

سالیکه‌ گویت له‌ ناوی خۆت نه‌بووه، به‌گومانه‌وه‌ و توت:

- نه‌ورۆز بايز.

- ته‌مه‌نت چه‌نده‌؟

- حه‌قده‌ سال.

هه‌ستت ده‌کرد ئەو ساله‌ نه‌ژیاوی به‌لکو سالی مردووی، نه‌ک سالی، هه‌ستت ده‌کرد ده‌ سال مردووی، ئەو ساله‌ سال نه‌بوو، ئەو رۆژانه‌ رۆژ نه‌بوون، ئەو شه‌وانه‌ شه‌وه‌ نه‌بوون، نه‌ته‌ده‌زانی ناویان بنیچی، نه‌ته‌ده‌زانی به‌چی بیانپیتی، به‌زامه‌کان، یان به‌وه‌ مه‌رگه‌ساتانه‌ی که‌ سووکا‌یه‌تیبیان پێ ده‌کردی و ده‌یان جینیویان پێ ده‌دای، به‌تایبه‌تی ئەو کاتانه‌ی لیبیان ده‌دایت و پیبیان ده‌گوتی: ئاژله‌!... نه‌ت ده‌زانی تۆ ئاژله‌ی یان ئەوان؟ به‌لام تۆ گیانداریکه‌ پێ ده‌سه‌لات بوویت ئەوان درنده‌یه‌که‌ په‌لامارده‌ر، تۆ بچووک بوویت و ئەوان هه‌ریه‌که‌یان به‌قه‌د تاویریکه‌ چوار گۆشه‌ بوون، هه‌ر وه‌ک ئەم تاویرانه‌ی که‌ ئیستا تۆیان خستۆته‌ ئەم قه‌فه‌زه‌وه‌ و ته‌ماشات ده‌که‌ن،

پیاوه‌ ناوه‌راستینه‌که‌ پرسى:

- تۆ ئەم هه‌موو شیعره‌ت نووسیوووه‌؟

که‌ وای وت مه‌له‌فه‌که‌ی به‌رز کرده‌وه، مه‌له‌فه‌که‌ پر بوو له‌ کاغه‌ز، سه‌ده‌ لاپه‌ره‌ ده‌بوو، سه‌رت سووما، تۆ ته‌نها کۆپله‌یه‌ک شیعرت نووسیوو ئیستا دیوانیکت بۆ ریک خراوه، خیرا گوتت:

- نه‌خیر؟

- به‌لام تۆ ئیمزات کردوووه‌ که‌ هی تۆن.

- من ته‌نها یه‌ک کۆپله‌ شیعرم نووسیوووه‌ و هه‌ر بۆ ئەوه‌ش ئیمزام کردوووه‌.

- ئەی ئەم هه‌موو شیعراوه‌؟

- نازانم!

- لیبیان داوی؟

- بێ گومان به‌هه‌موو چه‌شنی!

له‌گه‌ل دادگه‌ری لای راستی هیندی چیه‌چپی کرد و له‌گه‌ل ئەوه‌ی لای چه‌پیشی هیندیکی تر، تۆش هه‌ر سه‌رت سووما‌بوو، دادگایان دواخست بۆ هه‌فته‌یه‌که‌ی تر، حه‌وت رۆژی تریش بردیانیه‌ زیندانیکه‌ی تر، زیندانه‌کان هه‌موو له‌ یه‌ک ده‌چوون، ته‌نها به‌ناوه‌ نووسراوه‌کانی سه‌ر دیواره‌کان ده‌تزانن ئەو زیندانه‌ ئەوه‌ی پيشوو نبیه‌، سه‌دان ناوی جیاوازی له‌سه‌ر نووسراوو یان هه‌ل کۆلرابوو، ده‌تزانن هه‌ریه‌که‌ له‌و ناوانه‌ که‌سیکی وه‌ک تۆن و داستانیکی جهرگ ته‌زینی وه‌ک ئەوه‌ی تۆیان هه‌یه‌، له‌و زیندانه‌شدا ده‌یان په‌له‌ خوینی وشکی توت دی، خوینه‌کان ده‌تگوت له‌ گروپی خوینی تۆن، قاوه‌یی ده‌چوونه‌وه، تۆش له‌ گروپی خوینی باوکت بووی، ره‌نگیکه‌ یاخی هه‌بوو ئەو گروپه‌ خوینه‌ی ئیوه، ده‌تگوت ده‌شریخینی و ده‌به‌وی دیواره‌کان برووخینی، ده‌تگوت هه‌ره‌شه‌ له‌ دیواره‌کان ده‌کا، گروپیکه‌ راپه‌ریو بوو ئەو خوینه‌ی ئیوه، تا بنمیچه‌که‌ش هه‌ل‌زناوو، ده‌تگوت هه‌ره‌شه‌ له‌ بنمیچه‌

کۆنکریتەکان دەکات.

ئەو حەوت رۆژەت لە زیندانێکی تر تەواوکرد و دووبارە بردیانێهوه بۆ نێو قەفەزە تاوانباریەکەت و بەرامبەر بەسێ کەسە هاوقەبارە چوار گۆشەییەکە رایان وەستاندی دووبارە دەنگە تێژەکە گۆتچەکە سمیت و سەدا ترسینەرەکە لە ناو رۆختا دەنگی داێهوه.

- مەحکەمە!

ئەمجارە هیچیان لە تۆ نەپرسی، تەنانەت ناو و تەمەنیشت، رێک بەرامبەریان وەستا بوویت و سەیری تەرازووێکە سەر سەریان ت دەکرد، هەستت دەکرد تەرازووێکە پارسەنگ نییە و لایەکی بەرز و لایەکی نزمە، چاوت هەل کەسۆت، وات دەزانی چاوت رێشکە و پێشکە دەکات، قازیبەکان لە چپەچپ کردنی خۆیان بوونەوه، ئەوێ ناوەراستیان پارچە کاغەزێکی بە دەستەوه بوو خۆتێدیەوه. «بەپێی یاسای ژمارە (...) فەقەرە (..)» بربارمان دا تاوانبار نەورۆز بایز بەکەفاله تی هەزار دینار ئازاد کەین، چونکە دواى لێکۆڵینەوه بۆمان دەرکەوت کە مەلەفەکەى بەهەلە لە مەلەفی زیندانیهکی تر دانراوه.

سەرت دەسوورا، هۆلەکە لە بەردەمتدا کەوتە جوولە جوول، قازی و کەسەکانی تریش کەوتنە سەماکردن، تەرازووێکەش لاسەنگ دەبووهوه جارێک بەملا و جارێک بەولا، کاتی بەئاگا هاتییهوه، هۆلەکە تەنها دوو پۆلیسەکەى تیا مابوو کە هەر بەکە و قۆلێکیان گرتبووی، رێک وەکو ئەو فیلمانەى کە لە کۆتایییدا دەردهکەوێ تاوانبار بێ تاوانه و تەرازووێ دادگا تەرازوو نییە، پۆلیسەکان هێنایانیهوه دەردهوهی هۆلێ دادگا و لە ژوورێکدا هەر دە پەنجەى دەستیان مۆر کردی، دووبارە چاویان بەستیهوه سواری ئوتۆمبیلیکیان کردی، سەیرت بێ هات، باشە دووبارە بۆ کۆتیم دەبەن؟ ئەى قازی ئازادی نەکردم؟ بشێ قسەکانی ئەمان ماناکانی پێچەوانە نەبێ؟ ئەگەر نا بۆ دووبارە چاوه‌کانیان تۆوند شەتەک داوم و دەبێ بۆ کۆتیم بیهن!

بۆ شارەکەى خۆت، بەرەلایان کردی، نیوه شهو بوو لە تاریکیدا خەریک بوو کۆلانەکەى خۆتان نەناسیتەوه، گێژ و وێژ و ماندوو بووی، لۆژە لۆژە دەرۆیشتی، پراوەستای تاریکی نەیده‌هیشت رەنگی دەرگاکی بێینی و دلنیاى لەوهی ئەوه مالى خۆتانە، لە دەرگات دا، دایکت بەترسەوه دەرگای کردەوه، وت:

- داێه! ئەوه منم... نەورۆز...

تۆزێک پراوەستا، دەتگوت گومان دەکا لەو راستییه و وا دەزانی خەونه، دووبارە هاوارت کرد و باوهشت پیا کرد:

- داێه گیان...!

هێند تۆوند باوه‌شتان بەیه‌کدا کرد دەتگوت دوو جەستەى پێکەوه نووساون و ناتانەوێ لە یه‌کتر بینه‌وه، چاوه‌کانی هەردووکتان فرمیسکی دەباراند، بۆنی یه‌کترتان دەرکرد، یه‌کترتان دەلستەوه، کاتی جەستەتان لە یه‌ک ترازاند دایکت دەرگاکی تۆوند داخست وەک ئەوهی بترسێ ئەوان دووبارە بێنەوه بته‌ن، چونه ژووره‌وه، بەهار نووستبوو، هەر بە نووستوویی تیر تیر ماچت کرد هێندە بەتووندى ماچت دەکرد چاوه‌کانی کردەوه، بەچاوه خەوالووێکانی سەیری دەکردی و وەک ئەوهی باش نەتناسیتەوه، بەلام تۆزێکی تر وریا بووه‌وه و دەستی لە مل کردی و تیر ماچی کردی و گوتی:

- دادە نەورۆز گیان ئەوه تۆی... ئینجا سەیرتکی دایکتی کرد و بەهێمنییه‌کی پر لە دلنیا بوونه‌وه پیتی گوت:

- داێه گیان نەم گوت دادەم ماوه و بەردەبێ...

- دیسان چوونه تهوه بو پایتهخت.

- بوچی؟

- مفاوهزات.

- ئەوان چەند روژۆی پیش ئیستا نه هاتنهوه و وایان دهرپری که مفاوهزات سه رناگری؟

- دووباره و سی بارهش دهچنهوه... لیبور دنی گشتی له پایتهختهوه دهرچوه و ئەمانیش داوا له خه لک ده کهن بگه رپنهوه شاره کانی خو بان.

- به راستیته؟

- ئیستگهش رای گه یاند... وا خه لک وهک چۆن به لیشا و هاتن ئاواش به لیشا و دهرۆنهوه.

- ئەی مه سه لهی چاره نووسی میللهت؟

- داوا ی ئۆتۆنۆمی راسته قینه مان بو ده کهن.

- دیسان ئۆتۆنۆمی؟

- ئەگه ر بیشیده ن باشه .

- ئیوه ناگه رپنهوه؟

- نه خیر... بشمرم ناگه رپنهوه، دیسانه وه به سه رشویری له ژیر دهستی ئەواندا بژیم؟

- ئیستا وهک جار ان نیبه، پیشمه رگهش له شاردایه.

- تا که ی؟

- ههتا مفاوهزات بهردهوام بیت.

- ئەی دوا ی ئەوه چی بکهین؟

- بلیم چی، ئیمهش وهک ئەو خه لکه که به لیشا و دهگه رپینهوه.

- من ناگه رپمه وه، با هه ر له ژیر ئەم ره شماله دا خو م و منداله کانم دابرژین، نه خیر قه د تهحه مولی بینینی ئەوانم نه ماوه.

- به خوا منیش تهحه مولی ئەم پاسدارانه م نه ماوه، ئەم سه گانهش وهک ئەوان دین، به چاک و خراب پیمان دهو دین.

- ده لێن له م روژانه دا به یان ده دری.

- به یانی حوکمی زاتی؟

- به لێ... خو م گویم لێ بوو له ئیستگه باسی کرد.

- ئەم قسانه ی ده یکه ن هه مووی درۆیه... چاومان پیتی ناکه وی.

- ده بی بچینه وه له سه ر هه رده که بخه وین.

- بو؟ مائی ئیوهش تالان کراوه؟

- دار و به ردیشیان سووتاندووه، شار به جارێکی کاول کراوه.

- وتمان ئەم کو ره وه ئەنجامی کی ده بی که چی هیچ! ده لێن ته له فیزۆن پیشانی داوه، چۆن ئەملا و ئەولای ده لیتسه وه و ماچی ده کهن.

- بو نایکه ن... ئەمانه خاوه نمانن بو یه وا چاکمان شو ره.

ئەوانه قسه و باسی ره شماله کان بوون، دایکت چاوه رپتی بریاری تو بوو، چی بکه ن بمیننه وه یان ئیوهش بگه رپنه وه شار، دوو ریانیکی سه خته، ریگا کان ری نین، هه ردوو کیان به درکه زیی ته نراون، مه رگه ساتی ئۆردو وگا

و کاره ساتی شار، ورده ورده ره شماله کانی دهور و بهرتان ههله دهگیرتن و دهور و بهرتان چۆل دهبن، توش بریار دانت لا سهخت بوو، دهگوت قهت له ته مهنتا هاوکی شهی وا لاسه نکت تووش نه بووه، بههار نه مسال دهبن بخوینتی و درچی تا بچینه کۆلیج، ناوات مندالیکتی بچوک و بی کهسه و له شاردا چاکتر به خیتو دهکری، دایکیشت به ساللاچوو و ئیدی با له مه رگه ساتی ناو هینان و درده سه ری ئوردووگا رزگاری بیت، توش هه رچه نده هه ز ده که ی دیوو درنج ببینی به لام جاریکی تر پوخساری نه وان نه ببینی. ناچار بووی بریاری گه رانه وه بدهی، تازه چاره نووسی تو و سنی ملیونی تریان به مفاوه زات دیاری کردوو، تازه به زور ماره ی میلله ت له ئوتۆنۆمی ده برن، بریار تان دا سبه ی بگه رینه وه.

ئێواره یه کی سه یر بوو، دلته دهگوشرا، ههستت دهکرد له کیتلگه یه کی درکدا گیرت خواردوو و چون پهل دههاویژی درکت پیتدا دهچه قی، دهتوبست به ناو هه موو بیره وه ری خوتدا بگه رتی تا تروسکایسه ک له رابردوی دوور و نزیکتا ببینی، نایبینی، هه موو ساته کانی رابردوو له قه تران هه لکیشران، دهگه ریتته وه بو زور منالیی، نه وساتانه ی که شه وان له سه ربان دهنووستی و دایکت چیرۆکی مندالانه ی بو دهگوتی، خیرا بیرت دهچیتته لای چیرۆکه که ی گیسکه که ی هه یاس که نه وسا ئاسایی بوو له لات، وهک نه و سروودانه ی ماموستا په خشان فییری دهکردن و له بهرتان دهکرد، که دههاتیتته وه و بو دایک و باوکت دهوتته وه، ناخیان ههله دهکیشا، به کون به کونی بیره وه ربه کانتدا دهچی و ته نهها نه و ساته شه ننگانه ی تیا ده ببینی که له گهله سواره دا داده نیشتی و چهند قسه یه کتان دهکرد:

- ده مه وی شتیکی ترت بو بدۆزمه وه و پیت بلیم، وشه ی «خوشم دهوی» کۆنه، زور و تراوه ته وه، سواره.

س- من ده مه وی به کرده وه گوزارشت له م عه شقه مان بکه ین.

- سواره گیان! شیعره کانیشم بی توانان له دربرینی نه م نه وینه.

- ده با تیر ماچت که م.

نه وه ماچ بوو یان په یام؟ چهند گوزارشتیکی پر به پیستی خو شه ویستییه، ههستت دهکرد هه موو وشه کانی هه موو فه ره ننگه کانی دنیا به قه ده ماچیک ناتوانن گوزارشت له نه وینیکی قسول بکه ن، چهند گوزارشتیکی شیرینه ماچ، سواره شه هید بوو، به لام گوزارشتیکی مه زنی له بیره وه ریتا جی هیشته.

گوزارشتی که هه رده م بیره وه ریت ناوه دان ده کاته وه، وه بیر هاتنه وه ی مه رگی سواره ده می تال کردی، ههستت به خنکان دهکرد، ههستت دهکرد پیوستت به گریانیکتی زوره، ههستای خیرا ناوات له باوهش گرت و له ره شماله که هاتیه ده ره وه و به ره و کانیا وه که ی بنار شاخه که هه نگاوت نا، به نیازی نه وه ی گریانیکتی زور بگریه ی و دهروونت بشواته وه، ههزت دهکرد دوور له چاوی دایکت و بههار بگریه ی و هینده ی تر دللی نه وانیش تهنگ نه که ی، به دم رتگاوه دلۆپ دلۆپ فرمیسه کانت ره ها ده بوون و به پروومه تتا دههاتنه خواره وه، ناواتیش به دهسته بچکۆلانه کانی یاری به قرت دهکرد، خه ریک بوو له کانیه که نزیک بیتته وه، نه و ئیواره یه سه رکانیه که چۆل بوو، ههزت دهکرد به ته نهها بیت و که سنی لیت نه پرسنی بوچی ده گرت؟! وه لامی نه و بوچییه زۆ گرانه، وا به ئاسانی و به وشه به ک نادریتته وه، توش له وساته دا پری له غوربه ت و نامۆبی، زه ویت لا هینده بچووکه له ئوردووگا و سه رکانیه که تی نا پهری، هه نگاوت دنا و کهست نه ده دی، دهنگیک بانگی کردی و وریای کردیتته وه:

- نه ورۆز!

- رزگار!

ئێواره یه کی سه یر و ریکه وتیکی دلرفین، نه تده زانی چهند خیرا باوهشتان به یه کدا کرد، سه یر بوو ته نهها ماچی له نیوانتاندان روویدا، ماچیکتی سه یر بوو، هه ردووکتان سه ربوون و ماوه یه ک سه یری به کترتان کرد،

تۆ فرمیتسکه کانیشت هەر بهرده بوونهوه، بی ویستی خۆت بهرده بوونهوه، دهسه لاتت بهسه ریاندا نه مابوو، رزگار فرمیتسکه کانتی به دهسته کانی سرپهوه، وهکو ئهوهی چهندهها سال بی یه کتری بناسن و چهندهها سال بی له دل یه کدا بن، گوتی:

- ماچ چهند گوزارشتیکی سهیره... ته نهها ئهوه دهتوانی ئهوین دهربری.

هیشتا نهت دهتوانی قسه یه ک بکهی، بهلام تۆش ههستت بهو په یامی ماچه کرد، پیکهوه چونه سهرکانییه که یه کهم قسه که کردت ئهوه بوو سهیری چاوه کانی رزگارت کرد و وت:

- چهند ریکهوتیکی سهیر بوو که تۆم دی.

- ریکهوت نه بوو.

- ریکهوت نه بوو؟

- نه خیر، من بۆ لای تۆ هاتووم، به پرسیارکردن دۆزیمیهوه، چومه رهشماله که تان دایکت مبینی و هه والم پرسیت وتی و بزائم چوهه ته سهرکانییه که منیش خیرا هاتمه ئیره.

- که واته تۆش بیرت له من ده کردهوه؟

- ههستیکی سهیر بوو ئهوه شهوهی پیکهوه چوینهوه شار و پهرتوکه کانت هینا، له شهوهوه بیرت لی ده که مهوه. بهلام چۆن بیرکردنه وه یه ک، وهک ئهوهی هه موو ژیان ی رابردووم له گه لتدا بووم، زۆرم بیه ده کردی!

تۆش ههسته کانی خۆت بۆ ئهوه دهربری. پیکهوه باسی ئاواتتان کرد، باسی ئهوه مندالهی که ئیستا گۆشه یه کی گه وره ی له دلندا گرتووه، باسی ئهوه ههسته مهزنه ی دایکایه تی که به رامبه ر به ئاوات هه ته، رزگار ئاواتی لی وهرگرتی و له باوه شی خۆی داینا و به سۆزه وه ماچیکی کرد، سهیریکی قوولی کردی و گوتی:

- تامی ماچه که ی تۆ ده دا.

- ماچی خوایی!

به ههستیکی پر له خۆشه ویستییه وه دهستت له نیو دهستی نا، رزگار په نجه کانتی دهگوشی و چاوه کانیسی پرپوون له عه شقیکی په تی و پیتی گوتی:

- نه ورۆز گیان...! من و تۆ پیتیستمان به یه کتره، ئاواتیش پیتیستی به ههردوو کمانه، پیتیسته هه ر سیکمان پیکه وه بژین. به خهنده یه ک وه لامت دایه وه، ئیواره یه کی سهیر بوو، ههستت ده کرد کوده تایه ک رویدا و رژی می سروشتی گۆری، سروشتی دهروونی تۆشی گۆری، ئاوات پیده که نی، دهتگوت هه ر له رۆژی له دایک بوونییه وه رزگار ده ناسی، بۆی ده تریقایه وه، پیکه وه هاتنه وه بۆ ره شماله که ی خۆتان، دایکت چهند شادمان بوو بهو دهنگ و باسه که ده میتک بوو چه زی ده کرد رویدا زۆر جار پیتی ده گوتی:

- نه ورۆز گیان...! تازه سواره کۆتایی هات، ده بی چاره نووسی خۆت ببینی و شووبکه ی...

- کی وهک سواره دل سۆز ده بی بۆم؟ کی وهک سواره خۆشی ده ویم؟

هه ر ئه وه نده بوو له خۆشیا ن بگریی، به هاریش شادمان بوو به وه هه واله و پیروزیایی لی کردن، ئه وشه وه تا درهنگی دانیشتن و قسه تان کرد، ههروهکو برپارتان دابوو سه یه نی گه رانه وه، رزگاریش تا مال ه وه له گه لتان هات، رزگار پیتی گوتی چه که که ی دانا وه و ئیستا پيشمه رگه نییه، ده یه وی دهست به ته واو کردنی خۆیندنه که ی بکا، هه ر ئه وه هه فته یه کاروبارتان ریک خست و ئیتر پیکه وه ژیان، ژووریکی بچکۆله له ئاپارتمانیکی سی نهومی، جارن ئه وه شوینه زیندان بوو، ئیستا ئیوه و چهندهها ئاواره ی تری تیا دهژی، کهس و کاری رزگاریش ته نهها دایک و باوکیکی به ساللا چوو بوو، برا که شی له ههنده ران ده ژیان، ئیوه له و ژووره و دایکی و باوکی رزگاریش

له ژووره که ی ته نیشستان ده ژبان.

ئاوات له بهر چاوتدا رۆژ به رۆژ گه ووه ده بوو، ههردووکتان دنبايه ک دلتان پيی خوښ بوو دنبايه ک ههستی دايکايه تی و باوکايه تیتان تی رووا بوو بهرامبهری، به قهده ئه وهی به کترتان خوښ ده ويست ئاواتیشتان خوښ ده ويست، ئاوات بو ئيه ئاوه دانی و ئاوات بوو.

- نامه يه کم له ئازادی برامه وه پي گه یشتوه.

- ده لتي چی تيايدا.

- پيشنياری بو کردووين بچينه ئه وي.

- ئيمه ؟

- به لتي بو ئه وهی له وي خويندنه کم ته و او بکه م. پات چييه ؟

- رزگار گيان بریاری و سه خته ئه بي زور بیری لي بکه ينه وه.

- توش ده توانی دريژه به چالاکی ئه ده بی خوت بدی و بخويینی و ئاواتيش چاکتر په روره ده بی.

- له وه ده چي تو حهز بکه ی؟

- با پيکه وه بیری لي بکه ينه وه.

ديسانه وه كوچ، ئه و وشه يه ده يترساندي، كوچ به ره و هه ر كووی بوایه موچوورکی ترسی پيدا ده هینای، زیندان، سه رسنوور، هه نده ران، ئه م كوچانه چين تووشتان ده بن، کاميان دوا كوچه، كوچی دوايي؟ وشه يه کی ترسناکتره، ئه ی چييه واهم ژيانه سه خته ت ده به ستیته وه، بشنی خوښه ويستی نه بی؟

گومان ده که ی، ته نها ئه وه به بو نه وه گريت دها، خوښه ويستی مروث، سروشت، شيعر، دايکت، ئاوات، سواره، رزگار، به هار، باوکت، گه لي

که سی تر، جاری واهه يه هه ست ده که ی دلت جيگه ی رقی تيا نه ماوه هينده سيخناخه به خوښه ويستی، جاری واهه بوو ببرت ده کرده و تيا رقت له وانه نييه که له زینداندا ئه شکه نجه يان ده دای؟ ئه وانه باوکتیان کوشت، ئه وانه سواره يان کوشت، راويان نان و ولات به ده ريان کردن، شاربان سووتاندن و ديکانيان ويران کردن، کانيه کانيان کوپتر کرده وه، رهز و باخه کانيان تیک دان، نه ت ده زانی تيا رقت لي يانه يان هه ر ته نها خوښ ناوين؟ زورتر ببرت ده کرده وه، ده گه يشتیته ئه و به قينه ی خوښ ناوين، که هه ست ده که ی رقت لي يانه، ئه وان ژيانيان لي کردووی به دوزه خ، يه ک به يه ک نازيزه کانت هه لده بزيترن و نازيزه کانی خه لکی تربش هه لده بزيترن و ده يکوژن. تيا ده توانی توش واهه وان بکه ی گه ر ده ستت که ون، ببرت ده کرده وه، گرمان به رده ستت ده که ون و تو ده بيته ده سه لاتدار ده توانی وه ک نازاريان دای نازاريان به دی، وه ک نازيزانيان کوشتی نازيزانيان بکوژی، له وشه ی کوشتن چاوت ده نوکاند، هه رگيز، به و هه موو کوست و نازيز مردنه هيند ناسک ببويته وه قه ت ببرت له وه نه ده کرده وه نازاری که س به دی و نازيزی که س بمرینی، شاعير که ی ده توانی دره نده بی؟ توش بيان گوشيای شيعرت لي ده چورا، هه ست و سوژی پاراوت لي ده چورا، به هيمي نييه وه فرمی سکه کانت ده بوون به شيعر، خه لک ئه و فرمی سکه کانه يان ده خو تينديته وه و ئافه رين و ده ستخوشي يان لي ده کردی، به لام هيشتاش که سانج هه بوون له بهر ئه وه ی ئافره تی دانيان پيدا نه ده نای، جا چييه، با هه ر دانت پيدا نه نين، ئه وان ده ترسي ن، له چاوی ئافره تی ياخی زور ده ترسي ن، له قه له می ياخی زور ده ترسي ن، توش تا سه ر ئيسقان ياخی بووی و به پرووی گشت ناته باييه کدا ده تگوت نه ... ! نه ئه کانت شريخه ی هه ور بوون و گوئی ئه وانی کاس ده کرد، قه له مه که ت سه ره رز و سه رکه ش و ياخی بوو ده يزانی چون ده چي به گژ هه موو ياسايه کی ناته با، ئه وان دژايه تيان ده کردی، شه ريکی نه يني يان له گه ل ده کردی، ده يانوسيت ماندووت که ن و هه ناسه ت سوار بی و ئیدی توانای ئه و جه نگه نه يني يه ت نه مي ني و ئالای سپی هه ل

کهی، توش تووی یاخیبوون زیاتر له ناختا دهرسکا و بریارت دابوو تو
ئالای سپی بهوان هه لکهی، جهنگی نهیئی تا ئیستاش بهرده وامه،
هه ناسهت سوار نه بووه و بهرده وام به گزیاندا ده چیته وه، لاپه ره مهیدانی ئه و
جهنگه ته و پینووس جوانوویه کی تووند و تیژه، بریارت وایه تا کووتایی
هاتن نه وهستی.

رزگار پشتیوانته، به و پشتیوانییه هه نگاهه کانت پیروزتر دهکا، سهره رای
کاره سات و کوچ، سهره رای نه بوونی و برسییتی هیشتا هیزی ئه و جهنگه
نهینییهت تیا ماوه.

بیرت له و کوچهش کرده وه، چون ئه و خاکه به جی بیلی؟ له پیناوی چی؟
بیرت ده کرده وه، به دهنگی بهرز تو و رزگار بیرتان ده کرده وه:

- چون ئیره به جی بهیلتین، ئیمه هونه رمه ندین، په یامان پییه و ئیستا
کاتی گه یاندنی ئه و په یامه یه.

- ده توانین په یامه که مان به هیتر تر بی و کاربگه رتر بی، ئیمه ده بی له
پیناوی نزیک بوونه و هدا دور که وینه وه.

- من پیوسته مهیدانی ئه م جهنگه نهینییه چۆل نه که م.

- نه ورۆز گیان...! ده توانی ئه م جهنگه هه ر بکهی، گشت دنیا مهیدانی
جهنگی پینووسه، تو ده توانی به فیر بوونی زیاتر و پیگه بشتن ئه و جهنگه
باشتر بگپری.

- ئه و ته قانه چین؟

- شاییه... کاک «شاسوار» ژن دین.

- ئه ی ئه و هه موو ته قانه ی بچییه، خو وام زانی شه ره.

- ئاخر فرماندهی به تالیونه و کچی «ئه وره حمان» به گی هیئاوه!

- هه رچی هه بوو ئاودیویان کرده وه، ته نانهت کورسی و مییزی
قوتابخانه کانیش!

- ئی خو ئه و شتانه ملکی حکومهت نین و تالانی ده کهن، ئه ی
مناله کامان چون بخوینن، تو بلئی قوتابخانه کان داخرین؟

- شوړشی وام قهت نه دیوه و نه بیستووه، سهر و ریشم سپی کردووه
قهت نه م بیستووه شوړش وایی!

- کی دهیکا و کی دهیخوا!

- قلیشا وه ته وه.

- دیسان شه ره!؟

- مفاوه زات تیک چوه و دیسانه وه شاره کان بوردومان ده کهن.

- سهر باز و ئه منه کانی ناو شاریش ته قه له خه لک ده کهن.

- پیش توزی منالیکی دوو ساله له باوه شی دایکی کوژرا، گولله یه ک
به سهری کهوت.

- ده لپن ئه وه دایکی نییه، گرتوویه تیبیه خو ی.

- منیش بیستم که له کوچ و ره وه که دایک و باوکی به هیترشی فرۆکه
شه هید کراون.

ئاخری جگه رت سووتا و کوستیکی تریشته کهوت، ئاخری گشت ئه و
نه خشانهت هه لوه شان وه که بو په روه رده کردنی ئاوات له گه ل رزگارد
کیشاتان.

ئاوات گیان، ئه ی ئه و گولله یه بو بهر سهری من نه کهوت تا مه رگی تو
نه بیینم، ئه م له دایک بوونه ی تو له چ زه مه نیکی هاردا بو، چ دیداریکی
کورت بوو هاتنه ژبانته، ئه وه تا شیت ده بم بو ئه م مه رگه چاوه پروان

نه کراوهی جگهرمی کون کرد.

ئاوات له کوپیی ئەم تاراوگه گه ورهیه بیه وهک برینییکی قوول له جهرگمای و له گه ل خویدا ده تیه، ئەمه زه مه نه یان هیستریا؟ مه رگ و شیت بوون هه لده قوولین.

ئهی بۆ نه بووم به قه لغانته، به سه نگرته تا ئەو سه ره بچکۆله یه ت پپاریزم، ئەم مه رگه له که یه وه به دو اتدا ده گه را، چۆن توانی له ناخی مندا بتدوژیته وه، ئاوات گیان، کۆرپه شیرینه که م خۆ تۆ له ناخی مندا بووی چۆن مه رگ شه رمی له وه هه موو به ده ختییه م نه کرد و ئەو هه موو کۆسته ی خستم، بۆ نه متوانی بتپاریزم، ئاوات گیان چۆن بۆت بگریه له کاتیکدا ئیدی گریانیشت ناتوانی ده روونم بشواته وه، چۆن گوزارشت له م مه رگه ت بکه م له کاتیکدا شیعیر لاله و گه وره ییت بچوکی کردووه ته وه، تۆ گه وره بووی له دلما به قه د ئەو ئاواتانه م که نه هاتنه دی، به قه د ئەو ئاواتانه ی که ئیستا له دلما دان، گه وره ییت لالی کردووم و ناهیلای هیچ بلیم.

ده مویست ژیا نته بۆ ته رخان بکه م، به جوژی په روهرده بی له هه موو شوینی دیاری و په نجه ت بۆ رابکیتشری، چاوه کانت گه شی و هیوایه کی سه بریان تیا بو، ده تگوت په یامی پیغه مبه ری راستیت، ده مویست بۆ ئەو مه به سه ته په روهرده ت بکه م و تۆ بتوانی گشت یاسا ئاوه ژوو بووه کان راست که یته وه و گشت ناته باییه کان ته با که یته وه، ده مویست به جوژی په روهرده ت که م بی به په یامبه ری ئەو خه لکه ی جله ویان له ده ستی په یامبه ره درۆز نه کانه، ئەو په یامبه ره ته له که بازانه ی یاری به چاره نووسی خه لکه وه ده که ن.

ئاوات گیان چۆن توانییان له باوه شمته ده رکه ن، خو من وام نووساندبووی به سنگمه وه خه ریک بوو سنگم شه ق بی و بچیته ناو دلای بی ئۆقره که ی ناو قه فه زه که ی سنگم، خوینه که ت به رگه سپییه که ی هه ردوو کمانی په نگین کرد، ئەو پیغه مبه ر کوژانه چۆن توانیان پیلوه کانت داخه ن؟ خو تۆ چاوه کانت ده تگوت خوون ده ره وشینه وه، چه ند سه یرم

ده کردی وینه ی ئەو په یامبه ره دل سوژه م تیا ده بینی، بشی ئەوانیش ئەو په یامبه یان له چاوه کانت نه دیبی و هه ر بۆ ئەو مه به سه ته ئەو شه ری یان هه ل نه گیرساند بی، هه ر دوای مه رگی تۆ شه ریشت کپ بووه وه ده تگوت ئامانجه که یان پیکاره، دووباره شار وه کو خۆی لیها ته وه، دووباره هه موو لایه ک پیک که وتنه وه و مفاوه زاتیش به رده وام بوو...

پیک ده تگوت ئەو په یامه نه یییه ی داها توویان له چاوتا دیسو، پیغه مبه ر کوژه کان کوشتیانی، ئاوات گیان تۆیان لی سه ندین و بردیانیه تاراوگه ی گۆرستان.

دوای مه رگی ئاوات ژیا نته مانایه کی تری گرته خو، ده تگوت خو بۆ له دایک بوونی ئاواتیکه تر ناماده ده که ی، ده تووست به له دایکبوونی پیک وه لامی مه رگ به ده یته وه، به له دایک بوونی پیغه مبه ریکه راستی شه ر له گه ل پیغه مبه ره درۆز نه کان بکه ی، یاخی بوونت لی هه لده قووللا.

- نه روژ گیان... با له پرسه و به رگی په شی ئاوات ده رچین.

- به له دایک بوونی ئاواتیکه تر ده توانم له پرسه ی ئەو ئاواته مه زنه ده رچم رزگار گیان!

- که واته با بناغه ی ئەو ئاواته دانیین.

ئهو ئاواته ی که ئیستا له سکتایه، که له دوو توپی رۆحتا هه لته گرتوه به ره می خو شه ویستییه کی مه زنه که له تیک ئالانی دوو جه سه ته ی یاخی و ئاگر ئاسای تۆ و رزگار دروست بووه، تۆ و رزگار چاوه پروانی له دایک بوونی ئاواتن، ئاواتیکه پیغه مبه ر، پیغه مبه ری ئاواته کان.

بریاری ئەم کۆچه تان دا، تا ئەو ئاواته ی له دایک ده بی نه که ویتته که مینی پیغه مبه ر کوژه کانه وه، تا ئاواتیکه گه وره و پینگه یشتوو بگه ریته وه و به گه وره یی په یامه که ی بگه یه نی، تا به ساوی نه یکوژن.

رزگار مانگیکه گه یشتووه ته ئەوی، ئیستا به په رو شه وه وه ستاوه و چاوه ریت ده کا تۆش وه کو هه ر کۆچیکه ی پیشووت جانتاکه ت پر له په ره

پيڀر است

4	پيشڪه شه
7	من
15	يهڪ يهڪسانه به سفر
23	گياندان
31	نيگارہ ناتہ واوہ کان
35	چرپہ کان
39	لہ نيوانی شایي و شیندا
47	گہورہ بوون
55	مہرگی مرؤف و نيويک
61	فہنتازبا
67	لہ رؤژميري نيگارکيشيکدا
73	دؤنایدؤن
81	ئای چہندم خؤش دہويي
91	کچيکي و ہنہ وشہيي
105	زاوا شووشہ
119	خؤرنشين
131	پہردہ
135	رؤمانی کؤچ

کاغہز و قہلہم، ئہو چہکہی تہمہنيکہ ہل گرتوہ و پيبي دہجہنگی، ئہو
جہنگہی کہ لہوہتي لہ دايکبووی و تا دہمري و تا دوا کؤچ ہەر
بہردہوامہ .

بہلام لہم کؤچہتدا جگہ لہ پەرہکاغہز و پينووس، ئاواتيکت لہ
ناوہوت ہلگرتوہ، ئہو ئاواتہی ہريارہ بيبي بہپيغہمبہر و پہيامی راستی
بگہ يہنتي.....

زستاني ۱۹۹۳ سويد